İMPARATORLUK

Isaac Asimov

BİRİNCİ BÖLÜM

PSİKO-TARİH UZMANLARI - HARI SELDON - ...Galaksi Çağının 11 988'inci yılında doğmuş ve 12 069'da ölmüştür. Genellikle bu tarihler yerine şimdi kullanılan Vakıf Çağına uygun yıllar verilmektedir: 79 -1 V.Ç. gibi. Arcturus Bölümünde Helicon'da dünyaya gelmiş olan Hari Seldon, orta tabakadan bir ailenin oğludur. (Doğruluğu kuşku götürür bir efsaneye göre, babası bu gezegenin hidroponik seralarında tütün yetiştirmiştir.) Seldon daha küçük yaşlarda matematik konusunda şaşılacak bir başarı göstermiştir. Bu yeteneğiyle ilgili sayısız hikâye vardır...

Hiç kuşkusuz Seldon'un bilime büyük katkısı psiko-tarih alanında olmuştur. Seldon bu konuyla ilgilendiği sırada, bu bilim hemen hemen belirsiz birtakım varsayımlardan oluşuyordu. Ama sonra Seldon geride çok derin, istatistiğe dayalı bir bilim bırakmıştır...

Seldon'un yaşamının ayrıntılarını açıklayan en iyi kaynak, Gaal Dornick tarafından yazılmış olan biyografidir. Dornick genç bir adamken Seldon'la, bilginin ölümünden iki yıl önce tanışmıştır. Bu tanışmanın hikâyesi... GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Adı Gaal Dornick'di ve Trantor'u o güne dek hiç görmemiş olan taşralı bir delikanlıydı. Yani kenti gerçekten görmemişti. Yoksa Trantor'u birçok kez hiper-video'da seyretmişti. Arada sırada da bir imparatorun taç giymesi töreni ya da bir Galaksi Konseyinin açılmasıyla ilgili o görkemli, üç-boyutlu haber yayınlarını izlemişti. Gaal Dornick hayatını Mavi Birikintinin sınırındaki Synnax gezegeninde geçirmişti. Ama bu, uygarlıkla

bütün ilişkisinin kesilmiş olduğu anlamına da gelmiyordu. Zaten o sırada Galakside hiçbir yer uygarlıktan kopmuş değildi.

O çağda Galakside insanların yaşadıkları yaklaşık yirmi beş milyon gezegen vardı. Ve bunların hepsi de merkezi Trantor'da bulunan İmparatorluğa bağlıydılar. Böyle kesin bir açıklamanın yapılabileceği son yarım yüzyıldı bu Gaal Dornick için yolculuk hiç kuşkusuz öğrencilikle geçen yaşamının en önemli olayıydı. Bu yolculuktan önce de uzaya açılmıştı. Bu yüzden bu seyahat yalnız başına onun için pek de önemli sayılmazdı, Gaal daha önce meteor sürüklenmesi mekaniği konusunda bilgi edinmek için Synnax'ın tek uydusuna kadar gitmişti. Bu bilgi, tezi için gerekliydi ona. Ama insan ister yarım milyon millik bir uzaklığı aşsın, ister bir o kadar ışık yılı süren bir seyahat yapsın, uzay yolculuğu daima aynıydı.

Gaal, hiper-uzaydaki "sıçrama" için kendisini biraz hazırlamaya çalışmıştı. Bu, gezegenler arası basit yolculuklarda görülmeyen bir şeydi. Fakat yıldız sistemleri arasında yolculuk yapmanın en pratik yöntemi "sıçrama"ydı. Ve belki de sonsuza kadar da böyle olacaktı. Normal uzayda hiç kimse ışık hızından daha süratle ilerleyemezdi. (Bu insanlık tarihinin şafak zamanından beri bilinen birkaç bilimsel gerçekten biriydi.) Bu yöntemle insanların yaşadığı en yakındaki güneş sistemlerine bile yapılacak bir yolculuk yıllarca sürerdi. Ama insan hiper-uzayda Galaksinin bir ucundan diğerine bir anda gidebilirdi. Hiper sistem hayal edilemeyecek bir bölgeydi. Ne zamandı, ne de mekân. Ne maddeydi, ne de enerji. Ne "hiç" di, ne de bir "şey".

Gaal bu "sıçrama"lardan ilkini beklerken mide kasları hafif bir korkuyla büzüldü. Ama "sıçrama" sadece hafif bir sarsıntıyla sona erdi. Gaal 'in içinde bir yere vuruldu sanki. Ama genç adam daha ne olduğunu anlayamadan bu da sona erdi. Hepsi o kadar.

Gaal de ondan sonra diğer konularla ilgilendi. Örneğin, İmparatorluğun 12 000 yıl boyunca gösterdiği gelişmenin başarılı sonucu olan büyük ve ışıltılı gemiyle ilgilendi. Kendisini düşündü. Matematik alanında doktorasını yeni yapmıştı ve ünlü, ulu Hari Seldon onu Trantor'a davet

etmişti. Bilgin, Gaal 'in o pek geniş ve biraz da iddialı Seldon projesine katılmasını istiyordu.

Gaal ilk "sıçrama" yüzünden düş kırıklığına uğramıştı. Şimdi Trantor'u ilk göreceği anı bekliyordu. Seyretme odasındaydı genç adam. Çelik panjur kapaklar bildirilen zamanlarda açılıyordu. Gaal bu fırsatı kaçırmıyor, yıldızların ışıltılarını seyrederek bir yıldız kümesinin oluşturduğu inanılmayacak sis bulutunun zevkini çıkarıyordu. Bu yıldız kümeleri, tam uçarken dondurulan, dev bir ateşböceği bulutunu andırıyorlardı. Gaal bir keresinde gemiden beş ışık yılı uzaktaki soğuk, mavimsi beyaz bir dumana benzeyen gazlı bir nebulayı gördü. Penceresinin dışında sanki süt gibi yayılıyor, buz gibi ışıltısı odayı dolduruyordu. Nebula iki saat sonra yine bir "sıçrama" sonucu gözden kayboldu.

Trantor'un güneşi ilk görüldüğü zaman sert beyaz ışıltılı bir toz zerresinden farksızdı. Böyle milyonlarca benekçiğin arasında kaybolmuş gibiydi. Gaal güneşi geminin rehberi işaret ettiği için görebildi. Galaksinin merkezinde yıldızlar pek sıktı. Ancak güneş her "sıçrama" sonucu daha parlak bir hal aldı. Işıltısıyla diğerlerini boğarak sönükleştirdi.

Sonra bir gemi subayı içen girerek, "Seyretme odası yolculuğun sonuna dek kapalı kalacak," diye açıkladı. "İnişe hazırlanın."

Gaal, üzerinde İmparatorluğun "Uzay Gemisi ve Güneş" işareti bulunan beyaz bir üniforma giymiş olan adamın peşinden gitti. Onu kolundan yakaladı. "Odada kalmam mümkün değil mi? Trantor'u görmek istiyorum."

Subay gülümseyince Gaal de hafifçe kızardı. Herhalde taşra aksanıyla konuşuyorum, diye düşündü. Subay, "Trantor'a yarın sabah ineceğiz," dedi. "Kenti uzaydan görmek istediğimi kasdettim."

"Ah, çok üzgünüm, delikanlı. Bu bir uzay yatı olsaydı bu isteğini yapabilirdik. Ama gemi güneş tarafında döne döne iniyor. Aynı anda vücudunda radyasyon yaralan açılmasını, kör olmayı ve kavrulmayı herhalde istemezsin."

Gaal uzaklaşmak için döndü.

Subay arkasından seslendi. "Zaten Trantor'u ancak gri bir leke gibi görürsün, oğlum. Trantor'a eriştikten sonra bir uzay turu yaparsın olur biter. O turlar ucuzdur." Gaal adama baktı. "Çok teşekkür ederim." Düş kırıklığına uğramak çocukça bir şeydi. Ama bir erkek de çocukluk edebilir bazen. Ve Gaal'in de boğazına bir yumruk tıkandı sanki. Trantor'un inanılmayacak bir şekilde, bir dev gibi yayıldığını hiç görmemişti. Daha fazla beklemesi gerekeceği de aklına gelmemişti.

Gemi türlü gürültüler arasında indi. Atmosfer geminin maden kaplamalarının üzerinden kayarak geçerken uzaklardan bir hışırtı duyuldu. Sürtünmenin neden olduğu sıcaklıkla savaşan havalandırma aygıtları uğuldayarak çalışıyorlar, hızı azaltmaya çalışan makineler homurdanıyorlardı. İniş odasına toplanan erkeklerle kadınların gürültüleri bunlara karışmaktaydı. Vinçler gıcırdayarak bagaj, posta ve yükleri geminin uzun ekseni üzerine doğru kaldırıyorlardı. Bunlar daha sonra bir boşaltma iskelesine götürüleceklerdi.

Gaal geminin artık bağımsızca hareket etmediğini belirten o hafif sarsıntıyı hissetti. Geminin yerçekimi saatlerden beri azalarak yerini gezegeninkine bırakıyordu. Binlerce yolcu sabırla iniş odalarında oturuyorlardı. Bu odalar yerçekimi kuWetlerinin değişen yönlerine uyacak şekilde güç alanları üzerinde kolaylıkla dönüyorlardı.

Sonra yolcular kavisli rampalardan açık, büyük kapılara doğru ağır ağır indiler. Gaal'in fazla bir bagajı yoktu. Genç adam kontuarın önünde durdu. Eşyaları ustalıkla ayrıldı, sonra toplandı. Vizesi incelendi ve damgalandı. Gaal bu işlerle ilgilenmedi bile. İşte burası Trantor'du! Hava genç adamın vatanı olan Synnax gezegenine göre daha yoğun, yerçekimi de biraz daha fazlaydı. Ama Gaal bunlara alışacaktı. Onu düşündüren kentin büyüklüğüne alışıp alışamayacağıydı.

İniş binası uçsuz bucaksız bir yerdi. Yüksekliği yüzünden damı neredeyse gözükemeyecekti. Gaal bu geniş damın aşağısında bulutlar oluşabileceğini düşündü. Karşıdaki duvarı bile göremiyordu. Salonda sadece insanlar, kontuarlar ve daralarak uzanan, sonra da adeta sislerin

arasında kaybolan bir zemin vardı. Kontuardaki adam yeniden konuşmaya başlamıştı. Sinirlenmiş gibi bir hali vardı. "İlerleyin, Dornick." Genç adamın adını hatırlayabilmek için vize belgesini tekrar açması gerekmişti. Gaal kekeledi. "Nereye... nereye... "

Kontuarın arkasındaki adam başparmağıyla işaret etti. "Sağ ve soldaki üçüncü kapılardan çıkarsanız taksi bulursunuz."

Gaal ilerledi. Kıvrılıp bükülen gazlardan oluşan ışıklı harfler sanki havada duruyorlardı. "Her tarafa taksi". Gaal uzaklaşırken kalabalığın arasından sıyrılan bir adam kontuara yaklaştı. İlgili memur başını kaldırdı ve kafasını usulca, "Evet," der gibi salladı. Yabancı da başını sallayarak karşılık verdi ve genç göçmenin peşinden gitti.

Tam Gaal nereye gideceğini açıklarken ona yetişerek genç adamın sözlerini duydu.

Gaal bir parmaklığa dayanıp kalmıştı.

Küçük bir levhanın üzerinde "Kontrolör" yazılıydı. Bu levhanın işaret ettiği adam başını bile kaldırmadan Gaal'e, "Nereye?" diye sordu. Gaal bir an nereye gitmesi gerektiğini düşündü. Ancak birkaç saniyelik duraklaması bile arkasında bekleyenlerden bir kuyruk oluşmasına yol açtı. Kontrolör başını kaldırdı. "Nereye?"

Gaal'in parası pek azdı. Ama ona sadece bu gece için bir yer gerekiyordu. Ertesi gün işine başlayacaktı. Kayıtsız bir tavırla konuşmaya çalıştı. "İyi bir otele."

Ama bu sözler kontrolörü etkilemedi. "Otellerin hepsi de iyidir. Lütfen bir otel adı verin." Gaal çaresizce, "En yakındaki, lütfen," dedi.

Kontrolör bir düğmeye bastı. Zeminin üzerinde ışıktan ince bir çizgi belirdi. Bu, parlaklaşıp sönükleşen, renk ve ton değiştiren ışıkların arasından kıvrılarak uzandı. Adam, Gaal'in eline bir bilet sıkıştırdı. Bu da hafifçe parlıyordu. Kontrolör, "Bir - yirmi," dedi.

Gaal cebini karıştırarak para çıkardı. "Nereye gideceğim?"

"Şu ışığı izleyin. Uygun yönde ilerlediğiniz sürece biletiniz ışıldayacaktır."

Gaal doğruldu ve yürümeye başladı. Pek geniş zeminde kıvrıla büküle ilerleyen yüzlerce ışık vardı. Bunlar kendi yollarını izliyor, hedeflerine erişebilmek için kesişme noktalarını aşmaya çalışıyorlardı. Gaal'in ışığı nihayet sona erdi. Leke tutmayan plasto tekstilden yepyeni, pırıl pırıl, çiy renkli, mavili sarılı üniforma giymiş bir adam, Gaal'in iki çantasına uzandı. "Luxor'a direkt yol," dedi.

Gaal'i izlemiş olan adam bu sözleri de duydu. Genç adamın, "Çok güzel," diye cevap vererek küt burunlu taşıta binmesini de seyretti.

Taksi dik eylenmesine havalandı. Gaal kavisli, saydam pencereden bakıyordu. Küçük, kapalı bir taşıtın içinde uçmak onu garip bir biçimde etkilemişti. Farkına varmadan şoförün kanepesinin arkasını sıkıca yakalamıştı. O koskocaman terminal yavaş yavaş küçüldü, insanlar gelişigüzel dağılmış karıncalara dönüştüler. Sahne daha da ufaldı, sonra geriye doğru kaymaya başladı.

İleride bir duvar vardı; yukarıda, havada başlıyor, sonra yükselerek gözden kayboluyordu. Sürüyle delik vardı bunda. Aslında bunlar tünellerin ağızlarıydı. Gaal'in taksisi bunlardan birine doğru gitti, sonra da tünele daldı. Gaal bir an dalgın dalgın, şoför bu kadar çok tünelden hangisini seçmesi gerektiğini nasıl biliyor, diye düşündü.

Etraf kapkaranlıktı şimdi. Sadece renkli işaret ışıkları bir an belirip karanlığı yarıyor, sonra da gözden kayboluyorlardı.

Gaal hızın azalması yüzünden öne doğru eğildi ve taksi de tünelin diğer ucundan dışarı fırladı. Ve tekrar yere indi.

Şoför gereksiz yere, "Luxor Oteli," diye açıkladı. Gaal'in bavullarını indirmesine yardım etti. Genç adamın verdiği "onda bir kredilik bahşişi ciddi tavırla kabul etti. Orada bekleyen bir müşteriyi alarak tekrar havalandı.

Bütün bu sürede Gaal, Trantor'a indiğinden beri gökyüzünü hiç görmemişti.

TRANTOR ...Yüzlerce kuşak boyunca Trantor İmparatorluk Hükümetinin merkezi olarak kalmıştı ve Galaksinin orta bölümünde, nüfusun en yoğun olduğu, endüstri açısından çok ilerlemiş dünyaların arasındaydı. Bu yüzden de insan ırkının o zamana dek gördüğü nüfus bakımından en yoğun ve zengin bir kent halini alması kaçınılmaz bir şeydi. Trantor'da düzenli olarak gelişen kentleştirme çalışmaları, sonunda en yüksek noktasına erişti. Trantor gezegeninin 75 milyon kare genişliğindeki yüzeyi bir tek kent halini aldı. Kentin en parlak günlerinde nüfusu kırk milyarı geçiyordu. Bu müthiş nüfus hemen hemen sadece İmparatorluğun yönetimiyle ilgileniyor ve bu insanlar bu karmaşık iş için sayılarının pek az olduğunu düşünüyorlardı. (Galaksi İmparatorluğunun çökmesine, bu pek büyük bir alana yayılmış olan devletin son dönemlerindeki imparatorların başarısız yönetiminin de neden olduğu unutulmamalıdır.) Her gün on binlerce gemiden oluşan filolar yirmi tarım dünyasının ürünlerini Trantor'un sofralarına getiriyorlardı. Trantor'un yiyecek, hatta yaşamak için gerekli her şey bakımından dış dünyalara bağlı olması, bu gezegenin bir kuşatmaya karşı çok zayıf ve kolaylıkla ele geçirilebilecek bir hale gelmesine de yol açtı. İmparatorluğun son milyon yılında ortaya çıkan sayısız ayaklanmalar, birçok imparatorun birbiri ardına bu zayıflığı fark etmesine neden oldu. Ve İmparatorluk politikası, Trantor'un nazik şahdamarını korumayı baş amaç edindi...

GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Gaal havanın güneşli olup olmadığının farkında değildi. Hatta gece mi, yoksa gündüz müydü, bunu bile bilemiyordu. Sormaya da utanıyordu. Sanki bütün gezegen bir maden tabakasının altında yaşamaktaydı. Biraz

önce yediklerinden "öğle yemeği" diye söz etmişlerdi. Ama gece ve gündüz gibi değişiklikleri hesaba katmayan bir standart zaman ölçüsüne göre yaşayan pek çok gezegen de vardı. Gezegenlerin dönme hızları birbirinden farklıydı. Gaal, Trantor'un hızını da bilmiyordu.

Genç adam önce "Güneş Odası'nın yolunu gösteren işaretleri heyecanla izledi. Ancak sonra burasının da yapay ışıkta yüzen bir oda olduğunu gördü. Orada bir iki dakika kaldıktan sonra Luxor 'un ana lobisine döndü.

Otel kâtibine, "Gezegen turu için gerekli bileti nereden alabilirim?" diye sordu. "Buradan."

"Tur kaçta başlayacak?"

"Taşıt biraz önce kalktı. Yarın tekrar tur var. Şimdi bilet alın ki, size de yer ayırtalım."

Yarın Gaal için çok geçti. Genç adamın ertesi gün üniversitede olması gerekiyordu. "Etrafı seyretmek için kuleye benzer bir yer var mı? Yani açık havada?"

"Tabii. İsterseniz size bunun için de bir bilet satabiliriz. Ama izin verin de önce yağmur yağıp yağmadığını öğreneyim." Kâtip dirseğinin dibindeki bir kolu indirdi. Buzlu bir ekrandan hızla geçen yazıları okudu. Gaal de aynı şeyi yaptı.

Sonra kâtip, "Hava iyi," diye açıkladı. "Ah, şimdi aklıma geldi. Yanılmıyorsam kurak mevsim bu." Sonra da laf olsun diye ekledi. "Ben şahsen dışarısıyla pek ilgilenmiyorum. Son kez üç yıl önce açık havaya çıktım. Etrafı bir kere görmek yetiyor. Görecek fazla bir şey yok ki... İşte biletiniz. Özel asansör dipte. Üzerinde 'Kuleye' yazılı. Ona binin." Asansör yerçekimi itme gücüyle çalışan yeni türde bir şeydi. Gaal buna bindi. Bir insan seli de onu izledi. Asansörcü bir düğmeye bastı. Yerçekimi sıfıra inerken Gaal bir an kendisini boşlukta asılı gibi hissetti. Sonra asansör hızla yükselirken biraz ağırlık kazandı. Bunu sürat azalması izledi ve Gaal'in ayakları da yerden kesildi. Genç adam elinde olmadan hafifçe bağırdı.

Asansörcü, "Ayaklarınızı parmaklığın altına sokun," dedi. "Levhayı okuyamıyor musunuz?"

Diğerleri öyle yapmışlardı. Gaal asansörün yan bölmesine tutunarak boş yere aşağıya inmeye çabalarken genç adama bakarak güldüler. Hepsinin de ayakkabılarının üstleri zeminde altmış santim aralıklarla paralel şekilde uzanan alçak parmaklıkların altına dayanmıştı. Gaal asansöre bindiği zaman bu alçak parmaklıkları görmüş ama aldırmamıştı.

Sonra bir el uzandı ve genç adamı aşağıya çekti.

Asansör dururken Gaal inlercesine kurtarıcısına teşekkür etti. Sonra açık bir balkona çıktı. Burayı gözlerini kamaştıran bembeyaz bir ışık aydınlatıyordu. Gaal'e asansörde yardım eden adam hemen onun arkasındaydı.

Yabancı, Gaal'e dostça bir tavırla, "Yer bol," dedi.

Gaal ağzının bir karış açık olduğunu fark ederek hemen dudaklarını büzdü. Manzaraya bakakalmıştı. "Gerçekten de öyle gözüküyor... " Düşünmeden oturulacak yerlere doğru birkaç adım attı, sonra da durakladı. "İzninizle. Birkaç dakika parmaklığın önünde durmak istiyorum. Et... etrafı biraz seyredeceğim."

Yabancı uysalca bir tavırla, "Gidebilirsiniz," der gibi elini salladı. Gaal omuz hizasına kadar yükselen parmaklığın üzerinden eğilerek manzaranın zevkini çıkarmaya çalıştı. Gaal toprağı göremiyordu. Yer, insan elinden çıkmış, gitgide daha karmaşık bir hal alan yapıların altında kaybolmuştu. Gökyüzüne doğru yükselen maden şekillerden başka bir ufuk da yoktu. Bu maden yapılar hemen hemen aynı grilikteydi ve etrafa fazla yayılıyorlardı. Gaal gezegenin bütün yüzeyinde durumun aynı olduğunu biliyordu. Etrafta fazla bir hareket de yoktu. Sadece zevk için kullanılan birkaç özel gemi, havada tembel tembel dolaşıyorlardı. Ama genç adam milyarlarca insanı taşıyan trafiğin dünyanın maden derisinin altında akıp gittiğinin farkındaydı.

Etrafta hiçbir yeşillik göze çarpmıyordu. Ne yeşillik, ne toprak, ne de insanlarınkinden başka bir hayat vardı. Gaal bu gezegende ağaçlarla yeşillenmiş, gökkuşağı gibi renk renk çiçekli, yüzlerce kilometrelik bir alanın ortasında İmparatorun sarayı olduğunu biliyordu. Bu saray çelik bir okyanusun ortasındaki küçük bir ada gibiydi. Fakat Gaal'in durduğu yerden de gözükmüyordu. Belki de saray binlerce kilometre uzaktaydı. Genç adam bunu da bilmiyordu.

Çok geçmeden bir tura çıkmalıyım, diye düşünen Gaal gürültülü gürültülü içini çekti ve ancak o zaman Trantor'da olduğunu da kavrayabildi. Bütün Galaksinin merkezi olan gezegende, insanlığın çekirdeğini oluşturan yerdeydi. Gaal, Trantor'un zayıflıklarının hiçbirinin farkında bile değil. Yiyecek dolu gemilerin indiğini görmüyordu. Trantor'da yaşayan kırk milyar insanı Galaksinin geri kalan bölümüne bağlayan o nazik şahdamarını bilmiyordu. O, sadece insanlığın en müthiş ve en ulu eserinin farkındaydı. Gaal parmaklı ktan uzaklaşırken biraz da boş boş bakıyordu. Asansörde dost olduğu adam yanındaki yeri işaret etti. Gaal de oraya oturdu. Yabancı, "Adım Jerril," diye gülümsedi. "Bu Trantor'a ilk gelişiniz mi?" "Evet, Bay Jerril."

"Bunu anlamıştım. Jerril benim küçük adım. Eğer şair ruhlu bir insansanız Trantor sizi çok sarsar. Ama Trantorlular bu kuleye hiç çıkmazlar. Burası hoşlarına gitmez. Manzara sinirlerini bozar." "Sinirlerini mi bozar? Ha, sahi, benim adım da Gaal. Sinirlerini neden bozuyor? Şahane bir manzara bu!" "Bu görüş açısına bağlı bir şey, Gaal. Bir küpün içinde doğar, bir koridorda büyür, bir hücrede çalışırsınız, tatilinizi kalabalık bir Güneş Odasında geçirirseniz, o zaman tepenizde sadece gökyüzünün bulunduğu bir yere çıkmak sinir krizi geçirmenize neden olabilir. Çocuklar beş yaşını doldurduktan sonra onları yılda bir kez bu kuleye çıkarıyorlar. Bilmiyorum bunun bir yararı olur mu? Aslında açıklığa yeterince çıkmıyorlar sanırım. İlk birkaç kez avaz avaz haykırarak kriz geçiriyorlar. Bence çocukların sütten kesilir kesilmez hemen buraya çıkarılmaları ve bunun haftada bir tekrarlanması iyi olur." Bir an durdu, sonra sözlerini sürdürdü. "Tabii aslında bu önemli değil. Buraya hiç çıkmasalar ne olur?

Aşağıda mutlular ve İmparatorluğu yönetiyorlar. Söyleyin, sizce ne kadar yükseklikteyiz?"

Gaal, "Yedi yüz elli metre," dedi. Sonra da bunun pek safdilce bir cevap, olup olmadığını düşündü. Galiba cevap gerçekten safdilceydi. Jerril usulca güldü. "Hayır. Sadece yüz elli metre." "Ne? Ama asansörün çıkışı... "

"Biliyorum. Uzun süren asansörün yüzeye çıkması. Yeraltından yüzeye, Trantor'a bir buçuk kilometreden daha derin tüneller açılmıştır. Burası bir buzdağına benzer. Onda dokuzu gözükmez. Hatta kent kıyılarda okyanusun dibine doğru da birkaç kilometre uzanır. Aslında kent öyle derinlerdedir ki, gereken bütün enerjiyi elde etmek için yüzeyle birkaç kilometre aşağıdaki ısılar arasındaki farktan yararlanılır. Bunu biliyor muydunuz?"

"Hayır. Ben atom jeneratörlerinin kullanıldığını sanıyordum." "Bir zamanlar öyleydi. A ma bu daha ucuz." "Herhalde." "Bütün Bunlar hakkında ne düşünüyorsunuz?" Bir an Jerril' in uysallığının yerini kurnazlık aldı. Adamın hali sinsiceydi hatta.

Gaal uygun bir şeyler söylemeye çalıştı. "Olağanüstü!"

"Buraya tatile mi geldiniz? Yolculuğa mı çıktınız? Etrafı dolaşıp her şeyi görmeye mi çalışıyorsunuz?"

"Pek de değil. Aslında Trantor'u görmeyi daima istedim. Ama şimdi buraya iş için geldim."

"Ya?"

Gaal sözlerini açıklamak zorunda kaldı. "Trantor Üniversitesinde Dr. Seldon'un projesi üzerinde çalışacağım."

'"Baykuş Seldon'un mu?"

"Hayır, hayır. Ben Hari Seldon'u kasdettim. Psiko-tarih uzmanı Seldon'u. Baykuş Seldon adında birini tanımıyorum."

"Ben de Hari'yi kasdettim. Ona 'Baykuş' adını taktılar. Argo yani. Adam hep felaketle ilgili kehanetlerde bulunuyor da."

"Öyle mi?" Gaal'in hayreti gerçekti.

"Bunu bilmeniz gerekir." Jerril gülmüyordu artık. "Buraya onunla çalışmak için gelmediniz mi?" "Şey, evet. Ben matematikçiyim. Seldon neden felaketlerle ilgili kehanetlerde bulunuyor? Nasıl felaketler bunlar?" "Nasıl felaketler dersiniz?"

"Korkarım bu konuda en ufak bir fikrim bile yok. Dr. Seldon'la grubunun yayınladıkları tezleri okudum. Bunlar matematik teorileriyle ilgiliydi." "Evet, tabii. Sadece onları yayınlıyorlar."

Gaal sinirlendi. "Artık odama dönsem iyi olacak. Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Jerril, "Güle güle" der gibi kayıtsızca elini salladı.

Gaal odasına girdiği zaman bir adamın kendisini beklediğini gördü. Bir an dilinin ucuna kadar gelen malum sözleri söyleyemeyecek, yani, "Burada ne işiniz var?" diyemeyecek kadar şaşırdı. Yabancı ayağa kalktı. Yaşlı bir adamdı. Saçları iyice dökülmüştü, topallayarak yürüyordu. Ama mavi gözleri pırıl pırıldı.

Gaal'in karmakarışık olan kafası sürüyle resmini gördüğü bu çehreyi tanımadan bir saniye önce yabancı, "Ben Hari Seldon'u," diye açıkladı.

PSİKO-TARİH BİLİMİ ... Gaal Dornick matematik kavramlar kullanmadan psiko-tarih bilimini tanımlamıştır. Ona göre bu bilim, insan kümelerinin sabit toplumsal ve ekonomik dürtülere karşı gösterdikleri tepkilerle ilgilenen bir matematik dalıdır.

...Bugün bu tanımlamalar, ilgilenilen insan kümesinin istatistik açısından sağlam bir şekilde ele alınabilecek kadar geniş olduğu varsayımından kaynaklanmaktadır. Böyle bir kümenin büyüklüğü Seldon'un Birinci Kuramıyla saptanabilir. Diğer gerekli bir varsayım da şudur: İncelenen insan kümesinin tepkilerinin gerçekten gelişigüzel olabilmeleri için bu topluluğun psiko-tarih analizinin farkında olmaması gerekmektedir. Sağlam bir psiko-tarih biliminin temeli Seldon Fonksiyonlarının

geliştirilmesine bağlıdır. Bunlar toplumsal ve ekonomik özelliklere uygun nitelikler gösterirler. Örneğin... GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Gaal, "Hoş geldiniz," diye kekeledi. "Ben... ben..."

"Yarından önce tanışacağımızı sanmıyordun, değil mi? Aslında öyle olacaktı. Ama senden yararlanacağımıza göre, çalışmaya hemen başlamamız gerekiyor. Gönüllü bulmak gitgide daha zorlaşıyor."

"Anlayamadım, efendim?"

"Seyretme Kulesinde bir adamla konuştun, değil mi?"

"Evet. Küçük adı Jerril'miş. Onun hakkında bundan başka bir şey de bilmiyorum."

"Adı önemli değil. O, Kamu Güvenliği Komisyonunun bir ajanı. Uzay limanından buraya kadar peşinden geldi."

"Ama neden? Korkarım aklım iyice karıştı." "Kuledeki adam sana benim hakkımda bir şey söylemedi mi?" Gaal durakladı. "Sizden, 'Baykuş Seldon' diye söz etti." "Bunun nedenini açıkladı mı?"

"Felaketlerle ilgili kehanetlerde bulunduğunuzu söyledi." "Tabii. Trantor'un senin için değeri nedir?"

Hari Seldon her rastladığı genç adama Trantor hakkındaki fikrini soruyordu. Gaal bir tek kelimeden başka söyleyecek bir söz bulamadı. "Olağanüstü!"

"Bunu düşünmeden söyledin. Psiko-tarih ne olacak?"

"Psiko-tarihi bu konuya uygulamak aklıma gelmedi." "Benimle işin sona ermeden psiko-tarihi bütün problemlere uygulamak sende bir alışkanlık halini alacak, delikanlı. Şimdi bak." Seldon kemerindeki bir keseden küçük hesap makinesini çıkardı. Onun uyandığı zaman kullanabilmek için yastığının altında bir hesap makinesiyle yattığını söylüyorlardı. Makinenin gri parlak cilası kullanılmaktan biraz matlaşmıştı. Seldon yaşlılıktan benek

benek lekelenmiş parmaklarını aygıtın plastik çerçevesinin üzerinde hızla dolaştırdı. Gri yüzeyde parlak kırmızı ışıklı işaretler belirdi. Seldon, "Bu, İmparatorluğun günümüzdeki durumu mu?" dedi. Ve sonra bekledi. Gaal sonunda, "Ama bu tam bir formül olamaz ki!" diye itiraz etti.

Seldon, "Öyle," dedi. "Bu tam değil. Sözlerimi körü körüne kabul etmemene sevindim. Fakat bu da yaklaşık bir formül. Kuramımı açıklamam için de yeterli. Bu kadarını kabul ediyor musun?" Gaal bir tuzağa düşmemeye çalıştı. "İleride temel formülün doğruluğunu öğrenmem koşuluyla, evet." "İyi. Şimdi buna bilinen bütün tahminleri ekleyelim. İmparatorun suikaste kurban gitmesi, genel valilerin başkaldırmaları, zaman zaman görülen ekonomik bunalım, gezegenlerin araştırılmalarından gitgide vazgeçilmesi... " Seldon her olasılığı sayarken parmaklarının bir dokunuşuyla yeni semboller ortaya çıktı.

Temel formül değişip gelişti.

Sonunda Seldon durdu. "İşte Trantor'un bundan beş yüzyıl sonraki hali. Şimdi bu formülü nasıl yorumlayacaksın bakalım?" Başını yana eğerek bekledi.

Gaal gözlerine inanamıyormuş gibi, "Tümüyle mahvolacak!" dedi. "Ama bu... bu imkânsız! Trantor hiçbir zaman... "

Seldon sadece bedeni yaşlanmış bir insanın o yoğun heyecanını duyuyordu. "Haydi, haydi! Bu sonuca nasıl vardığımızı gördün. Şimdi bunu sözlerle açıkla. Bir an için sembolizmi unut."

Gaal, "Trantor uzmanlık alanlarını çoğalttıkça, daha savunmasız bir hale gelecek," dedi. "Kendisini savunmayı daha az başarabilecek. Ayrıca İmparatorluğun yönetim merkezi olma konusunda ısrar ettikçe, düşmanlar için ele geçirilecek daha büyük bir hazine olacak. İmparatorluk tahtının vârisleri gitgide kesinliğini kaybeder ve büyük aileler arasındaki kavgalar daha da artarken, toplum sorumluluğu ortadan kaybolacak."

"Yeter. Bu beş yüzyıl içerisinde Trantor'un tümüyle mahvolması oranı ne kadar?" "Bunu söyleyemem." "Herhalde bir etki alanı diferansiyelini

hesaplayabilirsin."

Gaal kendisini baskı altındaymış gibi hissetti. Seldon ona hesap makinesini vermedi. Gaal telaşla hesap yaptı. Alnının terden sırsıklam olduğunun farkındaydı. Genç adam sonunda, "Yüzde seksen beş mi?" dedi. Seldon alt dudağını sarkıttı. "Fena değil. Ama pek iyi de sayılmaz. Tam sayı yüzde 92.5."

Gaal mırıldandı. "Ve size bu yüzden 'Baykuş Seldon' diyorlar, öyle mi? Ama ben bütün bunlara hiçbir dergide rastlamadım!"

"Tabii rastlamazsın. Bunlar basılıp yayınlanacak şeyler değil. İmparatorluk ne kadar zayıf bir durumda olduğunu bu şekilde ilan eder mi? Bu pek basit bir psiko-tarih gösterisi. Ancak vardığımız bazı sonuçlar soylulara sızdırıldı."

"İşte bu kötü."

"Öyle olması şart değil. Her şey hesaba katıldı." "Ama benimle bu yüzden mi ilgileniyorlar?" "Evet. Projemle ilgili her şeyi araştırıyorlar." "Tehlikede misiniz, efendim?"

"Ah, evet. İdam edilmem olasılığı yüzde 1.7. Ama tabii bu, projeyi engellemeyecek. Bunu da hesaba kattık. Neyse... Yarın üniversitede beni göreceksin sanırım... " Gaal, "Evet, göreceğim, "dedi.

KAMU GÜVENLİĞİ KOMİSYONU - ...Soylular sınıfı, Entun'ların sonuncusu olan Birinci Cleon'un suikaste uğramasından sonra çok güçlendi. Temelde İmparatorluğun yüzyıllarca süren karmaşa ve dengesizlik devrelerinde düzeni sağladılar. Genellikle Chen ve Divart adlı iki büyük ailenin kontrolünde olan düzen, sonunda durumu olduğu gibi koruyacak kör bir araç halini aldı... Sonuncu güçlü İmparator İkinci Cleon tahta çıktığı zaman da bu aileler nüfuzlarını tümüyle kaybetmediler. Komisyonun ilk genel başkanı Bir bakıma Komisyonun çöküşünün başlangıcı Hari Seldon'un Vakıf

Çağının kabulünden iki yıl önce yargılanmasına kadar götürülebilir. Bu dava Gaal Dornick'in yazdığı Hari Seldon'un biyografisinde anlatılmıştır...

GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Gaal verdiği sözü tutmadı. Genç adam ertesi sabah boğuk bir zil sesiyle uyandı. Telefona cevap verdiği zaman otel kâtibi olaya uygun, hafif, nazik bir sesle ve sanki durumu önemsemiyormuş gibi bir tavırla Gaal'e Kamu Güvenliği Komisyonunun emri üzerine tutuklanmış olduğunu bildirdi. Gaal kapıya doğru atıldı, ama artık açılmıyordu. Genç adamın giyinip beklemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Gaal'i gelip aldılar ve başka bir yere götürdüler. Ancak genç adam yine tutukluydu. Ona pek nazik bir tavırla sordular. Çok, ama çok uygarca davranıyorlardı. Gaal, Synnax'lı bir taşralı olduğunu, şu okullara gittiğini, şu şu tarihlerde matematik doktorasını verdiğini açıkladı. Dr. Seldon'un yanında çalışmak için başvurmuş ve kabul edilmişti. Gaal tekrar tekrar bu ayrıntıları anlattı. Adamlar da tekrar tekrar onun Seldon Projesine katılması konusuna döndüler. Bu projeyi nereden ve nasıl duymuştu? Görevleri ne olacaktı? Ona gizli ne talimat verilmişti?

Gaal bu konularda hiçbir şey bilmediği yanıtını verdi. Ona gizli talimat verilmemişti. O, bir öğrenci ve matematikçiydi. Siyaset kendisini ilgilendirmiyordu.

Sonunda nazik adamlardan biri, "Trantor ne zaman mahvolacak?" diye sordu. Gaal kekeledi. "Bu konuda kendime özgü bir fikrim yok." "Ya başkalarının fikri?"

"Başkaları adına nasıl konuşabilirim?" Gaal'in her yanına ateş basmıştı. Müthiş bir ateş.

Adam, "Biri size böyle bir mahvolmadan söz etti mi?" dedi. "Bunun tarihini verdi mi?" Gaal duraklarken sözlerine devam etti. "Sizi izledik. Trantor'a geldiğiniz zaman uzay limanındaydık. Randevu saatinin gelmesini

beklediğiniz Seyretme Kulesinde de öyle. Ve tabii Dr. Hari Seldon'la yaptığınız konuşmayı dinlemeyi de başardık."

Gaal, "O halde Dr. Seldon'un bu konudaki fikirlerini biliyorsunuz," dedi.

"Belki. Ama bunları sizden de öğrenmeyi istiyoruz."

"Dr. Seldon, Trantor'un beş yüzyıl sonra mahvolacağını düşünüyor."

"Bunu... öhhö... matematik yoluyla da kanıtladı, öyle mi?"

Gaal meydan okurcasına, "Evet, öyle," dedi.

"Herhalde bu... öhhö... hesapların geçerli olduğunu da iddia ediyorsunuz?" "Dr. Seldon hesabı doğruladığına göre, bu geçerli." "Pekâlâ... Biz tekrar geleceğiz."

"Bir dakika! Bir avukat tutmaya hakkım var. Bu İmparatorluğun bir vatandaşı olarak haklarımdan yararlanmak istiyorum." "Yararlanacaksınız." Öyle de oldu.

Bir süre sonra içeriye uzun boylu bir adam girdi. İnce yüzü dikey çizgilerle doluydu. Suratı o kadar ufaktı ki, insan onun gülmek için yüzünde yer bulamayacağını düşünüyordu.

Gaal başını kaldırdı. Kafası karmakarışıktı. O kadar çok şey olmuştu ki... Oysa Trantor'a geleli aradan ancak otuz saat geçmişti.

Adam, "Ben Lora Avakim'im," dedi. "Dr. Seldon benden avukatlığınızı almamı istedi."

"Öyle mi? O halde beni dinleyin. Hemen İmparatora başvurmanızı istiyorum. Beni gereksiz yere burada tutuyorlar. Ben hiçbir suç işlemedim. Hiçbir suç!" Ellerini hızla öne doğru uzattı. "İmparatorun hemen beni dinlemesini sağlamalısınız."

Avakim ince bir çantanın içindekileri yere boşaltıyordu. Eğer Gaal bu eşyalarla ilgilenecek durumda olsaydı, aralarında küçük bir kapsüle sığacak kadar ince, şeride benzer selomet hukuk formülerleri bulunduğunu fark ederdi. Bir cep teybi de...

Gaal'in bağırmasına aldırmayan Avakim sonunda başını kaldırdı. "Tabii Komisyon bu konuşmamızı bir casus ışınla dinliyor. Yasalara aykırı bir şey ama yine de kullanıyorlar." Gaal dişlerini sıktı.

Avakim ağır ağır oturdu. "Ancak masaya koyduğum şu teybe bir bakın. Bu görünüşte diğerlerinden farksız.

Onların işini görüyor. Ama ayrıca casus ışınını engelleme gücü de var. Onlar bu durumu hemen fark edemeyecekler."

"O halde rahatlıkla konuşabilirim."

"Tabii."

"Öyleyse İmparatorun karşısına çıkarılmak istiyorum."

Avakim soğuk soğuk güldü. Ve böylece ince yüzünde gülmek için yer olduğu da ortaya çıktı. Gülümsemeye yer açmak için yanakları iyice kırıştı. "Siz taşralısınız."

"Ama yine de İmparatorluğun bir vatandaşıyım. Siz ya da Kamu Güvenliği Komisyonunun adamları kadar iyi bir vatandaş."

"Mutlaka, mutlaka. Sadece bir taşralı olduğunuz için Trantor'daki hayatı anlamanız imkânsız. İmparator kimseyi yargılamaz."

"O halde insan bu Komisyonu kime şikâyet eder? Başka bir yol yok mu?"

"Hiç yok. Pratik bakımdan başka yol yok denebilir. Hukuki bakımdan İmparatora başvurabilirsiniz ama o sizi kabul etmez. Günümüzdeki İmparator Entun hanedanından olan hükümdarlara benzemez. Trantor soylu ailelerin elindedir. Bu ailelerin -28- üyeleri de Kamu Güvenliği Komisyonunu oluşturur. Bu gelişmeyi psiko-tarih de önceden haber vermiştir." Gaal, "Öyle mi?" dedi. "O halde Dr. Seldon, Trantor'un beş yüzyıl sonra alacağı şekli söyleyebildiğine göre..." "O, bin beş yüzyıl sonra olacakları da tahmin edebilir."

"İsterse on beş bin yıl sonra olacakları söylesin. Neden dün, bu sabah olacakları tahmin etmedi ve beni uyarmadı? Ah... Bağışlayın..." Gaal oturarak başını terli avuçlarının arasına aldı. "Psiko-tarihin istatistikle ilgili

bir bilim dalı olduğunu çok iyi biliyorum. Bir tek insanın geleceğini açıklamasının imkânsız olduğunu da bildiğim gibi. Ben sadece fazla sarsıldım."

"Ama yanılıyorsunuz, Dr. Seldon sizi bu sabah tutuklayacaklarını tahmin ediyordu." "Ne?"

"Ne yazık ki, doğru bu. Komisyon, Dr. Seldon'un çalışmalarına karşı gitgide daha düşmanca bir tavır takınıyordu. Gruba yeni üyelerin katılması engellenmeye başlanmıştı. İstatistikler olayın kriz noktasına kadar erişmesinin amaçlarımıza daha uygun olacağını gösterdi. Komisyon biraz ağır hareket ediyordu. Dr. Seldon onları harekete zorlamak için dün size mahsus geldi. Başka neden yoktu." Gaal soluğunu tuttu. "Ama bu ayıp... "

"Rica ederim. Böyle olması gerekiyordu. Sizi kişisel nedenlerle seçmedik. Dr. SekJon'un planları on yıldan fazla bir süreden beri gelişmiş matematiğin yardımıyla oluşturuldu. Ve bu plan bütün önemli olasılıkları da kapsıyor. Bu da onlardan biri. Beni buraya sadece size korkmanız için bir neden olmadığını söylemem için yolladılar. Olay iyi bir şekilde sonuçlanacak. Özellikle proje için. Sizin de kurtulma olasılığınız çok fazla." Gaal sordu. "Orantı nedir?" "Proje için yüzde 99.9'dan fazla." "Ya benim için?"

"Bana bu oranın yüzde 77.2 olduğunu söylediler."

"Yani hapse atılmam ya da idam edilmem olasılığı beşte birden fazla."

"İdam olasılığı beşte birden az."

"Öyle mi? Bir tek kişiyle ilgili hesapların hiçbir önemi yoktur. Lütfen Dr. Seldon'u bana yollayın." , "Korkarım bu olanaksız. Dr. Seldon da tutuklandı."

Gaal ayağa kalkarak haykırdığı sırada kapı hızla açıldı. Bir gardiyan içeri girerek masaya gitti. Teybi alıp her tarafını inceledi, sonra da cebine soktu.

Avakim usulca, "O aygıt bana gerekli," dedi.

"Size statik bir alan yayınlamayan bir teyp vereceğiz, sayın avukat."

"Öyleyse konuşmamız sona erdi."

Gaal, Avakim'in odadan çıkışını seyretti. Yine yalnız kalmıştı.

Dava uzun sürmedi. (Daha doğrusu Gaal bunun bir dava olduğunu düşündü. Yoksa olanlar genç adamın okuduğu o ayrıntılı dava tekniklerine hukuk açısından hiç benzemiyordu.) Gaal'i üçüncü gün yargıladılar. Fakat onu fazla sıkıştırmadılar. Ağır toplar Dr. Hari Seldon'a çevrilmişti. Hari Seldon tanık yerinde sakin sakin oturuyordu. Gaal için dünyada tek dengeli ve sabit şey de bu yaşlı adamdı. Dinleyici pek azdı. Onlar da

İmparatorluğun prensleri arasında seçilmişlerdi. Halk ve basın salona alınmamıştı. Çok kimsenin Hari Seldon'un yargılandığından haberi olduğu da kuşku götürürdü. Salonda iki sanığa karşı müthiş düşmanca bir hava vardı.

Kamu Güvenliği Komisyonunun üyeleri kürsüde oturuyorlardı. Arkalarında sırma süslü kırmızı giysiler, başlarında da yargı görevlerini belirten kepler vardı. Komisyonun genel başkanı Linge Chen ortadaydı. Gaal o ana dek öyle büyük ve önemli bir soyluyla karşılaşmamıştı. Bu yüzden Chen'e ilgiyle bakıyordu. Chen ise dava boyunca hemen hiç konuşmadı. Fazla söz söylemenin vakarına yakışmayacağını düşündüğü, buna tenezzül etmeyeceği belliydi.

Komisyonun avukatı notlarını inceledi ve tanık yerine oturan Seldon'un sorguya çekilmesi devam etti.

S. Şimdi, söyleyin, Dr. Seldon. Bu projenin üzerinde kaç kişi çalışıyor?

C. Elli matematikçi.

S. Buna Dr. Gaal Dornick de dahil mi?

C. Dr. Dornick elli birinci oluyor.

S. Ah, demek grup elli bir kişi? Belleğinizi iyice yoklayın Dr. Seldon. Belki de grup elli iki ya da elli üç kişi. Hatta belki de daha kalabalık.

C. Dr. Dornick kurulumuza henüz resmi şekilde katılmadı. Katıldığı zaman üye sayısı elli bire çıkacak. Şimdi grubumuz demin de söylediğim

gibi elli kişiden oluşuyor.

S. Yüz bin kişiden oluşmuyor mu?

C. Yüz bin matematikçiden mi? Hayır.

S. Ben matematikçi demedim. Başka görevleri olan yüz bin kişi yok mu?

C. Bütün alanlar göz önüne alındığı takdirde bu sayınız doğru olabilir.

S. Olabilir mi? Ben bunun doğru olduğunu söylüyorum. Projeniz üzerinde doksan sekiz bin beş yüz yetmiş iki kişi çalışıyor.

C. Yanılmıyorsam kadınlarla çocukları da sayıyorsunuz.

S. (Sesini yükselterek) Proje üzerinde doksan sekiz bin beş yüz yetmiş iki kişi çalışıyor, kelime oyunlarına gerek yok.

C. Bu sayıyı kabul ediyorum.

S. (Notlarına bakarak) Şimdi bunu bir tarafa bırakalım ve uzun uzun incelediğimiz diğer bir konuya geçelim. Trantor'un geleceğiyle ilgili düşüncelerinizi tekrarlar mısınız, Dr. Seldon?

C. Trantor'un önümüzdeki beş yüzyıl içinde bir harabe halini alacağını daima söyledim. Yine de söylüyorum. S. Bu açıklamayı bir sadakatsizlik saymıyor musunuz?

C. Hayır, efendim. Bilimsel gerçeklerin sadakatle de, sadakatsizlikle de ilgileri yoktur.

S. Bu açıklamanızın bilimsel bir gerçeği belirttiğinden emin misiniz?

C. Eminim.

S. Bu iddianın temeli nedir?

C. Psiko-tarihle ilgili matematik.

S. Bu matematiğin geçerli olduğunu kanıtlayabilir misiniz?

C. Başka bir matematikçiye kanıtlayabilirim.

S. (Gülümseyerek) Yani bu gerçeğinizin sıradan bir insanın kavrayamamayacağı kadar özel bir şey olduğunu iddia ediyorsunuz. Bence bir gerçek bundan daha kolay anlaşılır, daha az esrarlı olmalı, her kafa bunu kavrayabilmelidir.

C. Bunu anlamak bazı kafalar için hiç zor değil. Termodinamik diye bildiğimiz enerji transferinin fizik kuralları, o efsaneleşmiş ilk çağlardan beri bütün insanlık tarihi boyunca bilinen şeylerdir. Ama bazı kimseler bir güç motoru oluşturmakta zorluk çekebilirler. Üstelik çok zeki kimseler de olabilir bunlar. Bilgili Komisyon üyelerinin...

Tam o sırada Komisyon üyelerinden biri avukata doğru eğildi. Söyledikleri duyulmadı ama ıslığa benzer sesinde öfke vardı. Avukat kızardı ve Seldon'un sözünü kesti.

S. Burada konferans dinlemek için toplanmadık, Dr. Seldon. Ne demek istediğinizi açıkladığınızı kabul edelim. Size şunu hatırlatmak istiyorum. Felaketle ilgili kehanetlerinizi, özel bazı amaçlarınız yüzünden kamunun İmparatorluk Hükümetine olan güvenini sarsmak için kullanıyor olabilirsiniz.

C. Bu doğru değil.

S. Trantor sözüm ona mahvolmadan önce çeşitli huzursuzluklarla dolu bir dönem geçirileceğini de iddia etmektesiniz.

C. Bu doğru.

S. Böylece kehanette bulunarak bunların gerçek olmasını sağlayacağınızı umursuyorsunuz. O sırada yüz bin adamınız da eğitilmiş olacak.

C. Bir kere bu doğru değil. Doğru olsaydı soruşturmalarınız sonucu bu insanlardan ancak on bininin savaşacak çağda olduğunu, onların da bu konuda hiçbir zaman eğitilmediklerini öğrenirdiniz.

S. Bir başkasının ajanı olarak mı çalışıyorsunuz?

C. Ben hiç kimsenin paralı adamı değilim, bay avukat.

S. Bu işten hiç çıkarınız yok mu? Sadece bilime mi hizmet ediyorsunuz!?

C. Evet, öyle.

S. O halde bilime nasıl hizmet ettiğinizi inceleyelim. Gelecek değiştirilebilir mi, Dr. Seldon?

C. Değiştirilebileceği belli bir şey. Bu mahkeme salonu bundan sonraki birkaç saat içerisinde havaya uçabilir de, uçmayabilir de. Uçtuğu takdirde hiç kuşkusuz geleceğin önemsiz bazı ayrıntıları da değişir.

S. Kaçamaklı konuşuyorsunuz, Dr. Seldon. İnsanlığın bütün tarihi değiştirilebilir mi?

C. Evet.

S. Kolaylıkla mı?

C. Hayır. Büyük bir zorlukla.

S. Neden?

C. Bir gezegen dolusu insanın psiko-tarihi müthiş bir süre-durumu kapsar. Bunun değiştirilebilmesi için benzer bir süreduruma sahip olan bir şeyle karşılaşması gerekir. Örneğin, bu olayla aynı sayıda insan ilgilenmelidir. İnsan sayısı bir ölçüde daha azsa, o zaman değişiklik için pek uzun bir zaman aşımına izin verilmelidir. Anlıyor musunuz?

S. Anladığımı sanıyorum. Trantor'un mahvolması şart değil. Çok kimse Trantor'un mahvolmaması için harekete geçmeye karar verirse bu felaket engellenebilir.

C. Doğru.

S. Bunun için yüz bin kişi mi gerekiyor? C. Hayır, efendim. Bu pek az.

S. Emin misiniz?

C. Trantor'un nüfusunun kırk milyarın üstünde olduğunu düşünün. Aynı şekilde mahvolmaya doğru giden eğilimin sadece Trantor'a değil, bütün İmparatorluğa yayılmış olduğunu da unutmayın. İmparatorlukta milyar kere milyar insan yaşadığını da hatırlayın.

S. Anlıyorum. O halde yüz bin insan, kendileri ve torunları beş yüzyıl çalıştıkları takdirde bu eğilimi değiştirebilirler.

C. Korkarım bu mümkün değil. Beş yüzyıl çok kısa bir süre.

S. Ah! O halde Dr. Seldon, açıklamalarınızdan şu sonucu çıkarmak zorundayız. Projeniz için yüz bin kişi topladınız. Bu insanların sayısı Trantor'un kaderini beş yüzyıl içerisinde değiştirmeye yetecek kadar değil. Yani bu insanlar ne yaparlarsa yapsınlar Trantor'un mahvolmasını önleyemeyecekler.

C. Ne yazık ki, haklısınız.

S. Öte yandan o yüz bin kişiyi yasalara aykırı bir şey yapmak için de bir araya getirmediniz?

C. Evet, tabii.

S. (Ağır ağır, büyük bir memnunlukla) O halde Dr. Seldon, lütfen şimdi beni dikkatle dinleyin. Cevabınızı düşünerek vermenizi istiyoruz. Peki, bu yüz bin adamı neden topladınız?

Avukatın sesi tizleşmişti. Tuzağı başarılı olmuş, Seldon'u bir köşeye kıstırmıştı. Zekice bir manevrayla onu cevap veremeyecek bir duruma düşürmüştü.

Salonda soyluların oluşturduğu sıralardan mırıltılar yükseliyordu. Komisyon üyelerinin kürsüsünde de aynı şey oluyordu. Sırmalı kırmızı elbiseli üyeler birbirlerine doğru eğiliyorlardı. Sadece genel başkanları durumdan etkilenmemiş gibi oturuyordu.

Hari Seldon da hiç kımıldamıyor, gürültünün kesilmesini bekliyordu.

C. O yıkılışın etkilerini azaltmak için.

S. Bu sözlerle ne demek istiyorsunuz?

C. Açıklaması kolay. Trantor'un gelecekteki yıkılışı tek başına bir olay değil. Bu mahvolmuş yüzyıllar önce başlayan ve hızını giderek artıran karmaşık bir dramanın doruk noktasını oluşturacak. Ben, baylar, Galaksi

İmparatorluğunun çökme ve yıkılmasından söz ediyorum. Mırıltılar bu kez boğuk bir kükreme halini aldı. Avukat, "Yani siz açıkça..." diye haykırıyordu, ama onu dinleyen yoktu. Sonra adam durakladı. Çünkü dinleyicilerin, "İhanet!" diye bağırmalarından, fazla uğraşmadan işin can alacak noktasını belirtmiş olduğunu anlamıştı.

Komisyon genel başkanı elindeki tokmağı bir defa havaya kaldırdı. Sonra indirdi. Bir gongunkine benzer tatlı bir ses duyuldu. Yankılar sona ererken, seyirciler de sessizleşti. Avukat derin bir nefes aldı.

S. (Melodrama kaçan bir tavırla) Dr. Seldon, kuşaklar boyunca meydana çıkan bütün olaylara on iki bin yıl dayanmış olan bir İmparatorluktan söz ettiğinizin farkında mısınız? Bu İmparatorluğu milyarlarca insanın sevgisi ve iyi dilekleri ayakta tutuyor. '

C. İmparatorluğun şimdiki durumunu da, tarihini de biliyorum. Saygısızlık etmek istemiyorum, ama bu konuda bu salondakilerin hepsinden fazla bilgim var.

S. Ve İmparatorluğun yıkılacağı kehanetinde bulunuyorsunuz, öyle mi?

C. Bu kehanette bulunan matematik bilimi. Ben ahlak bakımından hiçbir yargıya varmıyorum. İmparatorluğun kötü bir yönetim tarzı olduğu itiraf edilse bile ki benim böyle bir şey yaptığım yok, bunun yıkılışını izleyen anarşi daha da kötü olacak. Benim projemin amacı bu anarşiyle savaşmak. Bir İmparatorluğun çöküşü dev bir olaydır, baylar. Ve bununla kolay kolay başa çıkılmaz. Bu çöküşe bürokrasinin artması, inisiyatifin azalması, sınıfların dondurulması, bilimsel merakın engellenmesi... ve daha yüzlerce etken yol açar. Demin de söylediğim gibi, bu olay yüzyıllardan beri gelişiyor. Durdurulmayacak kadar da heybetli ve dev bir hareket.

S. İmparatorluğun eskisi kadar güçlü olduğunun farkında değil misiniz?

C. Etrafınız bir güç görüntüsüyle sarılı. Bu gücün sonsuza dek devam edebileceği de sanılıyor. Fakat bay avukat, içinden çürümüş bir ağaç gövdesi de bir fırtına bunu ikiye böleceği ana dek eskisi kadar ulu gözükebilir. Şimdi bile İmparatorluğun dalları arasında fırtına ıslık çalarak

dolaşıyor. Bunu psiko-tarih biliminin kulaklarıyla dinlerseniz ağacın gıcırdadığını da duyarsınız.

S. (Kararsız) Biz buraya böyle şeyleri dinlemeye...

C. (Kesin bir tavırla) İmparatorluk ortadan kalkacak. Onunla birlikte bütün iyi tarafları da. Biriktirmiş olduğu bilgiler çürüyecek. Kurduğu düzen bozulacak. Yıldız'lar arasında sayısız savaş çıkacak. Yıldızlararası ticaret bozulacak. Nüfus azalacak. Dünyaların Galaksinin ana bölümüyle ilişkileri kesilecek. Ve durum böyle kalacak.

S. (Derin sessizlikte alçak sesle) Sonsuza kadar mı?

C. Bir çöküşü önceden haber verebilen psiko-tarih bunu izleyecek karanlık çağlar konusunda da kehanette bulunabilir. Demin de söylendiği gibi, baylar, İmparatorluk on iki bin yıldan beri yaşıyor. Ama çöküşünü izleyecek karanlık çağ on iki değil, otuz bin yıl sürecek. Sonra ikinci bir İmparatorluk yükselecek. Ancak onunla bizim uygarlığımız arasında bin insan kuşağı ıstırap çekecek. İşte bununla savaşmalıyız.

S. (Kendisini biraz toparlar) Sözleriniz çelişkili. Daha önce Trantor'un mahvını engelleyemeyeceğinizi söylediniz. O halde İmparatorluğun çöküşünü de önleyemeyeceksiniz. O hayali yıkılışı yani.

C. Ben çöküşü engelleyebileceğimizi söylemiyorum. Ama aradaki karanlık çağı kısaltmak için çok geç kalmış sayılmayız. Anarşi süresini bin yıla indirmek mümkün, baylar. Tabii grubumun şimdi çalışmasına izin verildiği takdirde. Tarihin nazik bir noktasındayız. Hızla yaklaşan dev olay kitlesinin yolu biraz değiştirilmeli. Biraz... Bunun fazlası yapılamaz. Ama yapılacak kadarı da insan tarihinin ıstıraplarla dolu yirmi bin yılını silmeyi başarabilir.

S. Bunu nasıl yapmayı düşünüyorsunuz?

C. İnsan ırkının topladığı bilgileri saklayarak. İnsan bilgisinin toplamı bir kişinin öğrenebileceği bir şey değildir, bin kişinin de. Toplumumuz yıkılırken bilim de milyonlarca parçaya bölünecek. Kişiler bu küçücük parçalarla ilgili her şeyi öğrenecekler. Ama tek başlarına bir işe

yaramayacak ve aciz kalacaklar. Anlamsız bilgi kırıntıcıkları diğer kuşaklara aktarılmayacak. Nesiller değişirken bu bilgiler de kaybolacak. Ama şimdi bütün bilginin dev bir özetini hazırladığımız takdirde, bilim de kaybolmaz. Gelecek kuşaklar bunu temel olarak kullanır ve üzerine eklemeler yaparlar. Her şeyi yeniden keşfetmek zorunda kalmazlar. Bir bin yılda, otuz bin yılın işi yapılmış olur.

S. Bütün bunlar...

C. Bütün bunlar benim projemin ayrıntıları. Otuz bin adamın karıları ve çocukları bir Galaksi Ansiklopedisinin hazırlanması işinde çalışıyorlar. Tabii bunu tamamlamaya ömürleri yetmeyecek. Hatta ben bunun başladığını bile göremeyeceğim. Fakat Trantor mahvolduğu sırada ansiklopedi tamamlanmış olacak. Galaksideki her büyük kitaplıkta bu ansiklopediden bulunacak. Komisyon genel başkanı tokmağını kaldırıp indirdi. Hari Seldon tanık yerinden inerek sessizce Gaal'in yanına oturdu.

"Gösteriyi nasıl buldun?" diye gülümsedi.

Gaal, "Başrolü diğerlerinden çaldınız," dedi. "Peki, şimdi ne olacak?" "Dava ertelenecek ve benimle özel bir şekilde anlaşmaya çalışacaklar." "Nereden biliyorsunuz?"

Seldon, "Seninle dürüst konuşacağım," dedi. "Bilmiyorum. Her şey Komisyon genel bakanına bağlı. Onu yıllardan beri inceliyorum. Çalışmalarını analize çalıştım. Ama bildiğin gibi, bir kişinin kaprisler ini psiko-tarih formüllerine katmak daima tehlikelidir. Ama yine de umutluyum."

Avakim yaklaştı. Gaal'e başıyla selam verdikten sonra Seldon'a doğru eğilerek ona bir şeyler fısıldadı. Davanın ertelendiğini açıklayan sözler salonda yankılandı. Muhafızlar Seldon'la Gaal 'i ayırdılar. Gaal'i alıp götürdüler.

Ertesi günkü celse ilkinden tümüyle farklı oldu. Hari Seldon'la Gaal Dornick, Komisyonun karşısına yalnız başlarına çıkarıldılar. İki sanığı bir masaya oturttular. Komisyon üyeleriyle aralarında fazla bir uzaklık yoktu.

Hatta sanıklara yanardöner plastik bir kutudan sigar da ikram ettiler. Kutu durmadan akan bir suya benziyordu. İnsana parmakları bunun sert ve kuru olduğunu haber vermesine karşın, gözleri onu yine de şaşırtıyor ve kutuyu akarsu gibi görüyordu. Seldon bir sigar aldı, Gaal istemedi. Seldon, "Avukatım burada değil," dedi.

Bir Komisyon üyesi, "Artık yargılanmıyorsunuz, Dr. Seldon," diye cevap verdi. "Buraya İmparatorluğun güvenliğini görüşmek için toplandık."

Linge Chen, "Ben konuşacağım," dedi. Diğer üyeler arkalarına yaslanarak onu dinlemeye hazırlandılar. Chen'in etrafında sessizlikten bir göl oluştu sanki. Adam sözlerini bunun içine birer küçük taş gibi atacaktı. Gaal soluğunu tuttu. Olduğundan daha yaşlı gözüken Chen aslında bütün Galaksinin İmparatoruydu. İmparator unvanını taşıyan çocuksa, Chen'in yarattığı bir simgeydi.

Chen, "Dr. Seldon," dedi. "İmparatorun ülkelerinde huzuru bozuyorsunuz. Galaksideki yıldızlarda yaşayan milyar kere milyar insan bundan yüzyıl sonra hayatta olmayacaklar. O halde neden beş yüzyıl sonraki olaylarla ilgilenelim?"

Seldon, "Ben bundan on yıl sonra bile hayatta olmayacağım," diye açıkladı. "Ama bu mesele beni çok ilgilendiriyor. Bunu idealizm diye tanımlayabilirsiniz. Ya da mistik bir engellemeyle 'insan' diye tanımladığımız varlığa çok bağlı olduğumu da söyleyebilirsiniz." "Mistisizmi anlamak zahmetine katlanacak değilim. Sizi bu gece idam ettirerek sizden ve hiçbir zaman görmeyeceğim beş yüzyıl sonraki gereksiz ve iç sıkıcı bir gelecekten kurtulmam için bir neden var mı?" Seldon kayıtsızca, "Bir hafta önce," dedi. "Bunu yapabilirdiniz ve yılın sonuna sağ salim erişmeniz için de onda bir şansınız olurdu. Ama bugün bu olasılık on binde bir bile değil."

Diğerleri endişeyle kımıldanarak soluklarını tuttular. Gaal ensesindeki tüylerin dimdik olduğunu hissetti. Chen gözlerini hafifçe kıstı. "Bu nasıl oluyor?"

Seldon, "Akla gelebilecek hiçbir çaba Trantor'un mahvolmasını engelleyemez," dedi. "Ama bu kolaylıkla çabuklaştırılabilir. Yargılanmanın yarıda kesildiği hikâyesi bütün Galaksiye yayılacak. Felaketi hafifletmek için yaptığım planların engellenmesi, insanları geleceğin onlara iyi bir şey getirmeyeceğine inandıracak. Zaten hepsi de büyükbabalarının hayatlarını özlemle hatırlamaya başladılar bile. Bu insanlar siyasi ayaklanmaların ve ticaretteki durgunluğun daha da artacağını anlayacaklar. Bütün Galaksiye 'Herkes şimdi ne kaparsa kârdır,' düşüncesi egemen olacak. Hırslı insanlar beklemeyecekler. Namussuz kimseler çekinmeyi bir yana bırakacaklar. Ve bu insanlar her hareketleriyle dünyaların mahvolmasını çabuklaştıracaklar. Beni idam ederseniz Trantor beş yüzyıl değil, elli yıl içinde çöker. Sizse bir yılda ölüp gidersiniz."

Chen, "Bu sözlerle ancak bir çocuk korkutulabilir," diye mırıldandı. "Ama bizi memnun edecek tek çözüm yolu idamınız değil." İnce ellerini dayadığı kâğıtların üzerinden kaldırdı. İki parmağıyla en üsteki kâğıda hafifçe dokundu. "Şimdi söyleyin... Siz sadece sözünü ettiğiniz o ansiklopedinin hazırlanmasıyla mı uğraşacaksınız?" "Tabii."

"Bu çalışmanın Trantor'da yapılması şart mı?"

"İmparatorluk kitaplığı Trantor'da, efendimiz. Tabii Trantor Üniversitesinin bilgi kaynaklarından da yararlanıyoruz."

"Ama başka bir yere yerleşmeniz daha yararlı olmaz mıydı? Örneğin, İmparatorluk Merkezinin gürültü ve telaşının bilgince düşünceleri engelleyemeyeceği bir yere. Adamlarınız orada kendilerini, bütün kafalarını tam anlamıyla işlerine verirlerdi..." "Bunun ancak önemsiz yararları olurdu belki."

"Sizin için böyle bir dünya seçildi, doktor. Yüz bin adamınızla orada bildiğiniz gibi çalışabilirsiniz. Bütün Galaksi de sizin çalıştığınızı ve çöküşle savaştığınızı bilir. Hatta onlara yıkılmayı önleyeceğiniz bile söylenebilir." Chen gülümsedi. "Ben çok şeye inanmam. Onun için bu çöküşe inanmamak benim için çok zor bir şey değil. O arada siz de Trantor'dakileri rahatsız etmeyeceksiniz, doktor. İmparatorun huzuru da

bozulmayacak. Ya bunu kabul edersiniz ya da ölümü. Siz ve adamlarınızdan gerektiği kadarı idam edilirsiniz. Daha önceki tehditlerinizi dikkate almıyorum. Size ölüm ya da sürgünü seçmeniz için bir süre tanıyorum. Bu süre şimdi başlıyor ve beş dakika sürecek." Seldon sordu. "Bizim için hangi dünya seçildi, efendimiz?"

Chen, "O dünyanın adı Terminus sanırım," dedi. Parmaklarının ucuyla kâğıtları kayıtsızca Seldon'a doğru çevirdi. "Orası boş ama insanların rahatlıkla yaşayabilecekleri bir yer. Terminus bilginlerin ihtiyaçlarını karşılayacak duruma getirilebilir. Tabii gezegen biraz tenha bir yerde... "

Seldon onun sözünü kesti. "Galaksinin sınırında, efendimiz." "Söylediğim gibi, gezegen tenha bir bölgede. Haydi, iki dakikanız kaldı."

Seldon, "Böyle bir yolculuğa hazırlanmak için zamana ihtiyacımız olacak," dedi. "Bu işle yirmi bin aile ilgileniyor."

"Size zaman verilecek."

Seldon bir an düşündü. Son dakika da hızla geçiyordu. "Kabul ediyorum."

Gaal'in kalbi bir an durdu sanki. Aslında müthiş bir sevinç duyuyordu. Ölümden kurtulduğuna kim sevinmezdi? Ama genç adam çok rahatlamış olmasına karşın yine de Seldon'un yenilmesine biraz üzülüyordu.8

Taksi yüzlerce kilometre uzunluğundaki solucana benzer tünellerden iniltiyi andıran bir ses çıkararak üniversiteye doğru giderken, Seldon'la Gaal uzun bir süre hiç konuşmadılar. Sonra genç adam kımıldandı. "Komisyona söyledikleriniz doğru muydu? İdam edilmeniz çökmeyi gerçekten hızlandırır mıydı?"

Seldon, "Psiko-tarih bulguları konusunda hiçbir zaman yalan söylemem," dedi. "Zaten bu olayda yalanın bana bir yararı da dokunmazdı. Chen gerçeği söylediğimi biliyordu. O, son derece zeki bir politikacıdır. Ve politikacılarda işlerinin gereği psiko-tarihin açıkladığı gerçekleri sezme gücü vardır." Gaal şaşırdı. "O halde sürgünü kabul etmenize ne gerek var?" Seldon cevap vermedi.

Bütün üniversite ışık içerisindeydi. Gaal güneşin varlığını hemen hemen unutmuştu. Aslında üniversite açık bir yerde değildi. Ama kampus, cama benzeyen bir maddeden yapılmış dev bir kubbeyle örtülmüştü. Bu kubbe polarize edilmiş olduğu için Gaal yukarıda alev alev yanan güneşe rahatlıkla bakabiliyordu. Güneş ışıkları göz alabildiğine uzanan maden binalardan yansıyordu.

Üniversite yapıları Trantor'daki diğer binalar gibi sert bir çelik grisi değil, daha çok gümüşümsü bir renkteydiler. Madeni ışıltı hemen hemen fildişi tonuna dönüşmüştü.

Seldon, "Bizi bekledikleri anlaşılıyor," diye mırıldandı.

"Ne?" Gaal gökyüzüne bakmaktan vazgeçerek dikkatini alana verdi ve ileride bir nöbetçinin beklediğini gördü.

Yaşlı adamla nöbetçinin önünde durdular. O zaman yakındaki kapının içinden yumuşak sesli biri daha çıktı . "Doktor Seldon?" "Evet."

"Biz de sizi bekliyorduk. Bundan sonra siz ve adamlarınız göz hapsine alınacaksınız. Bana, Terminus'a gitme hazırlıklarınız için size altı aylık bir süre tanındığını bildirmem emredildi."

Gaal, "Altı ay..." diye başladı, ama Seldon usulca genç adamın kolunu sıktı.

Yabancı, "Bana bunu bildirmem emredildi," dedi. "Talimat böyle." Sonra dönerek uzaklaştı.

Gaal de Seldon'a döndü. "Altı ayda ne yapılabilir ki? Ağır ağır işlenen bir cinayetten başka bir şey değil bu!" "Yavaş ol, heyecanlanma. Önce büroma gidelim de... "

Büro pek büyük değildi. Ama casus ışınlarıyla içeriyi dinlemek olanaksızdı. Üstelik bu fark edilmeyecek bir şekilde sağlanmıştı. Odaya çevrilen casus ışınları ne şüphe uyandıracak bir sessizlikle karşılanıyorlardı, ne de daha kuşku verici bir parazitle. Onun yerine büyük bir zararsız cümle parçacıkları hazinesinden gelişigüzel seçilmiş olan ve

çeşitli tonlarda seslerin söyledikleri sözleri dinliyorlardı. Seldon rahat bir tavırla, "Şimdi," dedi. "Altı ay bize yeter." "Nasıl olur?"

"Çünkü oğlum, bizimki gibi bir planda başkalarının hareketlen bizim ihtiyaçlarımıza uydurulur. Sana daha önce söyledim ya, Chen'in kişiliği tarihteki herhangi bir insanınkinden daha çok incelendi. Davanın başlamasına da zaman ve koşullar istediğimiz sonucun alınmasına uygun oluncaya kadar izin vermedik." "Ama siz... "

"Terminus'a sürülmemi sağlayabilir miydim? Öyle mi? Neden olmasın?" Seldon parmağını masasında bir yere bastırdı. Arkasındaki duvarın küçük bir bölümü yana doğru kaydı. Bunu ancak Seldon'un parmağı sağlayabilirdi. Çünkü yalnızca yaşlı adamın parmak izi alttaki inceleme aygıtını çalıştırmayı bastırırdı.

Seldon, "Orada birkaç mikrofilm bulacaksın," dedi. "T işaretli olanını al."

Gaal bu isteği yerine getirdi. Seldon filmi bir aygıta yerleştirirken bekledi. Yaşlı adam Gaal'e bir gözlük uzattı. Genç yardımcı bunu ayarladı ve gözlerinin önünden geçen filmi seyretmeye başladı. "Ama... "

Seldon, "Seni şaşırtan nedir?" diye sordu.

"Buradan ayrılmak için iki yıldan beri hazırlık mı yapıyorsunuz?"

"İki buçuk yıldan beri. Tabii Chen'in Terminus'u seçeceğinden kesinlikle emin olamazdık. Ama onun bu gezegeni seçeceğini umuyorduk. Bu tahmine göre çalıştık."

"Ama neden, Dr. Seldon? Bu sürgün cezasını neden kendiniz sağladınız? Olaylar burada, Trantor'da daha iyi kontrol edilemez mi?"

"Sürgünü seçmeninizin bazı nedenleri var. Terminus'ta çalışırken İmparatorluk bizi destekleyecek. İmparatorluğun güvenliğini tehlikeye düşüreceğimizden de korkmayacaklar."

Gaal, "Ama siz o korkuları," dedi. "Sizi sürgüne göndermelerini sağlamak için uyandırdınız. Doğrusu meseleyi hâlâ anlamış değilim." "Belki yirmi bin aile kendi isteğiyle Galaksinin ta bir ucuna gitmezdi... " <

"Ama onları Terminus'a gitmeye neden zorladınız?" Gaal bir an durdu. "Bu işin içyüzünü bana söylemez misiniz?"

Seldon, "Her şeyi hemen açıklayamam," diye cevap verdi. "Ama Terminus'ta bilginlerin sığınabilecekleri bir yer hazırlanmış olduğunu bilmek sana şimdilik yeter. Galaksinin diğer ucunda da yine öyle bir yer kurulacak." Gülümsedi. "Örneğin, Yıldızın Ucu'nda. Gerisine gelince... Ben yakında öleceğim. Hayır, hayır. O kadar sarsılma ve bana yaşayacağımdan da söz etme. Doktorlarım bana en fazla bir, iki yıl yaşayabileceğimi söylediler. Ama ben bir ömür boyu istediğim şeyi başardım. Bu koşullarda insanın ölmesi daha iyi olmaz mı?" "Siz öldükten sonra ne olacak, efendim?"

"Yerime başkaları geçecek. Hatta belki sen bile olabilirsin bu. Hedeflerim planın son ayrıntılarını da tamamlayacaklar. Ve uygun zamanda ve uygun şekilde Anacreon'da bazı olayların çıkmasını sağlayacaklar. Ondan sonra olaylar bildikleri gibi gelişecekler." "Hiçbir şey anlayamıyorum!"

"Anlayacaksın." Seldon'un kırışık yüzünde hem yorgun, hem de huzur dolu bir ifade belirdi. "Yardımcılarımdan çoğu Terminus'a gidecek. Ama bazıları burada kalacaklar. Bunu sağlamak kolay olacak." Sözlerini fısıltıyla tamamladı. Bu yüzden Gaal onun söylediklerini zorlukla duyabildi. "Bana gelince... Benim işim bitti artık... "

İKİNCİ BÖLÜM

ANSİKLOPEDİ UZMANLARI TERMİNUS ... Gezegenin yeri, Galaksi tarihinde oynanması istenilen role göre biraz garipti. Ancak birçok yazarın ısrarla işaret ettikleri gibi, Terminus'un seçilmesi de kaçınılmaz bir şeydi. Terminus, Galaksi helezonunun tam kenarındaki yalnız bir güneşin tek gezegeniydi. Kaynak bakımından yoksuldu ve ekonomik açısından da pek bir değeri yoktu. Gezegen bulunduktan sonraki beş yüzyıllık sürede, Terminus'a Ansiklopedi Uzmanlarının gelişlerine kadar hiç kimse yerleşmemişti. Yeni bir kuşak yetişirken, Terminus'un Trantor'daki psiko-tarih bilginlerinin bir kolundan daha başka bir nitelik kazanması da kaçınılmaz bir sonuçtu. Anacreon olayları ve Salvor Hardin'in iktidara gelmesiyle birlikte...

GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Lewis Pirenne odanın iyi aydınlatılmış bir köşesindeki masasında harıl harıl çalışıyordu. Çalışmalar düzene sokulmalı, iplikler örülerek ortaya bir şekil çıkarılmalıydı.

Aradan elli yıl geçmişti... Gezegene yerleşmeleri ve Birinci Ansiklopedi Vakfını düzenli çalışır bir birim haline sokmaları için elli yıl. Malzeme toplamak için elli yıl. Hazırlanmak için elli yıl. Düşünülenlerin hepsi de yapılmıştı. Beş yıl sonra Galaksinin gördüğü en dev eserin birinci cildi yayınlanacaktı. Sonra on yıl arayla -bir saat düzeniyle- cilt birbirlerini izleyecekti. Bunlarla birlikte ek ciltler de yayınlanacaktı.

Masasındaki boğuk sesli zil çalarken Pirenne endişeyle homurdandı. Randevusunu neredeyse unutacaktı. Kapıyı açarak düğmeye bastı. Ve

gözünün ucuyla kapının açıldığını gördü. Genç ve tıknaz bir adam olan Salvor Hardin içeri girdi. Pirenne başını kaldırmadı.

Hardin bıyık altından güldü. Acelesi vardı. Ama Pirenne'nin çalışırken kendisini rahatsız eden her şeye ve herkese kaba davrandığını biliyordu. Bu yüzden de alınacak değildi. Masanın diğer tarafındaki koltuğa gömülerek bekledi.

Pirenne'nin kâğıdın üzerinde hızla kayan sivri uçlu kalemi hafif bir hışırtı yapıyordu. Odada bundan başka ne bir hareket vardı, ne de bir ses. Sonra Hardin yeleğinin cebinden iki "kredilik bir para çıkararak havaya fırlattı. Para yere doğru düşerken paslanmaz çelik yüzeyleri ışıkta parıldadı. Hardin parayı yakalayarak tekrar attı. Işığın yansımasını tembelce seyrediyordu. Bütün madenlerin ithal edilmelerinin gerektiği bir gezegende paslanmaz çelik, para basmaya gerçekten uygundu. Pirenne başını kaldırarak gözlerini kırpıştırdı. Öfkeyle, "Yapma şunu," diye söylendi.

"Efendim?"

"Şu lanet olasıca parayı atıp durma." "Ah..." Hardin madeni diski cebine soktu. "Hazır olduğun zaman bana haber ver. Kemerli suyolu projesi oylamaya konulmadan önce Encümen toplantısına döneceğime söz verdim."

Pirenne içini çekerek masadan biraz geriledi. "Ben hazırım. Ama beni kentin işleriyle rahatsız etmeyeceğini umarım. Lütfen onlarla da sen ilgilen. Bütün zamanımı ansiklopedi alıyor."

Hardin sakin sakin, "Haberi duydun mu?" diye sordu.

"Hangi haberi?"

"Terminus kenti ultra dalga aygıtının iki saat önce aldığı haberi. Anacreon İmparatorluk Valisi, 'Kral' unvanını almış." "Ee, ne olmuş yani?"

Hardin, "Bu İmparatorluğun bütün iç bölgeleriyle ilişkimizin kesildiği anlamına gelir," diye açıkladı. "Tabii böyle bir şeyi bekliyorduk. Ama bu, durumu rahatlıkla karşılamamızı da sağlamıyor. Anacreon, Santinni,

Trantor, hatta Vega'ya giden ticaret yolumuzun tam üzerinde! Madenlerimizi nereden getirteceğiz? Altı aydan beri çelik ya da alüminyum ithal etmeyi başaramıyoruz. Artık hiçbir şey getiremeyeceğiz. Tabii Anacreon Kralı lütfederlerse o başka."

Pirenne sabırsızca homurdandı. "İyi ya! Madenleri onun aracılığıyla alın."

"Bakalım almayı başarabilecek miyiz? Dinle Pirenne, bu Vakfın kurulmasını sağlayan İmparatorluk izni, bütün yönetim haklarını Ansiklopedi Komitesi Mütevelli Heyetine veriyor. Ben, Terminus kentinin belediye başkanıyım ve ancak kendi burnumu silecek kadar yetkim var. Bir de izin kâğıdını senin de parafe etmen koşuluyla belki aksırabilirim. Her şey sana ve Mütevelli Heyetine kalıyor. Sana refahı Galaksiyle yaptığı sürekli ticarete bağlı olan kent adına rica ediyorum. Hemen acil bir toplantı yap!" "Dur, dur! Seçim nutkunun sırası değil. Şimdi dinle, Hardin. Mütevelli Heyeti Terminus'da belediyece yönetilen bir hükümet kurulmasını engellemedi. Buna gerek olduğunu biliyorduk. Vakıf elli yıl önce kurulalı beri nüfus arttı. Ayrıca ansiklopediyle ilgili olmayan işlerle uğraşan kimselerin de sayısı çoğaldı. Ama bu, Vakfın ilk ve tek amacının bütün insanlığın bilgisini içeren bir ansiklopedi olmasını engellemiyor. Biz, devletin desteklediği bir bilim kurumuyuz, Hardin. Yerel politikaya karışamayız. Karışmamalıyız!" "Yerel politika! İmparatorun sol ayağının başparmağı aşkına, Pirenne! Bu bir ölüm kalım meselesi! Terminus gezegeni kendi başına makineleşmiş bir uygarlığı yaşatamaz. Bu dünyada maden yok. Yüzeydeki kayalarda demir, bakır ve alüminyumun izine bile rastlanmıyor. Başka cevherler de pek yok zaten. Şu Anacreon Kralı denilen adam yollarımızı kestiği takdirde ansiklopediye neler olur dersin?" "Yollarımızı mı kesecek? Bizim doğrudan doğruya İmparatorun kontrolünde olduğumuzu unutuyorsun galiba? Biz Anacreon bölgesinde değiliz, başka bir yerde de. Bunu kafana iyice sok! Biz İmparatorun kişisel topraklarının bir bölümünü oluşturuyoruz. Ve kimse bize dokunamaz. İmparatorluk kendi adamlarını korur."

"O halde İmparatorluk neden Anacreon Valisinin bağları koparıp atmasını engellemedi? Bu sadece Anacreon'da mı oldu? Galaksinin sınırında en aşağı yirmi bölge kendi bildiklerini okumaya başladılar. Hatta bütün Galaksi çevresinde durum böyle. Açıkçası İmparatorluğa da, onun bizi koruma gücüne de pek güvenemiyorum."

"Saçmalama! İmparatorluk Valileri ya da Krallar... Arada ne fark var ki? İmparatorlukta daima siyasi oyunlar oynanır. Değişik kimseler yöneticileri şu ya da bu şekilde etkilemeye çalışırlar. Valilerin başkaldırdıkları çok görüldü. İmparatorlar da daha önce tahttan indirildiler ya da suikaste kurban gittiler. Ama bütün bunların İmparatorluğun kendisiyle ne ilgisi var? Zaten bu olaylar bizim üzerimize vazife değil. Unut bunları, Hardin. Biz her şeyden önce birer bilim adamıyız. Ve bizi sadece ansiklopedi ilgilendiriyor. Ah, az kalsın unutuyordum, Hardin!" "Neyi?"

"Senin şu gazeten konusunda bir şeyler yap artık!"

"Terminus Kenti Gazetesi konusunda mı? O gazete benim değil. Özel birinin. Gazete ne yaptı ki?" "Haftalardan beri Vakfın kuruluşunun ellinci yıldönümünün bayram sayılmasını ve uygunsuz birtakım törenler düzenlenmesini istiyor."

"Neden olmasın? Radyumlu saat üç ay sonra Birinci Mahzenin kapısını açacak. Bence bu çok önemli bir olay. Öyle değil mi?" "Ama bu, gülünç eğlenceler düzenlenecek bir gün de değil. Birinci Mahzen ve bunun açılışı sadece Mütevelli Heyetini ilgilendiriyor. Önemli bir şey olduğu takdirde halka da bildirilecek. Son sözüm bu. Lütfen bunu gazeteye de açık açık anlat."

"Çok üzgünüm, Pirenne, ama kent yönetimi basın özgürlüğü diye bilinen önemsiz bir şeyi güvence altına alıyor."

"Olabilir. Ama Mütevelli Heyeti bunu güvence altına almıyor! Ben İmparatorun Terminus'daki temsilcisiyim ve bu bakımdan tam bir yetkim de var."

Hardin'in yüzündeki ifadeden ya sabır çektiği anlaşılıyordu. Sonra sertçe, "İmparatorun temsilcisi olarak sana son bir haberim var," dedi.

"Yine Anacreon 'la mı ilgili?" Priene'nin dudakları gerildi. Sinirlenmeye başlıyordu. "Evet. Anacreon'dan özel bir elçi gönderiyorlar. Adam iki hafta sonra burada olacak." "Bir elçi mi? Buraya mı? Anacreon'dan mı?" Pirenne bir an düşündü. "Neden?" Hardin ayağa kalkarak koltuğunu masaya doğru itti. "Bunu kolaylıkla tahmin edebilirsin." Ve başka hiçbir şey söylemeden hemen odadan çıktı.

Anacreon Kralının özel elçisi ve Pleume bölgesi vali yardımcısı Anselmhaut Rodric'in buna benzer altı unvanı daha vardı. Ardındaki "haut" eki de onun soylu biri olduğunu gösteriyordu. Salvor Hardin, Anselmhaut Rodric'i uzay terminalinde görkemli bir resmi törenle karşıladı.

Özel elçi dudaklarını gererek hafifçe güldü ve yerlere kadar eğilerek silahını mahfazasından çıkardı. Kabzasını Hardin'e doğru tutarak belediye başkanına uzattı. Hardin de o tören için ödünç aldığı silahı uzatarak bu iltifata karşılık verdi. Böylece dostluk ve iyi niyet belirtildi. Belki Hardin, Rodric'in omzundaki hafif kabarıklığı farketti ama ihtiyatlı davranarak bu konuda da bir şey söylemedi. Yerden giden bir taşıta binerek yola çıktılar. Önlerinden, arkalarından ve yanlarından daha önemsiz memurlardan oluşan gruplar ilerliyordu. Ağır ağır, gösterişli bir şekilde Ansiklopedi Alanı'na giderlerken yollardaki heyecanlı kalabalıklar onları alkışladı. Vali yardımcısı Anselmhaut alkışları bir soylunun hoşgörüsüyle karşıladı. Sonra da Hardin'e, "Bütün dünyanız bu kent mi?" diye sordu.

Hardin o gürültüde sözlerini duyurabilmek için sesini yükseltti. "Bizimki genç bir dünya, ekselans. Kısa tarihimiz boyunca yoksul gezegenimizi ancak birkaç yüksek soylu ziyaret etti. İşte halk bu yüzden heyecanlı."

"Yüksek soylu"nun gizli alayları pek fark etmediği anlaşılıyordu. Düşünceli bir tavırla, "Burası elli yıl önce kuruldu, değil mi?" diye mırıldandı. "Hım... Burada işlenilmemiş çok geniş alanlar var, başkan. Bu toprakları malikâneler ve çiftlikler halinde bölmeyi hiç düşünmediniz mi?"

"Buna henüz gerek yok. Son derece merkezileştirilmiş bir yer burası. Bu da gerekli. Ansiklopedi yüzünden tabii. Belki ileride, nüfusumuz arttığı zaman..." "Pek garip bir dünya bu! Burada hiç köylü yok mu?"

Hardin, ekselansın beceriksizce ağzımı aradığını anlamak için fazla zeki olmaya hiç gerek yok, diye düşündü. Sonra da kayıtsızca cevap verdi. "Hayır. Soylu sınıfı da yok." Anselmhaut Rodric kaşlarını kaldırdı. "Peki ya lideriniz? Şu görüşeceğim kişi?"

"Doktor Pirenne'yi mi kastediyorsunuz? Evet, kendisi Mütevelli Heyetinin başkanı. İmparatorun da kişisel temsilcisi."

"Doktor mu? Başka unvanı yok mu? Yalnızca bir bilim adamı öyle mi? Ve Doktor Pirenne sivil memurlarından daha üstün sayılıyor galiba?"

Hardin nazik nazik, "Ah, tabii," dedi. "Hemen hepimiz bilim adamı sayılırız. Sonuçta biz bir dünya değil, daha çok bilimsel bir vakıfız. Ve doğrudan doğruya İmparatorun kontrolündeyiz."

Hardin bu son sözleri üzerlerine basa basa söylemişti. Rodric'i etkilemiş gibiydi bu sözler. Ondan sonra Ansiklopedi Alanı'na varıncaya dek hiç konuşmadı.

Belki o gün öğleden sonra ve akşam Hardin çok sıkıldı. Fakat hiç olmazsa birbirlerine yüksek sesle, karşılıklı dostluk, değer ve saygıdan söz eden Pirenne'yle Rodric'in birlikte bulunmaktan hiç hoşlanmadıklarını sezmek zevkine de erişti.

Anselmhaut Rodric, Ansiklopedi Binasının dolaşılması sırasında Pirenne'nin konferansını camlaşmış gözlerle dinledi. Referans filmleri dolu pek büyük depolardan ve çok sayıdaki projeksiyon odalarından geçerlerken, ansiklopedi uzmanının hızlı hızlı anlattıkları nazik ve anlamsız bir gülümseyişle karşılandı. Elçi Rodric kat kat inerek dizgi, düzenleme, baskı ve filme çekme bölümlerini dolaştıktan sonra ilk anlaşılır sözlerini söyledi. "Bütün bunlar çok ilgi çekici. Ama olgun insanlar için pek garip bir uğraşı. Bütün bunların ne yararı var?" Hardin, Pirenne'nin bu söze bir

cevap bulamadığını farketti. Ama uzmanın yüzündeki ifadeden neler düşündüğü öyle iyi anlaşılıyordu ki.

O akşamki yemek daha önceki saatlerin hemen hemen eşiydi. Anselmhaut Rodric durmadan konuştu ve başkalarına ağzını açma fırsatı vermedi. Elçi Anacreon'la komşusu yeni kurulan Smyro Krallığı arasındaki son savaştaki başarılarını inanılmayacak bir zevkle ve en ince ayrıntısına kadar anlattı.

Vali yardımcısının başarı hikâyesi yemek bitinceye ve daha önemsiz memurlar birer birer salondan uzaklaşıncaya dek sona ermedi. Elçi Rodric, Pirenne ve Hardin'le balkona çıkarak yaz akşamına özgü ılık havada koltuğa yerleşirken, son olarak parçalanmış uzay gemilerini zaferle anlattı.

Sonra da tatsız bir neşeyle, "Şimdi ciddi şeylerden söz edelim," dedi.

Hardin, Vega tütününden yapılmış uzun sigarını yakarak, "Tabii, tabii," diye mırıldandı. Artık fazla sigarı kalmadığını düşünüyordu. Koltuğunu iki bacağının üzerinde arkaya doğru yatırdı.

Galaksi gökyüzünde yükseklerdeydi. Bu sisli, mercek biçimi topluluk bir ufuktan diğerine uzanıyordu.

Evrenin bu sınırındaki birkaç yıldızın ışıltısı Galaksinin yanında çok sönük kalıyordu.

Haut Rodric, "Tabii," dedi. "Bütün resmi görüşmeler... belgelerin imzalanması ve bütün diğer sıkıcı teknik ayrıntı., sahi, grubunuzun unvanı neydi?"

Pirenne soğuk soğuk, "Mütevelli Heyeti," diye cevap verdi.

"Pek garip bir ad bu! Neyse bütün bunlar Heyetle görüşülecek. Ama yarın. Biz şimdiki halde erkek erkeğe konuşarak daha önemsiz sorunları halledebiliriz. Öyle değil mi?" Hardin onu konuşturmaya çalıştı. "Yani..." "Mesele şu: Burada Galaksinin bu çevresinde bazı değişiklikler oldu. Gezegeninizin statüsü de kesinliğini biraz kaybetti. Durumun ne olduğu konusunda anlaşmamızın büyük yararı var. Ha, aklıma gelmişken... başkan,

sizde o sigarlardan daha var mı?" Hardin irkildi ve istemeye istemeye bir sigar çıkardı.

Anselmhaut Rodrick sigarı kokladı ve memnun memnun dilini usulca şaklattı. "Vega tütünü! Bu sigarı nereden aldınız?"

"Son şileple gelmişti. Ama artık pek sigarımız kalmadı. Bilmiyorum artık nereden tütün bulacağız... Tabii bulabileceksek... "

Pirenne kaşlarını çattı. Sigar içmez, hatta tütünün kokusundan da nefret ederdi. "Durumu iyice anlamak istiyorum, ekselans. Göreviniz sadece durumun berraklığa kavuşmasını sağlamak mı?"

Rodric sigarı zevkle içmeye başlarken dumanların arasında başını salladı. "Evet."

"O halde görevinizi çabucak yerine getirebilirsiniz. Bir Numaralı Ansiklopedi Vakfının durumu her zamanki gibi."

"Ah! Vakfın her zamanki durumu neydi?"

"Sadece şu: Vakıf devletin desteklediği bir kurumdur ve daima Muhteşem Majesteleri İmparator Hazretlerinin kişisel mülkü olarak kalacaktır."

Bu sözler vali yardımcısını pek etkilemişe benzemiyordu. Dumandan halkalar üfleyerek, "Bu güzel bir varsayım, Dr. Pirenne," dedi. "Ama asıl durum nedir? Ya Smyro konusundaki tavrınız? Bildiğiniz gibi, Smyro'nun başkentinden elli 'parsek' kadar bile uzakta değilsiniz. Sonra Konom ve Daribow'u da unutmayın."

Pirenne, "Bizim hiçbir vilayetle ilişkimiz yok," diye açıkladı. "İmparatorun... " Rodric, "Oraları artık vilayet değil, birer krallık," diye anımsattı. "İyi ya, krallıklar. Onlarla bir ilişkimiz yok. Bilimsel kurum olarak..."

Vali yardımcısı atmosferi iyonlaştıran bir küfür savurdu. "Lanet olsun bilime! Bunun gerçekle ne ilgisi var? Smyro'nun Terminus'u her an işgal edebileceği gerçeğiyle?" "Ya İmparator? O bir kenarda oturup bu olaya

seyirci mi kalacak dersiniz?" Elçi Rodric sakinleşti. "Dr. Pirenne, sizin İmparatorun malına mülküne saygınız var. Anacreon'un da öyle. Ama Smyro aynı saygıyı göstermeyebilir. Unutmayın, İmparatorla daha geçenlerde bir anlaşma imzaladık. Yarın bunun bir kopyasını sizin heyete sunacağım. Bu anlaşmaya göre, eski Anacreon vilayetinin sınırlarında asayişi İmparator adına koruma sorumluluğu da bize düşüyor. Görevimiz çok belli değil mi?"

"Evet. Ama Terminus, Anacreon vilayeti sınırları içerisinde değil." "Ve Smyro..."

"Terminus, Smyro'da da değil. Burasının hiçbir vilayetle ilişkisi yok!" "Smyro bunu biliyor mu?"

"Smyro'nun bildikleri ya da bilmedikleri beni hiç ilgilendirmiyor."

"Ama bizi ilgilendiriyor. Smyro'yla giriştiğimiz savaş yeni sona erdi. Bizim olan iki yıldız Listemi hâlâ Smyro'lularm elinde. Terminus bu iki ülke arasında çok stratejik bir yerde." Hardin sıkılmıştı. Konuşmaya karıştı. "Öneriniz nedir, Ekselans."

Vali yardımcısının açık açık konuşmayı söz düellosuna tercih ettiği belliydi. Hemen, "Durum ortada," dedi. "Terminus kendisini savunacak durumda değil. Bu yüzden Anacreon kendi güvenliği için bu görevi yüklenmek zorunda. Tabii iç işlerinize karışmak gibi bir niyetimiz hiç yok." Hardin alaylı alaylı mırıldandı. "Ah, orası kesin."

"Ama Anacreon'un bu gezegende bir üs kurmasının iki taraf için de iyi olacağına inanıyoruz."

"Bütün istediğiniz bu kadar mı? Bomboş, geniş topraklarımızda bir üs kurmak. Her şey burada bitecek mi?" "Şey, tabii, koruyucu güçlerin masraflarının karşılanması sorunu da var. Hardın iskemlesinin iki ön ayağını da gürültüyle yere indirdi. Dirseklerini dizlerine dayadı. 'Hah, şöyle.

Sonunda işin can alacak noktasına geldik. Şunu açık açık söyleyelim: Terminus, Anacreon'un yönetimine girerek onun tarafından korunacak ve

haraç ödeyecek."

"Haraç değil, vergi. Biz sizi koruyacağız. Siz de bunun bedelini ödeyeceksiniz."

Pirenne ani bir öfkeyle elini koltuğunun dirsek dayanacak yerine vurdu. "İzin ver de ben konuşayım, Hardin. Ekselans, Anacreon, Smyro, bütün yerel siyasetiniz ve önemsiz savaşlarınız bana vız geliyor.

Burası devletin desteklediği, vergiden muaf bir kurum."

"Devletin desteklediği mi? Ama devlet biziz, Doktor Pirenne. Ve sizi desteklemiyoruz." Pirenne hiddetle ayağa kalktı. "Ekselans, ben..." Anselmhaut Rodrick onun sözünü tamamladı.

"Biliyorum, siz Haşmetli Majesteleri İmparator Hazretlerinin temsilcisisiniz. Doktor Pirenne, ben de Anacreon Kralının temsilcisiyim. Ve Anacreon buraya çok daha yakın, Doktor Pirenne." Hardin, "Şu meseleye dönelim," diye ısrar etti. "Vergi dediğiniz şeyi nasıl alacaksınız, Ekselans? Bu bir takas mı olacak? Buğday, patates, sebze ve sığır mı istiyorsunuz?"

Vali yardımcısı belediye başkanına hayretle baktı. "Ne, ne? Bizim bunlara ihtiyacımız yok ki. Ürünlerimiz bize yetiyor da artıyor bile. Tabii altın istiyoruz. Krom ve vanadyumu daha da tercih ederiz. Sizde bu madenlerden çok bulunması koşuluyla."

Hardin bir kahkaha attı. "Bol bulunması mı? Bizde bol miktarda demir bile yok. Altınmış! Şu paramıza bir bakın." Elçiye bozuk bir parayı attı.

Anselmhaut Rodrick parayı yere vurup sıçrattı. Sonra da hayretle madene bakakaldı. "Nedir bu? Çelik mi?" "Evet."

"Anlamıyorum... "

"Terminus hemen hiç madeni olmayan bir gezegen. Bütün madenleri ithal ediyoruz. Bu yüzden vergileri ödemek için altınımız da yok, başka madenimiz de. Ama birkaç bin küfe patatese razı olursanız o başka." "Şey... işlenmiş malzeme... "

"Maden olmadan eşya yapılır mı? Makinelerimizi yapmak için elimizde ne kalır?" Bir sessizlik oldu.

Pirenne tekrar çabaladı. "Bütün bu konuşmanın asıl konuyla bir ilgisi yok. Terminus bir gezegen değil, büyük bir ansiklopedi hazırlayan bir vakıf aslında. Sizin bilime hiç saygınız yok mu?" "Savaşları bilim kazanmaz." Elçi Rodrick'in kaşları çatılmıştı. "Bu dünya hiçbir şey üretmiyor o halde. Ve aslında bomboş da sayılır. Eh, öyleyse, vergileri toprakla ödersiniz." Pirenne sordu. "Ne demek istiyorsunuz?"

"Bu dünya hemen hemen bomboş sayılır ve herhalde toprakları da verimli. Anacreon'da birçok soylu malikânelerine ilaveler yapılmasından hoşlanabilirler." "Böyle bir şeyi nasıl... "

"O kadar telaşlanmanız için bir neden yok, Doktor Pirenne. Burada hepimize yetecek kadar toprak var. Anlaştığımız ve siz de bizimle işbirliği yaptığınız takdirde sorunu bir kaybınız olmayacak şekilde çözümleriz sanırım. Tapular hediye edilir, arazi bağışlanır. Beni anladığınızı sanıyorum." Pirenne alay etti. "Teşekkürler." Sonra Hardin saf saf. "Anacreon bize atom gücüyle çalışan fabrikalarımız için yeterince plütonyum sağlayabilir mi?" dedi. "Depoda ancak birkaç yıl yetişecek kadar maden var."

Pirenne inliyormuş gibi bir ses çıkardı ve derin bir sessizlik oldu. Bu birkaç dakika sürdü. Sonra Anselmhaut Rodrick konuşmaya başladı. Tavırları tümüyle değişmişti. "Sizde atom gücü mü var?" "Tabii. Bu çok olağanüstü bir şey mi? Atom gücü artık elli bin yaşında sanırım. Neden bizde de bu güçten olmasın? Ama tabii plütonyum elde etmekte zorluk çekiyoruz."

"Evet... Evet..." Elçi bir an sustu, sonra da sıkıntıyla ekledi. "Eh baylar, bu konuşmaya yarın devam ederiz. Şimdi izninizle... "

Pirenne elçinin arkasından bakarak dişlerinin arasından, "Çekilmez yaratık!" diye homurdandı. "Kafasız herif! Bu... "

Hardin onun sözünü kesti. "Hiç de değil. O sadece çevresinin bir ürünü. Adam 'Benim silahım var, senin yok,' sözlerinden başka bir şeyi pek anlamıyor."

Pirenne öfkeyle belediye başkanına döndü. "Koruma üsleri ve vergilerden ne demeye söz ettin? Çıldırdın mı sen?"

"Hiç de değil. Onu konuşturmaya çalıştım. Sonunda adam Anacreon'un gerçek niyetini açıkladı. Öyle değil mi? Terminus'u güzelce malikâne ve çiftliklere bölecekler. Tabii ben böyle bir şeye izin vermek niyetinde değilim."

"Sen böyle bir şeye izin vermek niyetinde değilsin demek? Sen kim oluyorsun? Ayrıca atom gücüyle çalışan fabrikalarımızdan neden söz ettin? Bu bizi tam bir hedef haline sokacak." Hardin, "Evet," diye güldü. "Yaklaşılmaması gereken bir hedef haline. O konuyu neden açtığımı anlayamadın mı? Bu çok güçlü bir kuşkumun hiç de yersiz olmadığını bana kanıtladı." "Neymiş o?"

"Anacreon ekonomisi artık atom gücüne dayanmıyor. Eğer Anacreon'lularda atom gücü olsaydı, dostumuz da artık fabrikalarda plütonyum kullanılmadığını bilirdi. Çok eskiden böyle yapılırmış. Durum böyle olduğuna göre, Galaksinin bütün dış çevresinde de artık atom gücü bulunmadığı anlaşılıyor. Smyro'da atom olmadığı kesin zaten. Yoksa Anacreon o savaşları kazanamazdı. Çok ilgi çekici değil mi?" "Öf!" Pirenne müthiş bir öfkeyle yürüyüp gitti.

Hardin usulca gülümsedi. Sigarını atarak göğe yayılmış olan Galaksiye baktı. "Demek tekrar petrol ve kömüre döndüler?" diye mırıldandı. Ama ondan sonraki düşüncelerini açıklamadı.

Hardin gazetenin kendisinin olmadığını söylediği zaman belki teknik bakımdan haklıydı. Ama işte o kadar. Hardin, Terminus'un özerk bir belediye haline getirilmesi çabalarına önayak olmuştu. Kentin ilk belediye başkanı olarak da onu seçmişlerdi. Onun için Terminus Kenti Gazetesinin bir tek hisse senedi bile onun adına değildi. Ama adam hisselerin yüzde

altmışını karmaşık yollardan kontrolüne almıştı. Bu da şaşılacak bir şey değildi.

İnsan birçok yönteme başvurabilirdi.

İşte bu yüzden Hardin, Pirenne'ye Mütevelli Heyetinin toplantılarına katılmasına izin verilmesini söylemeye başladığı sırada, gazetenin de böyle bir kampanyaya girişmesi bir rastlantı değildi. Vakıf tarihinde ilk önemli toplantı yapılacağı zaman belediye başkanı bu "ulusal" hükümette kentin de temsil edilmesi konusunda ısrar etti.

Sonunda Pirenne istemeye istemeye, öfkeyle buna razı oldu.

Masanın en ucunda oturan Hardin dalgın dalgın, fizikçilerin kötü yönetici olmaları nedendir acaba, diye düşünüyordu. Belki de neden, onların katı gerçeklere alışık olmaları. Esnek insanlara hiç alışık değiller." Her neyse... Hardin'in solunda Tomaz Sutt ve Jord Fara, sağında da Lundin Crast'la Yate Fulham vardı. Pirenne toplantıya başkanlık ediyordu. Tabii Hardin onların hepsini de tanıyordu. Onun kanısınca uzmanlar sırf bu toplantı için daha da azametli tavırlar takınmışlardı.

Hardin başlangıçtaki formaliteler sırasında biraz uyukladı. Sonra Pirenne konuşmasına hazırlık olmak üzere önündeki bardaktan birkaç yudum su içerken belediye başkanı da canlandı. Pirenne, "Heyete son toplantıdan sonra aldığım bir müjdeyi verebileceğim için çok mutluyum," dedi. "İmparatorluk Şansölyesi Lord Dorwin iki hafta sonra Terminus'da olacak. İmparator durumu öğrenir öğrenmez Anacreon'la olan ilişkilerimizin bizi çok memnun edecek bir şekilde düzeleceğinden eminim." Gülümseyerek masanın öbür ucundaki Hardin'e bak' ti. "Bu konudaki bilgi gazeteye de verilmiştir." Hardin bıyık altından güldü. Pirenne'nin bu pek kutsal yere girmeme izin vermesinin asıl nedeni, bu haberi kurumla bana açıklamak isteğiydi anlaşılan, dedi kendi kendine. Sonra sakin sakin, "Belirsiz sözleri bir yana bırakalım," dedi. "Lord Dorwin'in ne yapacağını sanıyorsun?" Ona Tomaz Sutt cevap verdi. Uzmanın en azametli zamanlarında karşısındakine üçüncü şahısmış gibi hitap etme merakı vardı. Kötü bir alışkanlıktı bu. Sutt, "Başkan Hardin'in profesyonel bir kuşkucu olduğu kesin," diye fikrini

açıkladı. "Yoksa İmparatorun kişisel haklarına el uzatılmasına hiçbir zaman izin vermeyeceğini onun da bilmesi gerekir." "Haklarına el uzatıldığı takdirde ne yapabilir ki?" Uzmanlar öfkeli öfkeli kımıldandılar.

Pirenne birdenbire aklına gelmiş gibi, "Usule aykırı davranıyorsun," dedi. "Ayrıca vatan hainliği sayılacak sözler de söylüyorsun."

"Yani soruma cevap almış mı oldum?"

"Evet. Söyleyecek başka bir sözün yoksa..."

"O kadar acele etme. Bir soru sormak istiyorum. Bu diplomatça kurnazlık dışında, Anacreon tehlikesini önlemek için elle tutulur bir şey yapıldı mı? Tabii diploması oyunlarının yararlı olup olmayacağı da belli değil, o da başka."

Yate Fulham eliyle dik kızıl bıyığını düzeltti. "Demek Anacreon'u tehlikeli görüyorsun?" "Sen görmüyor musun?"

"Hiç görmüyorum." Fulham hoşgörüyle konuşuyordu. "İmparator..."

"Ah, Galaksi!" Hardin sinirlenmeye başlıyordu. "Ne oluyor? Zaman zaman biri 'İmparator' ya da 'İmparatorluk'tan söz ediveriyor. Sanki bunlar sihirli sözcüklermiş gibi. İmparator elli bin 'parsek' ötede. Onun bize aldırdığını da pek sanmıyorum. Bize önem verse bile ne yapabilir? Bu bölgelerde İmparatorluk güçleri vardı. Ama şimdi bütün o uzay gemileri Dört Krallığın elinde. Anacreon da o filolardan payına düşeni almış. Beni dinleyin. Silahlarla savaşmak zorunda kalacağız, kelimelerle değil. Şunu kafanıza iyice yerleştirin. İki aylık oldukça rahat bir süre geçirdik. Bunun baş nedeni. Anacreon'lularm atom silahlarımız olduğunu sanmalarını sağlamamızdı. Hepimiz de bunun küçük beyaz bir yalan olduğunu biliyoruz. Atom gücümüz var. Ama bunu ticari işlerde kullanıyoruz. Bu güç de öyle fazla bir şey değil. Anacreon'lular da bunu yakında öğrenecekler. Eğer onların kendilerini böyle oyalamamızdan memnun kalacaklarını sanıyorsanız yanılıyorsunuz." "Sayın başkan... "

"Bir dakika! Sözlerim henüz bitmedi." Hardin gitgide açılıyordu. Bu tartışma hoşuna gitmeye başlamıştı. "Bu işe Şansölyeleri karıştırmak iyi

de... Ama işe atom bombaları takılmış birkaç büyük kuşatma topunu karıştırmak çok daha iyi olurdu. İki ay kaybettik, baylar. Ve belki artık kaybedecek iki ayımız da yok. Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?"

Uzun burnu öfkesinden kırışmış olan Lundin Crast, "Vakfı bir savaşa hazırlamayı teklif ediyorsan, bunu dinlemem bile," dedi. "Bu bizim açık siyaset alanına girdiğimize işaret eder. Biz, sayın başkan, bilimsel bir vakıfız. Başka bir şey değiliz."

Sutt da ekledi. "Hardin, silah yapmanın bazı kimseleri... değerli elemanları ansiklopediyle ilgili çalışmalardan uzaklaştırmak olacağının farkında bile değil. Ne olursa olsun bu yapılmaz." Pirenne başını salladı. "Çok doğru. Her şeyden önce ansiklopedi gelir. Daima öyle olacak." Hardin için için inledi. Mütevelli Heyetinin ansiklopedi illetine tutulmuş olduğu anlaşılıyordu. Belediye başkanı buz gibi bir sesle, "Acaba Mütevelli Heyeti Terminus'un ansiklopediden başka şeylerle de ilgilenebileceğini hiç düşündün mü?" diye sordu.

Ona Pirenne cevap verdi. "Vakfın ansiklopediden başka bir şeyle ilgileneceğini aklım almıyor, Hardin."

"Ben ansiklopedi demedim. Terminus dedim! Korkarım siz durumu anlayamıyorsunuz. Terminus'da bir milyon insan yaşıyor. Bunlardan ancak yüz elli bini ansiklopedi üzerinde çalışıyor. Geri kalanlar için Terminus yuvaları, dünyaları. Biz burada doğduk. Burada yaşıyoruz. Çiftliklerimiz, evlerimiz ve fabrikalarımızın yanında ansiklopedinin bizim için hiç önemi yok. Biz bütün bunların korunmasını istiyoruz... "

Üyeler bağırarak onu susturdular.

Crast, "Her şeyden önce ansiklopedi gelir!" diye homurdandı. "Yerine getirmemiz gereken bir görevimiz var!"

Hardin, "Ne görevi?" diye bağırdı. "Belki bu elli yıl önce doğruydu. Ama şimdi yeni bir kuşak yaşıyor." Pirenne, "Bunun konuyla bir ilgisi yok," dedi. "Biz bilim adamlarıyız."

Hardin bu fırsattan yararlandı. "Gerçekten öyle misiniz? Bu güzel bir hayal değil mi? Sizin gruba bakanlar, bütün Galaksinin binlerce yıldan beri ne yönden aksadığını hemen anlarlar. Yıllardır burada oturmuş son milyon yıl boyunca yaşamış olan bilim adamlarının eserlerini sınıflandırıyorsunuz. Ne biçim bilim bu? Dışarıya açılmayı, bu bilimleri yaymayı, onlara ilaveler yapmayı hiç düşündünüz mü? Hayır! Yosun tutmak sizi mutlu ediyor! Bütün Galaksiyi de öyle ya! İşte bu yüzden çevrede ayaklanmalar oluyor! İşte bu yüzden bağlantılar kesiliyor, durmadan önemsiz savaşlar çıkıyor! İşte bu yüzden bütün sistem atom gücünü unutuyor! Ve kimyasal güçten yararlanmak gibi barbarca tekniklere geri dönüyor!" Sesini daha da yükselterek haykırdı. "Bana sorarsanız Galaksi mahvoluyor!" Susarak soluk almak için iskemlesine çöktü. Aynı anda kendisine cevap vermeye çalışan iki ya da üç üyeyle de ilgilenmedi. Sonunda Crast söz aldı. "İsterikçe açıklamalarınla neyi elde etmeye çalıştığını bilmiyorum, Hardin. Ama bu görüşmeye yararlı bir katkıda bulunmadığın kesin. Sayın başkan, Hardin'in bu sözleri tutanağa geçirilmesin. Görüşmeye bunun kesildiği noktadan devam edelim."

Jord Fara ilk kez yerinde kımıldadı. O ana dek tartışmaya en kızıştığı anlarda bile katılmamıştı. Ama şimdi yüz kilo ağırlığındaki vücuduna çok uyan kalın bas sesiyle konuşuyordu. "Bir şeyi unutmadık mı, baylar7" Pirenne aksi aksi sordu. "Neyi?"

"Bir ay sonra ellinci yıldönümümüzü kutlayacağımızı," Fara en bayatlamış sözleri söylerken bunlara derin bir anlam kazandırmayı başarırdı. "Ee, ne olmuş?"

Fara sakin sakin sözlerini sürdürdü. "O yıldönümünde Hari Seldon'un Mezarı açılacak. O Mahzende neler olabileceğini hiç düşündünüz mü?"

"Bilmem ki herhalde Seldon malum konudan söz edecek. Belki de bir konuşma yaparak bizi kutlayacak. Bence Mahzene fazla önem vermemeliyiz. Tabii gazete..." Pirenne, Hardin'e öfkeyle baktı. Belediye başkanı da ona gülümsedi. "Tabii gazete bu konuyu da önemli bir mesele haline sokmaya çalıştı. Ama ben buna bir son verdim."

Fara, "Ah," dedi. "Belki de yanılıyorsun. Durumun farkında değil misin?" Parmağını küçük yuvarlak burnuna dayadı. "Mahzenin pek uygun bir zamanda açılacağının farkında değil misin?"

Fulham homurdandı. "Pek uygunsuz bir zamanda açılacak. Düşünmemiz gereken başka önemli sorunlarımız var."

"Hari Seldon'un bir mesajından daha önemli bir şey olabilir mi? Hiç sanmıyorum." Fara gitgide daha azametli bir tavır takınıyordu. Hardin ise düşünceli bir tav ırla uzmanı süzmeye başlamıştı. Kendi kendine, Fara ne demek istiyor, diye soruyordu.

Fara mutlu bir tavırla, "Aslında Seldon'un zamanımızın en büyük psikoloji uzmanı ve Vakfımızın da kurucusu olduğunu unutmuşa benziyorsunuz," dedi. "Herhalde Seldon'un geliştirdiği bilimi, yakın geleceğin izleyebileceği yolu kararlaştırmak için kullanıldığını düşünmek mantıksızca bir şey olamaz. Seldon'un bilimden yararlandığından eminim. Öyleyse bizi tehlikeye karşı uyarmanın ve belki de bir çözüm getirmenin

yolunu da buldu. Bildiğiniz gibi, Seldon için ansiklopedi çok değerliydi." Üyeler kuşkuyla, şaşkın şaşkın bakıştılar.

Pirenne kararsızca. "Şey... bilmem ki," dedi. "Tabii psikoloji önemli bir bilim. Ama yanılmıyorsam bugün aramızda bir psikolog da yok. Bana bilmediğimiz bir konuya girmişiz gibi geliyor." .

Fara, Hardin'e döndü. "Sen Alurin'in yanında psikoloji eğitimi yapmadın mı?"

Hardın yarı dalgın bir tavırla cevap verdi. <'Evet. Ama çalışmalarımı hiçbir zaman tamamlamadım. Kuramlardan sıkıldım. Bir psikoloji mühendisi olmak istiyordum ama öyle bir fakülte yoktu. O zaman ben de buna en yakın olan alanı seçtim. Yani siyaset hayatına atıldım. Bu iki konu hemen hemen birbirinin aynıdır." "Mezar hakkında ne düşünüyorsun?"

Hardin ihtiyatla, "Bilmem ki... " dedi.

Ondan sonra toplantı sona erinceye kadar bir tek kelime bile söylemedi. Hatta İmparatorluk Şansölyesinden tekrar söz açıldığı zaman bile.

Aslında Hardin'in üyeleri dinlediği bile yoktu. Ona yeni bir ipucu sağlamışlardı. Bazı şeyler biraz biraz anlaşılır bir hal almaya başlıyor, bir iki ayrıntı birbirine uyuyordu. Kuşkusuz bilmecenin anahtarı psikolojiydi. Hardin emindi bundan.

Belediye başkanı vaktiyle öğrendiği bir psikoloji kuramını anımsamak için çabalıyordu. Sonunda hatırladı ve daha işin başında bir şeyi anladı.

Seldon gibi büyük bir psikolog insan duygularını ve tepkilerini gelecekte olacakları ana hatlarıyla tahmin edebilecek kadar inceleyebilirdi. Ve bu da...

Lord Dorwin enfiye kullanıyordu. Berber tarafından kıvrıldığı belli olan uzun, lüle lüle saçları vardı. Bunlara kabarık sarı favoriler de eklenmişti. Adam zaman zaman favorilerini adeta sevgiyle okşuyordu. Lord Dorwin ayrıca pek kesin bir tavırla konuşuyor ve 'r' harflerini de ağzında yuvarlıyordu. O sırada Hardin'in neden soylu Şansölyeden daha ilk görüşte nefret ettiğini fazla düşünecek zamanı yoktu. Ah evet, Hardin, Lord Dorwin'in konuşurken bir elini zarif bir tavırla sallamasına ve en basit bir, "Evet," cevabı verirken bile sanki bir lütufta bulunuyormuş gibi davranmasına da sinirleniyordu. Ama şimdiki halde sorun Şansölyeyi bulmaktaydı. Lord Dorwin yarım saat önce Pırenne'yle birlikte ortadan kaybolmuştu. Lanet olasıca adam sanki yer yarılmış da dibine geçmişti! Pirenne'yi bu bölükte ve bu katta görmüşlerdi. Artık her kapıyı açıp içeri bakmaktan başka çare kalmıyordu. Hardin koridorun ortasında bir kapıyı araladı ve "Tamam," diyerek içeriye girdi. Oda karanlıktı. Ama ışıklı ekranın önünde duran Lord Dorwin'in karmaşık saç biçimini fark etmemek olanaksızdı.

Lord Dorwin başını kaldırarak, "Ah, Hardin," dedi. "Herhalde bizi ağıyoğsunuz?" Pek de iyi bir ustanın elinden çıkmadığı anlaşılan fazla süslü enfiye kutusunu belediye başkanına uzattı.

Hardin bu ikramı nezaketle reddetti. Dorwin burnuna bir tutam enfiye çekerek nezaketle gülümsedi. Pirenne kaşlarını çattı. Hardin kayıtsız bir tavırla ve ifadesiz bir yüzle ona baktı.

Derin bir sessizlik oldu. Lord Dorwin enfiye kutusunun kapağını şıkırdatarak kapattı. Sonra da cebine koydu. "Sizin şu ansiklopediniz büyük bir başağı, Hağdin," dedi. "Gelmiş geçmiş çağlağın en göğkemli başağılağma eşit bir zafer."

"Çoğumuz da öyle düşünüyoruz, efendim. Ama bu zafer henüz tamamlanmış değil."

"Vakfınızın ne büyük bir başağıyla çalıştığını göğdüm. Onun için bu bakımdan hiçbir endişem yok."

Başıyla Pirenne'yi selamladı.

Uzman da sevinçle yerlere kadar eğildi.

Hardin, aman ne dostlar, ne dostlar, diye düşündü. Sonra da, "Ben uzmanların çalışkan ve becerikli olmadıklarından şikâyet etmiyorum," dedi. "Benim şikâyetim Anacreon'lulardan. Onlar haddinden fazla becerikli. Ama başka, zararlı bir konuda."

"Ah, evet, Anacğeon." Lord Dorwin elini kayıtsızca salladı. "Ben de buğaya Anacreon'dan geldim. Pek ilkel ve berbat bir gezegen o. Açıkçası insanlağın buğada, çevğede nasıl yaşayabildikleğini aklım almıyoğ. Kültüğlü biği için geğeken en basit şeyleğ bile yok. Konfoğu sağlayacak ağaç ve geğeçleğ de öyle. Böyle şeyleği çoktan unutmuşlağ... "

Hardin gizli bir alayla Şansölyenin sözünü kesti. "Ama ne yazık ki, Anacreon'lularm savaş açmak için bütün ilkel araç ve gereçleri, her tarafı mahvetmek için gereken temel silahları var." "Evet, evet." Lord Dorwin sinirlenmişe benziyordu. Belki de bunun nedeni sözünün kesilmiş olmasıydı. "Ama şimdi iş göğüşmek istemiyoğum. Geğçekten de şu ağa başka biğ şeyle ilgilenmiyoğum. Doktoğ Piğenne, bana ikinci cildi de gösteğmeyecek misiniz? Lütfen gösteğim."

Işıklar söndü ve ondan sonraki yarım saat boyunca Şansölyeyle uzman, Hardin'le hiç ilgilenmediler. Sanki belediye başkanı o sırada Anacreon'daydı. Ekrandaki kitaptan pek bir anlam çıkaramadı Hardin Aslında yazıları izlemeye de çalış madı. Ama Lord Dorwin zaman zaman sıradan bir insan gibi heyecanlandı. Hardin o heyecan anlarında Şansölyenin 'r' harflerini de doğru dürüst söylediğini farketti. Işıklar tekrar yandığı zaman Lord Dorwin, "Şahane," dedi. "Geğçekten hağika. Siz ağkeolojiyle ilgileniyoğ musunuz, Hağdin?'"

"Efendim?" Hardin daldığı düşüncelerden uyandı. "Hayır, efendim, ilgilendiğimi pek söyleyemem.

Başlangıçta psikolog olmak istedim. Sonunda da politikacı olmaya karar verdim."

"Ah, hiç kuşkusuz bunlağ da ilgi çekici konulağ. Ben, kendim de..." Dorwin bolca bir tutam enfiyeyi burnuna çekti. "Ağkeolojiyle biğaz uğğaşıyoğum."

"Öyle mi?" .

Pirenne atıldı. "Sayın lord bu konuyu çok iyi biliyorlar."

Sayın Lord memnun memnun, "Belki öyle, belki öyle," diye mırıldandı. "Bu bilim alanında geğçekten çok...pek çok çalıştım. Hatta bu konudaki bütün eseğleği okuduğumu da söyleyebiliğim. Jağduh, Obijasi ve Kğomill'in bütün kitaplağını inceledim... Bütün uzmanlağın eseğleğini, bütün uzmanlağın..."

Hardin, "Onlardan söz edildiğini duydum tabii," dedi. "Ama eserlerini hiç okumadım."

"İleğide biğ gün okumalısın, aziz dostum. Bunun ödülünü de göğüğsünüz. Ben Lameth'in eşeğinin bu kopyası göğebilmemin kalkıpta Çevğeye kadağ gelmeme deydiğini düşünüyoğum. İnanığ mısınız, kitaplığımda bu eseğ yok. Ha, aklıma gelmişken, Doktoğ Piğenne, ben buğadan ayğılmadan önce bana kitabın biğ kopyasını çıkattığacağmıza söz veğdiniz. Bunu unutmadınız ya?"

"Kopyayı memnunlukla çıkarttıracağım."

Şansölye azametli bir tavırla, "Biliyoğ musunuz," dedi. "Lameth, 'Köken Soğusu' konusundaki bilgime yeni ve çok ilgi çekici bir katkıda bulundu." , Hardin, "Hangi soru konusunda?" diye sordu.

"Köken Soğusu konusunda. İnsan ığkının başlangıcı yani. Heğhalde eskiden insan ığkının sadece bir tek gezegen sisteminde yaşadığının sanıldığını biliyoğsunuz." "Şey, evet, bunu biliyorum."

"Tabii hiç kimse bu sistemin hangisi olduğunu bilmiyoğ. Bu eski çağlağın sisleği ağasında kaybolmuş biğ bilgi. Bazılağı insanlağın oğtaya ilk kez Siğiüs gezegeninde çıktıklağını iddia ediyoğlağ. Diğeğleği Alpha Centauği veya Sol ya da 61 Cygni'de. Tabii bütün bu gezegenleğ de yine Siğiüs bölgesindeleğ." "Peki ya La meth ne diyor?"

"O tümüyle yeni bir yola sapıyoğ. Lameth, Ağctuğus sistemindeki üçüncü gezegende bulunan kalıntılağın insanlığın daha uzay yolculuğundan önce oğada yaşadıklağını gösteğdiğini söylüyoğ." "Bundan da insanların çıkış yerinin gezegen olduğu mu anlaşılıyor?"

"Belki Kesin bir şey söylemeden önce eşeği dikkatle okumam ve kanıtlağı incelemem geğekiyoğ.

Lameth'in gözlemleğinin ne kadağ sağlam olduğunu anlamak sağt."

Hardin bir süre bir şey söylemedi. Sonra, "Lameth bu eseri ne zaman yazmış?" diye sordu.

"Ah... sekiz yüzyıl önce sanığım. Tabii temel oiağak Gleen'in daha önce yayınlanan biğ kitabından çok yağağlanmış."

"O halde Lameth'in kitabına neden güveniyorsunuz? Niçin Arcturus'a giderek o kalıntıları kendiniz incelemiyorsunuz?"

Lord Dorwin kaşlarını kaldırdı ve burnuna telaşla enfiye çekti. "Ama neden, aziz dostum?" "İstediğiniz bilgiyi kendiniz elde etmek için tabii." "Arna buna ne geğek vağ? Bu ileğlemek için pek kağmaşık bir yol ve saçmasapan biğ yöntem. Şimdi beni dinleyin. Bende bütün o eski

uzmanlağın eseğleği vağ. Geçmişin en büyük ağkeologlağmın kitaplağı. Ben bu eseğleği biğbiğleğiyle kıyaslıyoğum. Anlaşamadıkları noktalağı dengelıyoğum. Biğbiğine zıt açıklamalağı tahlil edıyoğum. Bunlağdan hangisinin doğğu olabileceğine kağağ veğiyoğum. Ve böylece biğ sonuca vağıyoğum. Bilimsel biğ yöntem bu." Lord Dorwin bir an durdu, sonra da Hardin'i aşağı görüyormuşçasına ekledi. "Hiç olmazsa ben böyle düşünüyoğum. Öğneğin, Ağttuğus'a ya da Sol'a gitmek ve etğafta dolaşıp duğmak ne kadağ kabaca biğ şey oluğdu. Dayanılamayacak kadağ kaba biğ şey. Eski uzmanlağ bu konuyu bizim yapamayacağımız kadağ ustalıkla incelemişleğken böyle uğğaşmaya değeğ mi?"

Hardin nazik nazik, "Anlıyorum," dedi. Sonra da içinden ekledi. Bilimsel yöntem ha? Sevsinler! Tevekkeli Galaksi mahvoluyor!

Pirenne, "Gelin, efendim," dedi. "Artık dönmemiz gerekiyor sanırım." "Ah, evet. Galiba."

Odadan çıkarlarken Hardin birdenbire, "Efendim," dedi. "Size bir soru sorabilir miyim9"

Lord Dorwin gülümseyerek cevabını güçlendirmek için elini zarif bir tavırla salladı. "Tabii, aziz dostum, tabii. Size memnunlukla yağdım edeğim. Pek yoksul olan bilgi dağağcığımın yağdımıyla size..."

"Size sormak istediğim şey arkeolojiyle ilgili değil, efendim."

"Ya?"

"Evet. Mesele şu: Geçen yıl biz Terminus'lular, Gamma Andromeda'da V Gezegende bir güç santralinde bir patlama olduğu haberini aldık. Bize sadece kazanın ana hararını bildirdiler. Ayrıntıları öğrenemedik. Bana olayın nasıl olduğunu anlatabilir misiniz?"

Pirenne'nin dudakları büküldü. "Sayın Lordu böyle ilgisiz konularla neden rahatsız ettiğini anlayamıyorum." Şansölye araya girdi. "Gica edeceğim, ğica edeğim. Biğ sakıncası yok. Zaten o konuda anlatılacak fazla biğ şey olduğu da söylenemez. Geğçekten de güç santğalinde patlama oldu. Büyük biğ felaketti bu. Yamlmıyoğsam birkaç milyon insan öldü ve

gezegenin yağısı da mahvoldu. Aslında hükümetimiz atom gücünün keyfi biğ şekilde kullanılmasını yasaklamayı düşünüyoğ. Tabii bu henüz kamuya açıklanmış değil." Hardin, "Anlıyorum," dedi. "Ama santralde ne oldu?"

Lord Dorwin kayıtsızca, "Kim biliğ?" diye karşılık verdi. "Biğkaç yıl önce santğalde ciddi ağızalağ olmuştu. Kazadan sonğa yeni makineleğin ve onağım çalışmalağmın yeteğsiz olduğu düşünüldü. Tamiğat pek de ustaca yapılmamıştı sanığım. Aslında son zamanlağda güç sistemleğimizin çalışmasıyla ilgili teknik ayğıntılağı geğçekten anlayan kimseleğ bulmak çok zoğ." Üzgün üzgün enfiye çekti. Hardin, "Çevredeki bağımsız krallıkların artık atom gücünü hiç kullanamadıklarını herhalde biliyorsunuz," dedi.

"Öyle mi? Buna hiç şaşmadım. Bağbağlağa yakışacak gezegenleğ onlağ. Ama azız dostum, onlağdan 'bağımsız' diye söz etmeyin. Hiçbıği de bağımsız değil. Onlağla yaptığımız anlaşmalağ da bunu kanıtlıyoğ. Bu gezegenleğ İmpağatoğun hükümğanlığmı kabul ediyoğlağ. Tabii bunu yapmak zoğundalağ. Yoksa onlağla anlaşamazdık." "Olabilir. Ama onlar büyük bir bağımsızlıkla hareket edebiliyorlar."

"Evet, heğhalde. Büyük bir bağımsızlıkla. Ama bu da pek önemli değil. Çevğenin biğ bakıma kendi kaynaklağmdan yağağlanması İmpağatoğluk için çok daha iyi biğ şey. Onlağın bize hiçbiğ yağağlağı yok. Bağbağlağa yakışacak gezegenleğ onlağ. Uygağ bile sayılmazlağ."

"Ama geçmişte uygarmışlar. Çevredeki en zengin vilayetlerden biri Anacreon'muş. Hatta bu gezegeni Vega'yla kıyaslarlarmış. Anacreon, Vega'nın yanında sönük de kalmazmış." "Ah ama, Hağdin, bu yüzyıllağ önceymiş. Buna bakağak sağlam biğ sonuca vağamazsınız. O eski, şahane günleğde heğ şey çok fağklıymış. Sonuçta biz de eski insanlağ gibi değiliz... Ama Hağdin, siz çok ısğağcı bir adamsınız. Size bugün ciddi meseleleğden söz etmeyeceğimi söyledim. Ama Doktoğ Piğenne sizden söz edeğek kulağımı büktü. Beni sıkıştığmaya çalışacağınızı söyledi. Ama ben böyle oyunlağa gelmeyecek kadağ tecğübeli biğ adamım. Bu konuyu yarına bığakalım." Konu böylece kapandı.

Bu Hardin'in Mütevelli Heyeti toplantısına ikinci katılışıydı. Tabii, üyelerin artık gitmiş olan Lord Dorwin'le yaptıkları resmi olmayan konuşmalar hesaba katılmadığı takdirde. Ama belediye başkanı Mütevelli Heyetinin bir, hatta iki, üç kez toplandığından ve bunlara kendisini çağırmadıklarından da kesinlikle emindi.

Hardin, o ültimatom gelmeseydi, diye düşündü. Beni bu seferki toplantıya da çağırmayacaklardı. Evet, gelen belge aslında bir ültimatom sayılırdı. Tabii vizigrafa alınmış belge, ilk bakışta iki devlet başkanı arasında teati edilen dostça bir selamlaşma sanılabilirdi.

Hardin usulca belgeye dokundu. Bu, "Majesteleri Anacreon Kralının Bir Numaralı Ansiklopedi Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı, dostu ve kardeşi Doktor LeWis Pirenne'ye" yolladığı selamı açıklayan süslü cümlelerle başlıyordu. Mesaj pek karmaşık bir sembolizm eseri olan çok renkli, dev bir mühürle sona eriyordu.

Ama bu belge yine de bir ültimatomdu.

Hardin, "Sonunda fazla zamanımız olmadığı ortaya çıktı," dedi. "Meğer sadece üç ayımız varmış. Ve biz bu kısacık süreden de yararlanmayarak zamanı ziyan ettik. Şimdi bu belge bize sadece bir hafta süre tanındığını açıklıyor. Şimdi ne yapacağız?"

Pirenne endişeyle kaşlarını çattı. "Bir kaçamak yolu olmalı. Lord Dorwin İmparatorluğun ve İmparatorun bu konudaki tavırlarını açıkladı ve bu bakımdan garanti verdi. Bu durumda Anacreon'luların bu kadar ileri gitmeleri inanılmayacak bir şey."

Hardin canlandı. "Anlıyorum. Demek Anacreon Kralına. İmparator ve İmparatorluğun takındığı söylenilen bu tavrı haber verdin?"

"Tabii. Ama önce bunu Heyete teklif ettim. Teklif oylamaya kondu. Herkes tarafından kabul edilince de durumu Anacreon'a bildirdim."

"Bu oylama ne zaman yapıldı?"

Pirenne çareyi vakarlı bir tavır takınmakta buldu. "Sana hesap vermek zorunda olduğumu sanmıyorum, Başkan Hardin."

"Pekâlâ. Bu mesele beni o kadar ilgilendirmiyor zaten. Ama ben bu dostça yazılmış küçük pusulaya..." Hardin ağzını çarpıtarak hafifçe güldü. "Lord Dorwin'in bu duruma pek değerli katkıda bulunarak açıkladığı şeyi, Anacreon'a diplomatça bir şekilde bildirmenin neden olduğundan da eminim. Belki Anacreon'lar saldırıyı biraz daha geciktireceklerdi. Fakat kazanılacak zamanın da Terminus'a bir yararı olmazdı. Çünkü Mütevelli Heyetinin takındığı tavır ortada." Yate Fulham, "Bu olağanüstü sonuca nasıl vardın, Başkan Hardin?" dedi.

"Pek basit bir yoldan. Bunun için pek ihmal edilen o özelliği, sağduyumu kullanmam yetti. Anlayacağınız insanların topladıkları bilgiler arasında 'sembolik mantık' diye bilinen bir dal da vardır. Bu bilim in san dilini boğan bütün o gereksiz ayrıntıların temizlenmesini sağlar." Fulham homurdandı. "Ne, ne olmuş?"

"Ben de sembolik mantıktan yararlandım. Bu bilimi şu değerli belgeye de uyguladım. Aslında buna kendi açımdan hiç ihtiyaç yoktu. Çünkü ben durumu nasıl olsa biliyordum. Ama durumu beş fizikçiye sözlerden çok simgelerle daha kolaylıkla açıklayabileceğimi düşündüm."

Hardin koltuğunun altındaki ince çantadan birkaç kâğıt çıkararak masanın üzerine yaydı. "Ha, aklıma gelmişken... O bilimi ben kendim uyguladım. Gördüğünüz gibi, analizin altında Mantık Bölümünde Muller Hook'un imzası var." Pirenne kâğıtları daha iyi görebilmek için masanın üzerine doğru eğildi.

Hardin konuşmasını sürdürdü. "Anacreon'dan gelen haber basit bir problemdi aslında. Bu da normaldi. Çünkü bunu yazanlar sözlerden çok hareketlerle ilgilenen insanlardı. Belge, mantık yoluyla kolaylıkla ve düzgünce özetlenebildi. İşte sonuç burada simgelerle gösterilmiş. Bunu kelimelere dökersek, belge aşağı yukarı şu anlama geliyor: 'İsteklerimizi bir hafta içerisinde bize verin. Vermezseniz canınıza okur ve istediklerimizi yine de ele geçiririz.'"

Beş üye simgeleri incelerken salona derin bir sessizlik çöktü. Ayağa kalkmış olan Pirenne tekrar yerine oturarak endişeyle hafifçe öksürdü. Hardin, "Hiçbir kaçamak yolu yok," dedi. "Öyle değil mi, Doktor Pirenne?" "Evet, öyle gözüküyor."

"Pekâlâ." Hardin kâğıtları tekrar çantasına koydu. "İşte bu da İmparatorlukla Anacreon arasında imzalanan anlaşmanın bir kopyası. Ha, aklıma gelmişken... Bu anlaşmayı geçen hafta burada olan Lord Dorwin'in İmparator adına imzaladığını da açıklamalıyım. İşte bu da anlaşmanın sembolik analizi." Sık yazılmış anlaşma beş sayfayı dolduruyordu. Analiz ise yarım sayfa bile tutmuyordu. "Gördüğünüz gibi, beyler, analiz sırasında anlaşmanın yüzde doksanı anlamsız bulunarak atıldı. Geriye kalanıysa, ilgi çekici bir şekilde şöyle özetleyebiliriz: Anacreon'un İmparatorluğa karşı olan sorumlulukları: Hiç yok. imparatorluğun Anacreon üzerindeki nüfuzu: Hiç yok." Beş uzman yine bu mantık dizisini endişeyle incelediler. Zaman zaman anlaşmaya baktılar.

Bu iş de sona erince Pirenne, "Sonucun doğru olduğu anlaşılıyor," diye mırıldandı.

"O halde gerçeği kabul ve itiraf ediyorsunuz. Yani anlaşmanın, Anacreon'un tam anlamıyla bağımsız olduğunu ve İmparatorluğun da bunu kabul ettiğini belirttiğini... Öyle mi?"

"Öyle gözüküyor."

"Anacreon'un bunun farkında olmadığını, bağımsızlığını iyice kanıtlamak için bahane aramadığını mı sanıyorsunuz? Anacreon'lular tabii ki İmparatorluğun tehditlerine kızacaklardı. Hele İmparatorluğun bu tehditlerini yerine getiremeyeceğinin çok iyi bilindiği bir sırada. İmparatorluk güçlü olsaydı Anacreon'un bağımsızlığını ilan etmesine hiçbir zaman izin vermezdi."

Sutt söze karıştı. "O halde belediye başkanı Lord Dorwin' in İmparatorluğun bizi desteklediği konusundaki garantilerini nasıl açıklayacak?"

Hardin koltuğunda hızla arkasına yaslandı. "Biliyor musunuz, bu olayın en ilgi çekici yanı da bu, baylar. Ben sayın lordla ilk karşılaştığım zaman onun ahmak biri olduğunu düşündüm. Bunu itiraf ediyorum. Ama onun çok usta bir diplomat ve son derece de zeki bir insan olduğu anlaşılıyor. Ben, Lord Dorwin'in bütün söylediklerini kaydetmek cüretini gösterdim."

Uzmanlar telaşlandılar. Pirenne'nin ağzı, duyduğu dehşetten bir karış açık kaldı.

Hardin, "Ee, ne olmuş yani?" diye homurdandı. "Bunun bir 'centilmene' yakışacak bir hareket olmadığını, konukseverliğe de hiç uymadığını biliyorum. Tabii sayın lord durumu farkta etseydi hoşa gitmeyecek şeyler olabilirdi. Ancak neyseki fark etmedi. Ve bende şimdi o konuşmaların kayıtları var. İşte o kadar. Ben o kayıtların da kopyalarını çıkarttırdım. Ve analiz yapması için Hook'a gönderdim."

Lundin Crast sordu. "O analiz nerede?"

Hardin, "İşte işin en ilgi çekici yanı da bu," diye cevap verdi. "Bu üç belge arasında Hook en çok Dorwin'in sözlerine sembolik mantığı uygularken sıkıntı çekti. İki gün durmadan uğraştı. Ve sonunda anlamsız açıklamaları, belirsiz saçmalıkları, yararsız iddiaları ayıklamayı başardı. Yani bütün o ipe sapa gelmez sözleri bir tarafa ayırdı. Ve o zaman ne oldu biliyor musunuz? Geriye hiçbir şey kalmadı. Bir tek kelime bile... Anlayacağınız, beyler, Lord Dorwin o beş günlük görüşmeler sırasında işe yarayacak bir tek şey bile söylemedi. Ama bunu sizin fark etmeyeceğiniz bir şekilde yapmayı da başardı. İşte o pek değerli İmparatorluğunuzun verdiği garanti bu!"

Hardin masanın üzerine kötü koku çıkaran bir bomba atsaydı belki de bu son sözleri kadar kargaşaya neden olamazdı. Belediye başkanı gürültünün kesilmesini yorgun ve bıkkın bir sabırla bekledi. Ondan sonra sözlerini, "İşte böylece," diye tamamladı. "Anacreon'a gönderdiğiniz o haber Kralı sinirlendirdi. Aslında sizinki bir tehditten farksızdı. İmparatorluğun Anacreon'u cezalandıracağından söz ediyordunuz. Ama Kral durumun hiç de öyle olmadığını biliyordu. Tabii bu tehdit gururuna dokundu ve o yüzden

de hemen harekete geçmeye karar verdi. Ve bunun sonucu olarak da size bu ültimatomu gönderdi. Artık sadece bir haftamız var Şimdi ne yapacağız?" Sutt, "Anacreon'un Terminus'da üsler kurmasına izin vermekten başka çaremiz yok sanırım," dedi. Hardin başını salladı. "Bu bakımdan ben de seninle aynı fikirdeyim. Ama ilk fırsatta onları buradan kovmak için ne yapacağım, bana onu söyle."

Yate Fulham'ın bıyığı titredi. "Bu sözlerinden de Anacreon'lulara karşı şiddet göstermeye karar vermiş olduğun anlaşılıyor."

Hardin, "Şiddet beceriksizlerin en son başvurdukları bir çaredir," diye söylendi. "Ama açıkçası sokaklara 'Hoşgeldiniz,' yazılı dövizler asmak, onları rahat ettirmek için yoğun hazırlıklar yapmak gibi bir niyetim de yok."

Fulham ısrar etti. "Ama deminki sözlerin ve bunları söyleyiş tarzın yine de hoşuma gitmedi. Bu tehlikeli bir tavır. Son zamanlarda halkın büyük çoğunluğunun bütün önerilerini kayıtsız şartsız kabul ettiğinin farkındayız. Onun için bu tavırların çok daha tehlikeli. Belediye Başkanı Hardin, sana şunu da söylemem doğru olacak: Bu Heyetin üyelerinin son zamanlardaki faaliyetlerinin farkında olmadıklarını da sanma." Diğerleri de aynı fikirde olduklarını belirtmek için başlarını salladılar. Hardin sadece omuz silkti.

Fulham konuşmasını sürdürdü. "Kenttekileri kışkırtır ve şiddet hareketlerine başvurulmasına yol açarsan, sadece müthiş bir intihara kalkışmış olursun. Ve biz buna izin vermek niyetinde de değiliz. Bizim siyasetimizin bir tek ana ilkesi vardır, bu da ansiklopedidir. Ne yapmamız ya da yapmamamız gerektiğine biz karar vereceğiz. Çünkü ansiklopedinin korunması için neler yapılması gerektiğini biz biliyoruz."

Hardin, "O halde," dedi. "Hiçbir şey yapmama konusundaki bu yoğun kampanyamızı sürdüreceğiz." Pirenne acı acı, "İmparatorluğun bize hiçbir zaman yardım edemeyeceğini sen kendin kanıtladın," diye anımsattı. "Açıkçası bunun nedenini, durumun niçin böyle olduğunu anlayabilmiş de değilim. Ama ödün vermek gerekiyorsa... "

Hardin bir an kâbus görüyormuş gibi bir duyguya kapıldı. İnsanın koşmaya çabaladığı, bacaklarını indirip kaldırmasına rağmen bir adım bile atamadığı o kâbuslardan birini. "Ödün verilecek bir durum yok ki! Üslerle ilgili o saçma sapan sözlerin aslında hiçbir önemi ve değeri yok! Bunun farkında değil misiniz? Elçi Rodrick bize Anacreon'un asıl amacını pekâlâ açıkladı. Anacreon bu gezegeni ilhak etmek niyetinde. Terminus'u geniş topraklara bölecekler. Bize kendi feodal sistemlerini ve soylu-köylü ekonomilerini zorla kabul ettirecekler. Geriye sadece atom gücümüzle ilgili blöfümüz kalıyor. Belki bu yüzden yavaş yavaş harekete geçecekler. Ama yine de buraya gelecekler."

Hardin konuşurken öfkeyle ayağa fırlamıştı. Diğerleri de onunla birlikte kalkmışlardı. Sadece Jord Fara yerinden kımıldamamıştı.

Hardin'in sözlerini izleyen derin sessizlikte Jörd Fara konuşmaya başladı. "Lütfen hepiniz de oturun. Yeterince ileri gittik sanırım. Haydi, haydi, Başkan Hardin, o kadar öfkelenmen yersiz. Hiçbirimizin vatanımıza ihanet ettiği yok. Etmedik de." "İşte beni buna ikna etmeniz gerekiyor!"

Fara usulca gülümsedi. "Aslında bu sözlerinde ciddi değilsin. Bunu sen de biliyorsun, izin ver de konuşayım." Zeki bakışlı küçük gözleri yarı kapalıydı. Düzgün çenesinde ter damlacıkları belirmişti. "Bence Heyetin verdiği kararı artık gizlemek yersiz olur. Mütevelli Heyeti, Anacreon sorununun gerçek çözümünün Seldon'un Mezarında bulunacağına inanıyor. Ve böyle karar verdi. Mahzen altı gün sonra açıldığı zaman çözüm yolunu da öğreneceğiz." "Meseleye katkınız bu kadar mı?" "Evet."

"Yani hiçbir şey yapmayacağız, öyle mi? Sadece huzurlu bir sakinlikle ve müthiş bir inançla Mezardan bir mucizenin fırlayıvermesini ve her şeyi halletmesini bekleyeceğiz!"

"Duyguların yüzünden seçtiğin kelimeleri ayıklarsak, bu mesele böyle yorumlanabilir."

"Hiç de ince olmayan bir kaçış yolu bu! Doktor Fara, bu budalalık, bayağı dâhilik kokuyor. Seninki kadar güçlü olmayan bir kafa bu mucizeyi

başaramazdı."

Fara hoşgörüyle gülümsedi. "Nükteli sözler ve vecizeler seçme konusundaki zevkin insanı eğlendiriyor, Hardin. Ama şimdi bunun yeri değil. Aslında üç hafta önce Seldon'un Mezarı konusunda bazı sözler söyledim. Bunları hatırlaman gerekir."

"Evet, hatırlıyorum. Bunun sadece tümdengelimi! mantık bakımından hiç de budalaca sayılmayacak fikir olduğunu itiraf ediyorum. O zaman şöyle bir şey söyledin. Yanıldığım bir nokta olursa lütfen beni durdur. Hari Seldon sistemin en büyük psikoloji uzmanıydı. Bu yüzden daha o günlerde şimdi düştüğümüz bu zor ve sıkıcı durumu tahmin edebilirdi. Ve bize çıkış yolunu göstermek için o Mahzeni hazırlattı." "Fikrin ruhunu kavramışsın. "Şu son haftalarda bu konuyu uzun uzun düşündüm. Bunu duymak seni şaşırtıyor mu?" "Gururumu çok okşuyor. Peki, ne sonuca vardın?"

"Salt tümdengelimin yeterli olmadığına karar verdim. Bu konuda da yine biraz sağduyuya ihtiyaç var." "Sözgelişi?" "Sözgelişi... diyelim ki, Hari Seldon bu Anacreon belasını önceden tahmin etti. O halde bizi neden Galak si merkezlerine daha yakın bir gezegene yerleştirmedi? Seldon'un Trantor'daki Kamu Güvenliği Komisyonu üyelerini Vakfın Terminus'ta kurulmasını emretmeleri için oyuna getirdiğini bilmeyen yok. Peki, ama Seldon bunu neden yaptı? Madem iletişim bağlantılarının kesileceğini, Galaksinin diğer merkezlerinden uzakta kalacağımızı, komşularımızın bizi tehdit edeceklerini ve Terminus'ta maden olmadığı için aciz duruma düşeceğimizi önceden biliyordu, o halde niçin bu gezegeni seçti? Özellikle neden Terminus'ta maden olmamasına aldırmadı? En önemli sorun bu değil miydi? Evet, diyelim ki, Seldon bütün bu olacakları önceden tahmin etti. Öyleyse Terminus'a ilk yerleşenleri neden uyarmadı? Onlara durumu açıklasaydı, bu insanlar da hazırlanmak için zaman bulurlardı. Niçin Seldon, biz uçurumun kenarına gelinceye, hatta aşağıya yuvarlanmamıza ramak kalıncaya kadar bekledi?.. Şunu da unutmayın: Belki Seldon daha o günlerde sorunu önceden sezdi. Biz de şimdi bunun ne olduğunu gayet iyi görüyoruz. Sonuçta Seldon bir sihirbaz değildi. Onun gördüğü, bizim fark edemediğimiz bir dertten kurtulmanın hileli yollan yoktur ki!" Fara

hatırlattı. "Ama Hardin, bizim tehlikeyi tam anlamıyla göremediğimizi unutma." "Hiçbiriniz elinizden geleni yapmadınız ki! Bir tek çabada bile bulunmadınız. Önce bir tehlike olduğunu kabule yanaşmadınız. Sonra İmparatora güvenmekte ısrar ettiniz! Şimdi de İmparatorun yerine Hari Seldon'u geçiriyorsunuz. Olayın başından beri daima kaçınılmaz bir şekilde bir yetkiliye ya da geçmişe güvendiniz. Ama kendinize? Asla!" Farkına varmadan yumruklarını sıkıp sıkıp açıyordu. "Bence bu anormal bir tavır. Koşullanmışsınız ve bir yetkiliye karşı koyma sorunu ortaya çıktığı zaman reflekslerinіz hemen kafanızın bağımsız yanını geri plana itiveriyorlar. İmparatorun sizden çok daha güçlü olduğuna kesin bir şekilde inandığınız belli. Hari Seldon'un da sizden daha akıllı olduğuna. Ve işte bu yanlış bir davranış. Bunu anlayamıyor musunuz?" Nedense kimse ona cevap vermek zahmetine katlanmadı.

Hardin sözlerini sürdürdü. "Böyle olan sadece siz değilsiniz. Bütün Galaksi aynı durumda. Pirenne, Lord Dorwin'in bilimsel araştırmalar konusundaki fikirlerini duydu. Lord Dorwin iyi bir arkeoloji uzmanı olmak için bu konuda yazılmış bütün kitapları okumanın yeterli olacağını düşünüyor. Yüzyıllar önce ölmüş olan bazı uzmanların eserlerini... Dorvin arkeolojiyle ilgili esrarlı noktaların karşıt görüşte olan iki uzmanın eserlerini karşılaştırma yoluyla aydınlanabileceğin! sanıyor. Pirenne adamın bütün bu sözlerini dinledi ve ağzını açıp bir kez olsun itiraz etmedi. Bunun hatalı bir şey olduğunun farkında değil misiniz?" Hardin'in sesinde yalvarışa benzer bir anlam belirmişti. Ama belediye başkanı yine bir cevap alamadı. Hardin konuşmasına devam etti. "Siz ve Terminus'un yarısı da aynı kötü durumda. Burada oturuyor ve en önemli şeyin ansiklopedi olduğunu düşünüyoruz. Bilimin en önemli görevinin geçmişten kalma bilginin sınıflandırılması olduğunu düşünüyoruz. Evet, bütün bunlar önemli. Ama başka yapılması gereken şeyler de yok mu? Geriliyor ve her şeyi unutuyoruz, bunu anlayamıyor musunuz? Burada, Çevrede atom gücünü unuttular. Gamma Andromeda'da onarım sırasında yapılan beceriksizler yüzünden bir güç santrali havaya uçtu. Ve İmparatorluk Şansölyesi atom teknisyenlerinin pek ender bulunduğundan yakındı. Peki,

ya seçtikleri yeni çözüm yolu? Yeni teknisyenler mi yetiştirecekler? Ne münasebet! Onun yerine atom gücünün kullanılmasını kısıtlamayı düşünüyorlar."

Hardin üçüncü kez tekrarladı. "Anlamıyor musunuz? Bütün Galaksiye yayılmış bir dert bu. Geçmişe tapmak. Gerilemek. Yosun tutmak!"

Üyelere teker teker baktı. Uzmanlar da Hardin'i sabit bakışlarla süzüyorlardı. Kendisini önce toplayan Fara oldu. "Eh, mistik felsefesinin bu durumda bize bir yararı olamaz. Yapıcı önerilerde bulunalım. Hardin, Hari Seldon basit psikolojik bir teknikle tarihin yönünü pekâlâ hesaplayabilirdi. Bunu inkâr edebilir misin?"

Hardin, "Tabii edemem!" diye haykırdı. "Ama sorunu çözümlemesi için ona güvenemeyiz ki! Seldon yapsa yapsa belki sorunu açıklayabilir. Ama bunun bir çözümü varsa, o zaman bu hal çaresini bizim bulmamız gerekir. Seldon bu işi bizim adımıza yapamaz."

Fulham birdenbire konuşmaya başladı. "Ne demek istiyorsun? 'Sorunu bize açıklayabilir,' ne demek? Hepimiz de bunun ne olduğunu biliyoruz." Hardin hızla ona doğru döndü. "Ah, bildiğinizi sanıyorsunuz! Hari Seldon'un sadece Anacreon yüzünden endişeleneceğini düşünüyorsunuz. Ben sizinle aynı fikirde değilim, beyler. Beni iyi dinleyin. Gerçekte, olanlardan hiçbirinizin haberi yok. Bunları kavrayamıyorsunuz bile." Pirenne düşmanca bir tavırla, "Ama sen kavrıyorsun, öyle mi?" diye sordu.

"Kavradığımı sanıyorum!" Hardin yine ayağa fırlayarak iskemlesini geriye itti. Bakışları sert ve soğuktu. "Kesin olan tek bir şey varsa o da şu: Bütün bu mesele çok garip! Burnuma pis bir koku geliyor. Bence bu mesele tartıştıklarımızdan çok daha büyük ve önemli. Kendi kendinize şu soruyu sormanız yeter: Neden Vakıf için buraya gönderilen ilk grupta Alurin dışında bir tek birinci sınıf psikolog yoktu? Ve Alurin de öğrencilerine sadece psikolojinin temellerini öğretiyor, onları daha fazla eğitmemeye özellikle dikkat ediyordu."

Kısa bir sessizlik oldu.

Sonra Fara, "Pekâlâ," dedi. "Neden?"

"Çünkü belki de bir psikoloğun bu işin içyüzünü anlaması, sezmesi olasılığı vardı. Hem de Hari Seldon'un işine gelmeyecek kadar çabucak. Öyle bir şey olmadığı için bizler sendeleyerek yolumuza devam ediyor, zaman zaman gerçek denilen şeyi sislerin arasında bir an görür gibi oluyoruz. İşte o kadar. Ve Hari Seldon'un istediği de buydu!"

Hardin sert bir kahkaha attı. "İyi günler, beyler!"

Öfkeyle salondan çıktı.

Belediye Başkanı Hardin sigarının ucunu çiğniyordu. Sigar sönmüştü ama Hardin bunu fark edecek halde değildi. Gece uyuyamamıştı. Bu gece de gözüne uyku girmeyeceğini biliyordu. Gözlerinden geceyi uykusuz geçirdiği anlaşılıyordu.

Yorgun yorgun, "Demek hepsi bu kadar?" dedi.

"Öyle sanıyorum." Yohan Lee elini çenesine götürdü. "Ee, ne diyorsun?"

"Fena değil... Bunun küstahça bir şekilde yapılması gerekiyor, anlıyor musun? Yani kararsızlıkla duraklamak yok. Onlara durumu kavramalarını sağlayacak kadar zaman tanınmamalı. Emir verecek duruma geldiğimiz zaman da sanki doğduğun günden beri öyle yapıyormuş gibi davranmalısın. Onlar bu tavra alışık oldukları için hemen itaat ederler. Tepeden inmenin özelliği budur." "Mütevelli Heyeti o zaman da karar veremezse... "

"Mütevelli Heyeti mi? Onları hiç hesaba katma. Yarından sonra o grubun Terminus'un işlerinde hiçbir söz hakkı kalmayacak."

Lee ağır ağır başını salladı. "Ama Mütevelli Heyetinin şu ana kadar bizi engellemek için hiçbir şey yapmaması da garip! Onların bazı şeylerin farkında olduklarını söyledin... "

"Fara bir rastlantı sonucu bazı şeyleri sezdi sanırım. Bazen o beni endişelendiriyor. Pi renne ise belediye başkanlığına seçildiğimden beri benden kuşkulanıyor. Ama açıkçası, aslında Mütevelli Heyeti üyeleri gerçekte neler olduğunu anlayacak durumda değiller. Onlarda bu yetenek

yok. Onları bir otoriteye boyun eğecek şekilde eğitmişler. İmparatorun son derece güçlü olduğundan eminler. Çünkü o İmparator! İmparator adına çalışan Mütevelli Heyetinin de emirler veremeyeceğine inanıyorlar. Çünkü o bir Mütevelli Heyeti! Onların bazı şeylere karşı konulacağını kavrayamamaları en güçlü silahımız."

Hardin ağır ağır koltuğundan kalkarak soğuk su aygıtına gitti. "Aslında onlar hiç de kötü insanlar değiller, Lee. Yani sadece ansiklopedileriyle uğraştıkları zaman zararsızlar. İleride onların sadece o işle ilgilenmeleri ni de sağlayacağız. Ama iş Terminus'un yönetimine gelince, o uzmanlar son derece beceriksizler. Haydi, git işe başla bakalım. Artık yalnız kalmak istiyorum." Hardin masasının köşesine ilişerek gözlerini elindeki su dolu bardağa dikti.

Ah, Galaksi, diye düşünüyordu. Keşke kendime göründüğüm kadar güvenebilseydim. Anacreon'lular iki gün sonra Terminus'a inecekler. Benim elimde onlara karşı kullanabileceğim ne var? Hari Seldon'un elli yıldan beri neyi kastettiğiyle ilgili bazı yarı tahminler ve birtakım fikirler. Üstelik ben tam ve gerçek bir psikoloji uzmanı da değilim. Biraz psikoloji eğitimi gördüm. Ve şimdi beceriksizce bu çağın en büyük kafalarının neler düşündüğünü tahmin etmeye çalışıyorum... Fara haklıysa, yani Hari Seldon'un tahmin ettiği tek sorun Anacreon'sa ve onu sadece ansiklopedinin korunması ilgilendiriyorsa, o zaman bu tepeden inme ne olacak?

Hardin omzunu silkerek suyunu içti. Mahzene altıdan çok daha fazla sayıda koltuk konmuştu. Sanki daha kalabalık bir grup bekleniyormuş gibi. Hardin bunu far kedince, yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. Sonra Mütevelli Heyetinin baş üyesinden uzaktaki bir köşeye yerleşti.

Mütevelli Heyeti üyelerinin de buna itirazları yoktu anlaşılan. Aralarında fısıldaşarak konuşuyorlardı. Sonra bu konuşma ıslığa benzer tek heceler halini aldı. Sonunda da uzmanlar sustular. İçlerinde sadece Jord Fara oldukça sakindi; bir saat çıkarmış, ciddi bir tavırla buna bakıyordu.

Hardin de önce kendi saatine bir göz attı, sonra da odanın yarısını kaplayan, cam duvarlı, bomboş hücreye. Odadaki ilgi çeken tek şey de

buydu. Çünkü bunun dışında, bir radyum zerreciğinin gitgide azalarak o belirli anı yaklaştırdığını, bir kolun inmesiyle bağlantının kurulacağını gösteren başka hiçbir şey yoktu. Ve...

Işıklar sönükleşti birdenbire!

Büsbütün sönmediler. Sadece Hardin'in sıçramasına yol açan bir hızla sarılaşıp sönükleştiler. Belediye başkanı şaşkın şaşkın tavandaki lambalara baktı. Başını eğerek gözlerini tekrar cam hücreye çevirdiğinde, artık o odacığın boş olmadığını gördü.

Şimdi bu cam duvarlı hücrede bir insan vardı. Tekerlekli sandalyede oturan biri.

Bu insan birkaç dakika bir şey söylemedi. Kucağındaki kitabı kapayarak parmaklarını dalgın dalgın kapağına sürdü. Sonra da gülümsedi ve yüzü birdenbire canlandı sanki.

Adam, "Ben Hari Seldon'un," dedi. Sesi yaşlı ve yumuşaktı.

Hardin az kalsın bu tanıtmaya cevap vermek için ayağa kalkıyordu. Tam zamanında kendini tuttu. Hari Seldon sanki bir sohbete devam ediyormuş gibi konuşmasını sürdürdü. "Gördüğünüz gibi, bu iskemleye bağlanıp kaldım. Sizi selamlamak için ayağa kalkmam imkânsız. Büyükbabalarınız ve nineleriniz benim çağımda, birkaç ay önce Terminus'a doğru yola çıktılar. Ondan sonra durumumu güçleştiren bir felç geçirdim. Tabii sizi göremediğimi de biliyorsunuz. Onun için adlarınızı söyleyerek sizi selamlayacağım. Hatta şimdi burada birkaç kişi olduğunuzu da bilmiyorum. Onun için bu konuşmayı resmi olmayan bir şekilde sürdürmem gerekiyor. Ayakta duranınız varsa lütfen otursun. Sigar da içebilirsiniz. Bunun bana zararı dokunmaz. Usulca, neşeyle güldü. "Neden dokunsun? Ben aslında burada değilim ki!" Hardin sigar çıkarmak için farkına varmadan elini cebine soktu, ama sonra vazgeçti.

Hari Seldon kitabını yana bıraktı. Sanki oradaki bir yazı masasının üzerine koyuyormuş gibi. Ve elini çeker çekmez de kitap gözden kayboldu.

Seldon, "Bu Vakıf kurulalı tam elli yıl oldu," dedi. "Bu Vakfın üyeleri tam elli yıl hangi amaç uğruna çalıştıklarını bilmeden uğraşıp durdular. Fakat onların bu amacı bilmemeleri şarttı. Ancak artık bu şart ortadan kalktı.

"Bir kere... Ansiklopedi Vakfı aslında uydurma bir şey! Daima da öyleydi'"

Hardin'in arkasında bir iki kişi usulca boğuk boğuk bağırdılar. Birileri yerlerinden fırladılar. Ama belediye başkanı dönüp bakmadı.

Tabii bu durum Hari Seldon'u daha doğrusu onun görüntüsünü etkileyecek değildi. Yaşlı adam konuşmasını sürdürdü. "Bu, şu bakımdan uydurma bir proje: Ne ben, ne de iş arkadaşlarım ansiklopediye aldırıyoruz. Ansiklopedinin bir tek cildi bile yayınlanmasa bu yine de bizi etkilemeyecek. Vakıf istediğimiz şeyi sağlamamıza yardım etti. Ansiklopedi sayesinde İmparatordan izin almayı başardık. Onun yardımıyla planımız için gerekli yüz bin insanı toplayabildik. Ve yine ansiklopedinin yardımıyla onların çalışmaya dalmalarını sağladık. O sırada olaylar geliştiler. Ve bu kimseler de Vakıftan ayrılmakta çok geç kaldılar. "Bu uydurma proje üzerinde tam elli 'yıl çalıştınız. Durumu yumuşatmaya, nazik sözcükler seçmeye hiç gerek yok. Gerçek bu. Elli yıl boyunca siz bu uydurma işle uğraşırken geri çekilme yollarınız kesildi. Artık daha önemli olan bir proje üzerine çalışmaktan başka yapabileceğiniz bir şey yok. Ve işte gerçek planımız da buydu."

"İşte bu amaçla sizi belirli bir zamanda, belirli bir gezegene yerleştirdik. Böylece elli yılsonunda serbestçe hareket edemeyecek bir şekilde köşeye sıkıştırıldınız. Bundan sonra ve önümüzdeki yüzyıllar boyunca çizilen yoldan ilerlemek zorunda kalacaksınız. Arka arkaya birtakım ivedi sorunlar ve tehlikelerle de karşılaşacaksınız. Bazı krizlerle. Bugünlerde bunlardan ilkiyle karşı karşıya geldiniz. Böyle durumların her birinde hareket serbestliğiniz aynı şekilde kısıtlanacak. Ve tabii bu yüzden de bir tek, sadece bir tek yolu seçmek zorunda kalacaksınız."

"Bu yolu psikoloji bilimimiz çizdi. Ve tabii bunun bir nedeni de var. Galaksi uygarlığı yüzyıllardan beri durgunlaşmıştı ve ağır ağır çöküyordu. Ama ancak birkaç kişi bunun farkındaydı. Şimdiyse artık Çevre merkezden ayrılıyor. İmparatorluğun siyasi bütünlüğü parçalanmaya başladı. Geleceğin tarihçileri geçen şu elli yılın bir noktasına gelişigüzel bir çizgi çekecek ve 'İşte Galaksi İmparatorluğu şurada yıkılmaya başladı,' diyecekler. Bunda haklı da olacaklar. Ama Galaksidekiler bu yıkılmayı ancak birkaç yüzyıl sonra fark edebilecekler. "Çökmeden sonra hiç kuşkusuz barbarlık dönemi başlayacak. Psiko-tarih bilimimiz bize bu sürenin normal koşullarda tam otuz bin yıl süreceğini bildiriyor. Çökmeyi önleyemeyiz. Bunu istediğimiz de yok. Çünkü İmparatorluk kültürü o eski değerini ve canlılığını yitirdi. Fakat çökmeyi izlemesi kesin olan barbarlık dönemini kısaltabiliriz. Bunu sadece bin yıla indirebiliriz."

"Bu kısaltmanın nasıl yapılacağını, ayrıntılarını size söyleyemeyeceğiz. Elli yıl önce Vakıfla ilgili gerçeği size açıklayamadığımız gibi. Bu ayrıntıları keşfettiğiniz takdirde planımız başarısızlığa uğrayabilir. Ansiklopediyle ilgili hileyi de daha önce sezseydiniz yine aynı şey olurdu. Çünkü bu bilgi yüzünden hareket özgürlüğünüzün sınırları genişler ve olasılıkların sayısı psikolojimizin uğraşamayacağı kadar artardı. "Sözünü ettiğim bu ayrıntıları öğrenemeyeceksiniz. Çünkü Terminus'da psikolog yok. Alurin dışında hiçbir zaman da olmadı. Ve Alurin de bizden biriydi."

"Ama size şunu söyleyebilirim: Terminus ve bunun Galaksisinin öbür ucunda olan eşi, bir Rönesansın tohumlarını oluşturuyorlar. Onlar gelecekte İkinci İmparatorluğu kuracaklar. Şimdiki ivedi durum da Terminus'un o amaca doğru ilerlemeye başlamasını sağlayacak."

"Ah, aklıma gelmişken... aslında şimdiki basit, karmaşık olmayan acil bir durum. İleride karşılaşacaklarınızdan çok daha basit. Bu durumun ana hatlarını çizmek gerekiyorsa: Gezegeninizin Galaksinin hâlâ uygar olan merkezleriyle ilişkisi kesildi. Ve şimdi daha güçlü olan komşularınız sizi tehdit ediyor. Etrafınızı geniş ve gitgide büyüyen barbar ülkelerin sardığı bilim adamlarından oluşan küçük bir dünyasınız. Giderek genişleyen bir

ilkel enerji okyanusunda atom gücü olan bir ada gibisiniz. Fakat buna karşın yine de aciz durumdasınız. Çünkü gerekli madenleriniz yok."

"Onun için güç durumdasınız. Ve harekete geçmeye de zorlanıyorsunuz. Bu hareket, yani sorunun çözüm yolu tabii ki çok belli."

Hari Seldon'un görüntüsü elini havaya uzattı ve parmaklarının arasında tekrar kitap belirdi. Yaşlı adam kitabı açarak, "Geleceğiniz çok karmaşık ve dönemeçli bir yol izleyebilir," dedi. "Fakat ne olursa olsun torunlarınıza daima bu yolun önceden çizilmiş olduğunu ve sonunda da yeni, daha büyük bir İmparatorluğun beklediğini öğretin!"

Hari Seldon kitabın üzerine doğru eğilirken birdenbire ortadan kayboldu. Işıklar da tekrar parlaklaştı. Hardin başını kaldırdı. Pirenne karşısında duruyordu. Uzmanın gözlerinde çok üzgün bir ifade vardı. Dudakları titriyordu.

Mütevelli Heyeti başkanı kesin, ama ifadesiz bir sesle, "Haklı olduğun anlaşılıyor," dedi. "Bu gece Heyetle görüşür müsün? O zaman senden ne yapmamız gerektiğine dair fikir alacağız."

Üyelerin her biri teker teker belediye başkanının elini sıktı ve sonra odadan çıktılar. Hardin usulca güldü. Aslında uzmanlar sağlam karakterli ve dürüst insanlardı. Çünkü yanıldıklarını itiraf ve kabul edecek kadar iyi birer bilim adamıydılar. Ama uzmanlar için çok geçti artık. Hardin saatine baktı. Artık her şey olup bitmiş, Lee'nin adamları kontrolü ele almışlardı. Bundan sonra Mütevelli Heyeti emir veremeyecekti.

Ertesi gün Anacreon'luların ilk uzay gemileri Terminus'a ineceklerdi. Ama bu da önemli değildi. Çünkü altı ay sonra onlar da emir veremeyecek bir duruma düşeceklerdi.

Hari Seldon'un söylediği, Salvor Hardin'in de Anselmhaut Rodrick'in Anacreon'da atom gücü olmadığını açıkladığı gün, sezdiği gibi, bu sorunun çözüm yolu belliydi. İyice belliydi hem de!

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BELEDİYE BAŞKANLARI DÖRT KRALLIK - ...Bu ad Vakıf Çağının başlarında Anacreon vilayetinin Birinci İmparatorluktan ayrılarak bağımsız ve kısa ömürlü krallıklar halini alan bölgelerine verilmiştir. Bu krallıkların en büyük ve güçlüsü Anacreon'du.

...Hiç kuşkusuz Dört Krallığın tarihçesinin en ilgi çekici yanı, Salvor Hardin yönetimi sırasında bu ülkelere geçici olarak zorla kabul ettirilen garip kurumdur... GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Bir heyet!

Salvor Hardin'in durumu önceden tahmin etmesi bunu daha hoş bir hale sokmuyordu. Tersine belediye başkanı bu bekleyişe fena halde sinirleniyordu.

Yohan Lee onun sert önlemler almasını öneriyordu. "Zaman kaybetmemize ne gerek var, Hardin? Onlar gelecek seçime kadar hiçbir şey yapamazlar. Yani yasal bir şey. Daha bir yılımız var. Onları defet gitsin." Hardin dudaklarını büzdü. "Lee, şu işi hiçbir zaman öğrenemeyeceksin. Seni kırk yıldan beri tanıyorum ve bu sürede 'arkadan usulca sokulma' denilen güzel sanatı bir türlü öğrenemedin." Lee söylendi. "Ben öyle savaşamam."

"Evet, bunu biliyorum. Belki de güvendiğim tek insan olmanın nedeni de bu." Belediye başkanı duraklayarak bir sigar aldı. "Ansiklopedicilere tepeden inme yaptığımız günden beri çok yol aldık, Lee. Artık yaşlanıyorum. Altmış iki yaşındayım. Şu son otuz yılın ne kadar çabuk

geçtiğini hiç düşündün mü?" Lee dudak büktü. "Ben kendimi yaşlı hissetmiyorum. Ve ben altmışaltı yaşındayım." "Evet, ama bende senin o sindirim sistemin yok." Hardin tembel tembel sigarını tüttürdü. Gençliğinde içtiği o yumuşak Vega tütününe özlem duymaktan çoktan vazgeçmişti. Terminus gezegeninin Galaksi imparatorluğunun her tarafıyla alışveriş yaptığı o günler çoktan sona ermişti. Bütün o "Eski Güzel Günler" gibi! Galaksi İmparatorluğu da aynı yolun yolcusuydu. Hardin, yeni İmparator kim acaba, diye düşündü. Tabii yeni bir imparator varsa... Galaksi! Otuz yıldan beri, yani burada, Galaksinin sınırında iletişim bağları koptuğundan beri Terminus için bütün evren kendisi ve etrafındaki Dört Krallıktan oluşuyor! Bu krallıklar eskiden aynı vilayetin bölgeleriydiler. Vilayet de bir sektörün bir bölümünü oluşturuyordu. Sektör de bir kadrantın, yani çeyrek dairenin. Kadrantsa her tarafa yayılmış olan Galaksi İmparatorluğunun bir parçasıydı. Fakat artık İmparatorluk Galaksinin uzak sınırları üzerindeki egemenliğini kaybetmişti. Gezegenlerdeki bölgeler krallıklar halini almışlardı. Başlarında da komik operalara yakışacak krallar ve soylular vardı. Önemsiz, anlamsız savaşlar birbirini izliyor ve hayat yıkıntılar arasında acı bir şekilde sürüyordu. Bir uygarlık yıkılmaktaydı. Atom gücü unutulmuştu. Bilim zayıflıyor ve bir mitoloji halini alıyordu. Ama sonra Vakıf işe karıştı. Hari Seldon'un burada Terminus'ta salt bu amaçla kurduğu Vakıf. Hardin pencerenin önünde duran Lee'nin sesini duyarak daldığı düşüncelerden uyandı. Adam, "Geldiler," dedi. "En son model bir yer taşıtıyla. Köpek yavruları!" Kararsızca kapıya doğru birkaç adım attı. Sonra da dönerek Hardin'e baktı.

Belediye başkanı gülümsedi ve Lee'ye geri dönmesi için elini salladı. "Onları buraya getirmeleri için emir verdim."

"Buraya getirmeleri için mi? Ama neden? Onların kendilerini pek önemli saymalarına yol açacak bu." "Belediye başkanının resmi bir kabulüyle ilgili bütün o seremonilere ne gerek var? Ben artık bürokrasiyle uğraşamayacak kadar yaşlıyım. Ayrıca gençlerle uğraşırken iltifatın daima yararı olur. Özellikle bu konuda kesin bir söz vermen gerekmiyorsa." Hardin göz kırptı.

"Otur, Lee. Ve beni varlığınla destekle. Bu genç Sermak bakımından buna ihtiyacım olacak."

Lee ağır ağır, "O Sermak denilen genç," diye homurdandı. "Çok tehlikeli. Etrafına bir sürü adam topladı. Sermak'ı önemsememek gibi bir hata yapma. Hardin!" "Ben şimdiye dek kimi önemsemedim?" "O halde Sermak'ı tutuklat. Daha sonra onu elbet bir şeyle suçlarsın."

Hardin bu son öneriye aldırmadı. "İşte geldiler, Lee." Bir ışığın yanması üzerine belediye başkanı masasının altındaki bir pedala basınca adamın kapısı yana kayarak açıldı.

Dört kişilik heyetin üyeleri teker teker içeri girdiler. Hardin nazik bir tavırla elini sallayarak onlara masasının önüne yarım daire şeklinde dizilmiş koltuklara oturmalarını işaret etti. Üyeler belediye başkanına başlarıyla selam verdiler, sonra da onun konuşmasını beklediler.

Hardin kapağı acayip bir şekilde işlenmiş olan sigar kutusunu açtı. Kutu çoktan sona eren "Ansiklopedi Uzmanları Çağı'nda yaşamış olan eski Mütevelli Heyeti üyesi Jord Fara'nındı bir zamanlar. Santanni'de yapılmış gerçek bir İmparatorluk eseriydi. Ancak şimdi içine Terminus'ta yapılmış sigarlar konulmuştu. Heyetin dört üyesi teker teker, ciddi tavırlarla birer sigar aldılar ve bunları sanki bir tören yapılıyormuş gibi tavırlarla yaktılar.

Sermak sağdan ikinci koltukta oturuyordu. Gençlerden oluşan bu grubun üyelerinin yaşça en küçük olanıydı. En ilgi çekicisi de. Dik sarı bıyıkları özenle düzeltilmişti, çukura batık gözlerinin rengi pek belli değildi. Hardin, diğer üç üyeyle ilgilenmekten vazgeçti. Onlar hiç de önemli değillerdi. Belediye başkanı bütün dikkatini Sermak'a verdi. Genç adam ilk kez Belediye Encümenine üye seçilmiş ve o ciddi grubu birkaç defa da fena halde sarsmıştı.

Hardin yine Sermak'a, "Geçen ayki harika konuşmanızdan sonra ben de sizinle görüşmeyi çok istiyordum, sayın encümen üyesi," dedi. "Hükümetin dış politikasına yaptığınız saldırı çok ustacaydı."

Sermak'ın gözleri ateş saçıyordu sanki. "İlginiz bana onur veriyor. Bilmiyorum saldırı ustaca mıydı, yoksa değil miydi?.. Ama bu konuda haklı olduğum kesindi."

"Belki... Tabii fikirleriniz kendinizi ilgilendirir. Fakat henüz çok gençsiniz."

Sermak alayla, "İnsanların çoğu hayatlarının belirli bir çağında bu suçu işlerler," dedi. "Kentin belediye başkanlığına ilk seçildiğiniz zaman şimdiki yaşımdan küçükmüşsünüz. İki yaş daha genç."

Hardin bıyık altından güldü. Çok soğukkanlı, diye düşündü. Sonra da, "Herhalde şimdi sizi Encümende çok sinirlendiren o aynı dış siyaset için beni görmeye geldiniz? Üç iş arkadaşınız adına da konuşuyor musunuz? Yoksa hepinizi teker teker dinlemem mi gerekecek?"

Dört genç adam birbirlerine çabucak bir göz attılar. Göz kapakları hafifçe titreşti.

Sermak sert bir sesle,. "Ben Terminus halkı adına konuşuyorum," diye açıkladı. "Bu halk Komite denilen ve kişiliksiz kimselerden oluşan o grupta layıkıyla temsil edilmiyor."

"Anlıyorum. Konuşun, dinliyorum."

"Mesele şu, sayın başkan. Biz memnun değiliz... "

"'Biz' sözüyle halkı kastediyorsunuz, değil mi?"

Sermak düşmanca bakışlarla Hardin'i süzdü. Onun bir tuzak kurduğunu düşünerek soğuk soğuk, "Düşüncelerimizi Terminus'taki seçmenlerin çoğunluğunun fikirlerini yansıttığına inanıyorum," diye cevap verdi. "Böylesi sizce daha uygun mu?"

"Ah, böyle bir açıklamanın kanıtlanması tabii ki daha iyi olur. Ama neyse, siz yine de devam edin. Demek memnun değilsiniz... " "Evet. Otuz yıldan beri Terminus'u soyarak onu bir dış saldırıya karşı savunmasız hale sokan bu siyasetten memnun değiliz. Ve gezegenimizin saldırıya uğrayacağı da kesin."

"Anlıyorum. Ve onun için de... Haydi, devam edin, devam edin."

"Söyleyeceklerimi önceden tahmin etmeniz daha iyi. Ve onun için de yeni bir siyasi parti kuruyoruz. Bu parti Terminus'un yakın geleceğiyle ilgilenecek. Gelecekteki bir İmparatorlukla ilgili mistik bir 'kader'le değil. Sizi ve uzlaşma yanlısı dalkavuklarınızı defedeceğiz. Hem de yakında." "Ama... Böyle cümlelerden sonra daima bir 'ama1 gelir."

"Bu bakımdan söyleyecek başka bir şey yok. Tabii hemen, şimdi istifa ederseniz o başka. Sizden siyasetinizi değiştirmenizi istemiyorum. Size o kadar güvenemem. Verdiğiniz sözlerin hiçbir değeri yok. Sadece istifanızı kabul edebiliriz."

"Anlıyorum." Hardin ayak ayaküstüne attı ve iskemlesini iki bacağının üzerinde arkaya doğru eğdi. "Demek ültimatomunuz bu... Beni uyarmanız büyük nezaket. Ama korkarım buna pek aldırmayacağım." "Bunun bir uyarı olduğunu sanmayın, sayın belediye başkanı. Bu bir prensip ve hareketin açıklanmasıydı. Yeni parti kuruldu bile. Yarın resmen çalışmaya da başlayacak. Uzlaşmayı ne istiyoruz, ne de bunu gerekli görüyoruz."

Açıkçası kente yaptığınız hizmetleri göz önüne aldığımız için size bu kolay çıkış yolunu göstermek istedik. Tabii sizin bunu kabul etmeyeceğinizi biliyordum. Ama artık içim rahat. Vicdan azabı da çekmeyeceğim. Bundan sonraki seçimler de istifanın gerekli olduğunu size daha şiddetle ve kaçınılmaz bir biçimde kanıtlayacak."

Sermak ayağa fırladı. Arkadaşlarına da kalkmalarını işaret etti. Hardin elini kaldırdı. "Bir dakika. Oturun!" Sermak koltuğuna pek çabuk yerleşti. Hardin ciddi tavırlara karşın için için gülüyordu. Sermak bütün bu sözlerine rağmen yine de benden bir teklif bekliyor, diye düşündü. Bir teklif.

Sonra konuşmaya başladı. "Dış politikamızın kesin olarak ne şekilde değiştirilmesini istiyorsunuz? Dört Krallığa şimdi, hemen saldırılması gerektiğini mi düşünüyorsunuz? Dördüne birden, aynı zamanda?" "Benim böyle bir öneride bulunduğum yok, sayın belediye başkanı. Bizim teklifimiz çok basit: Bütün bu ödün verme hemen sona erdirilsin.

Yönetiminiz boyunca krallıklara bilimsel yardım yapma siyasetini izlediniz. Onlara atom gücünü verdiniz. Topraklarındaki güç santrallerini yeniden yapmalarına yardım ettiniz. Tıp klinikleri, kimya laboratuvarları ve fabrikalar kurdunuz." "İtirazınız nedir?"

"Bütün bunları onların bize saldırmalarını engellemek için yaptınız. Bunlar düşmana verilen rüşvetlerdi. Ve siz dev bir şantaj oyununda budala durumuna düştünüz. Düşmanların Terminus'u sömürerek kupkuru bırakmalarına izin verdiniz. Sonunda ne oldu? Artık o barbarların elindeyiz!" "Ne bakımdan?"

"Onlara atom gücünü verdiniz. Silahlar da. Hatta filolarındaki gemilerin bakımlarını da yaptınız. Şimdi bu ülkeler yıllar öncekinden çok daha güçlüler. Bu düşmanların talepleri güç geçtikçe artıyor. Sonunda yeni silahlarıyla zor kullanarak Terminus'u ilhak edecekler. Ve böylece bütün isteklerini bir seferde elde etmiş olacaklar. Şantajlar genellikle böyle sonuçlanmaz mı?" "Peki, önerdiğiniz çare nedir?"

"O rüşvetleri hemen kesin. Daha fırsat varken. Bütün kaynaklarımızı Terminus'un kendisini güçlendirmesi için harcayın. Ve ilk saldıran da siz olun."

Hardin genç adamın ince, sarı bıyığını adeta marazi bir merakla inceliyordu. Bir yandan da, Sermak kendisine çok güveniyor, diye düşünüyordu. Yoksa böyle konuşmazdı. Sözlerinin, halkın önemli bir bölümünün düşüncelerini yansıttığı kesin. Önemli bir bölümünün...

Ama konuşmaya başladığı zaman sesinden kafasından endişeli düşüncelerin geçtiği hiç anlaşılmıyordu. Adeta umursamazca, "Sözleriniz bitti mi?" diye sordu. "Şu an için, evet."

"Pekâlâ. Şu arkamdaki duvara asılı, çerçeveli levhayı gördünüz mü? Lütfen üzerinde yazılı olanı okuyun." Sermak'ın dudakları büküldü. "Levhada, 'Şiddet beceriksizlerin başvurduğu en son çaredir,' yazılı. Bu yaşlı bir adama göre bir prensip, sayın başkan."

"Ben o prensibi genç bir adamken uyguladım, sayın encümen üyesi. O sırada siz dünyaya gelmek üzereydiniz. Ama belki okuldayken o olayı kitaplarda okudunuz."

Hardin, Sermak'ı dikkatle süzerek sözlerine devam etti. "Hari Seldon, Vakfı burada kurduğu zaman görünüşte amacı büyük bir ansiklopedinin hazırlanmasını sağlamaktı. Biz de elli yıl o hayalin peşinden koştuk. Ancak ondan sonra Seldon'un asıl amacını anladık. O sırada artık çok geç kalmıştık. Eski imparatorluğun merkezleriyle olan bağlantılarımız kesildiği zaman bir tek kente toplanmış bilim adamlarından oluşan bir dünyaydık. Endüstrimiz yoktu. Etrafımızı yeni kurulan krallıklar sarmıştı Bu ülkeler bize düşmandılar ve barbar insanlarla da doluydular. Biz bu barbarlık okyanusunda küçücük bir atom gücü adası gibiydik. Bu yüzden de son derecede değerli bir av sayılıyorduk."

"Anacreon şimdi olduğu gibi o zaman da bu krallıkların en güçlüsüydü. Terminus'ta üs kurma hakkını istedi ve bunu da elde etti. Kentin o zamanki yöneticileri, yani Ansiklopedi Uzmanları bunun bütün gezegenin ele geçirilmesi planının ilk parçası olduğunu anladılar. Ben hükümetin başına geçtiğim sırada durum böyleydi. Siz benim yerimde olsaydınız ne yapardınız?" Sermak omzunu silkti. "Bu akademik bir soru. Ne yaptığınızı biliyorum."

"Ama ben bunu yine de tekrarlayacağım. Belki de önemli noktayı kavrayamadınız. O zaman mümkün olduğu kadar güç toplayarak savaşmak için adeta önüne geçilemez bir istek duyuyorduk. Ancak aslında böyle bir şey en kolay yoldur. İnsanın gururu ve kendisine olan saygısı bakımından da en tatmin edici çaredir. Ama hemen her zaman en budalaca yol da sayılır. Aslında siz bunu yapardınız. Demin 'İlk saldıran da siz olun,' demenizden de bu anlaşılıyor... Ama ben savaşmadım. Onun yerine birer birer diğer krallıkları ziyaret ettim. Onlara atom gücünün sırrının Anacreon'un eline geçmesine izin vermelerinin kendi gırtlaklarını kesmek için en çabuk yok olacağını anlattım. Onlara usulca o akıllıca işi yapmalarını salık verdim. Hepsi o kadar. Anacreon güçleri Terminus'a indikten bir ay sonra onlara üç komşuları bir arada bir ültimatom verdiler.

Yedi gün içinde bütün Anacreon'lular Terminus'tan ayrıldılar... Şimdi bana söyleyin. Şiddete başvurmak için neden var mıydı?"

Genç encümen üyesi sigarının izmaritine düşünceli düşünceli baktı. Sonra da yakma makinesinin borusuna attı. "Açıkçası ben bugünkü durumla arada bir benzerlik göremiyorum. Ensülin bir şeker hastasının ameliyat olmadan normal hale gelmesini sağlar. Buna karşılık apandisitin ameliyat edilmesi gerekir. Başka çare yoktur çünkü. Bütün diğer yollar bir işe yaramadığı zaman son çareye başvurulur. Başka türlü olabilir mi? Ama bizi buna zorladığınız için suçlu yine sizsiniz."

"Ben mi? Ah, şu taviz politikam! Durumumuzun gerektirdiği ana ihtiyaçları hâlâ kavrayamamış olduğunuz anlaşılıyor. Terminus'un dertleri Anacreon'lularm çıkıp gitmeleriyle sona eriniyordu. Tersine sorunlar yeni başlıyordu. Dört Krallık bize eskisinden daha da düşmandı. Çünkü bu dört ülke teker teker atom gücünü istiyordu. Ama her biri de diğer üçünden korktuğu için bize saldıramıyordu. Aslında biz çok keskin bir kılıcın üzerinde dengede duruyorduk. Bir yöne doğru hafif bir sallanma durumun kötüye gitmesine neden olacaktı... Örneğin, bir krallık çok güçlendiği takdirde. Ya da iki ülke anlaştıkları zaman... Anlıyor musunuz?" "Tabii anlıyorum. İşte tam o sırada savaşmak için bütün gücünüzle hazırlanmalıydınız."

"Tam tersine. Savaşı tümüyle önlemeye çalışmanın tam zamanıydı. Ben krallıkları birbirlerine düşürdüm."

Her birine sırayla yardım ettim. Onlara bilim, ticaret, eğitim, tıp sundum. Terminus'u onlar için bir aydan çok, gelişen bir dünya olarak daha değerli bir hale soktum. Bu siyaset otuz yıl etkili oldu."

"Evet, ama bu bilimsel armağanları çok rezilce maskaralıklarla süslemek zorunda kaldınız. Bu işi yarı din, yarı palavra haline soktunuz. Bir rahipler hiyerarşisi ve karmaşık, anlaşılmaz bir dini ayin yarattınız." Hardin kaşlarını çattı. "Ee, ne olmuş? Bunun şimdiki tartışmayla ne ilgisi olduğunu anlayamadım! Bu işe önce o şekilde başladım. Çünkü o barbarlar bilimimizi bir tür sihirli büyü sayıyorlardı. Bilimi onlara bu şekilde kabul

ettirmek daha kolaydı. Rahiplik kendi kendine gelişti. Belki onlara yardım ediyoruz. Çünkü bu en kolay yol. Ama bu önemsiz bir mesele."

"Fakat güç santrallerinin başlarında bu rahipler var. Buysa hiç de önemsiz bir mesele sayılmaz." "Doğru ama o rahipleri de biz eğittik. Ellerindeki araç gereçler konusundaki fikirleri tümüyle deneysel. Ve bunların etrafını saran o oyunlara da tam anlamıyla inanıyorlar."

"Ama ya biri bu oyunun ötesini görür de deneyselliğini bir yana itme dehasını gösterirse? Onun asıl tekniği öğrenmesini ve bilgisini en fazla para veren tarafa satmasını ne engelleyebilir? O zaman krallıklar için ne değerimiz kalır?" "Böyle bir olasılık çok zayıf. Olayların fazla derinine inmiyorsunuz, Sermak. Krallıkların bulundukları gezegenlerde yetişen en uygun insanlar her yıl buraya, Vakfa gönderiliyor ve birer rahip olarak eğitiliyorlar. Onların içinden en kafalıları araştırmacı olarak burada kalıyor. Buradan ayrılanların bilimin ana temelleri konusunda hemen hiçbir fikirleri yok. Daha da kötüsü, onlara çarptırılmış bir bilgi veriliyor. Eğer bu insanlardan birinin bir çırpıda atomun, elektroniğin ve hiper-eğrinin sırrını çözeceğini sanıyorsanız, o zaman bilim konusunda çok budalaca ve pek de romantik bazı fikirleriniz var demektir. O kadar ilerleyebilmek için olağanüstü bir kafa ve ömür boyu süren bir eğitim gereklidir."

Bu konuşma sırasında Yohan Lee birdenbire ayağa kalkarak odadan çıkmıştı. Hardin'in sözleri sona ererken tekrar içeri girdi. Belediye başkanına doğru eğildi. İki adam aralarında fısıldaştılar. Lee, Hardin'e kurşundan yapılmış bir silindir verdi. Sonra gruptakilere düşmanca bir tavırla bakarak yerine geçti. Hardin silindiri elinde çevirirken kirpiklerinin altından heyete baktı. Sonra da silindirin ucunu birdenbire sertçe, hızla çevirerek açtı. Gruptan sadece Sermak silindirden düşen rulo halindeki kâğıda çabucak bir göz atmak akıllılığını gösterdi.

Hardin, "Kısacası, beyler," dedi. "Hükümet ne yaptığını bildiği görüşünde."

Konuşurken bir yandan da kâğıdı açarak okumaya başladı. Sayfa karmaşık ve anlamsız bir şifreyle doluydu. Asıl haberse üç kelimelikti ve

kâğıdın bir köşesine kurşunkalemle yazılmıştı. Hardin buna çabucak göz gezdirdikten sonra kâğıdı yakma makinesinin borusuna kayıtsızca attı.

Hardin, "Korkarım görüşmemiz böylece sona eriyor," diye ekledi. "Hepinizle tanıştığım için çok memnunum. Geldiğiniz için teşekkürler." Üyelerin her birinin elini çabucak sıktı. Ve heyet odadan çıktı. Hardin gülmeyi hemen hemen unutmuştu. Ama Sermak'la sessiz üç yardımcısı ona duyamayacak kadar uzaklaştıktan sonra hafif hafif bir kahkaha attı. Sonra neşeyle Lee'ye baktı.

"Bu blöfler savaşını nasıl buldun, Lee?"

Lee aksi aksi homurdandı. "Sermak'ın blöf yaptığından pek de emin değilim. Eğer ona karşı uysal davranırsan, gelecek seçimi, kendisinin de iddia ettiği gibi kolaylıkla kazanır." "Ah, bu mümkün... olabilir. Tabii daha önce bir şey olmazsa."

"Bu kez ters bir şey olmamasına özellikle dikkat et, Hardin. Bu Sermak'ın yandaşları olduğunu sana söyledim. Ya bundan sonraki seçime kadar beklemezse? Şiddetle ilgili görüşüne karşın, bir zamanlar sen ve ben de bazı şeyleri zorla kabul ettirmiştik."

Hardin tek kaşını kaldırdı. "Bugün kötümserliğin üzerinde, Lee. Aksiliğin de. Yoksa şiddetten söz etmezdin. O küçük tepeden inmemiz kimsenin hayatına mal olmadı, bunu unutma. Uygun bir anda alınan gerekli bir önlemdi o. Her şey ıstırap vermeden ve fazla uğraşmadan halledildi. Ama Sermak'a gelince... O, bambaşka bir durumla karşı karşıya. Lee, sen ve ben o eski Ansiklopedi Uzmanları değiliz. Biz hazırlıklıyız. Adamlarını bu delikanlıların peşlerine usulca sal, aziz dostum. Tabii göz hapsinde olduklarını fark etmesinler. Ama adamların da gözlerini dört açsınlar, olur mu?"

Lee buruk bir neşeyle güldü. "Bu konudaki emirlerini bekleseydim, çok iyi olurdu, öyle değil mi, Hardin? Sermak ve yardımcıları bir aydan beri göz hapsindeler."

Belediye başkanı da hafifçe güldü. "Benden önce davrandın, öyle mi? Pekâlâ..." Bir an durdu, sonra da usulca ekledi. "Ha, aklıma gelmişken... Elçi Verisof, Terminus'a dönüyor. Burada fazla kalmayacağını umarım."

Biraz da dehşet dolu kısa bir sessizlik oldu.

Sonra Lee, "Gelen haber bu muydu?" diye sordu. "Kriz noktası yaklaşıyor mu?" "Bilmiyorum. Verisof'un anlatacaklarını dinlemedikçe bu konuda bir şey söyleyemem. Ama tehlike anı yaklaşıyor olabilir. Zaten bunun seçimden önce olması da gerekiyor. Ne o? Pek dehşete kapılmış gibi bir halin var."

"Bu işin sonunun nereye varacağını bilmiyorum da ondan. Kolay anlaşılamayan bir adamsın. Elindeki kozları insana göstermiyorsun."

"Yani bu senin de Sermak'ın yeni partisine gireceğin anlamına mı geliyor?" Lee istememesine karşın güldü. "Pekâlâ, sen kazandın. Artık öğle yemeğine gidelim mi?" Hardin'e atfedilen birçok nükteli söz ve özdeyiş vardı. Belediye başkanı gerçekten de böyle sözlere meraklıydı ve bunlardan biri de, belirli bir olayda, "Açık açık davranmanın yararları vardır, özellikle adınız 'ince zekâlıya' çıkmışsa," deyişidir.

Poly Verisof da birçok kez bu ilkeye uygun olarak davranmıştı. Çünkü Anacreon'daki çifte görevine başlayalı tam on dört yıl olmuştu. Bu tür bir görevin yerine getirilmesi, Verisofa sık sık, hiç de hoş olmayan bir şekilde, kızgın madeni bir zeminde çıplak ayakla dans etmeyi de anımsatmıştı.

Verisof, Anacreon'luların başrahibiydi. O barbarlar için son otuz yılda Hardin'in yardımıyla yarattıkları dinin merkezi olan Vakfın temsilcisiydi. Bu yüzden adam artık kendisine müthiş bıkkınlık veren bir saygı görüyordu. Çünkü Verisof etrafını saran bu tören ve ayinlerden bütün kalbiyle nefret etmekteydi. Ama Verisof, Anacreon Kralı için hem korkulan, hem de ele geçirilmek istenilen bir gücün elçisiydi. Ölen eski yaşlı kral için de, tahta çıkan torunu için de böyleydi bu.

Genel olarak Verisof'unki sıkıcı bir görevdi. Elçi üç yıldan beri ilk kez Vakfa gitmesine neden olan sarsıcı olaya karşın bu yolculuğu yine de bir

tatil sayıyordu.

Verisof ilk olarak büyük bir gizlilik içinde yolculuk yapmak zorunda kalmıyordu. Bu kez de Hardin'in açık açık davranmamakla ilgili prensibinden yararlandı yine.

Elçi sivil elbiselerini giydi. Bu da tek başına yine bir tatil ya da bayram sayılırdı. Verisof, Vakfa giden bir yolcu gemisinde ikinci mevkide seyahat etti. Terminus'a erişir erişmez de uzay limanındaki kalabalığın arasından geçip, genel vizitelefonla belediyeyi aradı. "Adım Jan Smite," dedi. "Bugün öğleden sonra başkanla randevum vardı."

Karşısındaki ifadesiz sesli, ama becerikli genç bir kız bir yeri açarak birkaç kelime konuştu. Sonra da Verisof'a çabucak, "Belediye Başkanı Hardin sizi yarım saat sonra görecek, efendim," diye bilgi verdi ve ekran karardı.

Terminus'un Anacreon elçisi gazetenin son sayısını alarak ağır ağır belediye parkına gitti. İlk gördüğü boş banka oturarak başyazıyı, spor sayfasını, çizgi romanları okuyarak zamanın geçmesini bekledi. Yarım saatin sonunda Terminus Kenti gazetesini koltuğunun altına sıkıştırarak belediye binasına girip, bekleme salonuna gitti. Bütün bu sırada hiç kimse onu tanımadı. Çünkü ortada açık açık dolaştığı için kimse dönüp kendisine dikkatle bakmadı.

Verisof içeri girerken, Hardin de masasından başını kaldırarak gülümsedi. "Bir sigar iç. Yolculuk nasıl geçti?" Verisof kutudan bir sigar seçti. "İlgi çekici geçti. Yanımdaki kamarada bir rahip vardı. Radyoaktif sentetikler konusunda özel bir kurs görmek için buraya geliyordu. Şu kanser tedavisiyle ilgili kurs için..."

"Ah, herhalde rahip kurstan 'radyoaktif sentetikler' diye söz etmedi?"

"Ne münasebet! O malzemeler rahip için 'Kutsal Yiyeceklerdi."

Başkan gülümsedi. "Devam et."

"Beni teolojik bir tartışmaya soktu zorla. Ve beni iğrenç maddecilikten kurtarıp yüceltmek için de elinden geleni yaptı."

"Ve başrahibini tanımadı, öyle mi?"

"Arkamda kırmızı cüppem olmadığı için nasıl tanıyabilirdi? Ayrıca o bir Smyro'luydu zaten. Ama o tartışma benim için ilgi çekici oldu. Bilim-dininin yayılıp kök salması şaşılacak bir şey, Hardin. Bu konuda bir tez bile yazdım. Sırf eğlenmek için. Bunun yayınlanması hiç de hoş olmaz. Konuya sosyoloji açısından bakıldığı zaman şu sonuca varılıyor: İmparatorluk sınırlarda çökmeye başladığı sırada bilim de salt bilim olarak dış dünyalarda başarıya erişemedi. Bilimin kendisini yeniden kabul ettirebilmesi için başka bir kılığa girmesi gerekiyordu. O da bunu başardı. Sembolik mantığa uyguladığın zaman sorun kolaylıkla hallediliyor." "Çok ilgi çekici!" Hardin ellerini ensesinde kenetledi, sonra birdenbire, "Anacreon'daki durumu anlatmaya başla bakalım," dedi.

Elçi kaşlarını çatarak dudaklarının arasındaki sigarı çekti. Buna tiksintiyle bakarak sigarı tablaya koydu. "Durum oldukça kötü."

"Yoksa kalkıp buraya gelmezdin zaten."

"Tabii gelmezdim. Anacreon'da kilit mevkiindeki adam Naip Prens Wİenis. Kral Lepold'un amcası..." "Biliyorum. Fakat Kral Lepold gelecek yıl reşit olacak. Öyle değil mi? Yanılmıyorsam şubatta on altısını dolduracak."

"Evet." Elçi bir an duraksadıktan sonra alayla ekledi. "Tabii o zamana kadar yaşayabilirse. Lepold'un babası kuşku uyandıracak şekilde öldü. Bir av sırasında bir iğne-kurşun göğsüne saplandı. Bunun bir kaza olduğu açıklandı tabii."

"Mıh... Anacreon'dayken Wienis'le de karşılaştım sanırım. Anacreon'luları, Terminus'tan defettiğim o günlerde. Sen o sırada elçi değildin tabii. Dur bakayım... Tanıştığım o Wienis, eğer yanılmıyorsam, esmer bir gençti. Siyah saçlıydı ve sağ gözü de şaşıydı. Burnu da biraz acayip biçimdeydi. Çengel gibi." "Ta kendisi. Gözü hâlâ şaşı, burnu da

kanca gibi. Ama saçları artık kırlaştı. Oyununu da kalleşçe oynuyor. Neyse ki, gezegenin en ahmak insanı da o. Tabii kendisini şeytan kadar kurnaz sanıyor. Bu yüzden de ahmaklığı daha belirgin bir hal alıyor." "Genellikle öyle olur."

"Wienis bir yumurtayı kırmak için ona atom tabancasıyla ateş eden insanlardan. Yaşlı kral iki yıl önce öldüğü zaman naibin tapınak mülküne koymaya kalkıştığı vergi de bunu kanıtlıyor zaten. Bunu hatırlıyor musun?"

Hardin düşünceli bir tavırla, "Evet," der gibi başını salladı. Sonra da güldü. "Rahipler avaz avaz bağırıştılardı."

"Hem de öyle bağırıştılar ki, seslerini Lucreza'da duyabilirdin. Wienis o günden sonra rahiplere karşı daha ihtiyatlı davranmaya başladı. Ama hâlâ her işi en zor yoldan halletmeye çalışıyor. Bir bakıma bizim için kötü bir şey bu. Prens Wienis'in kendine sonsuz güveni var."

"Herhalde bunun kökeninde müthiş bir aşağılık kompleksi gizli. Kralların küçük oğullarında genellikle görülür bu."

"Ama aynı kapıya çıkıyor bu. Wienis, Vakfa saldırmak için çıldırıyor. Ağzı köpürüyor adeta. Bu isteğini gizlemeye de pek çalışmıyor. Ayrıca silah gücü açısından da bunu yapabilecek durumda. Yaşlı kral çok iyi bir uzay filosu kurmuştu. Wienis de şu son iki yılı uyuyarak geçirdi aslında. Tapınağa da vergiyi yeni silahlar alabilmek için koymaya kalkıştı. Bunu başaramayınca da gelir vergisini iki katına çıkardı." "Buna kızan olmadı mı?"

"Oldu ama önemli sonuçlar doğuracak kadar değil. Krallıkta ondan sonraki haftalar boyunca baştaki yöneticilere itaat etme konulu vaazlar verildi. Tabii Wienis bu yüzden rahiplere minnet duymadı o da başka."

"Pekâlâ. Genel tabloyu kavradım. Şimdi bana neler olduğunu anlat."

"İki hafta önce bir Anacreon ticaret gemisi eski İmparatorluk filosundan kalma bir savaş kruvazörüyle karşılaştı. Herhalde bu gemi en aşağı üç yüzyıldan beri uzayda dolaşıyordu. Hardin'in gözlerinde ilgi dolu bir ifade belirdi, yerinde doğruldu. "Evet, ben de bundan söz edildiğini işittim. Sefer

Bölümü bana başvurarak o gemiyi ele geçirmemi istedi. Kruvazörü incelemek niyetindelerdi. Anladığıma göre tekne iyi durumdaymış." Verisof alayla, "Hem de çok iyi durumda," diye karşılık verdi. "Wienis geçen hafta gemiyi Vakfa vermek istediğini öğrendiği zaman az kalsın kriz geçiriyordu." "Bana henüz cevap vermedi."

"Verecek de değil. Daha doğrusu sana silahlarla cevap vermek niyetinde. Yani... öyle sanıyor. Anacreon'dan ayrıldığım gün Prens Wienis bana geldi ve Vakfın bu savaş kruvazörünü tamir etmesini istedi. Gemi onarıldıktan sonra Anacreon filosuna teslim edilecekmiş. Wienis müthiş bir küstahlıkla, geçen haftaki başvurudan Vakfın, Anacreon'a saldırmayı planladığının anlaşıldığını söylemek cüretini gösterdi. 'Vakıf savaş kruvazörünü onarmaya yanaşmadığı takdirde kuşkularımda haklı olduğumu anlayacağım,' dedi. 'O zaman Anacreon'u savunmak için gereken önlemleri almak zorunda kalacağım.' Aynen bu kelimeleri kullandı. Zorunda kalacakmış! İşte ben de bu yüzden kalkıp buraya geldim." Hardin usulca bir kahkaha attı .

Verisof da gülümsedi ve konuşmasını sürdürdü. "Tabii senin geminin onarımını reddetmeni bekliyor. O zaman Wienis için mükemmele bir bahane olacak bu. Prense göre hemen Terminus'a saldırmak için şahane bir bahane!"

"Bunu anlıyorum, Verisof. Neyse, en aşağı altı ayımız var. Onun için gemiyi tamir ettir ve saygılarımla birlikte Prense sun. Hatta gemiye sevgi ve saygımızın bir işareti olarak 'Wienis' adını da koy." Hardın yine güldü. Verisof da hafifçe gülümseyerek ona karşılık verdi. "Herhalde bu mantıklı bir adım, Hardin. Ama endişeliyim."

"Neden?"

"Harika bir gemi bu. O günlerde gemi yapmasını gerçekten iyi biliyorlarmış. Büyüklüğü bütün Anacreon filosununkinin yarısına eşit. Gemide bir gezegeni uçuracak güçte atom topları var. Korunma perdesiyse Q ışınlarına dayanacak gibi. Hem de radyasyon oluşmadan. Gemi çok iyi, Hardin." "Görünüşte öyle, Verisof, görünüşte. Aslında Wienis'in şimdi

elinde olan silahlarla Terminus'u kolaylıkla yenebileceğini ikimiz de biliyoruz. Hem de bunu kruvazörü kendi filomuzda kullanmak için tamir edemeden başarır. O halde kruvazörü de Prense hediye etmemizin ne önemi olur? Aslında Anacreon'la hiçbir zaman savaşmayacağımızı biliyorsun."

"Evet, herhalde... tabii." Elçi başını kaldırdı. "Ama Hardin... " "Evet? Neden sustun? Devam etsene."

"Dinle. Aslında bu beni ilgilendiren bir konu değil, ama gazeteyi okudum." Verisof, Terminus Kenti gazetesini masaya bırakarak baş sayfayı işaret etti. "Ne oluyor?"

Hardin gazeteye kayıtsızca bir göz attı. "Bir grup Encümen üyesi yeni bir siyasi parti kuruyorlar." "Gazetede de öyle yazıyor." Elçi sıkıntılı sıkıntılı kımıldandı. "İç meseleleri benden çok daha iyi bildiğinin farkındayım. Fakat bu adamlar sana her yoldan saldırıyorlar. Bir şiddete başvurmadıkları kalıyor. Bu kadar güçlüler mi?" "Ne yazık ki öyle. Belki de bundan sonraki seçimde Belediye Encümenini tümüyle kontrolleri altına alacaklar."

"Bunu daha önce yapmaları imkânsız mı?" Verisof, belediye başkanına yan yan baktı. "Kontrolü ele geçirmek için seçimler dışında da bazı yollar vardır."

"Sen benim Wienis olduğumu mu sanıyorsun?"

"Hayır. Ama o geminin onarımı aylar alacak. Kruvazör onarılır onarılmaz da Anacreon'lar saldıracaklar. Bu kesin. Boyun eğerek gemiyi tamir etmeyi kabullenmemizi korkunç ve feci bir zayıflık olarak alacaklar. İmparatorluk kruvazörü de Wienis'in gücünün hemen hemen iki katına çıkmasını sağlayacak. Başrahip olduğumdan ne kadar eminsem, Prensin Terminus'a saldıracağından da öylesine eminim. Neden kendini tehlikeye atıyorsun? Bence iki yoldan birini seçebilirsin. Ya Encümene planını açıkla ya da Anacreon'u bu sorunu şimdi halletmeye zorla."

Hardin kaşlarını çattı. "Acanreon'u şimdi mi zorlayayım? Tehlike anı gelmeden mi? İşte en yapmamam gereken şey de bu. Hari Seldon'u ve planı unutma."

Verisof bir an kararsızca duraladıktan sonra, "Demek bir plan olduğundan kesinlikle eminsin?" diye mırıldandı.

Hardin soğuk bir tavırla cevap verdi. "Bu konuda en ufak bir kuşku bile olamaz. Zaman Mahzeninin açılışında ben de vardım. Seldon'un görüntüsü planı açıkladı."

"Ben bunu kastetmedim, Hardin. Ben sadece bin yıl ilerisinin önceden tahmin edilebileceğine inanamıyorum. Bu mümkün mü? Belki de Seldon kendisini fazla önemsedi."

Hardin alayla gülünce, Verisof durakladı bir an. Sonra da telaşla ekledi. "Neyse... Ben psikolog değilim." "Evet, öyle. Hiçbirimiz de değiliz. Ama gençliğimde bir süre psikoloji eğitimi gördüm. Yani psikoloji biliminin neleri başarabileceğini öğrenecek kadar. Fakat ben psikolojinin bu niteliklerinden yararlanamıyorum, o da başka. Seldon'un iddia ettiği şeylerin hepsini de yaptığı kesin. Vakıf, Seldon'un da söylediği gibi bilimsel bir sığınak olarak kuruldu. Bunun aracılığıyla ölmekte olan İmparatorluğun kültür bilimleri yeni başlayan ve yüzyıllarca sürecek olan barbarizm çağı boyunca korunup saklanacak. Barbarlık çağının sonunda da yeniden canlandırılacak İkinci İmparatorluğun kurulması sağlanacak."

Verisof biraz da kuşkuyla başını salladı. "Her şeyin böyle olması gerektiğini bilmeyen yok. Ama tehlikeyi göze alabilecek durumda mıyız? Belirsiz bir gelecek uğruna şimdiyi tehlikeye atabilir miyiz?" "Buna mecburuz. Çünkü gelecek belirsiz değil. Seldon geleceği hesapladı ve planını da çizdi. Tarihimizdeki her krizli anı önceden hesapladı. Bunların her biri de bir dereceye kadar bir acil durumun başarıyla sonuçlandırılmasına bağlı. Şimdiki de ikinci acil durum. Yoldan, plandan en ufak sapmanın nelere yol açacağını da Galaksi biliri" "Bunlar boş tahminler."

"Hayır! Hari Seldon, Zaman Mahzeninde her krizli anda hareket serbestliğimizin kısıtlanacağını ve bize açık bir tek yol kalacağını söyledi."

"Önceden kararlaştırılan o dar ve çetin yolda ilerleyeceğiz yani."

"Evet, koşullar o yoldan sapmamızı engelleyecek şekilde geliştirildi. Şimdi... bunun tersini düşün. Seçebileceğimiz birden fazla yol olduğu sürece henüz kriz anına erişmemişiz demektir. Her şeyi elden geldiği sürece oluruna bırakmalıyız. Ben de böyle yapmak niyetindeydim."

Verisof cevap vermedi. Öfkeli bir sessizlik içinde alt dudağını dişleyip duruyordu. Hardin sorunu onunla konuşalı sadece bir yıl olmuştu. Yani Anacreon'un düşmanca hazırlıklarına karşılık verme sorununu. Ama Hardin bunu da Verisof, Anacreon'lulara daha fazla ödün vermeye yanaşmadığı için yapmak zorunda kalmıştı. Hardin elçisinin kafasından geçen düşünceleri okumuş gibiydi. "Bu konuyu sana hiç açmamış olmayı yeğlerdim."

Verisof hayretle, "Neden böyle söylüyorsun?" diye bağırdı.

Çünkü artık ileride neler olabileceğini biraz bilen altı kişi var şimdi. Sen ve ben. Diğer üç elçi ve Yohan Lee. Seldon'un bunu kimsenin bilmesini istemediğini sanıyorum. Hatta bundan korkuyorum." "Neden?"

"Çünkü Seldon'un ileri psikoloji biliminin bile sınırları vardı. Bu bilim birbirine bağlı olmayan birçok değişkeni hesaba katamazdı. Seldon bir tek kişinin yakın ya da uzak geleceğini de pek tahmin edemiyordu. Sonuçta sen de gazlarla ilgili kinetik teoriyi tek tek moleküllere uygulayamazsın. Seldon kalabalıklarla çalışıyordu. Kitlelerle, Gezegenler dolusu insanla. Üstelik kendi hareketlerinin ne sonuçlar vereceğini önceden tahmin edemeyen kör kitlelerle." "Bunu pek anlayamadım!"

"Daha anlaşılır bir açıklama yapmam imkânsız. Psikoloji konusunda meseleyi bilimsel bir şekilde açıklayacak kadar bilgim yok. Ama şu kadarını sen de biliyorsun: Terminus'da eğitim görmüş psikoloji uzmanları bulunuyor. Bu bilim konusunda yazılmış matematiksel kitaplar da. Seldon'un Terminus'da geleceği tahmin edebilecek birinin bulunmasını istemediği kesin. Seldon bizim körü körüne ilerlememizi amaçlıyordu. Böylece kitle psikoloji yasalarına göre doğru yolda ilerleyecektik. Sana vaktiyle de söyledim. Anacreon'luları buradan ilk kovduğum zaman nereye doğru gittiğimizi hiç bilmiyordum. Bütün isteğim güç dengesini korumaktı,

hepsi o kadar. Ancak sonradan olayların bir arada bir şekil oluşturduklarını gördüğümü sandım. Ancak bu bilgiye göre davranmamak için elimden geleni de yaptım. Durum önceden sezildiği için işe karışılması planı altüst ederdi."

Verisof düşünceli düşünceli başını salladı. "Anacreon'daki tapınaklarda da bunun kadar karmaşık iddialar duydum. Hareket için en uygun olan anın geldiğini nasıl anlayacaksın?"

"Bunu farketti bile. Savaş kruvazörünü tamir ettiğimiz an artık WİRenis'i hiçbir şeyin durduramayacağını itiraf ediyorsun. O bakımdan ikinci bir yol olamayacak."

"Evet."

"Pekâlâ. Bu dış işlerimizle ilgili bir sorun. Şimdi... gelecek seçimlerde yeni ve düşman bir Encümenin yönetimi ele alacağını da biliyorsun. Bu yeni Encümen Anacreon'lulara savaş açılması için beni zorlayacak. Bu bakımdan da ikinci bir çıkış yolu bulunamayacak." "Doğru."

"Olasılıklar azaldığı ve bir tek çare kaldığı zaman kriz anı da gelmiş demektir. Ama yine de... endişeleniyorum." Hardin sustu. Verisof bekledi.

Hardin ağır ağır, adeta istemeye istemeye ekledi. "Bana iç ve dış baskılar aynı anda en güçlü noktalarına erişecek şekilde planlanmış gibi geliyor. Tabii bu sadece bir fikir... Ama şimdi iki acil durum arasında zaman farkı var. Wienis herhalde bahardan önce saldırıya geçecek. Yeni seçimlerse bir yıl sonra." "Bu pek önemliye benzemiyor."

"Bilmem ki... Belki bu sadece hesaplamada yapılan kaçınılmaz hatalarla ilgili. Belki de benim fazla bilgim olmasına bağlı bir şey. Önsezilerimin hareketlerimi etkilememesine dikkat ettim hep. Fakat bunu başarıp başaramadığımı nereden bilebilirim? Bu aradaki farkın ne etki yapacağını nasıl söylerim? Her neyse..." Hardin başını kaldırdı. "Bir tek şeye karar verdim. "Nedir o?"

"Tehlike anı yaklaştığı zaman kalkıp Anacreon'a gideceğim. Olay yerinde bulunmam daha iyi olur... Ah, şimdilik bu kadarı yeter, Verisof. Gel

çıkıp bu gece iyice eğlenelim. Biraz gevşemem gerekiyor." "O halde burada oturup gevşemeye çalış. Kenttekilerin beni tanımalarını istemiyorum. Tanıdıkları takdirde senin şu sevimli Encümen üyelerinin neler diyeceklerini tahmin edebilirsin. Haydi, konyak getirt bakalım." Sonra Hardin içki getirtti. Ama fazla değil...

Galaksi İmparatorluğunun bütün evreni kucakladığı ve Anacreon'un Çevredeki vilayetlerin en zengini sayıldığı günlerde, kaç hükümdar debdebe ve tantanayla Valilik Sarayına gelmişti. Bu İmparatorların hepsi de uzay sürat motoru ve iğne-tüfeklerle avcılıktaki ustalıklarını Nyak kuşu diye bilinen tüylü bir uçan canavara karşı denemeye çalışmışlardı.

Zaman aşımıyla Anacreon'un da o eski ünü sönmüştü. Kraliyet Valilik Sarayı artık soğuk, cereyanlı bir harabe yığını halindeydi. Sadece Vakıf işçilerinin tamir ettikleri bölük sağlamdı. İki yüzyıl dan beri Anacreon'a hiçbir İmparator uğramamıştı.

Ama Nyak avı hâlâ krallara özgü bir spordu. Anacreon krallarının baş becerilerinin de iğne-tüfekle ustalıkla ateş edebilmek olması gerekiyordu. Anacreon Kralı Birinci Lepold henüz on altısını doldurmamış olmasına karşın bu ustalığını kaç kez kanıtlamıştı. Anacreon Kralından söz edildiği zaman bu unvana daima ve gerçeğe aykırı bir şekilde "Dış Sömürgelerin Efendisi" sözlerinin eklenmesi de âdetti.

Birinci Lepold ilk Nyak kuşunu henüz on üç yaşındayken vurmuştu. Onuncu Nyak'ıysa tahta çıkışından bir hafta sonra öldürmüştü. Şimdi de kırk altıncı Nyak'ını avlamış, geri dönüyordu.

Neşeyle, "Reşit olmadan ellinci Nyak'ımı da vuracağım," diyordu. "Benimle iddiaya girmek isteyen var mı?" Ama saraylılar bir kralla ustalığı konusunda iddiaya giremezler, çünkü bu iddiayı kazanmak gibi öldürücü bir tehlikeyle karşılaşabilirlerdi. Bu yüzden kimse Lepold'la iddiaya girmeye yanaşmadı. Kral da elbisesini değiştirmek için neşeyle onların yanından ayrıldı. "Lepold!"

Kralın ayağı havada kalakaldı. Onu durdurabilecek tek sesti duyduğu. Sonra somurtkan bir tavırla döndü. Wienis dairesinin kapısında duruyor, kaşlarını çatmış yeğenine bakıyordu. Sabırsızca elini salladı. "Gönder bu adamları."

Kral sert bir tavırla başını salladı ve yanındaki iki mabeyinci yerlere kadar eğilerek onu selamladılar. Geri geri giderek merdivenden indiler. Lepold da amcasının dairesine girdi.

Kralın avcı kılığına sıkıntıyla baktı Wienis. Pek yakında Nyak avından daha önemli işlerle uğraşacaksın." Arkasını döndü ve ayaklarını yere vura vura yazı masasına gitti. Yaşı ilerlediği için bu spora da düşman olmuştu. Havada hızla ilerleyecek, Nyak'ın kanat vuruşuyla tehlikeli bir şekilde dalış yapacak, motorun yalpa ve yükselişine dayanacak kadar genç değildi artık.

Lepold da amcasının durumunun "kedi ulaşamadığı ciğere mundar dermiş" sözüne çok uyduğunun farkındaydı. Bu yüzden de gizli bir kinle heyecanlı heyecanlı, "Ah, bugün sen de bizimle olmalıydın, amca," diye anlatmaya başladı. "Samia'nın vahşi ovalarında bir Nyak'a rastladık. Bir devdi adeta. Üstelik son derecede de kurnaz ve cesurdu. Onu iki saat, en aşağı otuz beş kilometrekarelik bir alanda kovaladık. Sonra ben güneş tarafına geçtim..." Sanki hâlâ hız motorundaymış gibi elleriyle işaretler yapıyordu. "Ve helezonlar çizerek yere doğru pikeye geçtim. Tam yükselirken Nyak'ı sol kanadının hemen altından vurdum. Bu, onu çılgına çevirdi. Kuş diğer yana doğru yattı biraz. Onun bu meydan okumasına karşılık vererek motoru sola doğru çevirdim. Kuşun da dalışa geçmesini bekledim. Gerçekten de Nyak pike yaptı. Aramızda bir kanat boyu kadar uzaklık kaldığı zaman..." "Lepold!"

"Şey... Nyak'ı vurdum."

"Bundan eminim. Şimdi beni dinler misin?"

Kral omzunu silkti ve büfeye doğru giderek oradan bir Lera cevizi alıp bir krala hiç yakışmayacak bir somurtkanlıkla kemirmeye başladı.

Amcasıyla göz göze gelmeye cesareti yoktu. Wienis giriş olarak, "Bugün gemiye gittim." dedi. "Hangi gemiye?"

"Sadece bir tek gemi var. O gemi! Vakfın bizim filo için tamir ettiği tekne. Eski İmparatorluk kruvazörü. Ne demek istediğimi anlatabildim mi acaba?"

"Ha, o gemi mi? Sana Vakıftan istediğin takdirde gemiyi hemen tamir edeceklerini söylemedim mi? Onların bize saldırmak istedikleriyle ilgili hikâyen pek saçmaydı. Bize saldırmak niyetinde olsalardı kruvazörü onarırlar mıydı hiç? Çok mantıksız bir şey olurdu." "Lepold, sen ahmağın birisin."

Lera kabuğunu atarak, ikinci bir cevizi ağzına götüren kral kıpkırmızı kesildi. Hırçınlıktan pek de öteye geçmeyen bir öfkeyle, "Buraya bak, amca," dedi. "Bana böyle şeyler söylememelisin. Bazen kendini kaybediyorsun. İki ay sonra reşit olacağımı unutma."

"Evet. Doğrusu sen krallık sorumluluklarını yüklenmeye de pek hazırsın. Nyak avına ayırdığın zamanın yarısını devlet işlerine verirsen, ben de gönül rahatlığıyla naiplikten istifa ederim." "Bu laflar beni ilgilendirmiyor. Nyak avının bu sorunla bir ilgisi yok. Evet, sen benim amcamsın ve naipsin. Ama ben yine de senin kralınım ve sen de benim uyruğumsun. Bana 'ahmak' diyemezsin. Ayrıca huzurumda geçip koltuğa da oturmamalısın. Benden bunun için izin istemedin. Bana kalırsa dikkatli davranman çok iyi olur, amca. Yoksa bu konuda bir şeyler yapabilirim. Hem de pek yakında." Wienis buz gibi bakışlarla yeğenini süzdü. "Sana 'Majeste' diye mi hitap edeyim?" "Evet."

"Pekâlâ Majeste. Siz ahmağın birisiniz."

Wienis'in kırçıl kaşlarının gölgelediği gözleri öfkesinden ateş saçıyordu.

Lepold ağır ağır bir koltuğa oturdu. Naip Prensin yüzünde bir an alaylı ve memnun bir ifade belirdi, ama sonra çabucak kayboldu. Wienis'in kalın dudakları bir gülümseyişle aralandı. Prens bir elini Kralın omzuna koydu. "Aldırma, Lepold. O kadar sert konuşmamalıydım. İnsan bazı olayların

baskısı yüzünden uygun bir şekilde davranmakta zorluk çekiyor... " Lepold kararsızca, "Evet," dedi. "Bildiğin gibi devlet işleri pek zor." Bir yandan da endişeyle, şimdi tutup bana Smyro'yla bir yıllık ticaretimiz konusunda iç sıkıcı, anlamsız ayrıntıları açıklayacak, diye düşünüyordu. Yoksa Kırmızı Koridordaki pek az insanın yaşadığı gezegenlerle ilgili uzun, tartışmalı görüşmeleri mi sayıp dökecek?

Wienis yeniden bu kez daha yumuşak bir sesle konuşmaya başladı. "Sana bu konuyu daha önce açmayı düşündüm, oğlum. Belki böyle yapmam daha doğru olurdu. Ama kanı kaynayan bir delikanlısın. Devlet işlerinin ilgi çekici olmayan ayrıntılarından sıkıldığını da biliyorum." Lepold başını salladı. "Neyse, önemli değil... "

Amcası kesin bir tavırla onun sözünü keserek konuşmasını sürdürdü. "Ama iki ay sonra reşit olacaksın. Üstelik yaklaşan o çetin dönemde önemli ve etkin bir rol de oynayacaksın. O günden sonra tam bir kral olacaksın, Lepold."

Genç kral yine başını salladı, ama yüzü ifadesizdi. "Savaş çıkacak, Lepold." "Savaş mı? Ama Smyro'yla anlaşma yaptık... " "Smyro'yla değil, Vakıfla savaşacağız."

"Neden, amca? Vakıf gemiyi tamire razı oldu ya..." Wienis dudak bükünce kral da sustu. "Lepold..." Naibin sesindeki o dostça ifade biraz kaybolmuştu. "Seninle erkek erkeğe konuşacağız. Gemi onarılsın onarılmasın, Vakıfla savaşılacak. Hatta gemi tamir edildiği için savaş daha da çabuk çıkacak. Vakıf güç ve' kudret kaynağı. Anacreon'un ululuğu, gemileri, kentleri, halkı ve ticareti Vakfın istemeye istemeye verdiği güç artıklarına bağlı. Anacreon kentlerinin petrol ve kömür yakılarak ısıtıldığı günleri hatırlıyorum. Bu günleri gördüm. Neyse bu konuyu bir yana bırakalım. Bunun ne demek olduğunu kavrayamazsın." Genç kral çekine çekine, "Bence Vakfa minnet duymamız gerekiyor..." diyecek oldu. Weinis, "Minnet duymak mı?" diye kükredi. "Bize ufacık kırıntıları bile istemeye istemeye verdikleri için mi minnet duyacağız? Kimbilir kendilerine neler saklıyorlar? Bunun nedenini hiç düşündün mü? Vakıf ileride bir gün bütün

Galaksiyi yönetimi altına almak istiyor." Elini yeğeninin dizine kaydırdı ve gözlerini de kıstı. "Lepold, sen Anacreon Kralısın. Çocukların ve onların torunları evrenin hükümdarı olabilirler. Tabii Vakfın bize vermediği o güçleri ele geçirebildiğin takdirde."

"Bu bakımdan haklısın." Lepold dikleşti. Gözleri de parlamaya başlamıştı. "O sırları kendilerine saklamaya ne hakları var? Haksızlık bu! Anacreon da önemli bir ülke."

"Ah, bak gördün mü, artık durumu anlamaya başlıyorsun. Şimdi beni iyi dinle, oğlum. Smyro kendi adına Vakfa saldırır ve bütün o güç kaynaklarını eline geçirirse ne yaparız? Smyro'nun sömürgesi haline girmemek için ne kadar dayanabiliriz dersin? Sen tahtında ne kadar kalabilirsin?" Lepold heyecanlandı. "Galaksi, anlıyorum! Biliyor musun? Çok haklısın, çok. İlk darbeyi biz indirmeliyiz. Sonuçta kendimizi korumamız gerekiyor."

Wienis'in gülümseyişi hafifçe yayıldı. "Bundan başka şeyler de var. Vaktiyle, büyükbabanın hükümdarlığının başlarında Anacreon, Vakfın gezegeni Terminus'ta bir üs de kurmuştu. Anacreon'un korunması açısından yaşamsal önemi olan bir üstü bu. Vakfın başkanının entrikaları yüzünden o üssü terk etmek zorunda kaldık. O adam sinsi köpeğin tekidir. Eğitim görmüştür, ama damarlarında bir damla bile soylu kanı yoktur. Anlıyor musun, Lepold? Bu aşağılık adam büyükbabanı küçük düşürdü. Onu çok iyi hatırlıyorum! Anacreon'a geldiği zaman benden pek büyük değildi. İblis gibi gülüyordu. Kafası da şeytanınkinden farksızdı. Diğer üç krallık onu destekliyorlardı. Anacreon'un gücü ve ululuğu karşısında korkakça birleşmişlerdi."

Lepold kızardı. Gözlerindeki parlaklık yerini öfkeli bir kıvılcıma bıraktı. "Ben büyükbabamın yerinde olsaydım Vakıfla yine de savaşırdım."

"Hayır, Lepold. Biz beklemeye, bu hakaretin hesabını daha uygun bir zamanda sormaya karar verdik. Baban bunu kendisinin yapabileceğini umuyordu. Ama sonra zamansız öldü... Neyse, neyse..." Wienis bir an başını çevirdi. Sonra da sanki duygularını baskı altında tutmaya çalışıyormuş gibi ekledi. "O ağabeyimdi benim. Ama tabii onun oğlu..."

"Evet, amca, babamı utandırmayacağım. Kararımı verdim. Anacreon'un o durmadan mesele çıkaran insanların yuvasını ortadan kaldırması çok uygun. Bu iş hemen yapılmalı."

"Hayır, hemen olmaz. Önce savaş gemisinin tamirinin sona ermesini beklemeliyiz. Vakfın kruvazörü onarmaya razı olması bile onların bizden korktuklarını kanıtlıyor. O budalalar bizi yatıştırmaya çalışıyorlar. Fakat kararımızdan dönecek değiliz. Öyle değil mi?"

Lepold yumruğunu diğer elinin avucuna vurdu. "Ben Anacreon Kralı olarak kaldıkça, kararımızdan hiçbir zaman dönmeyeceğiz."

Wienis'in dudaklarında alaylı bir gülümseyiş uçuştu. "Ayrıca Salvor Hardin'in buraya gelmesini de beklemeliyiz."

"Salvor Hardin'in mi?" Kralın gözleri irileşip yuvarlaklaştı. Taze, sakalsız yüzündeki o sert ifade de hemen hemen kayboldu. "Evet, Vakfın Başkanı senin doğum gününde kalkıp Anacreon'a gelecek. Herhalde yine tatlı sözlerle bizi yatıştırmaya çalışacak. Ama o sözlerinin kendisine hiçbir yararı olmayacak." "Salvor Hardin..." Lepold'un sesi hafif bir mırıltı halini almıştı.

Wienis'in kaşları çatıldı. "Bu isim seni korkutuyor mu? Daha önceki gelişinde gururumuzu ayaklarının altında çiğneyen aynı Salvor Hardin bu. Onun Kraliyet ailesine ettiği öldürücü hakareti unutmuyorsun ya? Üstelik o bir soylu değil, halktan biri. Bir sokak süprüntüsü."

"Hayır. Sanmıyorum. Hayır, unutmayacağım. Unutmayacağım. Ona yaptıklarını ödeteceğiz. Ama... biraz... korkuyorum... "

Naip ayağa kalktı. "Korkuyor musun? Neden? Neden korkuyorsun? Seni genç..." Sözlerinin gerisini yuttu. "Vakfa saldırmak... şey... bir tür günah sayılır. Bir tür küfür. Yani..." Lepold durakladı. "Devam et."

Kral şaşkın şaşkın, "Yani... aslında gerçekten bir Galaksi Ruhu varsa o... şey... o, bu saldırıdan hoşlanmayabilir. Sen de aynı fikirde değil misin, amca?"

Wİenis sert sert, "Hiç de değilim," diye cevap verdi. Sonra tekrar yerine oturdu ve dudakları garip bir gülümsemeyle çarpıldı. "Demek Galaksi Ruhunu sık sık düşünüyorsun? Bu konunun kafanı kurcaladığı anlaşılıyor. İşte seni başıboş bırakmanın cezası. Galiba Verisof'u fazla dinliyorsun."

"O, bana birçok şeyi açıkladı... "

"Galaksi Ruhu konusunda mı?"

"Evet."

"Seni sütten kesilmemiş köpek yavrusu! Verisof o oyunlara benim kadar bile inanmıyor. Ben de o törenlere hiç inanmadığımı kesinlikle söyleyebilirim. Sana bütün o lafların saçma sapan şeyler olduğunu kaç kez söyleyeceğim?"

"Bütün bunları biliyorum. Fakat Verisof'un söylediğine göre..." "Verisof'un canı cehenneme! O sözler tümüyle saçma!" Kısa bir sessizlik oldu.

Kral Lepold'un isyan edecekmiş gibi bir hali vardı. Az sonra, "Ama herkes yine de bütün bunlara inanıyor," dedi. "Özellikle Peygamber Hari Seldon'la ilgili sözlere. O emirlerini yerine getirmesi için Vakfı görevlendirmiş. Böylece ileride bir gün yeryüzündeki cennete dönülecek. Seldon'un emirlerine uymayanlar da mahvolacak ve sonsuza dek ıstırap çekecekler. Herkes bütün bunlara inanıyor. Ben bayramlarda, eğlencelerde bulundum. Halkın bütün bunlara inandığından da eminim."

"Evet, halk bütün bunlara inanıyor. Ama biz inanmıyoruz. Böyle olduğu için de sevinmeli ve minnet duymalısın. Çünkü bu budalaca iddialara göre, kral olmak senin kutsal hakkın. Sen de yarı kutsal bir varlık sayılıyorsun. İşe yarayan bir inanç bu. Böylece bütün ayaklanma olasılıkları ortadan kalkıyor. Herkesin sana tam anlamıyla itaat etmesi de sağlanıyor. İşte bu yüzden Vakfa savaş açılmasının emredilmesi konusunda etkin bir yol oynamalısın. Sen Kralsın. Kuşkusuz halk için yarı tanrı gibi bir varlıksın. Hatta yarı tanrıdan daha da önemli biri."

Lepold düşünceli bir tavırla mırıldandı. "Ama galiba aslında hiç de öyle değilim."

Wienis alayla, "Hayır, değilsin," diye cevap verdi. "Ancak Vakıf üyeleri dışında herkes senin öyle bir varlık olduğuna inanıyor. Anlıyor musun? Vakıf dışında herkes! Vakıf ortadan kaldırıldığı takdirde artık hiç kimse bir tanrı olmadığını iddia edemeyecek. Bunu bu düşün! O savaştan sonra, yani Vakıf ortadan kalktığı zaman tapınaklardaki güç kutularını biz mi kullanacağız? İçlerinde insan olmadan uçan uzay gemilerini de mi? Kansere iyi gelen o kutsal yiyecekler ve diğer şeyler de bizim elimize mi geçecek? Verisof onları sadece Galaksi Ruhuyla kutsanmış olan kimselerin... " "Evet! Verisof tabii öyle söyleyecek! Salvor Hardin'den sonra en büyük düşmanın Verisof. Yanımdan ayrılma, Lepold ve adamlar için hiç endişelenme. Seninle birlikte bir imparatorluk yaratacağız. Sadece Anacreon krallıklarını değil, Galaksideki milyarlarca güneş sisteminin tümünü içine alan İmparatorluk. O süslü sözlerle anlatılan yeryüzündeki Cennetten daha iyi bir şey değil mi bu?" "Evet... "

"Verisof sana bundan daha fazlasını vaat edebilir mi?" "Hayır."

"Pekâlâ." Wienis emir verir gibi bir tavırla konuşmaya başladı. "Artık bu meseleye hallolmuş gözüyle bakabiliriz sanırım." Yeğeninin cevap vermesini bekleyerek ekledi. "Haydi, git artık. Ben daha sonra aşağı inerim. Ha, bir şey daha var, Lepold." Kapıya erişmiş olan genç kral eşikte döndü.

Wienis tatlı tatlı gülümsüyordu, ama gözlerinde soğuk bir ifade vardı. "Nyak avına çıktığın zaman dikkatli ol, oğlum. Baban o uğursuz kazaya uğrayalı beri önsezilerim bana bazen seninle ilgili pek garip şeyler fısıldıyor. O kargaşada, etrafa iğne-kurşunlar yağarken neler olacağını kimse bilmez. Bundan sonra dikkatli davranacağını umarım. Vakıf konusunda da söylediğim gibi davranacaksın, değil mi?" Lepold'un gözleri irileşti. Sonra çocuksu bakışlarını amcasından kaçırdı. "Evet... tabii."

"İyi." Naip uzaklaşan yeğeninin arkasından boş gözlerle baktı, sonra da tekrar masasının başına geçti. Lepold, amcasının dairesinden ayrılırken ciddi ve biraz da korku uyandıran düşüncelere dalmıştı. Belki Vakfı

yenmek ve Wienis'in sözünü ettiği gücü ele geçirmek daha iyi olur, diye geçiriyordu içinden. Ama daha sonra... savaş bittiği ve tahttaki yerim iyice sağlamlaştığı zaman..."

Lepold kendisi öldüğü takdirde Wienis'in kral olacağını anımsadı. Ondan sonra da sıra amcasının o iki küstah oğluna gelecekti.

Ama ben kralım, dedi kendi kendine. Kuşkusuz krallar bazı kimselerin vurulmasını emredebilirler. Hatta amcalarının ve kuzenlerinin vurulmalarını bile!

Sermak'tan sonra LeWis Bort muhalifleri bir araya toplanmakta çok başarılıydı. Şimdi bunlar birleşmiş ve gürültücü Eylem Partisini kurmuşlardı. Ama hemen hemen altı ay önce Hardin'i görmeye giden grubun arasında LeWis Bort yoktu. Bunun nedeni adamın çabalarının takdir edilmeyişi değildi. Tersine Bort o sırada Anacreon'un merkezi olan gezegende bulunduğu için heyete katılmamıştı. Bort gezegene sıradan bir ziyaretçi olarak gitmişti. Hiçbir resmi görevliyle konuşmamış, önemli bir iş de yapmamıştı. İnsanların durmadan çalıştığı o gezegenin ücra köşelerini incelemiş, küt burnunu tozlu çatlaklara sokmuştu.

Bort, Terminus'a kapalı bir havayla başlayan ve karla sona eren kısa bir kış günü döndü. Bir saat sonraysa Sermak'ın evinde, sekiz köşeli masanın başındaydı.

İlk sözleri dışarıdaki karlı alacakaranlık yüzünden iyice sıkılan grubun keyfini yerine getirecek gibi değildi. Bort, "Korkarım," dedi. "Durumumuzu melodrama kaçan bir terimle, 'İş işden geçmiş,' diye tanımlayabilirim."

Sermak sıkıntılı sıkıntılı sordu. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Artık düşünmek için de çok geç, Sermak. Durum başka türlü yorumlanamaz."

Doktor Walto biraz da işgüzarca bir tavırla, "Silahlar..." diye başladı.

"Unut onu. Bu eski bir hikâye." Bort etrafındakilere teker teker baktı. "Ben halktan söz ediyorum. Başlangıçta Anacreon'da saraya karşı bir ayaklanma sağlamayı düşündüğümü itiraf ediyorum. Şimdiki Kralın yerine, Vakfa karşı daha dostça duygular besleyen birini geçirebilirdik. Bu güzel bir fikirdi. Hâlâ da öyle. Ama bir tek önemsiz kusuru var. Uygulaması imkânsız. Ulu Salvor Hardin bunu sağlamış." Sermak asık suratla, "Bize ayrıntıları açıklarsan, Bort," dedi.

"Ayrıntılar mı? Hiçbir ayrıntı yok ki! Mesele o kadar basit değil. Her şey Anacreon'daki o lanet olasıca inançla ilgili. Şu Vakfın kurduğu dinle. O din çok etkili."

"Ee?"

"Bunu iyice kavrayabilmemiz için dinin etkisini görmemiz gerek. Burada bütün bildiğimiz rahiplerin eğitimi için kurulmuş büyük bir okul olduğu. Bazen de hacıların onuruna kentin ücra bir köşesinde yapılan özel gösteriyi izliyoruz. Ama hepsi bu kadar. Bütün bunlar genelde bizi hemen hiç etkilemiyor. Fakat Anacreon'da... "

Lem Tarki parmağını dikkatle düzeltilmiş küçük, sivri sakalında gezdirdi ve hafifçe öksürerek boğazını temizledi. "Ne biçim bir din bu? Hardin her zaman bunun Anacreon'luların bilimimizi sorgusuz sualsiz kabul etmeleri için uydurulmuş birtakım oyunlar olduğunu söyler. Hatırlıyor musun, Sermak? O gün de bize yine..." Sermak, "Hardin'in açıklamalarının genellikle hiçbir değeri yoktur," diye anımsattı. "Sence bu nasıl bir din, Bort?"

Bort düşündü. "Ahlak bakımından hiç de fena değil. Eski İmparatorluğun çeşitli felsefelerinden de hemen hiç farklı sayılmaz. Yüksek ahlak ölçüleri filan... Bu açıdan dinin eleştirilecek bir yanı yok. Din, tarihin en büyük uygarlaştırıcı etkenlerinden biridir. Bu bakımdan görevlerini..."

Sermak sabırsızca arkadaşının sözünü kesti. "Bunu biliyoruz. Konuya gir artık."

"Pekâlâ. Dinle öyleyse." Bort biraz sinirlenmişti, fakat bunu belli etmemeye çalışıyordu. "Vakfın beslediği ve teşvik ettiği dinin temelinde otorite yatıyor. Anacreon'a verdiğimiz bütün bilimsel araç gereçlerin kontrolü tümüyle rahiplerin elinde. Ama rahipler de onları sadece deneysel bir şekilde kullanmayı biliyorlar.

Bu dine tamamıyla inanıyorlar. Şeye... ellerindeki gücün ruhsal değerine de öyle. Örneğin, iki ay önce budalanın biri Thessalek Tapınağındaki enerji santraliyle oynamaya kalkmış. O büyük santrallerden biriyle. Tabii kentin beş bloğunu birden havaya uçurmuş. Rahipler de dahil olmak üzere herkes bunu ilahi bir intikam saymış."

"Şimdi hatırladım. Gazeteler o sırada olaydan karışık bir şeklide söz etmişlerdi. Ama doğrusu şimdi neyi anlatmaya çalıştığını kavrayamıyorum."

"O halde dinle. Rahipler bir hiyerarşi oluşturuyorlar. Bir piramit. Bunun en tepesinde kral var. Kral bir bakıma ikinci derecede bir tanrı sayılıyor. Kutsal bir hakları nedeniyle mutlak bir hükümdar. Halk buna tümüyle inanıyor, rahipler de öyle. O durumdaki bir kralı da tahtından indiremezsin. Şimdi ne demek istediğimi anladın mı?" Walton atıldı. "Bir dakika, bir dakika! Bütün bunları Hardin'in sağladığını söylediğin zaman ne demek istedin? Onun bu işle ne ilgisi var?"

Bort ona acı acı baktı. "Vakıf bu inancı dikkatle besledi. Bu oyunu bütün bilimimizle destekledik. Kralın katıldığı hiçbir bayram yok ki, hükümdarın etrafında radyoaktif bir ışık olmasın! Bu bütün vücudu sarıyor, başının üzerinde bir taç gibi parlıyor. Krala dokunmaya kalkışanlar ciddi şekilde yanıyorlar. Kral önemli anlarda havada bir yerden bir yere uçuyor. Tabii bunu ilahi ruhun sağladığını sanıyorlar. Kral elinin bir işaretiyle tapınağın içine incininkini andıran bir ışıltının dolmasını sağlıyor. Hükümdarın adına yaptığımız bu basit oyunların sonu yok. Ama rahipler bütün bunları sağlarken, bir yandan da bu 'mucizelere' inanıyorlar." Sermak dudağını ısırdı. "Kötü!"

Bort heyecanla, "Kaçırdığımız fırsatı düşündüğüm zaman içimden ağlamak geliyor," diye cevap verdi. "Gözyaşların Belediye Parkındaki fıskiyeyi anımsatacak bir şekilde etrafa fışkıracak. Otuz yıl önceki durumu düşünün. Hardin'in Vakfı Anacreon' lulardan kurtardığı o günleri. Anacreon'lular o sırada İmparatorluğun çökmekte olduğunun pek farkında değillerdi. Zeonia ayaklanmasından beri hemen hemen kendi kendilerini yönetmekteydiler. Ama merkezle bağlantılar kesildikten, Lepold'un bir korsan olan büyükbabası krallığını ilan ettikten sonra bile imparatorluğun aslında yıkılmış olduğunu bir türlü kavrayamadılar. İmparatorun biraz cesareti olsaydı, iki kruvazörün ve yeni krala karşı ayaklanmaları kesin olan grupların yardımıyla Anacreon'u tekrar ele geçirebilirlerdi. Ya biz? Biz de aynı şeyi yapabilirdik. Ama hayır! Hardin halkın krala tapmasını sağlayan bir din kurdu. Açıkçası ben bunun nedenini anlayamıyorum. Neden? Neden? Neden," Jaim Orsy birdenbire, "Verisof ne yapıyor?" diye sordu. "Bir zamanlar o da heyecanlı bir 'Eylemciydi. Verisof, Anacreon'da ne yapıyor? O da mı kör oldu?"

Bort sert sert, "Bilmiyorum," dedi. "Verisof, Anacreon'lular için önemli biri. Yani başrahip. Anladığım kadarıyla, teknik ayrıntılar konusunda rahiplere danışmanlık ediyor sadece. O bir kukla. Lanet olsun, bir kukla o!"

Bir sessizlik oldu. Bütün gözler Sermak'a dikilmişti. Genç parti lideri sinirli sinirli tırnağını kemiriyordu.

Sonra, "Bunu beğenmedim," dedi. "İşin içinde bir iş olmalı." Etrafına bakınarak daha da yüksek bir sesle ekledi. "Hardin gerçekten bu kadar aptal mı?" Bort omzunu silkti. "Öyle gözüküyor."

"Asla! Bu işin içinde bir iş olduğundan eminim. Kendi gırtlaklarımızı böyle büyük bir başarıyla ve umut kalmayacak kadar kesinlikle kesmemiz için gerizekâlı olmamız gerekir. Hardin ne kadar aptal olursa olsun yine de bu denli budalaca davranamaz. Kaldı ki, Hardin'in aptal olduğuna da hiçbir güç beni inandıramaz. Bir yandan bütün, iç karışıklıkları engelleyecek bir din kuruyor, bir yandan da Anacreon'u gerekli bütün savaş silahlarıyla donatıyor. Doğrusu anlayamıyorum"

Bort, "Evet, meselenin kolaylıkla anlaşılacak bir şey olmadığını ben de itiraf ediyorum," dedi. "Ama gerçekler böyle. Başka ne düşünebiliriz ki?"

Waldo kesik kesik, "Vatana... ihanet," diye fikrini açıkladı. "Hardin, Anacreon'lulardan para alıyor. Onların adamı."

Ama Sermak başını sabırsızca salladı. "Buna da ihtimal veremiyorum. Bütün bu macera anlamsız, akla hayale sığmayacak, çılgınca bir şey... Söyle, Bort, Anacreon filosuna katılması için Vakfın tamir ettiği bir savaş kruvazöründen söz edildiğini duydun mu?" "Savaş kruvazörü mü?" "İmparatorluğun eski bir kruvazörü... "

"Hayır, böyle bir şeyden söz edildiğini duymadım. Ancak bunun da önemi yok. Uzay üsleri de dini bölgeler sayılıyor. Onlara halktan kimseler giremiyor. Bu kesinlikle yasak. Bu yüzden de kimsenin filo konusunda fazla bir bilgisi yok."

"Ama etrafa bazı söylentiler yayıldı. Parti üyelerinden bazıları konuyu Encümene de götürdüler. Hardin de bunu inkâr etmedi. Sadece sözcüsü dedikodu meraklılarını yeren bir konuşma yaptı. Başka bir şey de söylemedi. Bu önemli olabilir."

Bort, "Bu haber de diğerlerine uygun," dedi. "Eğer doğruysa bu da müthiş bir çılgınlıktan başka bir şey değil. Fakat diğerlerinden daha kötü de sayılmaz."

Orsy, "Acaba Hardin gizli bir silah mı hazırlattı?" diye mırıldandı. "Eğer öyleyse..."

Sermak kinle, "Evet, hazırlattı ya," diye homurdandı. "Dev bir kutu hazırlattı. Bunun içindeki kukla en uygun anda kutudan fırlayarak Wienis'in ödünü patlatacak. Naip de sinir krizleri geçirecek. Vakıf gizli bir silaha güvenmek zorundaysa, o zaman Terminus'u uçursun ve bu kaygı dolu bekleyişe de bir son versin!"

Orsy telaşla konuyu değiştirdi. Şimdi sorun şu: "Ne kadar zamanımız var? Eee Bort?"

"Pekâlâ... Sorun gerçekten bu. Ama benden cevap beklemeyin. Çünkü bunu bilmiyorum. Anacreon basını Vakıftan hiç söz etmiyor. Şu ara bütün gazeteler yaklaşan törenler ve eğlencelerin haberleriyle dolu. Bildiğiniz gibi, Lepold gelecek hafta reşit olacak."

"O halde daha aylar var..." Waldo o akşam ilk kez güldü. "Evet, zamanımız olduğu anlaşılıyor..." Bort sabırsızca, "Ya ne demezsin?" diye bağırdı. "Zamanımız varmış! Demin de söyledim ya! Anacreon'lular için kral bir tanrı. Onun halkı savaşmak için galeyana getirmeye çalışması, bir propaganda kampanyasına başlaması gerektiğini mi sanıyorsun? Bizi saldırganlıkla suçlayacak ve ucuz bir hileye saparak halkın duygularıyla mı oynayacak? Buna ihtiyacı yok ki! Saldırma zamanı gelince Lepold emir verecek, halk da savaşacak. İşte sistemin en korkunç yanı da bu. Kimse bir tanrıya soru soramaz, ona karşı çıkamaz. Kim bilir belki de Lepold yarın savaş emri verebilir. Ondan sonra biz istediğimiz kadar çırpınalım!"

Herkes bir ağızdan konuşmaya başladı. Sermak onları susturmak için elini masaya vurdu. Tam o sırada sokak kapısı açılarak Levi Norast gürültüyle içeri girdi. Sırtında paltosu, telaşla merdivenlerden çıktı. Arkasında kardan bir iz bırakıyordu.

Levi Norast kar tanelerinin ışıldadığı bir gazeteyi masaya fırlatarak, "Şuna bakın!" diye haykırdı. "Vizi-haberlerde sadece bundan söz ediyorlar." Gazete açıldı ve beş kişi üzerine eğildiler.

Sermak alçak sesle, "Galaksi diye mırıldandı. "Hardin. Anacreon'a gidiyormuş! Anacreon'a gidiyormuş!" Tarki, ani heyecan ve ince, tiz bir sesi, "Bu vatana ihanet demektir!" diye bağırdı. "Lanet olsun' Meğer Waldo haklıymış! Hardin bizi Anacreon'lulara sattı ve şimdi de ücretini almak için oraya gidiyor."

Sermak ayağa kalkmıştı. "Artık başka çare kalmadı. Yarın Encümenden Hardin'in resmen suçlanmasını isteyeceğim. Eğer bunun da bir yararı olmazsa... "

Kar dinmişti. Fakat her taraf kalın, beyaz bir tabakayla örtülüydü. Zarif biçimli bir yer taşıtı boş sokaklarda ağır ağır ilerliyordu. Yaklaşan şafağın bulanık ışığı soğuktu. Yalnız edebi anlamda değil, gerçekten de. Vakıftaki siyasal yaşamın çalkantılı olmasına karşın, Eylem Partisi ya da Hardin yanlısı hiç kimse o sokaklarda herhangi bir harekette bulunacak kadar bir ateş ve istek duymuyordu. Bu durum Yohan Lee'nin hoşuna gitmiyor, homurtuları gitgide daha duyulur bir hal alıyordu. "Bunu çok kötü bir şekilde yorumlayacaklar, Hardin. Senin usulca Terminus'tan kaçtığını söyleyecekler." "Söylerlerse söylesinler. Anacreon'a gitmek zorundayım. Bunu da ortalığı velveleye vermeden yapmak istiyorum. Artık yeter, Lee." Hardin yumuşak kanepede arkasına yaslanarak hafifçe titredi. İyice ısıtılan taşın içi soğuk değildi. Ancak camdan görülen karla kaplı bir dünyanın insanın iliklerini titreten bir görünümü vardı.

Belediye başkanı düşünceli düşünceli, "İleride bir gün fırsat bulduğumuz zaman Terminus'un iklimini de bir düzene sokmalıyız," diye mırıldandı. "Bu yapılabilir."

Lee hemen cevap verdi. "Ben daha önce bazı şeylerin halledilmesini tercih edeceğim. Sözgelişi, Sermak'ın iklimini bir düzene sokmaya ne dersin? Bütün yıl boyunca ısısı yirmi beş derece olan şöyle kuru, güz el bir hücre ona çok uygun."

Hardin, "İşte o zaman benim de gerçekten muhafızlara ihtiyacım olur," dedi. "Sadece şu ikisi de yetmez." Lee'nin önde, şoförün yanında oturan iki kabadayısını işaret etti.

Adamlar sert bakışlı gözleri sokaklarda, elleri de atom tabancalarında tetikte bekliyorlardı. Hardin ekledi. "Sen galiba iç savaş ateşini yakmak istiyorsun."

"Öyle mi? Açıkçası ocağa başka çeşitli dallar da atılmış durumda. Ateşi fazla karıştırmaya da gerek yok." Yohan Lee küt parmaklarıyla saymaya başladı. "Bir, Sermak dün Encümen toplantısında kıyameti kopardı ve senin resmen suçlanmanı istedi."

Hardin sakin sakin, "Bir Encümen üyesi olarak böyle bir şey yapmaya hakkı vardı," dedi. "Ayrıca bu isteği de 206'ya karşı 184 oyla reddedildi."

"Tabii. Yani çoğunluk yüzde yirmi ikiydi. Oysa biz bunun yüzde altmışı bulacağını sanıyorduk. İnkâr etme. Bunu umduğunu biliyoruz."

Hardin açıkladı. "Evet, yenilgiden kıl payı kurtuldum."

"Pekâlâ... İki, oylamadan sonra Eylem Partisinin elli dokuz üyesi müthiş öfkelendiler ve Encümen salonundan hiddetle çıktılar." Hardin sesini çıkarmadı.

Lee konuşmasını sürdürdü. "Ve üç, Sermak, Encümen salonundan çıkmadan önce senin bir vatan haini olduğunu haykırdı. 'Belediye başkanı ihanetinin bedelini almak için Anacreon'a gidiyor,' diye uludu. 'Encümenin çoğunluğu lehte oy vermemekle bu vatana ihanet suçuna katıldı. Biz partimize Eylem adını boşuna vermedik!' Eee, bütün bunlardan ne anlam çıkarıyorsun?" "Başımız dertte sanırım."

"Şimdi şafak vakti bir suçlu gibi buradan kaçıyorsun. Aslında onların karşısına dikilmen gerekir, Hardin.

Hatta gerekiyorsa bazı önlemler de almalısın."

"Şiddet beceriksizlerin..."

"Başvurdukları en son çaredir. Haydi oradan!" "Pekâlâ. Bakalım göreceğiz. Şimdi beni dikkatle dinle, Lee. Zaman Mahzeni otuz yıl önce açıldı. Yani Vakfın kuruluşunun ellinci yıldönümünde. Hari Seldon'un görüntüsü belirdi ve uzman bize ilk durumun ne olduğu konusunda bir fikir verdi."

Lee hafifçe gülümseyerek başını salladı. "Bunu hatırlıyorum. O gün duruma el koymuştuk." "Öyle... Karşılaştığımız ilk önemli ivedi durumdu bu. Şimdikiyse ikinci tehlikeli durum. Bugünkünden üç hafta sonra Vakfın kuruluşunun sekseninci yıldönümü kutlanacak. Bu sana anlamlı gelmiyor mu?" "Yani... Hari Seldon tekrar gözükecek mi demek istiyorsun?"

"Sözlerim daha bitmedi. Hari Seldon hiçbir zaman bize gözükeceğinden söz etmedi. Ama bence bu Seldon'un planının bir parçası. Uzman olayları önceden sezmememiz için daima elinden geleni yaptı. Radyum kilidinin ileride tekrar açılmak üzere ayarlanıp ayarlanmadığını anlamak için Mahzeni yıkmaktan başka yol yok. Böyle bir şey yapmaya kalkıştığımız takdirde bütün Mahzeni uçuracak bir mekanizma yerleştirilmiş olmalı. Hari Seldon'un ilk gözüküşünden sonra Vakfın her yıldönümünde Mahzene gittim. Ne olur ne olmaz diye. Ancak Hari Seldon bir daha gözükmedi. Ancak o günden beri ilk kez gerçek bir tehlikeyle karşı karşıyayız." "Öyleyse Seldon tekrar gözükecek."

"Belki. Bilmiyorum... Ama önemli olan şu: Bugünkü Encümen toplantısında benim Anacreon'a hareket ettiğimi bildirdikten sonra resmi bir açıklama daha yapacaksın. 14 Martta Hari Seldon'un tekrar gözükeceğini ve uzmanın başarıyla çözümlenen son sorunla ilgili çok önemli bir açıklama yapacağını söyleyeceksin. Bu çok önemli, Lee. Sana ne kadar soru sorarlarsa sorsunlar sakın bu açıklamaya başka bir şey de ekleme."

Lee hayretle Hardin'e baktı. "Bana inanacaklar mı dersin?"

"İnanıp inanmamaları önemli değil. Bu açıklama akıllarını karıştıracak. Benim bütün istediğim de bu. Hepsi de, bu doğru mu, diye düşünecekler. Doğru değilse Hardin'in amacı nedir? Sonunda her şeyi martın on dördünden sonraya ertelemeye karar verecekler. Bende o zamana kadar çoktan dönerim." Lee kararsızca, "Ama o 'başarıyla çözümlenen' sözleri..." diye mırıldandı. "Uydurma bu!" "Akıl karıştırıcı bir uydurma. Neyse, uzay limanına geldik."

Alacakaranlıkta Hardin'i bekleyen uzay gemisi bir heyulaya benziyordu. Hardin karların arasından ayaklarını vura vura gemiye doğru gitti. Açık kapının önünde dönerek elini arkadaşına uzattı. "Hoşçakal, Lee. Seni böyle 'yağmurda' bırakmak istemezdim. Ama güvenebileceğim başka hiç kimse yok. Lütfen 'doluya tutulmamaya' çalış."

"Sen hiç merak etme. 'Yağmurdan' yeterince rahatsız oluyorum zaten. Emirlerini yerine getireceğim." Lee geriledi ve uzay gemisinin kapısı

kapatıldı.

Salvor Hardin krallığa adını veren Anacreon gezegenine gitmedi hemen. Krallıktaki daha büyük sekiz güneş sistemine kısa ziyaretler yaptı. Bu yerlerde Vakfın oradaki temsilcileriyle görüşecek kadar kaldı. Anacreon'a Kralın taç giyme töreninden bir gün önce vardı.

Hardin yolculuk sırasında krallığın ne kadar büyük olduğunu fark ederek fena halde de sıkıldı. Tabii bir zamanlar önemli bir parçasını oluşturduğu Galaksi İmparatorluğu yanında bir toz zerresi, bir sinek pisliği kadar önemsiz kalıyordu. Ama sadece bir gezegeni, üstelik kalabalık olmayan bir dünyayı düşünmeye alışmış bir insan için Anacreon'un toprak genişliği ve nüfusu sersemletici bir şeydi. Eski Anacreon vilayetinin sınırlarını yakından izleyen krallık, yirmi beş güneş sistemini kapsıyordu. Bunlardan altısının birden fazla yaşanabilir gezegeni vardı. Nüfus on dokuz milyardı. Bu, İmparatorluğun doruk noktasına eriştiği günlerdekinden azdı, ama Vakfın sağladığı bilimsel gelişme ilerlerken nüfus da hızla artıyordu.

Hardin ancak şimdi bu görevin ne kadar muazzam bir şey olduğunu kavrıyor ve şaşıyordu. O, otuz yıllık sürede bile sadece merkez gezegene güç sağlayabilmişlerdi. Dıştaki vilayetlerde atom gücünün yeniden öğretilmesi gereken büyük bölgeler vardı hâlâ. Üstelik İmparatorluk çökerken geride kalan araç ve gereçler olmasaydı, bu kadar ilerleme bile görülemeyecekti.

Hardin merkez gezegene ulaştığı sırada bütün normal işler durmuştu. Dış vilayetlerde de törenler ve eğlenceler düzenlenmişti. Bunlar hâlâ sürüyorlardı. Ama Anacreon gezegeninde herkes tanrı-kralları Lepold'un reşit oluşunu müjdeleyen o karmaşık dini gösterilerde heyecanla rol alıyordu. Hardin yorgun ve bıkkın Verisof'la ancak yarım saat konuşulabildi. Sonra elçi yine bir tapınak törenine katılmak için onun yanından ayrılmak zorunda kaldı. Fakat bu yarım saatlik konuşma çok yararlı olmuştu. Hardin geceki olaylara memnun memnun hazırlandı.

Belediye başkanı sadece bir seyirci gibi davranacaktı. Kim olduğu anlaşıldığı takdirde bazı dini görevleri yüklenmek zorunda kalırdı. Hardin

öyle şeylere hiç gelemezdi. İşte bu yüzden sarayın balo salonu krallığın en yüksek ve saygıdeğer soylularından oluşan ışıltılı bir kalabalıkla dolduğu zaman. Hardin kendisini bir duvarın dibinde buldu. Onunla pek az ilgileniyorlar, bazılarıysa Hardin'in farkında bile değillermiş gibi davranıyorlardı.

Hardin, Lepold'e takdim edilen kimselerin oluşturduğu sıraya da yine önemsiz bir insan gibi katılmış ve Kralı uzaktan görmüştü. Çünkü etrafını radyoaktif ışınların öldürücü parıltısı sarmış olan Lepold yalnız başına ve etkileyici bir haşmetle biraz açıkta duruyordu. Bir sentten az bir süre sonra Kral mücevher kakmalı altın süsleri olan radyum-iridyum alaşımından yapılmış büyük tahta oturacaktı. Sonra o ve taht yerden havalanacak, zemin yukarısından uçarcasına ağır ağır ilerleyecek ve büyük pencerenin önünde duracaktı. Böylece halk krallarını görecek ve avaz avaz bağırarak onu selamlayacaktı. Tahtın o kadar büyük olmasının nedeni, içine bir atom motorunun konulduğu özel bir bölme yapılmasıydı. Saat on biri geçiyordu. Hardin sıkıntıyla kımıldandı ve daha iyi görebilmek için ayaklarının ucunda yükseldi. Bir sandalyeye çıkıp bakmamak için kendini zor tutuyordu. Sonra WİIenis'in kalabalığın arasından geçerek kendisine doğru geldiğini görünce rahatladı.

Wienis yavaş yavaş ilerliyordu. Naip Prens hemen her adım başı, Lepold'un büyükbabasının krallığı çalmasına yardım eden ve bu yüzden de bir dukalığa kavuşan bir soyluya birkaç nazik kelime söylemek zorunda kalıyordu.

Wienis sonuncusu süslü soylunun elinden de kurtularak Hardin'in yanına erişti. Prensin dudakları çarpılarak gülüşü bir sırıtma halini aldı. Kırçıl kaşlarının gölgelediği siyah gözlerinde memnunluğunu belirten bir pırıltı vardı.

Alçak sesle, "Azizim Hardin," dedi. "Kim olduğunuzu açıklamaya yanaşmadınız. Onun için canınızın sıkılmasına kızmayın."

"Canım sıkılmıyor, altes. Bütün bunlar çok ilgi çekici. Bildiğiniz gibi, Terminus'da bununla kıyaslanacak törenler yapılmıyor."

"Herhalde... Acaba özel daireme gelir miydiniz? Sizinle orada daha rahat, kimse duymadan, uzun uzun konuşabiliriz."

"Tabii."

İki adam kol kola merdivenden indiler. En aşağı birkaç yaşlı düşes saplı gözlüklerini hayretle gözlerine götürerek Naip Prensin böyle şeref bahşettiği, kılığı dikkati çekmeyen, kendisi de pek ilgi uyandırmayan bu yabancının kim olduğunu kendi kendilerine sordular.

Hardin, Wienis'in dairesinde rahat bir tavırla bir koltuğa oturdu ve Prensin kadehe kendi eliyle koyduğu içkiyi teşekkür ederek aldı.

Wienis, "Bu Locris şarabı, Hardin," dedi. "Sarayın mahzenlerinden getirildi. Gerçek bir şarap. Tam iki yüzyıllık. Şişeler Zeonia ayaklanmasından on yıl önce mahzene konmuş." Hardin nazik nazik başını salladı. "Gerçekten de krallara layık bir içki. Anacreon Kralı Birinci Lepold'un şerefine."

Şaraplarını içtiler.

Sonra bir sessizlik oldu ve Wienis tatlı tatlı ekledi. "Kuşkusuz o yakında Çevre İmparatoru da olacak. Sonra... kim bilir? Belki ileride bir gün Galaksi tekrar birleşir." "Orası kesin de, bunu kimler yapacak? Anacreon'lular mı?"

"Neden olmasın? Vakfın yardımıyla bilim bakımından Çevredeki diğer ülkelerden kesinlikle daha üstün bir hale geliriz."

Hardin boş kadehini masaya bıraktı. "Evet, evet. Ama tabii Vakıf bilimsel yardım isteyen her ülkeye elini uzatmak zorunda. Hükümetimizin yüksek idealleri ve kurucumuz Hari Seldon'un ahlak açısından o çok önemli amacı dolayısıyla kimseye ayrıcalık tanımamız olanaksız. Bu bizim elimizde olan bir şey değil, altes." Wienis'in gülümseyişi yayıldı. "Halkın inandığı o uydurma Galaksi Ruhu kendisine yardım edenleri destekler. Her şey Vakfa bırakıldığı takdirde onun bizimle hiçbir zaman işbirliği yapmayacağını biliyorum." "Bu pek de doğru değil. İmparatorluk

kruvazörünü sizin için tamir ettik. Oysa Seyir Bölümü araştırma yapılması için geminin uzmanlara verilmesini istiyordu."

Naip, Hardin'in sözlerini alayla tekrarladı. "Araştırma yapılması için... Evet! Ancak sizi savaşla tehdit etmeseydim, gemiyi hiçbir zaman onaramazdım."

Hardin bu konuyu küçümsüyormuş gibi bir işaret yaptı. "Bilmem ki... "

"Ben biliyorum. Hep o tehditle karşı karşıyaydınız."

"Şimdi de mi?"

"Artık tehditlerden söz etmek için çok geç." Wienis yazı masasındaki saate bir göz attı. "Buraya bakın, Hardin. Siz daha önce de Anacreon'a geldiniz. O zamanlar gençtiniz. İkimiz de gençtik. Ama o zaman bile olaylara tümüyle farklı açılardan bakıyorduk. Siz 'barışçı bir insan' diye tanımlanan bir kişisiniz sanırım." "Galiba öyleyim. Ben bir şeyi elde etmek için şiddete başvurulmasını pek de ekonomik olmayan bir yol sayarım. Şiddetin yerini daima daha iyi çareler alabilir. Ancak bunlar şiddet kadar çok ve belirli olmayabilir, o da başka."

"Evet. O ünlü sözünü duydum. 'Şiddet beceriksizlerin en son başvurduğu çaredir.' Fakat yine de..." Naip sanki düşüncelere dalmış gibi bir tavırla bir kulağını usul usul kaşıdı. "Beceriksiz bir insan olduğumu pek sanmıyorum."

Hardin nazik nazik başını salladı, ama bir şey de söylemedi.

Wienis konuşmasını sürdürdü. "Ben bir insanın işini dolambaçlı olmayan yollardan halletmesinin gerekli olduğuna inanırım. Doğrudan doğruya amaca giden dümdüz bir yol çizdim ve bunu da izledim. Böylece çok şey başardım. Daha başka şeyler başarabileceğimden de eminim."

Hardin, Prensin sözünü kesti. "Biliyorum. Şimdi de kendiniz ve çocuklarınız için böyle yol çizdiğinizden eminim. Bu yol doğrudan doğruya tahta doğru gidiyor. Eh, kralın babasının o şanssız ölümünü ve Birinci Lepold'un bozuk sağlığını düşünecek olursak... Kralın sağlığı çok bozuk

sanırım. Öyle değil mi?" Hardin, Wienis'i tam can alacak noktasından vurmuştu. Naibin kaşları çatıldı ve daha sert bir sesle, "Bazı konuları açmamak sizin için daha akıllıca bir şey olur, Hardin," dedi. "Terminus belediye başkanısınız. Bu yüzden..', şey... akılsızca sözler söylemeye hakkınız olduğunu da düşünebilirsiniz. Eğer öyleyse lütfen bu düşünceyi kafanızdan atın. Beni sözcüklerle korkutamazsınız. Zorlukların üzerine giderseniz ortadan kalkarlar. Benim felsefem budur. Şimdiye dek hiçbir güçlük karşısında gerileyip yolumdan dönmedim."

"Bundan hiç kuşkum yok. Şu anda hangi güçlük karşısında gerileyip yolunuzdan dönmeye yanaşmıyorsunuz altes?"

"Vakfı işbirliği yapmaya ikna etme güçlüğünden söz ediyorum, Hardin. Anlayacağınız, barış siyasetiniz yüzünden pek ciddi birkaç hata yaptınız. Çünkü hasmınızın cesaretini önemsemediniz. Herkes sizin gibi dosdoğru ilerlemekten korkmaz." Hardin, "Ne gibi hatalar bunlar?" diye sordu.

"Örneğin, Anacreon'a tek başınıza geldiniz. Benimle yine yalnız başınıza daireme girdiniz." Hardin etrafına bakındı. "Bunun ne sakıncası var?"

Prens, "Hiçbir sakıncası yok," dedi. "Sadece kapının dışında beş nöbetçi bekliyor. Tepeden tırnağa kadar silahlı ve ateşe hazırlar. Buradan çıkabileceğinizi sanmıyorum, Hardin."

Terminus belediye başkanı kaşlarını kaldırdı. "Buradan hemen çıkmayı istediğim yok ki! Demek benden bu kadar korkuyorsunuz?"

"Sizden hiç korkmuyorum. Ama en azından bu olay size ne kadar kararlı olduğumu öğretebilir. Bunu bir 'jest' diye tanımlayabilir miyiz?"

Hardin kayıtsızca, "Bunu istediğiniz gibi tanımlayabilirsiniz," diye karşılık verdi. "Siz buna ne ad verirseniz verin, bu olay yüzünden canımı sıkacak değilim."

"Bu tavrınızı zamanla değiştireceğinizden eminim. Ama bir hata daha yaptınız, Hardın. Daha ciddi bir hata. Terminus gezegeninin hemen hemen savunmasız olduğu anlaşılıyor."

"Tabii. Korkacak ne var ki? Biz hiç kimsenin çıkarını tehdit etmiyoruz. Herkese de aynı derecede yardıma çalışıyoruz."

Wienis sözlerine devam etti. "Aciz durumdaydınız ama bize silahlanmamız için yardım ettiniz. Özellikle uzay filosu kurmamız konusunda. Dev bir filo. Hatta bu, İmparatorluk kruvazörünü lütfedip verdiğinizden beri karşı koyulamayacak bir güç halini aldı."

"Altes, boşuna zaman kaybediyoruz." Hardin sanki koltuktan kalkacakmış gibi bir hareket yaptı. "Savaş ilan etmek niyetindeyseniz ve şimdi bunu bana bildiriyorsanız, o halde lütfen hükümetimle hemen temasa geçmeme izin verin."

"Oturun, Hardin. Ben savaş ilan etmiyorum. Siz de hükümetinizle hiçbir şekilde temasa geçmeyeceksiniz. Savaş yapıldığı zaman... ilan edildiği değil, yapıldığı zaman, Hardin! Bu uygun bir anda Vakfa bildirilecek. Hem de Anacreon filosunun atom bombardımanıyla. O filoyu oğlum komuta ediyor. Kendisi Wienis adlı amirallik gemisinde şimdi. Şu bir zamanlar İmparatorluk filosundan olan kruvazörü kastediyorum." Hardin kaşlarını çattı. "Bütün bunlar ne zaman olacak?"

"Bu sizi gerçekten ilgilendiriyorsa söyleyeyim: Filo Anacreon'dan on beş dakika önce, yani saat tam on birde ayrıldı. Terminus görülür görülmez bombardıman başlayacak. Yani yarın öğleye doğru. Kendinizi bir savaş tutsağı sayabilirsiniz."

Hardin'in kaşları hâlâ çatıktı. "Ben de kendimi gerçekten öyle sayıyorum, altes. Ama yine de düş kırıklığına uğradım." Prens onu aşağı gördüğünü belirten bir tavırla güldü. "Hepsi bu kadar mı?"

"Evet. Filonun tam taç giyme töreni sırasında, yani gece yarısı harekete geçeceğini sanıyordum. Bu daha mantıklı olurdu. Fakat savaşı naiplikten ayrılmadan önce başlatmak istediğiniz anlaşılıyor. Tabii öteki türlüsü çok daha dramatik olurdu."

Naip, belediye başkanına hayretle baktı. "Neden söz ediyorsunuz siz?"

Hardin usulca, "Hâlâ anlayamadınız mı?" diye sordu. "Ben de karşı darbeyi tam gece yarısı indirmeyi planlıyordum."

Wienis koltuğundan fırladı. "Blöfünüze kanacağımı sanıyorsunuz ya? Karşı darbe filan hazırlamadınız. Diğer krallıkların sizi destekleyeceklerini sanıyorsanız bunu da unutun. Onların bütün uzay gemileri bir araya gelse, yine de bizim filomuzla başa çıkamazlar."

"Bunu biliyorum. Zaten bir tek el ateş edilmesini bile istemiyorum. Sadece bir hafta önce her tarafa haber gönderildi ve bu gece yarısı Anacreon'a' yasaklama uygulanacağı bildirildi." "Yasaklama mı?"

"Evet. Anlayamadınızsa açıklayayım. Ben emri geri almadığım takdirde Anacreon'daki bütün rahipler grev yapacaklar. Ama bu odada kapalı olduğum ve kimseyle de bağlantı kuramadığım için o emri geri almam imkânsız. Bu durumda da olmasaydım, o emri yine de geri alamazdım!" Öne doğru eğilerek ani bir heyecanla ekledi. "Vakfa saldırmanın pek büyük bir günah ve küfür olduğunun farkında mısınız, altes?" Wienis'in kendisine hâkim olmaya çalıştığı o kadar belliydi ki, "Bırakın bu lafları, Hardin. O sözleri kalabalık güruha saklayın." "Azizim Wienis, o sözleri kimlere sakladığımı sanıyorsunuz? Şu son yarım saat süresince Anacreon'da her tapmağa doluşmuş olan halk, rahiplerin onlara bu konudaki öğüt ve teşviklerini dinliyordu sanırım. Artık Anacreon'da kadın, erkek, herkes hükümetlerinin din merkezlerine durup dururken kötü bir şekilde saldıracağını biliyor. Ama gece yarısına dört dakika var. Olayların gelişmesini seyretmek için balo salonuna inmeniz daha doğru olur. Ben burada güvendeyim. Nasıl olsa dışarıda beş nöbetçi bekliyor." Hardin koltuğunda arkasına yaslanarak kadehine tekrar Locris şarabı doldurdu. Sonra da gözlerini kayıtsızca tavana dikti.

Wienis boğuk bir sesle havayı adeta elektriklendiren bir küfür savurdu, sonra da dışarı fırladı. Balo salonunda tahtın geçmesi için geniş bir yol açılırken seçkin davetliler susmuşlardı. Lepold tahtta oturuyordu şimdi. Ellerini güvenle dirsek dayanılacak yerlere koymuş, başını dikleştirmişti. Yüzünde donmuş bir ifade vardı. Tavandan sarkan büyük avizelerin ışıkları

sönükleşmişti. Kubbe şeklindeki tavana serpiştirilmiş gibi duran atomo-ampullerinin çok renkli, yaygın ışığında Kralın etrafını saran ışınlar parıldıyor, Lepold'un başının üzerine doğru yükselerek orada göz kamaştırıcı bir taç halini alıyordu. Wienis merdivende durdu. Kimse onu fark etmedi. Herkes gözlerini tahta dikmişti. Prens yumruklarını sıkarak yerinden kımıldamadı. Hardin'in blöfü yüzünden gülünç bir şekilde davranacak değilim, diye düşünüyordu.

Taht kımıldadı. Sessizce yükseldi... ve uçarcasına ilerlerdi. Sahneye benzeyen yerden, basamakların yukarısından ağır ağır indi. Sonra yerden on beş santim yükseklikte yatay bir şekilde, kanatları açılmış olan büyük pencereye doğru gitti.

Gece yarısı olduğunu haber veren boğuk bir çan sesi etrafta yankılandığı zaman taht da pencerenin önünde durdu. Ve... Kralın ışıltısı kayboluverdi.

Uzun bir an Kral Lepold hiç kımıldamadı. Yüz hatları hayretinden çarpılmıştı. Işık saçmayan, sıradan bir insandı şimdi.

Sonra taht yalpaladı. On beş santim yükseklikten gürültüyle zemine indi. Aynı anda saraydaki bütün ışıklar da söndü.

Çığlıklar ve kargaşa arasında Wienis'in bir boğanın böğürmesini andıran sesi duyuldu. "Meşaleleri getirin! Meşaleleri getirin!"

Kalabalıkta sağa sola yumruğunu sallayarak kendisine yol açtı ve zorlukla kapıya kadar gitti. Karanlıkta saray muhafızları telaşla içeriye giriyorlardı.

Sonunda meşaleleri balo salonuna getirmeyi başardılar. Aslında bunlar taç giyme töreninden sonra kentin sokaklarındaki dev fener alaylarında kullanılmak üzere hazırlanmışlardı. Muhafızlar ellerinde meşalelerle balo salonuna dağıldılar. Bunların mavi, yeşil ve kırmızı ışıkları davetlilerin hayret ve korku dolu yüzlerini aydınlattı.

Wienis, "Kötü bir şey olmadı," diye haykırdı. "Yerlerinizden kımıldamayın. Güç biraz sonra gelecek." Hazır olda bekleyen bir muhafız subayına döndü. "Ne var, yüzbaşı?" Genç adam hemen cevap verdi.

"Kentliler sarayın etrafını sardılar, altes." Wienis öfkeyle dişlerini sıktı. "Ne istiyorlarmış?"

"Başlarında bir rahip var. Onun Başrahip Poly Verisof olduğunu öğrendik. Verisof, Belediye Başkanı Salvor Hardin'in hemen serbest bırakılmasını ve Vakfa karşı açılan savaşın durdurulmasını talep ediyor."

Wienis bağırdı. "O güruh bahçe kapılarından içeriye girmeye kalktığı takdirde ateş edin. Hepsini gebertin. Şimdilik bu kadar. Bırakın ulusunlar dursunlar. Yarın hepsinden de hesap soracağım."

Artık meşaleler etrafa düzenli olarak dağıtılmış ve balo salonu tekrar iyice aydınlatılmıştı. Wienis hâlâ pencerenin önünde duran tahta doğru koştu. Yüzü balmumu gibi olan Lepold'u kollarından tutarak zorla ayağa kaldırdı.

"Benimle gel." Pencereden dışarıya bir göz attı.

Kent zifiri karanlıktı. Aşağıdan kalabalığın boğuk bağırışları geliyordu. Sadece sağda, Argolid Tapınağının bulunduğu tarafta ışık vardı.

Wienis öfkeyle homurdanarak Kralı sürüklercesine götürdü.

Prens peşinde beş nöbetçiyle dairesine hızla daldı. Lepold da peşindeydi. Çocuk Kralın gözleri iyice irileşmiş, korkusundan adeta dili tutulmuştu.

Wienis, "Hardin," diye bağırdı. "Başa çıkamayacağın güçlerle oynuyorsun."

Belediye başkanı onunla ilgilenmedi bile. Yanına koyduğu cep atomo-ampulünün sedefimsi ışığında sakin sakin oturuyordu. Alayla hafifçe gülümsemekteydi. Lepold'e, "Günaydın, majeste," dedi. "Taç giymeniz dolayısıyla sizi kutlarım."

Wienis yine bağırdı. "Hardin! Rahiplerine işlerinin başına dönmelerini emret."

Hardin sakin sakin başını kaldırdı. "Onlara bunu sen emret, Wienis. O zaman görelim bakalım kim başa çıkamayacağı güçlerle oyun oynuyor! Şu anda Anacreon'da bir tek çark bile dönmüyor. Tapınaklar dışında hiçbir

yerde ışık yanmıyor. Tapınaklardakiler dışında hiçbir musluktan su akmıyor. Gezegenin kış mevsimini yaşayan yarısında tapınaklar dışında hiçbir yerde bir kalorilik ısı bile yok. Hastaneler artık hasta kabul etmiyor. Güç santralleri durdu. Bütün uzay gemileri alanlarda bekliyor. Bu durum hoşuna gitmiyorsa rahiplere işlerinin başına dönmelerini emret, Wienis. Ben bunu yapmak istemiyorum." "Galaksi adına! Bunu yapacağım, Hardin. Çarpışma anı geldi demek... Öyle olsun! Bakalım rahiplerin adamlarıma karşı koyabilecekler mi? Bu gece gezegendeki her tapınağı kontrolüm altına alacağım." "Çok güzel. Ama onlara nasıl emir vereceksin? Gezegendeki bütün haberleşme yolları kesildi. Radyo çalışmıyor, televizörler de. Ultra dalga da. Bana inanmıyorsan bir dene. Aslında bütün gezegende, tapınaklardakiler dışında bir tek aygıt çalışıyor. O da bu odadaki. Fakat ben de onu sadece bir 'alıcı' haline soktum."

Wienis boş yere rahatlıkla nefes almaya çalışıyordu.

Hardin sözlerini sürdürdü. "İstiyorsan adamlarına sarayın hemen dışındaki Argolid Tapınağına girmelerini emredebilirsin. Tapınaktaki ultradalga aygıtlarını kullanarak gezegenin diğer bölgeleriyle bağlantı kurabilirler. Ama bunu yaparsan, o kalabalık adamlarını paramparça eder. O zaman sarayını kimler korur, Wienis? Ya hayatlarınızı?"

Naip boğuk boğuk, "Burada onlara karşı dayanacağız!" dedi. "Bütün gün! O güruh istediği kadar ulusun, güç kesilirse kesilsin, biz dayanacağız! Vakfın ele geçirildiği haberi geldiği zaman da senin o değerli ayaktakımın dinlerinin ne kadar uydurma bir şey olduğunu öğrenecek. Rahiplere düşman olacak ve onlara saldıracaklar. Sana yarın öğleye kadar süre veriyorum, Hardin. Çünkü Anacreon'daki gücü kestirebilirsin, ama filomu durduramazsın!" Sevincinden çatallaşmış bir sesle haykırdı. "Onlar yola çıktılar bile, Hardin. Başlarında da onarılmasını emrettiğin o büyük kruvazör var." Hardin neşeyle cevap verdi. "Evet, kruvazörün onarılmasını ben emrettim. Ama istediğim şekilde onarılmasını! Söyle, Wienis, sen hiç ultradalga nakledicisinden söz edildiğini duydun mu? Hayır, yüzündeki ifadeden duymamış olduğun anlaşılıyor. Neyse... İki dakika sonra böyle bir aygıtın neler yapabileceğini öğreneceksin."O konuşurken televizörün ekranı

aydınlandı. Hardin de o zaman cümlesini düzeltti. "Hayır, iki saniye sonra. Otur, Wienis ve dinle."

Theo Aporat, Anacreon'un en önemli rahiplerinden biriydi. Sadece hiyerarşi açısından Wienis amiral gemisinin başrahibi sayılması gerekirdi.

Ama mesele sadece hiyerarşi ve önemle de ilgili değildi. Aporat gemiyi tanıyordu. Kruvazörün tamirinde Vakıftan gelen kutsal adamların emrinde çalışmış, onların kontrolünde motorları gözden geçirmişti. Televizörlerin kablolarını değiştirmiş, haberleşme sistemini yenilemiş, delik tekneye bölmeler takmış, kirişleri takviye etmişti. Hatta Vakıftan gelen hikmet sahibi insanlar gemiye bir aygıt takarlarken, Aporat'ın yardım etmesine de izin vermişlerdi. Bu aygıt öylesine kutsaldı ki, daha önce hiçbir gemiye takılmamıştı.

Bu ultradalga nakledicisi sadece bu şahane, dev gibi gemi için ayrılmıştı.

Bu şahane geminin şeytana yakışır işlere alet edilmesi yüzünden çek üzgündü Aporat. Buna da şaşmamak gerekirdi. Rahip, Verisof'un kendisine açıkladığı gerçeğe, yani geminin korkunç bir kötülük için kullanılacağına hiçbir zaman inanmayı istememişti. Kruvazörün toplarının Vakfa doğru çevrileceğine. Gençliğinde eğitim gördüğü, etrafa yayılan bütün kutsallığın kaynağı olan o Vakfa!

Ama filoyu yöneten Prens Wienis'in oğlunun kendisine yaptığı açıklamadan sonra artık inanmaması için bir neden kalmamıştı.

Aporat, ilahi şekilde kutsanmış Kral bu iğrenç harekete nasıl izin veriyor, diye düşündü. Yoksa bunun Kralla bir ilgisi yok mu? Belki de bu, lanet olasıca Naip Wienis'in işi. Belki de Krala bir şey söylemeden harekete geçti. Sonuçta bana durumu beş dakika önce açıklayan da yine Wienis'in oğlu Prens Lefkin." Lefkin gerçekten de beş dakika önce Aporat'a, "Sen ruhlar ve kutsamalarla ilgilen, rahip," demişti. "Kruvazörümle de ben ilgileneceğim."

Aporat ağzını çarpıtarak güldü. "Evet, ben ruhlar ve kutsamalarla ilgileneceğim. Ama beddualar ve lanetlerle de. Prens Lefkin pek yakında

sızlanmaya, ağlayıp inlemeye başlayacak." Aporat genel haberleşme odasına girdi. Yardımcısı önden gidiyordu. Odadaki görevliler Aporat'ı engellemek için hiçbir harekette bulunmadılar. Başrahip yardımcısının gemide her yere girmeye hakkı vardı.

Aporat, "Kapıyı kapatın," diye emrettikten sonra kronometreye baktı. On ikiye beş vardı. Tam zamanında davranmıştı.

Rahip bu işe alışık olduğunu belirten hızlı, ustaca hareketlerle küçük kolları indirerek bütün bağlantıların kurulmasını sağladı. Artık üç kilometre boyundaki uzay gemisinin her köşesinden sesini duyacak ve ekrandaki görüntüsünü görebileceklerdi.

"Wienis kruvazöründeki bütün görevliler, beni dinleyin! Konuşan başrahip yardımcınız." Aporat sesinin kıçtaki atom toplarından, burundaki seyir masalarına kadar her tarafta yankılandığını biliyordu. Aporat, "Geminiz bir günah işlemek üzere!" diye haykırdı. "Her birinizin ruhunu uzayın sonsuz karanlığına mahkûm edecek bir plan uygulanıyor. Sizin bundan haberiniz yok. Dinleyin! Prens Lefkin bu gemiyi Vakfa götürmek, bütün o kutsallıklar ve mutlulukların kaynağını, günahkârca isteklerine boyun eğinceye kadar bombalamak niyetinde. Prens Lefkin'in niyeti bu olduğuna göre, Galaksi Ruhun adına onu görevinden alıyorum. Galaksi Ruhunun kutsanmasının kaybolduğu yerde yönetme de olamaz. İlahi Kral da Ruhun onayı olmadıkça hükümdarlığını sürdüremez."

Yardımcısı onu huşuyla, iki görevli de gitgide artan bir korkuyla dinlerlerken, Aporat'ın sesi daha da kalınlaştı. "Bu gemi şeytanın işini görmeye çıktı. Bu yüzden bu tekneden de Ruhun kutsaması geri alındı." Ciddi bir tavırla kollarını kaldırdı. Anacreon'lular rahipleri konuşurken gemideki bin televizör ekranının önünde dehşetle oldukları yerde büzüldüler.

"Galaksi Ruhu ve Peygamberi Hari Seldon ve onun emirlerini yorumlayan Vakfın kutsal adamları adına bu gemiyi lanetliyorum. Bu geminin gözleri olan televizörler kör olsunlar. Yumrukları olan atom-topları güçlerini kaybetsinler. Kalbi olan motorlar dursunlar. Sesi olan haberleşme

aygıtları dilsizleşsinler. Ciğerleri olan havalandırma sistemleri bozulsunlar. Ruhu olan ışıkları da sönüp birer hiç halini alsınlar. İşte ben, Galaksi Ruhu adına bu gemiyi böyle lanetliyorum!"

Aporat sözlerini sona erdirirken tam gece yarısıydı. Işık yılları ötede, Argolid Tapınağında bir el bir ultradalga nakledicisinin kolunu indirdi. Bu da ultradalganın o anlık müthiş hızıyla WİEnis kruvazöründeki başka bir aygıtı çalıştırdı. Ve gemi öldü: Çünkü bilim dininin ana özelliği etkili oluşuydu. Aporat'ınkiler gibi lanetlemeler de gerçekten öldürücüydü. Aporat geminin karanlığa gömüldüğünü gördü ve uzaklarda hafif mırıltılar çıkararak çalışan hiperatom motorlarının durduklarını işitti. Büyük bir sevinçle cüppesinin cebinden kendi kendine çalışan bir atom ampulü çıkardı. Sedefli ışık odaya doldu.

Aporat başını eğerek iki görevliye baktı. Aslında cesur insanlardı onlar. Ama şimdi öldürücü bir dehşetin etkisiyle yere dizüstü düşmüş korkuyla kıvranıyorlardı.

Görevlilerden biri, "Ruhlarımızı kurtar, saygıdeğer efendimiz," diye inledi. "Bizler zavallı insanlarız. Başımızdakilerin işledikleri suçlardan da haberimiz yok."

Aporat sert bir tavırla, "Oğlum," dedi. "Ruhun henüz mahvolmuş değil."

Gemide karanlıkta bir kargaşa başlamıştı. Müthiş korku neredeyse elle tutulacak bir hal alacak ve bataklığınkini andıran pis bir korku da yükselecekti bu dehşetten. Aporat elindeki ışıkla gemide ilerlerken, Anacreon'lular onun etrafını sarıyor, cüppesinin eteğine dokunmaya çalışıyor, kendilerine acıması için yalvarıyorlardı.

Rahip her seferinde de, "Peşimden gelin," diye cevap veriyordu.

Aporat, Prens Lefkin'i kendi dairesinde buldu. Genç adam kamarasında el yordamıyla ilerliyor ve küfrederek ışıkların takılması için bağırıyordu. Aporat'ı görünce başrahip yardımcısına müthiş bir nefretle baktı.

"Demek geldin?" Lefkin mavi gözlerini annesinden almıştı. Ama çengel gibi burnu ve şaşı gözü onun Wienis'in oğlu olduğunu açıklıyordu. "Bu bir

vatan hainine yakışacak hareketinin hesabını sonra soracağım. Şimdi gemiye güç sağla! Bu filonun komutanı benim." Aporat ciddi bir tavırla, "Artık değilsin," dedi.

Lefkin deli gibi etrafına bakındı. "Bu adamı yakalayın. Onu tutuklayın. Yoksa sesimi duyabilecek uzaklıktaki her adamı kapaklardan çırçıplak uzaya salıveririm." Bir an durdu sonra da tiz bir sesle ekledi. "Size emrediyorum! Onu tutuklayın!"

Diğerleri kımıldamayınca Lefkin de kendini büsbütün kaybetti. "Bu şarlatanın, bu palyaçonun sizi kandırmasına izin mi vereceksiniz? Bulutlar ve ay ışıklarından oluşan bir dinden mi korkuyorsunuz? Bu adam bir sahtekâr. Sözünü ettiği Galaksi Ruhu da uydurma. Bu sırf sizi...."

Aporat öfkeyle Prensin sözünü kesti. "Bu küfürbazı yakalayın. Onu dinlerseniz ruhlarınızı da tehlikeye atmış olursunuz."

On kadar adam, soylu Lefkin'e uzanırken Prens yere yığıldı. Aporat, "Peşimden gelin," dedi. "Onu da getirin." Döndü.

Lefkin'i onun peşinden sürükleyerek getirdiler. Aporat haberleşme odasına giderken koridorlar arkasından gelen adamlarla tıklım tıklım doldu. Rahip haberleşme odasında Prens Lefkin'e çalışan tek televizör'ün önüne geçmesini emretti. "Diğer gemilere de yollarına devam etmemelerini söyle. Onlara Anacreon'a dönmek için hazırlanmalarını emret."

Yüzü gözü kan içinde, kalmış, üstü başı yırtılmış, yenilgiyi kabullenmiş ve sersemleşmiş olan Lefkin, Aporat'ın bu isteğini yerine getirdi.

Rahip, "Şimdi," diye sözlerine devam etti. "Anacreon'la ultra-dalgayla bağlantı halindeyiz. Sana emrettiğim gibi konuşacaksın."

Lefkin bunu yapmayacağını belirtmek ister gibi elini salladı. O zaman odaya ve koridora doluşmuş olan kalabalıktan korkunç bir homurtu yükseldi. Aporat, "Konuş!" dedi. "Haydi, başla! Anacreon filosu..." Lefkin konuşmaya başladı. Prens Lefkin'in hayali televizörün ekranında belirdiği zaman Wienis'in dairesine derin bir sessizlik çöktü. Naip Prens, oğlunun

yırtılmış elbiselerini ve bitkin yüzünü görünce hayretle hafifçe inledi. Sonra da bir koltuğa çöktü. Yüz hatları korku ve endişeyle çarpılmıştı.

Hardin ellerini kucağında gevşekçe birbirlerine kenetleyerek ifadesiz bir yüzle dinlemeye hazırlandı. Yeni taç giymiş olan Kral Lepold ise odanın en karanlık bir köşesine büzüldü. Sık sık kolunun yenindeki sırmalı süsleri dişliyordu. Muhafızların bile o eski, sakin tavırları kaybolmuştu. Atom silahları ellerinde, kapının dışına dizilmişlerdi, ama usulca televizör ekranındaki görüntüye bakıyorlardı. Lefkin istemeye istemeye, yorgun bir sesle konuşmaya başladı. Zaman zaman kendisini hiç de nazik olmayan bir şekilde dürttüklerini belirtecek bir tavırla duraklıyordu.

"Anacreon filosu... görevinin ne anlama geldiğinin farkındadır... İğrenç bir günaha... katılmayı istemediği için... Anacreon'a geri dönmektedir. Filo bütün kutsamaların kaynağı olan.. Vakfa ve Galaksi Ruhuna karşı... kirli bir güç kullanmak cüretin: gösteren... bütün o küfürbaz günahkârlara... şu ültimatomu göndermektedir... Gerçek inanca karşı açılan savaş hemen durdurulacaktır... Bizi temsil eden... Başrahip yardımcımız Theo Aporat'a... şanımıza yakışacak bir şekilde... ileride böyle bir savaş açılmayacağına dair... garanti verilecektir.." Burada uzun bir sessizlik oldu. Sonra Lefkin konuşmasına devam etti. "Naip Prens Wiens... hapsedilecek ve... suçu yüzünden... din adamlarından oluşan bir mahkemede... yargılanacaktır. Bütün bunlar yapılmadığı takdirde... Anacreon'a dönen filo... sarayı yerle bir edecektir... Bundan başka insanların ruhunu mahveden... günahkârların yuvalarını... ve küfürbazların inlerini... ortadan kaldırmak için... gereken her şeyi... yapacaktır."

Ses hafif bir hıçkırıkla susarken, ekran da karardı.

Hardin parmaklarını çabucak atomo-ampulünün üzerinde dolaştırdı. Aygıtın ışığı iyice sönükleşti, Naip, Kral ve muhaf ızlar sonunda siluetleri belirli, bulanık gölgeler halini aldılar. İlk kez o zaman Hardin'in etrafını bir ışığın sarmış olduğu görüldü.

Belediye başkanı bir saat önce savaş tutsağı olduğunu ve Terminus'un ortadan kalkacağını söyleyen, şimdiyse ezilmiş, mahvolmuş, ikibüklüm bir

gölgeye benzeyen Wienis'le konuşurken yumuşak sesinde hafif bir alay seziliyordu.

Hardin, "Eski bir hikâye vardır," dedi. "Belki de insanlık kadar eskidir bu. Çünkü bu masalın yazılı olduğu kayıtlar daha eski tarihlerin birer kopyasıdır. Bu hikâyenin seni ilgilendireceğini sanıyorum. Hikâye şöyle: Bir atın çok güçlü ve tehlikeli bir kurt düşmanı varmış. Bu yüzden at daima korku içinde yaşıyormuş. Çaresiz durumda kaldığı için kendisine güçlü bir müttefik bulmayı düşünmüş. Böylece insana yanaşarak bir anlaşma yapmalarını teklif etmiş. Adama kurdun insanların da düşmanı olduğunu hatırlatmış. İnsan bu anlaşmayı hemen kabul etmiş ve 'Benimkinden çok daha fazla olan hızından yararlanmamı sağlarsan, kurtu hemen öldürürüm,' demiş. At buna razı olmuş. İnsanın sırtına eyer vurmasına ve kendisine gem takmasına izin vermiş. Adam atın sırtına binerek kurtu arayıp bulmuş ve onu öldürmüş. Rahatlayan ve sevinen at, insana teşekkür etmiş. Sonra da, 'Artık düşmanımız öldü,' demiş. 'Şu eyerle gemi çıkar ve bana özgürlüğümü geri ver,' Bu sözleri duyan insan gürültülü bir kahkaha atmış. 'Haydi, oradan! Deh, aslanım, deh!' Atı bütün gücüyle mahmuzlamış." Odaya tekrar derin bir sessizlik çöktü. Wienis adlı gölge hiç kımıldamadı.

Hardin, usulca konuşmasını sürdürdü. "Aradaki benzerliği farkettiğini umarım. Dört Krallığın hükümdarları ülkelerindeki halka tam anlamıyla egemen olabilmek isteğiyle, kendilerine ilahi bir nitelik kazandıran bilim-dinini heyecanla kabul ettiler. O din onların eyeri ve gemiydi aynı, zamanda. Çünkü bu ülkelerin can damarı olan atom gücünü rahiplerin kontrolüne verdiler. O rahiplerin senden değil, bizden emir aldığını da unutma. Sen kurtu öldürdün, ama rahipleri başından atamadın, aziz dostum..." Wienis ayağa fırladı. Çukura kaçmış gözlerinde çılgınca bir ifade olduğu gölgelerin arasında bile farkedih'yordu. Sesi boğuklaşmıştı, ne dediği pek anlaşılmıyordu. "Ama seni de mahvedeceğim. Kaçamayacaksın. Çürüyüp gideceksin. İsterlerse hepimizi havaya uçulsunlar. Herkesi havaya uçursunlar. Seni mahvedeceğim." Sonra deli gibi haykırdı. "Muhafızlar! Bu iblisi vurun! Gebertin onu! Gebertin!" Hardin Koltuğunda muhafızlara doğru dönerek gülümsedi. Adamlardan biri atom tabancasıyla ona nişan

aldı, sonra da silahı indirdi. Diğerleri kımıldamadılar bile. Karşısında Anacreon'un bütün gücünün bir hiç halini aldığı, etrafı tatlı bir ışıkla sarılı olan ve güvenle gülümseyen Terminus Belediye Başkanı Salvor Hardin'le başa çıkamazlardı. Biraz geride çığlık çığlığa bağıran manyağın emrini yerine getiremezlerdi.

Wienis haykırarak küfretti ve sendeleyerek en yakındaki muhafıza doğru gitti. Adamın elinden çılgın gibi atom silahını kaptı. Hardin'e nişan aldı. Belediye başkanı kımıldamadı bile. Naip tetiği 'devamlı ateş' noktasına getirdi ve ateş etti.

Uçuk renkli ışın Terminus Belediye Başkanının etrafını saran güç alanına erişti ve emilerek etkisiz hale getirildi. Wienis tetiği çekerken acayip kahkahalar atıyordu.

Hardin ise hâlâ gülümsüyordu. Etrafını saran güç alanı atom silahının enerjisini emerken fazla parlaklaşmadı bile. Lepold büzüldüğü köşede gözlerini kapayarak inledi.

Wienis umutsuzca bir feryatla daha yukarıya nişan alarak tekrar ateş etti. Sonra yere yığıldı. Kafası uçup paramparça olmuştu.

Hardin bu sahne karşısında yüzünü buruşturarak, "Sonuna kadar 'dosdoğru yolu' tercih etti," diye mırıldandı. "Ve 'son çare'ye başvurdu."

Zaman Mahzeni tıklım tıklım doluydu. Mezarda oturulacak yerden fazla insan vardı. Bazıları odanın dibinde üç sıra halinde dizilmişlerdi. Salvor Hardin bu kalabalıkla, Hari Seldon otuz yıl önce ilk gözüktüğü zaman mezara toplanmış olan küçük grubu kıyasladı. O zaman Mahzene sadece altı kişi gelmişti. Artık ölmüş olan beş Ansiklopedi Uzmanı ve hiçbir yetkisi olmayan, göstermelik genç belediye başkanı, yani kendisi. Hardin o gün Yohan Lee'nin yardımıyla mevkiine sürülmüş olan bu lekeyi temizlemişti. Bu "adı yar, sanı yok," lekesini. Şimdi durum çok farklıydı. Her bakımdan farklı. Belediye Encümeninin bütün üyeleri Hari Seldon'un görünmesini bekliyorlardı. Hardin hâlâ belediye başkanıydı. Ama artık çok güçlüydü. Hele Anacreon tam bir yenilgiye uğratıldığından beri tekrar

herkesin gözüne girmişti. Wienis'in ölüm haberiyle Anacreon'dan döndüğü ve tir tir titreyen Lepold'la yeni bir anlaşma imzaladığını açıkladığında, bütün üyeler ona güven oyu vermişlerdi. Hele bu olayı diğer üç krallıkla çabucak imzalanan anlaşmalar izleyince, Terminus'un her sokağında ayrı fener alayları düzenlenmişti. Yeni anlaşmalar Vakfa yapılacak Anacreon' unkine benzer saldırıları tümüyle önleyecek güçler sağlıyordu. Herkes çok sevinmişti. Hari Seldon'u bile kimse böylesine alkışlamamışt. Hardinin dudakları titredi. O ilk tehlikeyi atlattığımız zaman da herkes beni çok sevmişti, diye düşünüyordu. Odanın karşı tarafında Sermak'la Lewis Bort aralarında heyecanlı heyecanlı konuşuyorlardı. Son olayların onları utandırmadığı ve rahatsız etmediği belliydi. Onlar da güven oyu vermiş ve konuşmalar yapmışlardı. Bu konuşmalar sırasında yanıldıklarını açıkça itiraf etmiş ve daha önceki tartışmalarda belirli bazı sözcükler kullandıkları için özür dilemişlerdi. Yargılarına ve vicdanlarına göre hareket ettiklerini ileri sürerek davranışlarını nezaketle haklı çıkarmaya çalışmışlardı. Hemen sonra da yeni bir "Eylemci" kampanyaya girişmişlerdi. Yohan Lee, Hardin'in koluna dokunarak anlamlı anlamlı saatini işaret etti.

Hardin başını kaldırdı. "Merhaba, Lee. Hâlâ öfkeli misin? Bu kez ne oldu?"

"O, beş dakika sonra gözükecek, değil mi?"

"Öyle sanırım. Geçen sefer de tam öğle zamanı gözüktü."

"Ya bu defa gözükmezse?"

"Bütün hayatın boyunca beni endişelerinle tüketecek misin? Gözükmezse gözükmez, ne yapayım?" Lee kaşlarını çatarak başını ağır ağır salladı. "Eğer Hari Seldon bugün gözükmezse başımız yine derde girer. Seldon yaptıklarımızı desteklemediği takdirde Sermak da rahatlıkla her şeye yeniden başlar. Sermak şimdi Dört Krallığı açık açık ilhak etmemizi istiyor. Vakıf hemen genişlemeye, yayılmaya başlamalıymış. Gerekirse zor kullanarak hem de."

"Biliyorum. Ateşe körükle giden kimse bir alev göremezse yangını kendisi çıkarır. Sen de, Lee, mutlaka bir şey için endişelenmek istersin. Böyle bir şey yoksa endişelenecek bir sorun yaratırsın." Lee cevap verecekti, ama birdenbire sanki soluğu kesildi.

Çünkü ışıklar sarararak sönükleştiler. Lee elini kaldırıp odanın yarısını kaplayan cam duvarlı hücreyi işaret etti. Sonra da derin derin nefes alarak bir koltuğa çöktü.

Hardin hücredeki hayali görünce yerinde doğruldu. Tekerlekli sandalyede oturan bir insanın görüntüsüydü bu. O, kalabalığın içinde sadece Hardin bu hayalin yıllar önce ilk gözüktüğü günü hatırlıyordu. Belediye başkanı o zamanlar gençti. Hari Seldon ise yaşlı. Ama hayal o günden beri hiç yaşlanmamıştı. Buna karşılık belediye başkanı şimdi yaşlı bir adam sayılırdı. Hayal ilerideki bir noktaya bakıyor, parmaklarını kucağındaki bir kitabın kapağına sürüyordu. Sonra, "Ben Hari Seldon'um," diye açıkladı. Sesi yumuşak ve yaşlıydı. Odaya derin bir sessizlik çöktü. Herkes soluk almaya korkar gibiydi.

Hari Seldon sanki sohbet ediyorlarmış gibi sözlerini sürdürdü. "Bu karşınıza ikinci çıkışım. İçinizden bazıları ilkinde de burada mıydılar bilmiyorum. Aslında bu odada bazı kimselerin bulunup bulunmadıklarını da anlamam olanaksız. Ama bu önemli değil. Eğer ikinci acil tehlike başarıyla ortadan kaldırıldıysa, o zaman buradasınız demektir. Başka çaresi yok. Fakat burada değilseniz, ikinci krizle başa çıkamadığınız anlaşılır." Seldon şirin şirin gülümsedi. "Ama öyle olduğunu da pek sanmıyorum. Çünkü formüllerim bana ilk seksen yıllık sürede plandan önemli bir sapma olmayacağını gösteriyor. Planın uygulanması olasılığı yüzde 98.4... "Hesaplarımıza göre artık Vakfın etrafını sarmış olan barbar krallıklarına boyun eğdirdiniz. İlk acil durumda onları güç dengesiyle durdurmuştunuz. Bu kez de dünyevi güçlere karşı manevi kuvvetlerden yararlanarak başarıya eriştiniz.

"Ancak sizi uyarmam da gerekiyor. Kendinize haddinden fazla güvenmeyin. Bu görüşlerimle size ileride olacakları açıklayacak değilim.

Ancak size şimdi elde ettiğiniz şeyin sadece yeni bir denge olduğunu açıklamamda bir sakınca yok. Dünyevi güçleri püskürtmek için yeterli olan manevi kuvvet saldırıya geçmenizi sağlayamaz. Bunun için yeterli değildir. Çünkü eyaletlere bölünme isteği ya da milliyetçiliğin kaçınılmaz bir şekilde gelişmesini manevi güç etkileyemez. Size yeni bir şey söylemediğimden de eminim. "Ha, aklıma gelmişken... Sizinle böyle belirsiz konuştuğum için kusuruma bakmamalısınız. Kullandığım terimler sonuçta sadece tahminlerle ilgili. Hiçbiriniz psiko-tarih biliminin gerçek sembollerini anlayacak şekilde eğitilmediniz. Onun için elimden geleni yapmaya çalışıyorum."

"Şimdi... Vakıf İkinci İmparatorluğa giden yolun sadece başlangıcıdır. Komşu krallıklar, güç ve kaynak bakımından size oranla hâlâ çok kuvvetlidirler. Onların dışında barbarlık denilen o geniş, karmaşık orman uzanıyor ve bütün Galaksinin etrafını sarmış durumda. Bu Çerçevenin içindeyse Galaksi İmparatorluğunun kalıntıları var. Bu da, zayıflamış ve çökmüş olmasına karşın yine de hiçbir ülkeyle kıyaslanmayacak kadar güçlü."

Hari Seldon kitabı kaldırarak açtı. Yüzünde ciddi bir ifade vardı şimdi. "Seksen yıl önce ikinci bir Vakıf kurulduğunu da hiçbir zaman unutmayın. Galaksinin diğer ucunda bu. 'Yıldızın Ucu' denilen yerde. O Vakıf daima orada olacak. Bunu düşünün. Önünüzde planın dokuz yüz seksen yıllık bir bölümü uzanıyor. Sorunu çözümlemek size düşüyor. Çalışın."

Seldon gözlerini kitaba dikti ve ışıklar parlaklaşırken görüntü ortadan kayboldu.

Bunu izleyen konuşmalar arasında Lee, Hardin'in kulağına eğildi. "Tekrar ne zaman gözükeceğini söylemedi."

Hardin, "Bilmiyorum," diye karşılık verdi. "Ama onun, sen ve ben ölünceye kadar gözükmeyeceğini umarım."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TÜCCARLAR - ... Tüccarlar her zaman Vakfın siyasi hegemonyasının bir adım önündeydiler. Çevredeki o birbirinden çok uzak sistemlerde güçsüzce tutunmaya çalışıyorlardı. Terminus'a ancak aylar, hatta yıllar sonra dönebiliyorlardı. Çoğu zaman teknelerini kendileri gelişigüzel tamir ettikleri için gemileri bir yamalı bohçaya benziyordu. Bu tüccarların son derece dürüst oldukları da söylenemezdi... Bu süre boyunca Dört Krallığın sahte-dini despotluğundan daha dayanıklı bir İmparatorluk kurdular. Bu ulu ve yalnız insanlar hakkında sayısız hikâye anlatılmaktadır. Bu tüccarlar yarı şaka yarı ciddi bir şekilde Salvor Hardin'in özdeyişlerinden birini kendilerine ilke edinmişlerdi. "Ahlak kavramınızın doğru olan bir şeyi yapmanızı engellemesine izin vermeyin!" Artık hikâyelerin hangilerinin gerçek, hangilerinin uydurma olduğunu ayırt etmek imkânsızdır. Herhalde bunların hepsi de zamanla abartmalı bir biçime sokulmuştur... GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Haber Limmar Ponyets'in alıcısına eriştiği sırada genç adamın vücudu sabun köpüğü içindeydi. Bu da insanı tele aygıtlarla tam banyodayken aradıklarıyla ilgili klişeleşmiş sözün Galaksinin Çevresinde, karanlık ve soğuk uzayda bile geçerli olduğunu kanıtlıyordu.

Neyse ki, bağımsız bir ticaret gemisinin çeşitli eşyalar yüklenmemiş olan bölümü son derece küçüktü. Hatta sıcak su musluğuyla duş yapılan altmış santim eninde ve yüz yirmi santim genişliğindeki küçücük hücre de kontrol panosundan ancak üç metre kadar ötedeydi. Ponyets de bu yüzden alıcının

kesik tıkırtılarını kolaylıkla duydu. Küfrederek köpükler içinde duş yerinden çıktı ve ses düğmesini ayarladı. Üç saat sonraysa teknesine ikinci bir ticaret gemisi yaklaştı. Bir delikanlı gülümseyerek iki tekne arasındaki hava borusundan Ponyets'in gemisine geçti.

Ponyets en rahat koltuğunu gürültüyle öne doğru çekti. Kendisi de döner pilot koltuğuna ilişti.

Öfkeyle, "Yine ne işler karıştırıyorsun, Gorm?" diye sordu. "Vakıftan ta buraya kadar peşimden mi geldin?" Leş Gorm paketinden bir sigara alırken kesin bir tavırla başını da salladı. "Ben mi? Ne münasebet!

Sadece ben posta gemisi uğradıktan bir gün sonra Glyptal IV'e inen bir ahmağım. Bu yüzden bunu sana vermem için beni peşinden yolladılar." Küçücük, ışıltılı bir küreyi Ponyets'e verdi. Sonra da usulca ekledi. "Son derece gizli. Esiraltı dalgalarla sana bildirilmeyecek kadar önemli. Daha doğrusu ben öyle olduğunu tahmin ettim. Hiç olmazsa bu 'kişisel bir kapsül'. Bunu senden başka hiç kimse de açmayı başaramaz." Ponyets kapsüle adeta nefretle baktı. "Orası belli. Ben şimdiye dek bu kapsüllerden iyi bir haber çıktığını da hiç görmedim."

Küre elinde açıldı ve içindeki saydam, ince, sert bant rulosu gevşedi. Ponyets şeridi açarak haberi çabucak okudu. Bandın sonuna geldiği sırada baş tarafı buruşarak kahverengiye dönmüştü bile. Bir buçuk dakika sonraysa bütün şerit kapkara kesildi ve moleküllerine ayrılıverdi.

Ponyets boğuk bir sesle, "Ah, Galaksi!" diye homurdandı.

Leş Gorm usulca, "Sana yardım edebilir miyim?" dedi. "Yoksa çok mu gizli?"

"Loncadan olduğuna göre, sana açılmamda bir sakınca yok. Askone'a gitmem gerekiyor."

"O berbat yere mi? Ama neden?"

"Bir Tüccarı hapse atmışlar. Fakat sakın bundan kimseye söz edeyim deme." Gorm'un yüzünde öfkeli bir ifade belirdi. "Hapse mi atmışlar? Ama

bu anlaşmaya aykırı!" "Yerel siyasete karışmak da anlaşmaya aykırı." "Ah, Tüccar böyle mi yapmış?" Gorm bir an düşündü, "Kim bu adam? Ben tanıyor muyum?" Ponyets sert sert, "Hayır," dedi.

Gorm onun imasını anlayarak bu konuda başka soru sormaktan kaçındı. Ponyets yerinden kalkmış viziekrana bakıyordu. Sisli, büyüteç biçimi Galaksiye bakarak usulca küfür ardına küfür sıraladı. Sonra da sesini yükselterek, "Ne dert," diye söylendi. "Kotamı hâlâ dolduramadım." Gorm o zaman durumu kavradı. "Ah, arkadaşım, Askone kapalı bölgede."

"Tabii ya. Askone'da bir çakı bile satamazsın. Atomlu hiçbir eşyayı almıyorlar. Kotam daha dolmamışken kalkıp oraya gitmek intihardan farksız olacak." "Bu işi atlatamaz mısın?"

Ponyets dalgın dalgın başını salladı. "Hapse attıkları Tüccarı tanıyorum. Bir dostumu çaresiz durumda bırakıp ona sırt çeviremem. Neyse... Ben Galaksi Ruhunun elindeyim ve onun işaret ettiği tarafa doğru da ilerleyeceğim."

Gorm şaşkın şaşkın, "Ha?" dedi.

Ponyets delikanlıya baktı, sonra da bir kahkaha attı. "Unuttum... Sen 'Ruhlar Kitabı'nı hiç okumadın, değil mi?"

Gorm, "Adını bile duymadım," dedi.

"Dini eğitim görseydin, o kitabın adını da duyardın."

"Dini eğitim mi? Rahip olmak için mi?" Gorm çok şaşırmıştı.

"Korkarım öyle. İşte bu da beni çok utandıran o kara sırrım. Ama muhterem pederler benimle başa çıkamayacaklarına karar verdiler. Beni okuldan attılar. İleri sürdükleri nedenler, Vakfın himayesinde dinle ilgili olmayan bir eğitim görmemi sağladı."

Gorm sigarasını söndürerek kasketini düzeltti. "Son yükümü götürüyorum. Kotam dolacak." Ponyets sıkıntılı sıkıntılı, "Çok şanslısın," diye mırıldandı. Genç adam Leş Gorm gittikten sonra da birkaç dakika hiç

kımıldamadan düşünceli düşünceli oturdu. Demek Eskel Gorov, Askone'da... ve hapiste, diye düşünüyordu. İşte bu çok kötü. hem de çok...

Tacir Eskel Gorov'un aslında tüccar olmadığını bilen birkaç kişiden biriydi Limmar Ponyets. Eskel Gorov'un ticaretle bir ilgisi yoktu. O, Vakfın bir ajanıydı! İki hafta geçmişti. Ziyan olan iki hafta.

Ponyets, Askone'a ancak bir haftada ulaşabilmişti. Gezegenin sınırlarının yakınından genç adamı tetikte bekleyen savaş gemileri karşılamıştı. Uzaya yayılmış olan ve sayıları gitgide artan savaş gemileri. Bu teknelerde ne tür dedektörler kullanıldığını bilmiyordu Ponyets. Ama bunların çok işe yaradıkları belliydi. Savaş gemileri hiçbir işaret vermeden ağır ağır, yan yan Limmar Ponyets'in teknesine yaklaştılar. Aralarında belli bir uzaklık bırakmaya dikkat ediyorlardı. Genç adamın gemisini Askone'un merkez güneşine doğru çevirmeye zorladılar.

Aslında Ponyets onlarla başa çıkabilirdi. O gemiler yıkılmış ve ortadan kalkmış olan Galaksi İmparatorluğundan kalma araçlardı. Aslında savaş gemisi değil, gezinti tekneleriydi bunlar. Atom silahları da yoktu. Sadece uzayda dolaşan ilgi çekici, işe yaramaz, oval biçimi şeylerdi. Ama Eskel Gorov bu adamların elindeydi, hapsedilmişti. Gorov elden kaçırılmaması gereken bir rehine de sayılıyordu. Herhalde Askone'lular da bunu biliyorlardı.

Ponyets'in gezegene inmesinden sonra bir hafta daha geçti. Büyük Efendiyle dış dünya arasında bir tampon görevi yapan önemsiz memurlardan oluşan kalabalığın arasından sıyrılmaya çalışmakla geçen yorucu bir hafta. Her küçük sekreter yardımcısının gönlünün alınması ve övülmesi gerekiyordu. Bir derece yüksek bir memura erişebilmek için gerekli olan süslü imzayı almak uğruna bu adamlardan dikkatle ve mide bulandırıcı bir şekilde yararlanmak şarttı.

Ponyets hayatında ilk kez Tüccar olduğunu açıklayan belgelerin bir işe yaramadığını görüyordu. Neyse şimdi Büyük Efendi, önünde muhafızların beklediği,, altın yaldızlı kapının arkasındaydı. Aradan da iki hafta geçmişti.

Gorov hâlâ hapisteydi. Ponyets'in bir işe yaramayan malları da gemisinin ambarlarında çürüyordu. Büyük Efendi ufak tefek, saçları iyice seyrelmiş, yüzü kırış kırış, kısacık boylu bir adamdı. Vücudu sanki boynundaki pek geniş, parlak kürk yakanın altında eziliyor ve bu yüzden kımıldayamıyordu.

Büyük Efendi iki elinin parmaklarını açtı. Silahlı adamlar geri geri giderek iki sıra halinde dizildiler. Ponyets onların arasında başkanlık koltuğuna doğru yürüdü.

Büyük Efendi, "Konuşmayın," diye homurdandı.

Ağzını açmış olan Ponyets hemen dudaklarını sıkıca büzdü.

"Tamam..." Askone hükümdarının rahatladığı anlaşılıyordu. "Yersiz gevezeliklere hiç gelemem. Beni tehdit edemezsiniz. İltifata ise hiç tahammülüm yoktur. Haksızlığa uğramış bir tavırla şikâyete kalkışmanızın da bir işe yaramayacağını söylemeliyim. Siz gezgin satıcılara, şeytan işi makinelerinize Askone'un hiçbir yerinde ihtiyaç olmadığını kaç defa bildirdiğimi, sizi kaç kez uyardığımı ben de unuttum."

Ponyets usulca, "Efendimiz," dedi. "Söz konusu Tüccarı haklı çıkarmaya kalkışacak değilim. İstenmedikleri yere gitmek Tüccarların prensiplerine hiç uymaz. Ama Galaksi uçsuz bucaksız bir yer. Bir Tüccarın daha önce de farkına varmadan bir sınırı aştığı görülmüştür. Bu üzüntü uyandıracak ve kınanacak bir hatadır." Büyük Efendi cırlak sesiyle, "Gerçekten kınanacak bir şey," diye cevap verdi. "Ama bir hata olduğunu sanmıyorum. Glyptal IV'deki adamlarınız o aşağılık günahkâr yaratık yakalandıktan iki saat sonra görüşmemiz için ricaya başladılar. Sizin buraya geleceğinizi de birkaç kez haber vererek beni uyardılar. Bence bu çok iyi düzenlenmiş bir kurtarma kampanyasına benziyor. Birçok olayın önceden tahmin edildiği belli. Özellikle kınanması gereken bazı hataların yapılacağı..." Askone'lunun siyah gözlerinde küçümseyen bir ifade vardı. Yaşlı adam hızla sözlerini sürdürdü. "Siz Tüccarlar küçük, çılgın kelebekler gibi o dünyadan buna uçuyorsunuz. Siz Askone'un en büyük gezegenine, sistemin merkezine inecek ve bunu farkına varılmadan yapılmış bir sınırı aşma olayı sayacak kadar deli misiniz gerçekten? Haydi, haydi, buna imkân var mı?" Ponyets

için için irkildi, ama yüzünden anlaşılmıyordu bu. İnatla, "O arkadaş bilerek satış yapmaya kalktıysa," dedi. "O zaman Loncamızın en ciddi kurallarına karşı gelmiş demektir, efendimiz. Bu Tüccar pek akılsızca davranmış."

Askone sert sert, "Evet, pek akılsızca," diye açıkladı. "Hem de o kadar akılsızca ki, arkadaşınızın bu hatasının bedelini hayatıyla ödemesi olası."

Ponyets'in mide kasları büzülüverdi. Büyük Efendinin çok kararlı olduğu belliydi. Genç adam, "Efendimiz," dedi. "Ölüm çok kesin ve düzeltilmesi imkânsız bir olaydır. Onun için başka bir yol olmalı." Bir sessizlik oldu. Sonra yaşlı adam ihtiyatla, "Vakfın çok zengin olduğunu duydum," diye mırıldandı.

"Zengin mi? Bu doğru. Fakat bizim servetimizi almayı kabul etmediğiniz şeyler oluşturuyor. Atomlu eşyalarımızın değeri... "

"Eşyalarınızın hiçbir değeri yok. Çünkü atalar tarafından kutsanmamış şeyler bunlar. Atalarımız onları yasakladılar. Bu yüzden de hepsi kötü ve lanetli." Büyük Efendinin bu sözleri adeta şarkı söyler gibi tekrarlanmasından hepsini çoktan ezberlemiş olduğu anlaşılıyordu. Yaşlı adam, gözlerini kapayarak anlamlı anlamlı ekledi. "Değerli başka bir şeyiniz yok mu?"

Ama tüccar onun ne demek istediğini kavrayamadı. "Anlayamadım. İstediğiniz nedir?" Askone'lu ellerini iki yanına açtı. "Sizinle yer değiştirmemi, ihtiyaçlarımı size açıklamamı istiyorsunuz. Bu olamaz. Arkadaşınızı günah işlediği için Askone yasalarına göre cezalandırmaktan başka çare olmadığı anlaşılıyor. Gazla ölüm. Biz adil insanlarız. Aynı durumdaki yoksul bir köylü de daha fazla ıstırap çekmezdi. Ben, kendim de öyle." Ponyets umutsuzca denedi. "Efendimiz, mahkûmla görüşmeme izin var mı?"

Büyük Efendi soğuk bir tavırla, "Askone yasaları bir ölüm mahkûmunun başkalarıyla konuşmasına izin vermez," diye açıkladı.

Ponyets pes etmedi. "Efendimiz, bir insanın vücudunu kaybetmek üzere olduğu bu saatte onun ruhuna acımanızı diliyorum. Hayatı tehlikeye girdiği andan beri manevi teselliden yoksun kaldı. Şimdi bile her şeyi yöneten Ruhun yanına hazırlanmadan gitmesi tehlikesi var."

Büyük Efendi kuşkuyla, "Siz bir Ruh Hizmetkârı mısınız?" diye sordu.

Ponyets alçakgönüllü bir insan tavrıyla başını eğdi. "O şekilde eğitildim. Bomboş uzayda dolaşan Tüccarların benim gibi birine ihtiyaçları oluyor. Ticaret ve dünyevi işlere adanan bir yaşamın manevi yanıyla ilgilenecek birine."

Askone'lu hükümdar düşünceli düşünceli alt dudağını emdi. "Her insan ruhunu atalarının yanına yapacağı yolculuğa hazırlamalıdır. Ama açıkçası, siz Tüccarların inanç sahibi kimseler olduğunu hiç sanmıyorum." Limmar Ponyets çok sağlam görünen kalın kapıdan içeri girerken, Eskel Gorov da yatağında kımıldanarak tek gözünü açtı. Kapı Ponyets'in arkasından müthiş bir gürültüyle kapandı. Gorov hayretle bağırarak ayağa kalktı.

"Ponyets? Seni yolladılar demek?"

Genç adam acı acı, "Bu sadece bir rastlantı," dedi. "Belki de benim kötü cinimin işi. Bir, Askone'da başını belaya sokuyorsun. İki, Ticaret Odası sen tam içeri tıkıldığın sırada benim işim gereği bu sistemin elli 'parsek' ötesinden geçeceğimi biliyor. Üç, seninle daha önce de birlikte çalıştık ve tabii Odanın bundan da haberi var. Eh, bu pek tatlı, kaçınılmaz bir şey, değil mi? Bir düğmeye basıyorsun ve cevap çıkıveriyor." Gorov heyecanla, "Dikkatli ol," diye onu uyardı. "Bizi mutlaka dinliyorlardır. Alan Çarpıtıcın var mı?" Ponyets bileğindeki sıkı, süslü bileziği işaret etti. Gorov rahatladı o zaman. Ponyets etrafına bakındı. Hücrede fazla eşya yoktu, ama oldukça geniş sayılırdı. İçerisi aydınlıktı ve pis de kokmuyordu. Ponyets, "Hiç fena değil," dedi. "Sana karşı dikkatli davrandıkları anlaşılıyor." Gorov bu sözlere aldırmadı. "Dinle. Buraya nasıl gelebildin? Hemen hemen iki haftadan beri kimseyle görüşmeme izin vermiyorlar."

"Yani ben gezegene eriştiğimden beri, öyle mi? Buradakilerin patronu olan o ihtiyarın da zayıf tarafları olduğu anlaşılıyor. Adam dini sözlere çok meraklı. Ben de boş atıp dolu tutmaya çalıştım ve bunu başardım. Ben şimdi buraya sana dini öğüt vermeye geldim. Büyük Efendi gibi aşırı bağnaz adamlar böyledir işte. İşine geliyorsa gözünü kırpmadan gırtlağını keser, ama öte yandan varlığı kuşku götüren, önemsiz ruhunun geleceğini tehlikeye atmaktan kaçınır. Ampirik bir psikoloji bu. Bir Tüccarın her konuda biraz fikri olması gerekir."

Gorov alayla güldü. "Tabii sen teoloji okuluna da gitmiştin. İşini iyi biliyorsun, Ponyets. Seni göndermiş olmalarına seviniyorum. Ama Büyük Efendinin ilgilendiği sadece benim ruhum değil. Sana fidyeden söz etti mi?"

Ponyets'in gözleri kısıldı. "Bunu belli belirsiz bir şekilde ima etti. Ayrıca seni gazla öldürteceğini söyleyerek tehditler savurdu. Ben ihtiyatlı davranarak gafil avlanmaya çalıştım. Adam beni faka bastırmaya çalışıyor olabilirdi. İhtiyarın istediği nedir?"

"Altın."

"Altın mı?" Ponyets'in kaşları çatıldı. "Yani madenin kendisini mi istiyor? Ama neden?"

"Alışverişlerini altınla yapıyorlar."

"Sahi mi? Peki, ben altını nereden bulacağım?"

"Bilmem. Ama bulman şart. Beni dinle. Bu çok önemli. Büyük Efendi altın kokusu aldığı sürece benim başıma da bir şey gelmez. Ona altın vereceğini söyle. İstediği kadar altın! Sonra altın bulmak için gerekiyorsa ta Vakfa kadar git. Hapisten çıkınca ikimizi savaş gemilerinin eşliğinde sistemden uzaklaştırırlar. Ondan sonra da birbirimizden ayrılırız."

Ponyets arkadaşını hoşnutsuzca süzdü. "Sen tekrar buraya döner ve yeni bir girişimde daha bulunursun." "Bana Askone'lulara atomlu eşyalar satma görevi verildi."

"Sen daha uzayda bir 'parsek' ilerlemeden onların eline düşersin. Bunu biliyorsun herhalde... " Gorov, "Öyle olacağını kesinlikle bilsem bile, durum yine de değişmez." "İkinci kez seni öldürürler." Gorov omuz silkti. Ponyets usulca, "Büyük Efendiyle tekrar pazarlığa oturacaksam," dedi. "Her şeyi bilmem gerekir. Şu ana dek el yordamıyla çalıştım. Tabii bu yüzden de söylediğim birkaç söz Efendimizin sinir krizi geçirmesine neden oldu."

Gorov, "Mesele çok basit," diye cevap verdi. "Burada, Çevrede, Vakfın güvenliğini sağlamanın tek yolu, dinin kontrolü altında olan bir ticaret imparatorluğu kurmaktır. Sistemleri zorla siyasi kontrolümüz altına alamayacak kadar zayıf henüz. Ancak Dört Krallığı elimizde tutabiliyoruz." Ponyets başını salladı. "Bunu biliyorum. Atomlu eşyaları kabul etmeyen bir sistem hiçbir zaman dini kontrolümüz altına giremez "

"Bu yüzden de bir bağımsızlık ve düşmanlık merkezi halini alabilir."

Ponyets, "Pekâlâ," dedi. "Şimdi varsayımları bir yana bırakalım. Satışı engelleyen nedir? Dini inançlar mı? Büyük Efendi böyle bir imada bulundu."

"Onların dini atalara tapma temeline dayanıyor. Törelere ve efsanelere göre onları felaketlerden geçmiş kuşaklardan yetişen basit ve namuslu kahramanlar kurtarmış. Tabii bu yüzyıl öncesi anarşi döneminin çarpıtılmış bir yorumu. O sırada İmparatorluk güçleri püskürtülmüş ve bağımsız bir hükümet kurulmuş. Askone'lular dehşetle hatırladıkları eski İmparatorluk rejimiyle ileri bilim ve atom gücünü bir sayar olmuşlar."

"Öyle mi? Ama onların beni iki parsek öteden fark eden pek güzel gemileri var. Bana bu işte bir atom kokusu varmış gibi de geliyor."

Gorov omzunu silkti. "O gemilerin İmparatorluk devrinden kaldığı kesin. Herhalde teknelerde atom gücü de var. Askone'lular ellerindeki şeyleri saklıyorlar. Fakat mesele şu: Yenilikler yapmak niyetinde değiller. İç ekonomileri atom gücüne dayanmıyor. İşte değiştirmemiz gereken de bu." "Bunu nasıl başaracağız?"

"Bir noktada dayanma güçlerini kırarak. Yani kısacası bir soyluya güç alanı olan bir çakı sattığım takdirde, adam bunu kullanmasını sağlayacak yasaların çıkarılması için yöneticileri zorlayacak. Böyle özetlendiği zaman bu iddia insana pek gülünç geliyor. Ama aslında psikoloji bakımından çok sağlam. Stratejik noktalarda, stratejik satışlar yapılırsa sarayda atom yanlısı bir grup oluşur."

"Seni de buraya bu amaçla yolladılar. Beni de fidye verip seni kurtarmam, sonra da çıkıp gitmem için. Sen tabii yeni girişimlerde bulunacaksın. Bu biraz ters değil mi?" Gorov ihtiyatla sordu. "Ne açıdan?"

Ponyets'in tepesi attı birden. "Beni dinle. Sen bir diplomatsın, bir Tüccar değil. Sana Tüccar' adını vermeleri de bu gerçeği değiştirmez. Öyle şıp diye bir Tüccar olamazsın. Aslında bu görevi, mesleği satılık olan birine vermeleri gerekirdi. Ve ben buradayım. Geminin ambarlarındaki eşyalar çürüyor. Kotamı dolduramayacağım da kesin."

Gorov hafifçe güldü. "Yani sence üzerine vazife olmayan bir şey için hayatını tehlikeye mi atıyorsun?" Ponyets, "Bunun vatanseverlikle ilgili olduğunu mu söylemek istiyorsun?" dedi. "Tabii Tüccarlar da vatansever değillerdir, öyle mi?"

"Bu bakımdan adları çıkmıştır. Öncülerin vatansever oldukları pek iddia edilemez."

"Pekâlâ, kabul. Ben uzayda Vakfı kurtarmak ya da buna benzer işler başarmak için dolaşmıyorum. Ama ben para kazanmak niyetindeyim. Bu da benim için iyi bir fırsat. Bunun aynı zamanda Vakfa da yararı olacaksa, çok daha iyi. Ben hayatımı daha cılız umutlar uğruna kaç kez tehlikeye attım."

Gorov ayağa kalktı. Ponyets de onu izledi.

Gorov, "Ne yapacaksın?" diye sordu.

Tüccar gülümsedi. "Bunu ben de henüz bilmiyorum, Gorov. Fakat önemli olan mal satmaksa, o zaman benden daha iyisini bulamazsın. Ben genellikle pek övünmem. Ama daima bir şeyi güvenle söyleyebilirim: Şimdiye dek kotamı doldurmazlık etmedim hiç."

Genç adam hücrenin kapısına vurur vurmaz hemen açıldı. Muhafızlar Ponyets'in iki yanına geçtiler. Büyük Efendi öfkeyle, "Bir gösteri," dedi. Kürküne iyice sarılarak baston gibi kullandığı demir çubuğun sapını sıkıca kavradı. "Altın, efendimiz."

Büyük Efendi kayıtsızca başını salladı. "Altın."

Ponyets elindeki kutuyu yere bırakarak güven dolu bir tavır takınmaya çalışarak kapağını açtı. Sanki bir sürü düşmanla karşı karşıyaydı. Uzaya ilk çıktığı yıl da buna benzer bir duyguya kapılmıştı. Sakallı Komite üyeleri karşısında bir yarım daire oluşturmuşlar, onu pis pis süzüyorlardı. Aralarında Büyük Efendinin en önem verdiği adamı Pherl de vardı. Sıska suratlı saraylı, Büyük Efendinin yanında soğuk ve düşmanca bir tavırla oturuyordu. Ponyets, Pherl'le daha önce de karşılaşmış ve onun baş düşmanlarından biri olduğunu hemen anlamıştı. Bu yüzden Pherl'i baş kurbanı olarak da seçmişti. Dışarıda, holde bir grup muhafız olayların gelişmesini bekliyordu. Ponyets'ı kesin bir biçimde uzay gemisinden uzakta tutuyorlardı. Genç adamın giriştiği rüşvet verme çabalarından başka bir silahı da yoktu. Gorov hâlâ hapisti. Ponyets uğrunda bir hafta çalışıp çabaladığı biçimsiz ve hantal aletin son ayarlarını da yaptı. Tekrar kurşun astarlı kuvarstın güce dayanabilmesi için dua etti. Büyük Efendi, "Bu nedir?" diye sordu.

Ponyets bir adım geriledi. "Ufak bir aygıt. Bunu kendim yaptım."

"Orası belli. Ama benim öğrenmek istediğim bu değil. Bu sizin dünyanızın o kara büyüyle ilgili iğrenç aletlerinden biri mi?"

Ponyets ciddi ciddi itiraf etti. "Bu da atomla çalışıyor. Ama içinizden birinin buna dokunması, aygıtla ilgilenmesi gerekmiyor ki. Bunu kendim için yaptım. Eğer kirliyse, pisliği de sadece bana bulaşacak." Büyük Efendi demir bastonunu tehdit dolu bir tavırla aygıta doğru salladı. Günahlardan arındırıcı bir dua okurken dudakları sessizce ve hızla kıpırdadı. Sağında oturan sıska yüzlü saraylı ona doğru eğilerek seyrek kızıl bıyıklı ağzını yaşlı adamın kulağına yaklaştırdı. Büyük Efendi somurtkan bir tavırla omzunu silkerek Pherl'den uzaklaştı.

"Vatandaşının hayatını kurtaracak altınla bu kötülük dolu aletin ne ilgisi var?"

Ponyets elini orta bölmeye doğru usulca indirerek sert ve yuvarlak yanlarını okşadı. "Bu makineyle," diye söze başladı. "Attığınız demir parçalarını altına dönüştürebilirim. En iyi cins altına. İnsanların bildiği ve demiri altın haline sokan tek aygıt bu, efendimiz. Bu alet oturduğunuz koltuğun ayaklarını, bu binanın duvarlarını oluşturan o çirkin demiri alıyor ve bunu parlak, ağır, sapsarı altın haline sokuyor. Bu bir 'değiştirme işlemi' sorunu sadece."

Ponyets bir yandan da, pek beceriksizce konuşuyorum, diye düşündü. Başarılı olamayacağım... Aslında satış yapacağı zaman düzgün, rahat, karşısındakini ikna edecek şekilde konuşurdu. Ama şimdi sözleri bozuk bir uzay aracından farksızdı. Ne var ki, Büyük Efendiyi sözlerin nasıl söylendiği değil, anlamı ilgilendiriyordu.

"Ya? 'Değiştirme işlemi,' demek? Şimdiye kadar bunu başarabildiklerini iddia eden birtakım budalalar ortaya çıktı. Boylarından büyük işlere kalkışarak günah işlemenin cezasını çektiler." "Başarılı olabildiler mi?"

"Hayır." Büyük Efendi soğuk bir neşeyle güldü. "Altın yapmak affedilmeyi de beraberinde getiren bir suç sayılır. Ama buna kalkışmak ve üstelik de başarılı olamamak sadece ölüme yol açar. İşte, bu bastonumla ne yapabileceksiniz bakalım?" Demir çubuğu yere vurdu.

"Özür dilerim, efendimiz. Aygıtım küçük bir model. Demin de söylediğim gibi, bunu kendim yaptım. Sizin bastonunuzsa çok uzun."

Büyük Efendi, küçük, parlak gözleriyle etrafına bakındı. Sonra birinin üzerinde durdu. "Randel, tokalarını ver. Haydi, haydi, gerekirse sana iki çift toka alırız."

Tokalar elden ele dolaşa dolaşa sonunda Büyük Efendiye erişti. Yaşlı adam tokaları elinde düşünce.!! düşünceli tarttı. "İşte!" Tokaları yere attı.

Ponyets bunları yerden aldı. Silindiri, kolu zorla çekerek açtı. Gözlerini kırpıştırıp duruyordu. Tokaları dikkatle anot ekranın ortasına yerleştirdi.

Daha sonra işi daha kolay olacaktı. Ama bu ilk denemeydi. Başarısızlığa uğramamalıydı. Ponyets'in yaptığı maden değiştirici on dakika kötü kötü çatırdadı. Etrafa hafif bir ozon kokusu yayıldı. Askone'lular homurdanarak gerilediler. Pherl tekrar Büyük Efendinin kulağına telaşlı telaşlı bir şeyler mırıldandı. Ama yaşlı adamın yüzünde sert bir ifade vardı, kararından dönmek niyetinde olmadığı anlaşılıyordu.

Sonunda demir tokalar altın halini aldı!

Ponyets tokaları yaşlı adama uzatarak, "Efendimiz," diye mırıldandı.

Ama Büyük Efendi kararsızca durakladı, sonra da Ponyets'e tokaları uzaklaştırmasını işaret etti. Ama gözlerini maden değiştiren aygıttan alamıyordu.

Ponyets çabucak, "Baylar," dedi. "Bu altın. Hem de som altın. Bu tokalara bilinen tüm fiziksel ve kimyasal deneyleri uygulayabilirsiniz. Tabii bunların altın olduklarını kanıtlamak gereğini duyuyorsanız. Bunu, doğada bulunan altından ayırt etmek de imkânsızdır. Her tür demir bu şekilde altına dönüştürülebilir. Pas, işlemi engellemez. Az miktarda alaşım maddeleri de... "

Ponyets yalnız sessizliği doldurmak için konuşuyordu. Tokalar hâlâ ileriye doğru uzatmış olduğu elindeydi. Aslında genç adam adına bu altınlar konuyu tartışıyorlardı. Sonunda Büyük Efendi elini ağır ağır uzattı.

O zaman sıska suratlı Pherl dayanamayarak yüksek sesle, "Efendimiz," dedi. "Bu altının kaynağı zehirli." Ponyets hemen atıldı. "Çamurda da bir gül yetişebilir, efendimiz. Komşularınızla yaptığınız ticaret sırasında akla gelebilecek her türden mal satın alıyorsunuz. Onlara bu eşyaları nereden bulduklarını sormuyorsunuz. Bunları iyiniyetli ve hayırlı atalarınızın kutsadıkları bilinen makinelerden mi elde ediyorlar, yoksa uzayın doğurduğu iğrenç aygıtlardan mı? Bunu bilmiyorsunuz. Yapmayın... Sonuçta ben makineyi vermeyi teklif etmiyorum. Vermek istediğim altın."

Pherl, "Efendimiz," dedi. "Sizin izniniz ya da bilginiz olmadan çalışan yabancıların günahlarından siz sorumlu değilsiniz. Ama huzurunuzda ve

izninizle demirden günahkârca elde edilen bu yalancı altın, kutsal atalarımızın yaşayan ruhlarına bir hakaret sayılır."

Büyük Efendi kararsızca, "Ama altın yine de altındır," diye mırıldandı. "Bunu ölüme mahkûm edilmiş bir dinsize karşılık olarak veriyorlar. Sen de fazla titizsin, Pherl." Yine de elini geri çekti. Ponyets, "Siz aklın simgesisiniz, efendimiz," dedi. "Ama düşünün. O dinsizi geri verdiğiniz takdirde atalarınız bakımından bir kayba uğramış sayılmazsınız. Ona karşılık alacağınız altınla da atalarınızın kutsal ruhları için yapılan türbeleri süsleyebilirsiniz. Altın kendi başına kötü olsaydı, böyle kutsal bir işte kullanılmazdı. Altın kendi başına kötü değildir."

Büyük Efendi şaşılacak bir heyecanla, "Atalarımın kemikleri adına!" diye bağırdı. Dudakları aralanarak tiz bir kahkaha attı. "Bu genç adama ne diyorsun, Pherl? Sözleri gerçek. Atalarımın sözleri kadar doğru hem de." Pherl sıkıntılı sıkıntılı, "Öyle gözüküyor," diye cevap verdi. "Bu gerçeğin, Kötü Ruhun bir oyunu olmamasını dileyelim."

Ponyets birdenbire, "Daha iyi bir teklifim var," dedi. "Altını rehin alın. Bunları bir adak olarak atalarınızın mihraplarına koyun. Beni de otuz gün hapsedin. Bu sürenin sonunda atalarınız hoşnutsuzluklarını açıklamazlarsa... bir felaket olmazsa, herhalde o zaman onların bu adakları kabul ettikleri anlaşılır. Bundan daha fazla ne söyleyebilirim?" Büyük Efendi bu teklifi beğenmeyen biri olup olmadığını anlamak için ayağa kalktığı zaman saraylıların hepsi de telaşla, "Evet, evet," der gibi başlarını salladılar. Ponyets için için gülerek dini eğitimin yararlarını düşündü. Ponyets ancak bir hafta sonra Pherl görüşmeyi başarabildi. Genç adamın bütün sinirleri gerilmişti. Ama o fiziksel çaresizlik duygusuna artık alışmaya başlıyordu. Ponyets kentten muhafızların arasında çıkarılmıştı. Şimdi Pherl'in kentin dışındaki villasında göz hapsindeydi. Ponyets'in bütün bunları sakin sakin kabul etmekten başka yapabileceği bir şey de yoktu.

Pherl, Ponyets'e, "Siz çok garip bir adamsınız," dedi. Birbirine yakın küçük gözleri titreşiyorlardı sanki. "Şu son hafta ve özellikle şu iki saat

boyunca altına ihtiyacım olduğunu ima etmekten başka bir şey yapmadınız. Bence boşuna yoruluyorsunuz. Sonuçta altına ihtiyacı olmayan var mı? Neden bir adım daha ilerlemiyorsunuz?"

Ponyets ihtiyatla, "Sadece altın değil," diye mırıldandı. "Sadece altın değil... Asıl önemli olan altının gerisindekiler."

Pherl dudaklarını aşağıya doğru bükerek, Ponyets'i sıkıştırdı. "Altının arkasında ne olabilir ki? Herhalde yine beceriksizce bir gösteri için bir giriş yapmıyorsunuz?" Ponyets kaşlarını hafifçe çattı. "Beceriksizce mi?"

"Ah, tabii, kesinlikle." Pherl ellerini kavuşturarak çenesine dayadı. "Sizi eleştirdiğim yok. Mahsus beceriksizce davrandığınızdan eminim. Efendimize bunu açıklayarak onu uyarabilirdim. Ama bunun nedeninden pek emin değilim. Ben sizin yerinizde olsaydım, altını gemimde yapar ve bunu yalnızken teklif ederdim. O zaman bize bir gösteri yapmanıza ve herkeste düşmanca duygular uyandırmanıza gerek kalmazdı."

Ponyets, "Doğru," diye itiraf etti. Fakat siz ben değilsiniz. Ben de o düşmanlıklara sırf sizin ilginizi çekmek için katlandım." "Neden bu muydu? Sadece bu?" Pherl, Ponyets'i aşağı gördüğünü ve onunla alay ettiğini gizlemiyordu. "O otuz günlük deneme süresini de daha işinize gelecek bir şeyler başarabilmek için önerdiniz öyle mi? Ya altının kirli olduğu anlaşılırsa?"

Ponyets de usulca, alayla güldü. "Altın konusunda onun temiz çıkmasını çok isteyen kimselerin karar vereceğini unutmayalım."

Pherl başını kaldırıp gözlerini kısarak Tüccarı süzdü. Hem şaşırmış, hem de memnun olmuş gibi bir hali vardı. "Mantıklı bir düşünce... Şimdi dikkatimi neden çekmek istediğinizi bana söyleyin." "Bunu yapacağım. Burada kaldığım kısa sürede sizinle ilgili ve benim de dikkatimi çeken bazı yararlı şeyl eri fark ettim. Örneğin, genç bir adamsınız. Komite üyesi olmak için çok gençsiniz hem de. Ayrıca yeni sayılacak bir ailedensiniz." "Aileme dil mi uzatıyorsunuz?"

"Hayır, ne münasebet! Atalarınız ulu ve kutsal kimseler. Bunu herkes de kabul eder Ama sizin Beş Kabilenin birinden olmadığınızı söyleyenler var."

Pherl arkasına yaslandı. "Beş Kabileden olanlara saygım var." Sesi kin doluydu. "Ama onların kanı sulandı ve verimlilikleri azaldı. Günümüzde o Kabilelerden elli kişi bile yaşamıyor."

"Ancak bazı kimseler halkın Kabilelerden olmayan birini Büyük Efendiliğe layık görmeyeceğini söylüyorlar. Büyük Efendinin yeni yeni gözüne giren, çok genç birinin ülkenin ileri gelenleri arasında güçlü düşmanlar edineceği de kesin. Yani bazı kimselerin iddiası böyle. Büyük Efendi yaşlanıyor. O öldüğü an sizi koruma gücü de sona erecek. Tabii Büyük Efendinin Ruhunun sözlerini yorumlama görevi yine düşmanlarınızdan birine verilecek."

Pherl kaşlarını çattı. "Bir yabancı olmanıza karşın çok şey duymuşsunuz. Böyle keskin kulaklar kesiliverir." "Buna belki ileride karar verilir."

"Teklifinizi tahmin edebiliyorum." Pherl koltuğunda sabırsızca kımıldandı. "Bana servet ve güç önereceksiniz. Tabii bunu geminizde taşıdığınız o küçük, kötü makineler sağlayacak. Öyle değil mi?" "Öyle diyelim. Buna ne itirazınız olabilir? Sadece iyi ve kötü ölçütünüz mü?" Pherl başını salladı. "Hiç de değil. Buraya bakın, yabancı. Siz bir dinsiz ve kâfirsiniz. Hakkımızdaki fikirlerinizi de biliyorum. Fakat ben de kendi mitolojimin tutsağı değilim. Görünüşte öyle olabilir ama gerçek bu değil. Ben eğitim görmüş bir insanım. Bir aydın olduğumu sanıyorum. Dini inançlarımız, ahlak değil, ama gelenekler bakımından sadece kitlelere uygun şeylerdir." Ponyets usulca ısrar etti. "O halde itirazınız nedir?" "İşte bu. Halk kitleleri. Ben sizinle iş yapmayı isteyebilirim. Ancak küçük makinelerinizin yararlı olabilmeleri için kullanılmaları da gerekiyor. Siz neler satıyorsunuz? Örneğin, bir ustura diyelim. Ben bu usturayı gizlice, titreyerek kullanmak zorunda kaldıktan sonra nasıl zengin olabilirim? Çenem daha kolaylıkla, temizce traş olsa bile bu bana nasıl bir servet sağlar? Usturayı kullanırken yakalandığım takdirde gaz odasında ölmekten ya da bir güruh tarafından parçalanmaktan nasıl kurtulabilirim.

Ponyets omzunu silkti. "Bu bakımlardan haklısınız. Tabii çarenin şu olduğunu söyleyebilirim: Halka işlerinin kolaylaşması için atomlu araç ve gereçleri kullanmasını öğretir, onları eğitirseniz. O arada siz de kendinize müthiş bir kazanç sağlamış olursunuz. Bu çok büyük ve zorlu bir çabayı gerektirir. Bunu saklamıyorum. Ama sonuçtaki kazanç da o ölçüde büyük olur. Tabii bütün bunlar sadece sizi ilgilendirir. Beni değil. Özellikle şu ara. Çünkü size ne ustura, ne bıçak, ne de çöp eritme makinesi teklif ediyorum." "O haldeb ana teklif ettiğiniz nedir?"

"Altının kendisi. Doğrudan doğruya. Geçen hafta gösteri yaptığım makine sizin olabilir." Pherl kaskatı kesildi. Alın derisi hafifçe seğiriyordu. "Maden değiştirici mi?"

"Evet, o. Ne kadar demiriniz varsa, o kadar da altınınız olur. Yanılmıyorsam bu, da bütün ihtiyaçlarınıza yeter. Gençliğinize ve düşmanlarınıza karşın Büyük Efendi olmanızı sağlar. Ayrıca bunun güvenli bir yol olduğunu da söylemeliyim." "Ne bakımdan?"

"Makinenin gizlice kullanılması şart. Demin atomlu makinelerin gizlice kullanılabileceklerini söylüyordunuz ya! Bu da aynı şey. Maden değiştiriciyi en uzaktaki malikânenizin mahzenine de gömseniz, o makine sizi yine de çabucak zengin eder. Dakikada hem de. Çünkü siz makineyi değil, altını satın alacaksınız. Altının üzerindeyse bunun nasıl elde edildiğini belirtecek hiçbir işaret bulunmayacak. Çünkü bu altını doğada bulunandan ayırt etmek imkânsız." "O makineyi kim çalıştıracak?"

"Siz tabii. Onun nasıl kullanılacağını beş dakikada öğrenirseniz. Makineyi istediğiniz her yerde kurabilirim." "Buna karşılık ne istiyorsunuz?"

"Şey..." Ponyets ihtiyatla konuşmaya başladı. "Buna karşılık bir ücret isteyeceğim... Hatırı sayılacak bir bedel. Sonuçta ben bir Tüccarım. Makine çok değerli. Buna karşılık demirden elde edilmiş altından otuz santim büyüklüğünde bir küp istediğimi söyleyelim." Pherl bir kahkaha attı.

Ponyets kızardı ve soğuk bir tavırla ekledi. "Verdiğiniz bu bedeli iki saat içinde tekrar kazanabileceğinizi hatırlatmama izin verir misiniz efendim?"

"Doğru. Ama bir saat sonra siz Askone'dan ayrılırsınız ve makinem de birdenbire işe yaramaz olur. Bana bir garanti vermelisiniz." "Size söz veriyorum."

"Sözünüze güvenebileceğimden eminim." Pherl alayla eğildi. "Ama yanımda olmanız daha da sağlam bir garanti sayılır. Makineyi çalışır halde teslim etmenizden bir hafta sonra istediğiniz ücreti alacaksınız. Size söz veriyorum." "imkânsız!" "İmkânsız mı? Bana bir şey satmayı teklif ettiğiniz için ölüm cezasına çarptırılabilirsiniz. Ya sözümü kabul edersiniz ya da yarın kendinizi gaz odasında bulursunuz."

Ponyets'in yüzü ifadesizdi. Belki usulca gözlerini bir iki kez kırpıştırmıştı. Genç adam, "Bu haksızlık," dedi. "Beni zor duruma düşürdünüz. Bu verdiğiniz sözü bir kâğıda da yazar mısınız?" "Beni de idam etmeleri için mi? Yok canım." Pherl memnun memnun güldü. "Olmaz öyle şey. Sadece birimizden biri aptal."

Tüccar hafif sesle, "Pekâlâ," dedi. "Anlaştık."

Gorov'u otuzuncu gün serbest bıraktılar. Makine iki yüz elli kilo sapsarı altın yarattı. Gorov'un dokunmayacaklarına söz verdikleri o kirli ve iğrenç uzay gemisini de teslim ettiler. Askone sistemlerine girdikleri zaman olduğu gibi oradan ayrılırlarken de iki arkadaşa silindir biçimi, ince, küçük gemiler eşlik ettiler.

Ponyets uzaydaki güneş ışınlarının hafifçe aydınlatıldığı beneğe bakıyordu. Gorov'un gemisiydi bu. Sonra genç adam arkadaşının sesini duydu. Çarpıtılarak sıçratılan esir-ışınının naklettiği bu ses berrak fakat biraz tizdi.

Gorov, "Ama istenilen bu değil ki, Ponyets," diyordu. "Bir maden değiştirici ne işe yarar? Sahi, sen o makineyi nereden buldun?"

Ponyets sabırlı sabırlı cevap verdi. "Bulmadım. Onu kendim yaptım. Bir yemek ışınlama kutusundan.

Aslında pek de işe yarayacak bir şey değil. Büyük çapta altın üretilmeye kalkışıldığı zaman fazla güç harcıyor. Yoksa Vakıf bütün Galakside ağır madenlerin peşinden koşmaz, bu makinelerden yararlanırdı. Aslında bu bütün Tüccarların başvurdukları malum oyunlardan biridir. Ama açıkçası, şimdiye dek demiri altına hiç çevirmemiştim. Nedense bu işlem herkesi etkiliyor. Makine de çalışıyor, ama bir süre için." "Pekâlâ. Ama bu oyun hiçbir işe yaramadı." "Seni kötü bir durumdan kurtardı."

"Önemli olan bu değil. Sonuçta bu nazik refakatçilerimizin elinden kurtulur kurtulmaz tekrar Askone'a dönmek zorunda kalacağım."

"Neden?"

"Bunu senin o politikacıya da anlatmışsın ya." Gorov'un sesi sinirliydi. "Bütün o satış konuşmasının temeli maden değiştiricinin bir amaca erişmek için bir araç olduğu gerçeğine dayanıyordu. Aslında makinenin tek başına büyük bir değeri yoktu. Yani Pherl altını satın alıyordu, makineyi değil. Psikoloji bakımından sağlam bir oyundu bu. Etkili de oldu ama..." Ponyets sordu. "Ama ne?"

Gorov'un alıcıdan yükselen sesi daha da tizleşti. "Ama biz onlara kendi değeri olan bir makineyi satmak istiyorduk. Açık açık kullanmayı isteyecekleri bir aygıtı. Askone'luları sırf kendi çıkarları için atom tekniklerini kabule zorlayacak bir şeyi."

Ponyets usulca, "Bütün bunları anlıyorum," dedi. "Meseleyi bana daha önce de anlattın. Ama satışımın nelere yol açacağını bir düşün. Maden değiştirici dayandığı sürece Pherl altın elde edecek. Bundan sonraki seçimi kazanmasını sağlayacak kadar altını olacak. Şimdiki Büyük Efendinin fazla yaşayacağını sanmıyorum." Gorov, "Pherl'in minnetine mi güveniyorsun?" diye söylendi.

"Hayır. Onun zekâsına ve çıkarlarını koruma yeteneğine güveniyorum. Pherl maden değiştirici sayesinde seçimi kazanacak. Diğer makineler... "

"Hayır, hayır. Çıkış noktan hatalı. Pherl başarısını makineye değil, eskisinden beri değer verilen altına borçlu olduğuna inanacak. Deminden

beri sana bunu anlatmaya çalışıyorum."

"Ponyets gülerek koltuğuna daha rahatça yerleşti. Pekâlâ, diye düşündü. Zavallı Gorov'la yeterince eğlendim. Bizimki neredeyse çıldıracak... Sonra, "O kadar acele etme, Gorov," dedi. "Sözlerim henüz sona ermedi. Bu işe başka araç ve gereçler de karıştı."

Kısa bir sessizlik oldu.

Sonra Gorov ihtiyatla sordu. "Hangi araç ve gereçler?"

Ponyets görüntü nakledicisi olmamasına karşın farkına varmadan eliyle işaret etti. "Şu refakatçileri görüyor musun?"

Gorov kısaca, "Tabii," dedi. "Bana o araç ve gereçleri anlat."

"Eğer dinlersen anlatırım. Bize eşlik eden Pherl'in özel filosu . Büyük Efendi bu özel şerefi ona lütfetti.

Pherl, ihtiyardan bunu koparmayı başardı."

"Ee?"

"Filonun bizi nereye götürdüğünü sanıyorsun? Biz şimdi Pherl'in Askone dışındaki madenlerine gidiyoruz. Anladın mı? Dinle!" Ponyets birdenbire öfkelendi. "Sana bu işe para kazanmak için girdiğimi söyledim, dünyaları kurtarmak için değil. Pekâlâ! O maden değiştiriciyi bedava verdim. Karşılığında bir şey almadım. Daha doğrusu bu yüzden gaz odasına gönderilme tehlikesiyle karşılaştım. Bu da kotamı doldurmamı sağlayacak bir şey değildi."

"Sen bana şu madenlerden söz et, Ponyets. Onların bu işle ne ilgisi var?"

"Kazançla ilgisi var. Teneke depo edeceğiz, Gorov. Bu eski püskü uçurtmanın her tarafını tenekeyle dolduracağız. Ondan sonra da seninkinin ambarlarını. Ben madeni almak için Pherl'le birlikte aşağıya ineceğim, dostum. Sen de gemindeki bütün silahlarınla beni koruyacaksın. Ne olur ne olmaz. Pherl iddia ettiği kadar sportmence davranmayabilir. O teneke benim kazancım." "Tenekeyi maden değiştiriciye karşı mı alıyorsun?"

"Hayır. Gemimdeki bütün atomlu makinelere karşılık alıyorum. Onların hepsini de iki misli fiyata sattım. Ayrıca üzerine biraz ilave de yaptım." Penyets özür diler gibi omzunu silkti. "Pher'li kazıkladım tabii. Bunu itiraf ediyorum. Ama kotamı doldurmam gerekiyordu. Öyle değil mi?" Gorov iyice sersemlemişti. "Bana şu işi iyice anlatır mısın?"

"Anlatılacak ne var? Her şey ortada değil mi, Gorov? Anlayacağın, o zeki köpek beni kurtulması imkânsız bir tuzağa düşürdüğünü sandı. Sonuçta Büyük Efendi benim değil, onun sözüne inanacaktı. Pherl maden değiştiriciyi aldı. Askone yasalarına göre ölümle cezalandırılacak ağır bir suçtu bu. Ama Pherl istediği zaman beni vatanseverce amaçlarla tuzağa düşürdüğünü iddia edebilirdi. Benim yasak şeyleri sattığımı herkese açıklardı." "Bu belli bir şey."

"Tabii. Ancak iş 'Benimkine karşı Pherl'in sözü' olmaktan çoktan çıkmıştı. Çünkü Pherl 'mikro-film kaydedicisi' diye bir şey olduğunu duymamıştı. Böyle bir aygıt olabileceği aklının köşesinden bile geçmiyordu." Gorov birdenbire bir kahkaha attı.

Ponyets, "Tabii gülersin," dedi. "Önce savaşı Pherl kazanmış gibi davrandım. Dersimi almışım gibi bir tavır takındım. Dayak yemiş bir köpek tavrıyla maden değiştiriciyi kurarken içine kayıt aygıtını da yerleştirdim. Aygıtı ertesi gün altınları çıkarırken gizlice aldım. Böylece Pherl'in o herkesin giremediği özel odasında neler yaptığını kaydetmiş oldum. Zavallı makineyi heyecanla çalıştırdı. İlk altını gördüğü zaman yeni yumurtlamış bir tavuk gibi gıdakladı." "Ona filmi gösterdin mi?"

"İki gün sonra. Zavallı ahmak hayatı boyunca üç-boyutlu renk-ses görüntüsü hiç görmemişti. Pherl batıl inançları olmadığını söylüyor. Fakat olgun bir insanın böylesine dehşete kapıldığına şimdiye dek hiç tanık olmamıştım. Ona kentteki alana bir aygıt yerleştirdiğimi ve bunun tam öğle zamanı çalışmaya başlayacağını söyledim. Milyonlarca Askone'lu bağnaz, filmi seyredecek, ondan sonra da kendisini parçalayacaklardı. Pherl yarım saat sonra neredeyse dizlerime kapanacaktı. Saçma sapan bir şeyler

söyleyip duruyordu. Artık benimle her istediğim anlaşmayı yapmaya hazırdı.

"Sahi öyle yaptın mı?" Gorov kahkahalarla gülmemek için kendini zor tutuyordu. ."Yani kentteki alana gerçekten bir aygıt yerleştirdin mi?"

"Hayır, ama bu önemli değildi. Pherl benimle anlaştı. Gemideki bütün araç ve gereci satın aldı. Senin teknedekileri de Bütün bunlara karşılık taşıyabileceğimiz kadar teneke vermeye razı oldu. O sırada benim her şey yapabilecek karakterde bir insan olduğuma inanıyordu. Anlaşmamızın koşulları bir kâğıda yazıldı. Ben Pherl'le aşağıya inmeden önce sana bunun bir kopyasını vereceğim. Bu da yine bir önlem, ne olur ne olmaz diye." Gorov, "Ama adamın gururunu kırmışsın," diye anımsattı. "Artık bundan sonra o aletleri kullanır mı?" "Neden kullanmasın? Ancak o sayede uğradığı kayıpları giderebilir. Bu işten para kazanırsa gururundaki yara da kapanır. Pherl'in bundan sonra Büyük Efendi olacağından eminim. Bu bizim için çok iyi olur. Bizim açımızdan en uygun aday Pherl."

Gorov, "Evet," dedi. "İyi bir satış yapmışsın. Ama açıkçası, satış tekniğin insanı korkutuyor. Tevekkeli seni teoloji okulundan kovmamışlar. Sende ahlak yok mu?"

Ponyets kayıtsızca karşılık verdi. "Bu o kadar önemli mi? Salvor Hardin'in ahlak kavramı konusunda ne söylediğini biliyor musun?"

BEŞİNCİ BÖLÜM

TİCARET KRALLARI TÜCCARLAR

... Vakfın kontrol alanı, psiko-tarih biliminin kaçınılmaz olduğunu belirttiği şekilde genişledi. Tüccarlar zengin oldular. Servetle birlikte güç de elde ettiler...

Bazen Hober Mallow'un hayata sıradan bir tüccar olarak atıldığı pek hatırlanamaz. Ama onun sonunda ilk Ticaret Kralı durumuna geldiği hiç unutulmaz... GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ

Jorane Sutt dikkatle manikür yapılmış parmaklarını birbirine dayadı. "Bu durum insanı biraz şaşırtıyor.

Hatta bu Hari Seldon'un acil durumlarından biri de olabilir. Tabii laf aramızda."

Karşısında oturan genç adam sigara çıkarmak için elini kısa Smyro ceketinin cebine soktu. "Orasını bilmem, Sutt. Genellikle politikacılar her belediye başkanı seçiminde, 'Seldon krizi,' diye haykırmaya başlarlar."

Sutt hafifçe güldü. "Ben şimdi seçim konuşması yapmıyorum, Mallow. Atom silahlarıyla karşı karşıyayız. Onların nereden geldiğini de bilmiyoruz."

Tecrübeli Tüccar, Smyro'lu Hober Mallow sigarasını sakin sakin, hatta kayıtsızca tüttürdü. "Devam et. Başka söyleyecek bir şeyin varsa onu da açıkla." Mallow, Vakıftan birine gereğinden fazla nezaket göstermek gibi bir hata yapmazdı hiçbir zaman. Kendisi bir 'Yabancıydı belki. Ama yine de

tam bir erkekti. Sutt masadaki üç boyutlu yıldız haritasını işaret etti. Kontrolleri ayarladı ve altı kadar sık güneş sistemi birdenbire kırmızı bir ışıkla aydınlandı. Sutt usulca, "İşte bu Korell Cumhuriyeti," diye açıkladı. Tüccar başını salladı. "Oraya gittim. Pis kokulu bir bulaşık çukuru. Orayı 'Cumhuriyet' diye tanımlayabilirsin belki. Ama nedense her seferinde de Argo ailesinden biri Başkan seçilir. Sen bu durumdan hoşlanmazsan... başına bazı felaketler gelir." Dudaklarını bükerek ekledi. "Oraya gittim ben." "Ama geri de döndün. Bu her zaman olmuyor. Ayrıca anlaşmalara göre dokunulmaması gereken üç ticaret gemisi de geçen yıl ülkenin sınırlarından geçtikten sonra ortadan kayboldular. O gemilerde her zaman olduğu gibi malum nükleer patlayıcılar ve savunmayı sağlayan güç alanları vardı." "O gemilerden gelen son haberlerde neler bildirildi?" "Her zamanki şeyler. Gemiler başka bir haber vermediler." "Korell bu durum konusunda ne söyledi?"

Sutt'un gözlerinde alaylı bir pırıltı belirdi. "Onlara bu meseleyi sormadık. Vakfın bütün Çevreyi etkilemesinin nedeni güçlü olduğunun düşünülmesidir. Üç gemiyi kaybettikten sonra onları birbirlerinden isteyebilir miyiz sanıyorsun?" "Pekâlâ, o halde benden ne istediğini söyle?"

Jorane Sutt sinirlenerek zaman kaybetmedi. Bu, onun için bir lüks sayılırdı. Sutt belediye başkanının sekreteriydi. O güne kadar muhalif Encümen üyeleri, işsizler, reformcular ve Hari Seldon'un yolundan giderek bütün geleceği öğrendiklerini iddia eden delilerle başa çıkmayı başarmıştı. Böyle bir eğitimden sonra insan kolay kolay sinirlenmezdi.

Sutt, "Bunu biraz sonra söyleyeceğim," dedi. "Anlayacağın aynı yıl, aynı sektörde üç gemi kayboldu. Bu bir rastlantı olamaz. Atom gücünü ancak daha üstün bir atom gücüyle yenebilirsin. Bu yüzden şimdi ortaya bir soru çıkıyor: Korell'de atom silahları varsa, bunları nereden alıyorlar?" "Peki, nereden?"

"İki olasılık var. Ya Korell'liler atom silahlarını kendileri yapıyorlar..." "Bu uzak bir olasılık."

"Evet, uzak. Fakat diğer olasılık daha kötü. Yani içimizde bir vatan haini var." "Öyle mi düşünüyorsun?" Mallow'un sesi buz gibiydi.

Sekreter sakin sakin, "Bu olmayacak bir şey değil ki," dedi. "Dört Krallık Vakıf Anlaşmasını kabul edeli beri her ülkede kalabalık muhalif gruplarıyla uğraşmak zorunda kaldık. Her eski krallıkta taht üzerinde hak iddia eden birtakım adamlar ve Vakfı pek de sevdiklerini söyleyemeyeceğimiz eski soylular var. Belki onlardan bazıları faaliyete geçti." Mallow'un yüzü donuk bir kırmızılığa büründü. "Anlıyorum. Bana söylemek istediğin bir şey var mı? Bildiğin gibi, ben de Smyro'luyum."

"Biliyorum. Sen Smyro'lusun. Eski Dört Krallıktan biri olan Smyro'da doğmuşsun. Eğitimin dolayısıyla bir Vakitli sayılıyorsun. Doğum bakımından bir yabancısın. Eski bir krallıktansın. Herhalde Anacreon ve Loris'le yapılan savaşlar sırasında büyükbaban bir soyluydu. Sermak toprakları paylaştırdığı sırada ailenin malikânelerine de el koydular."

"Hayır! Kara Uzay adına, hayır! Büyükbabam yoksul bir uzay gemicisinin oğluydu. Vakıftan önce az bir ücret karşılığı kömür taşırken ölen birinin. Benim eski rejime hiçbir borcum yok. Ama ben Smyro'da doğdum. Galaksi adına! Smyro'dan da, Smyro'lulardan da utanmıyorum. Vatana ihanetle ilgili küçük, sinsice imaların yüzünden paniğe kapılıp Vakfın ayaklarını yalamak niyetinde değilim. Şimdi istediğin emri ver ya da beni suçla. Bunların hangisini yaparsan yap, bana vız gelir." "Baban Smyro Kralı ya da gezegenin en yoksul adamı olabilir. Fakat bu beni hiç ilgilendirmiyor, benim saygıdeğer Tüccarım. Doğumun ve ailenle ilgili o yersiz sözleri onların beni ilgilendirmediğini göstermek için söyledim. Ama ne demek istediğimi anlamadığın belli. Onun için tekrar başa dönelim. Sen Smyro'lusun. Diğer gezegenleri biliyorsun. Ayrıca bir Tüccarsın. Hem de en iyilerinden biri. Korell'e gitmişsin ve Korellileri tanıyorsun. İşte şimdi yine oraya gitmen gerekiyor." Mallow derin bir soluk aldı. "Bir casus olarak mı?"

"Ne münasebeti Bir Tüccar olarak. Ama gözlerini dört açacaksın. Atom silahlarının nereden geldiğini öğrenmen çok iyi olur... Ha, aklıma

gelmişken... Smyro'lu olduğuna göre sana şunu açıklamamda yarar var. Kaybolan o ticaret gemilerinin ikisinde tayfaların hepsi de Smyro'luydu."

"Yola ne zaman çıkacağım?"

"Gemin ne zaman hazır olacak?"

"Altı gün sonra."

"O halde altı gün sonra yola çıkarsın. Amirallik Dairesi sana bütün ayrıntıları açıklayacak." "Pekâlâ." Mallow ayağa kalktı. Sutt'la sertçe el sıkıştıktan sonra hızla yürüyerek odadan çıktı. Sutt bekledi. Usulca parmaklarını açarak Mallow'un sıktığı yerleri ovuşturdu. Sonra omzunu silkerek belediye başkanının odasına girdi.

Belediye başkanı vizi-levhayı kapatarak arkasına yaslandı. "Ee, ne diyorsun, Sutt?"

Sekreter, "O iyi bir aktör olabilir," diye mırıldanarak gözlerini ilerideki bir noktaya dikti.

Aynı günün akşamı Publis Manila, Jorane Sutt'un Hardin Binasının yirmi birinci katındaki bekâr dairesinde şarabını yudumluyordu.

Yaşlı, ufak tefek bir adam olan Manlio, Vakfın iki büyük görevini yerine getiriyordu. Belediye başkanının kabinesinde dışişleri bakanıydı. Bundan başka, Vakıf dışında bütün güneş sistemleri için Tapınağın Başpiskoposu, Kutsal Yiyecek Sağlayıcısı, Tapınakların Efendisiydi. Bunun dışında akıl karıştıran tantanalı birçok unvanı daha vardı. Publis Manlio, "Ama anlaşılan oraya gitmeye razı etmişsin," diyordu. "Bu da önemli bir nokta."

Sutt, "Pek de önemli değil," diye cevap verdi. "Mallow'un oraya gitmesiyle elimize hemen bir şey geçeceğini sanma. Bütün bunlar pek kaba bir strateji. Çünkü işin sonunu görmemiz olanaksız. Biz şimdi ipi usul usul salıveriyoruz ve bunun ucunda bir yerde bir ilmek olduğunu umuyoruz."

"Doğru. Mallow becerikli bir adamdır. Ya onu kolaylıkla kandırmak mümkün olmazsa?"

"Bu göze alınması gereken bir tehlike. Eğer biri vatana ihanet ediyorsa, bu yine becerikli insanların işi demektir. Eğer böyle bir şey yoksa o zaman da gerçeği öğrenmek için yine becerikli birine ihtiyacımız olacaktır. Sonra Mallow'u koruyacağız... Ah, kadehin boşalmış." "Artık istemem, teşekkür ederim."

Sutt kendi kadehini doldurdu. Berikinin endişeli düşüncelerini sona erdirmesini sabırla bekledi. Bu düşünceler kararsızlıkla sona erdi. Başpiskopos birden patladı. "Sutt, aklından neler geçiyor yine?" "Bunu sana söyleyeceğim, Manlio." Sekreterin ince dudakları aralandı. "Yine bir Seldon krizinin içindeyiz." Manlio hayretle Sutt'a baktı. Sonra da usulca, "Nereden biliyorsun?" diye sordu. "Seldon Zaman Mahzeninde tekrar gözüktü mü?"

"O kadarına hiç gerek yok, dostum. Olayları mantığa vurarak da bu sonuca erişebilirsin. Galaksi İmparatorluğu Çevreyi terk ettiğinden ve bizi de başımızın çaresine bakmamız için yalnız bıraktığından beri, atom gücü olan hiçbir düşmanla karşılaşmadık. Şimdi ilk kez böyle bir güçle karşı karşıyayız. Bu olay tek başına bile çok anlamlı. Ama bu bir tek olay da değil. Yetmiş yıldan daha uzun bir süreden beri ilk olarak içeride de çok önemli bir siyasal bunalıma tanık oluyoruz. İç ve dış krizlerin aynı zamana isabet etmesi bence durumu hiç kuşku götürmeyecek bir şekilde açıklıyor."

Manlio'nun gözleri kısıldı. "Hepsi bu kadarsa, hiç de yeterli değil. Şimdiye dek iki Seldon kriziyle karşılaşıldı. İki seferinde de Vakıf yıkılma tehlikesi geçirdi. O tehlike tekrar belirmedikçe hiçbir olay üçüncü bir kriz sayılmaz."

Sutt asla sabırsızlandığını belli etmezdi. "O tehlike de yaklaşıyor. Kriz başladığı an bunu en budala kişi bile anlar. İnsanın devlete hizmet edebilmesi için bu tehlikeyi daha oluşum halindeyken sezmesi gerekir. Dinle Manlio, biz planlanmış, tarihi bir yolda ilerliyoruz. Hari Seldon'un gelecekte olabilecek ihtimalleri hesapladığını biliyoruz. İleride bir gün Galaksi İmparatorluğunu yeniden kuracağımızı biliyoruz. Çabalamanın bin yıl kadar süreceğini biliyoruz. Bu sürede bazı belirli ve kesin krizlerle

karşılaşacağımızı da biliyoruz... İlk tehlikeli durumla Vakfın kuruluşundan elli yıl sonra karşılaşıldı. İkinci krizle ise bundan otuz yıl sonra. O günden sonra aradan hemen hemen yetmiş beş yıl geçti. Artık üçüncü krizin vakti geldi, Manlio, vakti geldi." Manlio kararsızca burnunu ovuşturdu. "Sen bu krizi karşılamak için bazı planlar yaptın, öyle mi?" Sutt, "Evet," der gibi başını salladı.

Manlio ekledi. "Ben de bu planda bir rol alacağım, değil mi?"

Sutt tekrar başını salladı. "Atom gücü olan dıştaki düşmanla karşılaşmadan önce, iç işlerimizi bir düzene sokmalıyız. Bu tüccarlar..."

"Ah!" Başpiskopos dikleşti. Gözlerinde dikkatli bir ifade belirmişti.

"Evet, öyle. Bu tüccarlar! Onlar işe yarıyorlar. Ama fazla güçlüler. Kontrol altına alınmaları da pek mümkün değil. Onlar başka dünyalardan gelme yabancılar. Din eğitimi görmemişler. Başka şekilde yetiştirilmişler. Bir yandan onlara bilgi sağlarken, öte yandan da üzerindeki en büyük etkimizi kaybetmiş oluyoruz."

"Onların vatana ihanet ettiklerini kanıtlayabilirsek..."

"Bunu kanıtlayabilirsek doğrudan doğruya harekete geçeriz. Bu kolay ve yeterli olur. Fakat aslında bunun da pek önemi yok. Eğer tüccarlar bize ihanet etmiyorlarsa bile toplumumuzda ne yapacağı belli olmayan bir grup oluşturuyorlar. Onları bize bağlayan hiçbir bağ da olamaz. Ne vatanseverlik, ne aynı atalardan gelmiş olmak, hatta ne de dini huşu. Onların dinle bir ilişkisi olmayan liderliğiyle, Hardin'in zamanından beri bize kutsal gezegen gözüyle bakan dış vilayetler Vakıfla ilişkilerini kesebilirler." "Bütün bunları anlıyorum, ama çare... " "Seldon krizi doruğa ulaşmadan bu duruma bir çare bulunması gerekiyor. Dışarıda atom silâhları, içeride de hoşnutsuzlukla karşı karşıyaysak, bu sorunla başa çıkamayız belki de." Sutt elindeki boş kadehi masaya bıraktı. "Bunun, senin görevin olduğu da belli bir şey." "Benim görevim mi?"

"Bu işi ben yapamam. Ben bu göreve tayinle geldim. Yönetim bakımından da hiçbir yetkim yok." "Belediye başkanı... " "İmkânsız!

Belediye başkanı sadece sorumluluklardan kaçma konusunda çaba gösteriyor. Ama yeniden seçilmeyi tehlikeye düşürebilecek yeni bir parti kurulduğu takdirde, belediye başkanı da kendisine yol gösterilmesine izin verebilir."

"Ancak Sutt, ben de pratik politikayı kavrayacak yetenek yok ki!"

"İşin o yanını sen bana bırak. Kim bilir, Manlio? Salvor Hardin zamanından beri başpiskoposlukla belediye başkanlığı aynı kişiye verilmedi. Ama şimdi böyle bir şey olabilir. Tabii işini güzelce başardığın takdirde." Kentin diğer ucunda Hober Mallow da bir randevuya gitmişti. Bu evin eşyaları daha sadeydi. Hober Mallow karşısındakinin uzun konuşmasını dikkatle dinledi.

Sonra da ihtiyatla, "Evet Encümende Tüccarların doğrudan doğruya temsil edilmeleri için giriştiğin kampanyayı duydum," dedi. "Ama neden beni seçtin, Twer?"

Jaim Twer gülümsedi. Kendisine sorulsun sorulmasın her zaman Vakıfta dinle ilgili olmayan bir eğitim gören ilk yabancı olduğunu hatırlatırdı. Twer, "Ben ne yaptığımı biliyorum," dedi. "Seninle geçen yıl nasıl karşılaştığımızı hatırlıyorsun, değil mi?" "Evet. Tüccarlar toplantısında karşılaştık."

"Evet. Toplantıyı sen yönetiyordun. Önce o kırmızı enseli adamları iskemlelerine çiviledin adeta. Sonra da hepsini etkiledin. Onları her istediğini yerine getirebilecekleri bir hale soktun. Ayrıca Vakfa bağlı topluluklarla da ilişkin iyi. Göz kamaştıran bir insansın ya da hiç olmazsa maceralara atılıyorsun ve halk bunları ilgiyle izliyor. Bu da aynı kapıya çıkar." Mallow alayla, "Çok güzel," dedi. "Fakat neden bu anı seçtin?"

"Çünkü beklediğimiz fırsat şimdi elimize geçti. Eğitim bakanının istifasını verdiğini biliyor musun? Bu henüz açıklanmadı, ama yakında kamuoyuna bildirilecek." "Sen nasıl öğrendin?"

"Bu... neyse, neyse, bunu bırak şimdi." Twer elini öfkeyle salladı. "Durum böyle. Eylem Partisi parçalanıyor. Biz Tüccarlar için eşit haklar'

meselesiyle onları yerle bir edebiliriz. Daha doğrusu demokrasinin sağladığı haklardan söz ederek."

Mallow arkasına yaslanarak kalın parmaklı eline baktı. "Anlıyorum... Çok üzgünüm, Twer. Ancak gelecek hafta iş için buradan ayrılacağım. Benim yerime bir başkasını bulman gerekecek."

Twer ona hayretle bakakaldı. "İş için mi? Nasıl bir iş için?"

"Çok, çok gizli bir konu bu. Bugün belediye başkanının sekreteriyle konuştum."

"Yılan Sutt'la mı?" Twer heyecanlandı. "Bir oyun bu. O aşağılık herif seni buradan uzaklaştırmaya çalışıyor, Mallow... "

"Yavaş ol!" Mallow elini Twer'in sıktığı yumruğunun üzerine koydu. "Hemen tepen atmasın. Eğer bu bir oyunsa ileride bir gün Sutt'a hesap sormak için buraya dönerim. Eğer bir oyun değilse senin yılan Sutt avucumuza düşmüş demektir. Beni dinle. Yakında bir Seldon kriziyle karşılaşılacak." Mallow, Twer'in bir tepki göstermesini bekledi. Ama adam sadece ona hayretle baktı. "Seldon krizi de nedir?"

Bu önemli açıklamanın böyle karşılanması Mallow'u fena halde öfkelendirdi. Genç Tüccar hiddetle, "Galaksi!" diye patladı. "Okula gittiğin zaman ne lanet olasıca şeyler okudun sen? Böyle aptalca soru sormaktaki amacın nedir?" Ondan yaşça daha büyük olan Twer'in kaşları çatıldı. "Eğer meseleyi açıklarsan... " Uzun bir sessizlik oldu.

Sonra Mallow, "Açıklayacağım," diye mırıldandı. Kaşlarını çatarak ağır ağır konuşmaya başladı. "Galaksi İmparatorluğu sınırlarda yıkılmaya ve Çevredeki gezegenler barbarlığa dönerek merkezle ilişkilerini kesmeye başladıkları zaman, Hari Seldon ve psikologlardan oluşan grubu tam o karmaşanın ortasına bir koloni kurdular. Vakfı yani. Böylece biz sanat, bilim, teknoloji konusunda adeta kuluçkaya yatacak ve sonunda da İkinci İmparatorluğu kuracaktık." "Ah, evet, evet... "

Tüccar, "Sözlerim bitmedi," dedi soğuk bir tavırla. "Vakfın geleceği o sırada çok geliştirilmiş olan psiko -tarih biliminin yardımıyla planlandı.

Koşullar bir dizi kriz oluşturacak şekilde ayarlandı. Böylece biz gelecekteki İmparatorluğa giden en kısa yola sapmak ve hızla ilerlemek zorunda kalacaktık. Her kriz, her Seldon krizi tarihimizdeki bir dönemi işaret ediyor. Şimdi de böyle bir kriz noktasına yaklaşıyoruz. Üçüncü krize."

"Ah tabii!" Twer omzunu silkti. "Bunu hatırlamam gerekirdi. Ama ben okuldan çıkalı çok oldu. Seninkinden çok daha uzun bir süre geçti aradan."

"Herhalde. Neyse, bunu bir yana bırakalım. Şimdi önemli olan şu: Beni tam bir kriz geliştiği sırada Terminus'tan gönderiyorlar. Kim bilir geri döndüğüm zaman neler öğrenmiş olacağım? Her yıl Encümen seçimleri de yapılıyor."

Twer başını kaldırdı. "Bir ipucu mu yakaladın?" "Hayır."

"Kesin bir planın var mı?" Mallow, "Burada alışveriş için uygun malzeme var," diye yineledi. "Korell için 'bakir bir yer' diyebiliriz." Jaim Twer sabırsızca başını kaldırarak elindeki kâğıtları bir kenara attı. "Lanet olsun! Ne yapmak niyetindesin, Mallow? Tayfalar homurdanıyor. Gemi subayları endişeli. Ben de düşünüyorum." "Düşünüyor musun? Neyi düşünüyorsun?" "Bu durumu. Seni... Sen ne yapıyorsun?" "Bekliyorum."

Orta yaşlı tüccar söylenmeye başladı. Kıpkırmızı kesilmişti. "Bu işi körcesine yapıyorsun, Mallow," diye homurdandı. "Bu alanın etrafında nöbetçiler bekliyor. Yukarıda da gemiler dolaşıyor. Ya bizi havaya uçurmaya hazırlanıyorlarsa?" "Bunu yapmak için bir hafta beklemezlerdi."

"Belki de takviye güçlerini bekliyorlar." Twer'in kurnaz bakışlı gözlerinde sert bir ifade vardı. Mallow bir koltuğa oturdu. "Evet, bunu ben de düşündüm. Böylece ortaya güzel bir sorun çıkıyor. Bir, buraya başımız derde girmeden eriştik. Ama bu önemli olmayabilir. Sonuçta geçen üç yüzden fazla gemide sadece üçü kaybolmuş. Yani yüzde düşük. Fakat bu, Korelllilerin atom gücüne sahip gemilerinin sayılarının az olduğu anlamına da gelebilir. Bu yüzden sayıları artmadıkça bu gerçeği belli etmekten kaçınıyorlar. Öte yandan da bu Korell'lilerde hiç atom gücü olmadığı anlamına da gelebilir ya da atom silahları var ve bir şey bildiğimizden

korktukları için bu gerçeği gizlemeye çalışıyorlar. Farkına varmadan sınırı aşan, hafif silahlı bir tüccar gemisini korsanlıkla yakalamak kolay bir şeydir. Vakfın gerekli belgeleri olan bir elçisine saldırmak buna benzemez. Elçinin kalkıp Korell'e gelmesi, Vakfın kuşkuların aya başladığının bir işareti de olabilir. Bundan başka..." "Bir dakika Mallow, bir dakika!" Twer ellerini kaldırdı. "Bu kelime selinde neredeyse boğulacağım. Aradaki şeyleri bırak da sonuca gel. "Aradaki ayrıntıları bilmem gerekiyor, Twer. Yoksa hiçbir şeyi anlayamazsın. İki taraf da bekliyor. Korell'liler de, biz de. Korell'liler burada ne yaptığımızı bilmiyorlar. Ben de onların neleri olduğunu bilmiyorum. Ama ben daha zayıf durumdayım. Çünkü ben bir tek kişiyim. Karşımdaysa bir gezegen dolusu insan var. Üstelik onların atom silahları da olabilir. Fakat ben zayıflık gösteremem, çünkü bu bana pahalıya mal olur. Durum tehlikeli tabii. Belki de bizi gerçekten havaya uçurmaya hazırlanıyorlar. Ama biz bunu zaten başından beri biliyoruz. Başka ne yapabiliriz ki?" "Bilmem ki... Bu da nesi?"

Mallow sabırla başını kaldırdı ve alıcıyı açtı. Vizi-levhada nöbetçi gemi subayının sert hatlı yüzü belirdi. "Evet?"

Subay, "Özür dilerim, efendim," dedi. Mürettebat Vakıftan bir misyonerin gemiye girmesine izin vermiş." "Ne? Ne?" Mallow mosmor kesildi.

"Bir misyoner, efendim. Onun hemen hastaneye kaldırılması gerekiyor..."

"Bu hata yüzünden sadece o değil, başka çok kimse hastaneye kaldırılacak. Herkesin savaş yerlerine geçmelerini emret."

Mürettebat salonu hemen hemen boştu. Emirden beş dakika sonra nöbeti bitmiş olan tayfalar bile silahlarının başına geçmişlerdi. Çevrenin yıldızlar arası boşluklarındaki anarşi dolu bölgelerde en önemli yetenek, hızlı davranabilmeyi yaşarmaktı. Bir ticaret gemisinin mürettebatı da en çok hız bakanından üstündü. Mallow ağır ağır salona girdi. Misyoneri tepeden tırnağa kadar, hatta etrafında dolaşarak uzun uzun süzdü. Sonra bakışları Subay Tinter'e kaydı. Genç adam endişeyle yana çekildi. Mallow nöbetçi subayına da bir göz attı. Subay ifadesiz bir yüzle hiç kımıldamadan

Tinter'in yanında duruyordu. Tüccar, Twer'e dönerek düşünceli bir tavırla durdu. "Pekâlâ... Subayları usulca buraya topla. Koordinatörler ve yörünge uzmanları dışındakileri. Mürettebat ikinci bir emre kadar yerlerinden ayrılmayacak." Ondan sonraki beş dakika içerisinde Mallow tuvaletlerin kapılarını tekmeleyerek açtı, barın arkasına baktı, kalın camlı lumbozların perdelerini kapattı. Yarım dakika için salondan çıktı. Tekrar döndüğü zaman dalgın dalgın bir şarkı mırıldanıyordu.

Mürettebat salona girdi. Peşlerinde de Twer vardı. Adam kapıyı sessizce kapattı.

Mallow, "Şimdi," dedi. "Önce şunu öğrenelim. Bu adamı benim iznim olmadan gemiye kim aldı?"

Nöbetçi subayı öne doğru bir adım attı. Tayfalar gözlerini Mallow'dan kaçırdılar.

Nöbetçi subayı, "Özür dilerim, efendim," dedi. "Bu belirli bir kimsenin işi değil. Bu iş hep birlikte anlaşılarak yapıldı. Sonuçta misyoner bizden biriydi. Buradaki o yabancılar..."

Mallow adamın sözünü kesti. "Sana hak veriyor, duygularını anlıyorum. Bu adamlar senin emrinde miydiler?" "Evet, efendim." Ay sona erdiği zaman hepsi de kamaralarına kapar. Tam bir hafta. Seni de bütün kontrol görevlerinden alıyorum. Yine bir hafta için. Anlaşıldı mı?"

Nöbetçi subayının yüzündeki ifade hiç değişmedi, ama omuzları hafifçe düştü. Çabucak, "Evet, efendim," dedi.

"Gidebilirsin. Silahının başına geç."

Kapı nöbetçisi subayının arkasından kapanırken diğerleri hep bir ağızdan konuşmaya başladılar. Twer atıldı. Onları neden cezalandırıyorsun, Mallow? Korelli'lerin yakaladıkları misyonerleri öldürdüklerini biliyorsun." "Emirlerime aykırı davranılması bile kendi başına kötü bir şey. Lehte ne kadar ayrıntı olursa olsun bu böyle. Ben iznim olmadan gemiye kimsenin girip çıkamayacağını söyledim." Tinter isyanla, "Yedi gün hiçbir şey yapmadık," diye mırıldandı. "Disiplin bu şekilde sağlanamaz." Mallow buz

gibi bir sesle, "Ben sağlayabilirim," dedi. "Normal koşullarda disiplin sağlanmasının övülecek bir yanı yoktur. Ben ölüm tehlikesi karşısında disiplinli olunmasını isterim. Yoksa hiçbir işe yaramaz. Nerede o misyoner? Onu karşıma getirin." Tüccar bir koltuğa oturdu. Kırmızı pelerinli misyoneri dikkatle öne doğru getirdiler. "Adın nedir, saygıdeğer peder?"

"Efendim?" Kırmızı cüppeli adam hızla, bütün vücuduyla Mallow'a doğru döndü. İrileşmiş gözleri boş boş bakıyordu. Bir şakağı çürümüştü. Başlangıçtan beri ne konuşmuş, ne de Mallow'un bildiği kadarıyla yerinden kımıldamıştı. "Saygıdeğer peder, adın nedir?"

Misyoner birden heyecanla canlandı. Kollarını herkesi kucaklayacakmış gibi açtı. "Oğlum... çocuklarım. Daima Galaksi Ruhunun koruyucu elleri olarak kalmanızı dilerim." Twer öne doğru bir adım attı. Gözlerinde endişeli bir ifade vardı. Sesi boğuklaşmıştı. "Bu adam hasta. Biri onu götürüp yatırsın. Mallow ona yatmasını emret. Bir doktor da çağırt. Fena yaralanmış..." Mallow kalın kolunu uzatarak Twer'i geri itti.' "İşime karışma, Twer. Yoksa seni odadan attırırım. Adın nedir, saygıdeğer peder."

Misyoner birdenbire sanki ona yalvarıyormuş gibi ellerini birbirine kenetledi. "Siz aydınlığa erişmiş insanlarsınız. Beni dinsizlerden koruyun." Artık telaşlı telaşlı konuşuyordu. "Peşimi bırakmayan ve cinayetleriyle Galaksi Ruhunu yaralamak isteyen bu kara kalpli hayvanların elinden beni kurtarın. Ben Anacreon dünyalarından Jord Parma'yım. Vakıfta eğitildim. Vakfın kendisinde, evlatlarım. Ben Ruhun bütün esrarları öğretilmiş olan bir rahibiyim. İçimden bir ses beni çağırdığı için kalkıp buraya geldim." Kesik kesik soluyordu. "Ruhları aydınlanmamış insanların elinde ıstırap çektim. Siz Ruhun Çocuklarısınız. Ruh adına beni o dinsizlerden koruyun."

Birden acil durumlarda kullanılan alarm aygıtının madeni, tiz sesi yükselerek rahibin sözlerini kesti. "Düşman birlikleri görüldü! Talimat bekliyoruz." Bütün gözler aygıta dikildi.

Mallow hiddetle küfretti. Sonra düğmeyi "konuşma" noktasına doğru çevirerek, "Nöbeti sürdürün," dedi. "Hepsi bu kadar." Aygıtı kapattı.

Sonra ayağa kalkarak lumboza gitti. Perdeler bir dokunuşuyla hışırdayarak yanlara doğru açıldılar.

Tüccar hiddetle dışarı baktı.

Düşman birlikleri! Dışarıda bir Korell güruhu toplanmıştı. Birkaç bin kişi vardı orada. Kalabalık ayaktakımı hava limanına bir uçtan bir uca doluşmuştu. Magnezyum meşalelerinin soğuk ve sert ışığında öndekilerin ağır ağır yaklaştıkları görülüyordu.

"Tinler!" Tüccar dönmedi, ama ensesi kıpkırmızı kesilmişti. "Dış mikrofonu çalıştır ve bu güruha ne istediklerini sor. Aralarında yasaların bir temsilcisinin bulunup bulunmadığını sor. Ne bir söz ver, ne de onları tehdit et. Yoksa seni öldürürüm!" Tinter dönerek salondan çıktı.

Mallow kaba bir elin omzunu kavradığını hissetti. Elinin tersiyle bunu itti. Yanına sokulan Twer'di. Adam, Tüccarın kulağına öfkeden ıslığa dönen bir sesle, "Mallow, bu adamı korumalısın," diye fısıldadı. "Yoksa mertliğini de, şerefini de ayaklar altına almış olursun. O Vakıftan ve bir rahip. Şu dışarıdaki vahşiler... Ne dediğimi duyuyor musun?"

"Duyuyorum, Twer!" Mallow'un sesi çok sertti. "Benim burada yapmam gereken birçok iş var. Bunlar bir misyoneri korumaktan daha önemli. Ben, uygun bulduğumu yapacağım. Seldon ve Galaksi adına yemin ediyorum! Beni engellemeye kalkışırsan, o pis gırtlağını parçalarım! Beni engellemeye kalkışma, Twer, yoksa bu senin sonun olur."

Mallow dönerek salonda ilerledi. "Sen! Peder Parma! Anlaşmalara göre, Vakıf misyonerlerinin Korell topraklarına girmesinin yasak olduğunu biliyor musun?"

Misyoner titriyordu. "Ben sadece Ruhun gösterdiği yere girebilirim, oğlum. Ruhları kara insanlar ışığı reddediyorlar. Bu da onların yardıma ihtiyaçları olduğunun en büyük kanıtı sayılmaz mı?"

"Bunun konumuzla bir ilgisi yok, sayın peder. Sen bir Vakıf, hem de Korell yasalarına karşı geldin. Kalkığ buraya gelmekle bir suç işledin. Yasalar karşısında seni koruyamam."

Misyoner tekrar ellerini kaldırdı. O eski şaşkınlığı kaybolmuştu. Geminin dış bağlantı sistemi çalışmaya başlamıştı. Bundan cırlak bir ses yükseliyor, dışarıdaki güruhun öfkeli cevapları da zaman zaman hafifçe duyuluyordu.

Misyoner, "Onları duyuyor musun?" diye bağırdı. "Neden bana yasalardan söz ediyorsun? İnsanların yaptıkları yasalardan! Onlardan daha yüksek yasalar var. Galaksi Ruhu, 'Hemcinslerine zarar verilirken bir kenarda sakin sakin durmayacaksın,' diye emretmedi mi? 'Alçakgönüllü ve korumasız insanlara nasıl davranırsan, sana karşı da öyle davranılacak,' demedi mi? Silahların yok mu? Bu gemi senin değil mi? Vakıf seni desteklemiyor mu? Yukarıda ve etrafında evreni yöneten Ruh bulunmuyor mu?" Parma soluk almak için durdu.

Sonra Uzak Yıldız'ın dışarıda yankılanan sesi kesildi. Derken Subay Tinter içeri girdi. Çok endişeli olduğu belliydi.

Mallow kısaca, "Konuş," dedi.

"Jord Parma'yı onlara teslim etmemizi istiyorlar, efendim." "Onu vermediğimiz takdirde?"

"Çeşitli tehditler savuruyorlar, efendim. Sözlerini anlamak pek mümkün değil. Çok kalabalıklar, çıldırmış gibi bir halleri var. İçlerinden biri bu bölgeyi yönettiğini ve polis yetkilisi olduğunu iddia ediyor. Ama diğerlerinin ona istediklerini yaptıracakları belli."

Mallow omzunu silkti. "Onların istediklerini yapsın yapmasın, yasaları o temsil ediyor. Onlara bu yönetici, polis ya da neyin nesiyse o adamın yalnız başına gemiye yaklaşmasını söyle. O zaman Peder Jord Parma'yı kendisine vereceğimizi bildir."

Twer yumruklarını sıkarak, "Bunu yapamazsın!" diye Mallow'un üzerine yürüdü. Mallow'un elinde birdenbire bir tabanca belirdi. Genç Tüccar sert bir sesle, "Ben itaatsizliğin ne olduğunu bilmiyorum," dedi. "Şimdiye dek böyle bir şeyle hiç karşılaşmadım. Ancak burada bana bunun ne olduğunu öğretebileceğin! düşünen birisi varsa, o zaman ben de kendisine böyle

durumlarda hangi çareye başvurduğumu gösteririm." Tabancayı ağır ağır çevirerek Twer'e nişan aldı. Orta yaşlı, eski Tüccar kendisini zorlayarak yumruklarını gevşetti ve ellerini indirdi. Yüzündeki gergin ifade de kayboldu. Burnundan hışırtılı hışırtılı soluk alıyordu. Tinter salondan çıktı. Beş dakika sonra çelimsiz bir adam kalabalığın arasından çıktı. Ağır ağır, duraklaya duraklaya gemiye yaklaştı. Korku ve endişeyle titrediği belliydi. Adam iki kez geri dönecek oldu. Her iki seferinde de güruh denilen çok başlı ejderhanın tehditleri yüzünden gemiye doğru yaklaşmak zorunda kaldı. Mallow tabancasıyla işaret etti. "Pekâlâ... Grun, Upshur, misyoneri dışarı çıkarın." Misyoner tiz bir çığlık attı. Kollarını havaya kaldırarak kaskatı parmaklarını açtı. Geniş yenleri aşağıya doğru kayarken sıska, damarlı kolları ortaya çıktı. Bir an hafif bir ışıltı görülüp kayboldu. Mallow gözlerini kırpıştırdı ve tekrar işaret etti. Rahip iki tayfanın elinden kurtulmaya çalışırken avaz avaz bağırdı. "Hemcinsini kötülüğe ve ölüme terkeden bir haine lanet olsun! Aciz bir insanın yalvarışını duymayan o kulaklar sağırlaşsın' Saflığı görmeyen gözler kör olsun. Karanlıklarla dostluk eden bu ruh sonsuza dek kararsın..."

Twer avuçlarını kulaklarına sıkıca bastırdı.

Mallow tabancasının emniyetini kapayarak mahfazasına soktu. Kelimelere basa basa, "Dağılın," diye emretti. "Yerlerinizi alın. Kalabalık dağıldıktan sonra da altı saat nöbette bekleyeceksiniz. Ondan sonra da her savunma noktasında ikişer ikişer bulunulacak. Bu kırk sekiz saat sürdürülecek. Ondan sonra tekrar emir vereceğim. Twer, sen benimle gel."

Mallow'un özel dairesine gittiler. Tüccar bir koltuğu işaret etti. Orta yaşlı adam koltuğa çöktü. Tıknaz vücudu zayıflayıp büzülmüş gibiydi.

Mallow başını eğerek onu alaylı bakışlarla süzdü. "Twer, beni düş kırıklığına uğrattın. Üç yıllık siyaset hayatı sana tüccarlık günlerinde edindiğin alışkanlıkları unutturmuş anlaşılan. Unutma, ben Vakıftayken bir demokrat sayılabilirim. Ama bir gemi istediğim şekilde ancak despotça yönetilebilir. Şimdiye dek adamlarıma silah çekmek zorunda hiç kalmadım. Eğer sen haddi aşmasaydın, bugün de buna gerek kalmazdı. Twer senin

resmi bir görevin yok. Seni ben davet ettiğim için bu gemidesin. Sana her zaman nezaketle davranacağım. Ancak yalnızken. Bundan sonra adamlarımın önünde bana, 'Mallow,' değil, 'Siz, efendim,' diye hitap edeceksin. Ben bir emir verdiğim zaman üçüncü sınıf bir miçodan daha çabuk hareket edeceksin. Yoksa seni ben daha da hızlı bir şekilde ortadan kaldırırım. Anlaşıldı mı?" Ağzı kurumuş olan Twer yutkunmaya çalıştı. Sonra da istemeye istemeye, "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Bunu kabul ediyorum. El sıkışalım mı?"

Twer'in eli, Mallow'un iri avucunda kayboldu. Sonra orta yaşlı, eski Tüccar, "Ben iyiniyetle davrandım," diye açıkladı. "Bir insanı linç edilmeye göndermek çok zor bir şey. O ürkek polis görevlisi misyoneri kurtaramaz. Bir cinayet bu." "Bu benim elimde olan bir şey değil. Ama açıkçası olay burnuma pek kötü koktu. Durumu fark etmedin mi?"

"Neyi fark edecektim?"

"Bu uzay limanı kentin dışında, tenha bir bölgenin ortasında. Birdenbire bir misyoner kaçıyor. Ama nereden? Misyoner buraya koşuyor. Niçin? Bu bir rastlantı mı? Sonra müthiş bir kalabalık toplanıyor. O binlerce kişi nereden çıkıp geliyor? Büyükçe bir kent bile buradan en aşağı yüz elli kilometre ötede. Ama güruh yarım saat içerisinde uzay limanına doluveriyor. Nasıl oluyor bu?" Twer tekrarladı. "Nasıl?"

"Eh, misyoneri buraya getirip yem görevini yapması için salıvermiş olabilirler. Dostumuz Peder Parma'nın aklı pek karışıktı. Burada bulunduğu sürede de sanki kendisini pek toplayamadı." Twer acı acı, "Onu itip kakmışlar," diye mırıldandı.

"Belki! Ama belki de Korell'liler şövalyece davranmaya, misyoneri bir budala gibi korumaya kalkışacağımızı umuyorlardı. Rahip buraya gelmekle Korell ve Vakıf yasalarını çiğnemişti. Onu geri vermeye yanaşmadığım takdirde Korell'le karşı savaş açmış sayılacaktım. Vakıf da bizi savunmak için hukuki bir yol bulamayacaktı." "Bu... bu pek uzak bir olasılık."

Hoparlörden cırlak bir ses yükselerek Mallow'un arkadaşına cevap vermesini engelledi. "Resmi bir mesaj aldık, efendim." "Onu hemen verin."

Aygıtın altındaki yarıkta bir şıkırtı oldu ve parlak bir silindir belirdi. Mallow bunu açarak içindeki gümüş içirilmiş kâğıdı alıp baş ve işaret parmaklarıyla yokladı. "Başkentten doğrudan doğruya gönderilmiş. Bu Komdor'un kendi özel kâğıdı."

Tüccar mesajı çabucak okuduktan sonra hafif bir kahkaha attı. "Demek açıkladığım pek uzak bir olasılıktı ha?" Kâğıdı Twer'e atarak ekledi. "Misyoneri teslim ettikten yarım saat sonra pek nazik bir davetiye alıyoruz. Muhteşem Komdor'un huzuruna çıkacağız. Hem de daha önce tam yedi gün bekledikten sonra. Bence bir sınavı geçtik biz."

Komdor Asper kendi iddiasına göre halktan biriydi. Adamın başı kabaktı; ensesinde kalmış olan kır saçları cansızca omuzlarına düşüyordu. Gömleği kirliydi ve Komdor konuşurken burnunu çekip duruyordu. Komdor Asper, "Biz gösterişten hoşlanmayız, Tüccar Mallow," dedi. "Sahte gösterileri sevmeyiz. Ben sadece bu ülkenin bir numaralı vatandaşıyım, işte o kadar. Zaten Komdor da bu anlama geliyor ve benim başka bir unvanım yok." Bütün bunlar pek hoşuna gidiyormuş gibi bir hali vardı. "Hatta ben bunun Korell'le ülkeniz arasındaki en güçlü bağlardan biri olduğunu düşünüyorum. Anladığıma göre, sizin halkınız da bizimkiler gibi cumhuriyetin nimetlerinden yararlanıyormuş."

Mallow için için iki ülke arasında hiçbir benzerlik olmadığını tekrarlayarak ciddi ciddi, "Çok doğru, Komdor," dedi. "Hükümetlerimiz arasındaki barış ve dostluğun devamı için pek güçlü bir neden bu bence." "Barış! Ah!" Komdor romantik tavırlarla yüzünü buruşturup kırıştırırken seyrek kırçıl sakalı titreşti. "Çevrede barış idealine benim kadar değer veren hiç kimse olamaz. Saygıdeğer babamın yerine devlet başkanlığına seçildiğimden beri barışın hiçbir zaman bozulmadığını dürüstlükle söyleyebilirim. Belki bunu açıklamamam gerekir, ama...." Usulca öksürdü. "Bana uyruklarımın, daha doğrusu benimle eşit olan vatandaşlarımın bir isim taktığını söylediler. Halk beni 'Çok Sevilen Asper' diye çağırıyormuş."

Mallow bakışlarını bakımlı bahçede dolaştırdı. Belki de çok öldürücü oldukları anlaşılan garip biçimli silahlar kuşanmış olan o uzun boylu adamlar köşelerde sırf kendisine karşı bir önlem olarak bekliyorlardı. Mallow bunu normal bulacaktı. Ama sarayın etrafını saran çelik putreli, yüksek duvarların yakın bir zamanda sağlamlaştırılmış olduğu da anlaşılıyordu. Bu 'Çok Sevilen Asper'e yakışmayacak bir işti. Mallow, "O halde sizinle görüşmem gerektiği için gerçekten çok şanslıyım, Komdor," dedi. "Bu bölgede aydın bir yöneticileri olmayan dünyalardaki despotlar ve hükümdarlarda genellikle bir başkanın çok sevilmesini sağlayacak özellikler yok." "Örneğin?" Komdor'un sesi ihtiyatlıydı.

"Örneğin, onlar halkın çıkarlarıyla yakından ilgilenmiyorlar. Ama öte yandan, siz durumu anlayacaksınız." Mallow 'la Komdor bahçede ağır ağır ilerlerken, Asper gözlerini çakıl dökülmüş yola dikti. Ellerini arkasında kavuşturmuş, ovuşturup duruyordu Tüccar nazik nazik konuşmasına devam etti. "Bugüne dek ülkelerimiz arasındaki ticaret hükümetinizin tüccarlarımız konusunda koyduğu kısıtlamalar yüzünden zarar gördü. Herhalde sız de çoktan ben sonsuz ticaretin... " Komdor mırıldandı. "Serbest ticaret."

"Serbest ticaret, olsun. Bu durumun düzelmesinin iki taraf için de yararlı olacağının herhalde farkındasınız. Sizde bizim istediğimiz bazı şeyler var. Bizde de size gereken şeyler. Zenginliğin artması için alışveriş yapılması yetecek. Sizin gibi aydın bir yöneticiye, ulusun dostu olan bir başkana, hatta halktan birine bu konunun uzun uzun anlatılmasına hiç ihtiyaç yok. Böyle bir şeye kalkışarak zekânıza hakaret edecek değilim."

"Doğru. Ben de bu durumun farkındayım. Ama ne yapabilirim ki?" Asper'in sesi şikâyet dolu bir sızlanma halini aldı. "Vakıflar daima mantıksızca davrandılar. Ben ekonomimizin kaldıracağı oranda ticaret yapılmasına taraftarım. Fakat sizin koşullarınızı da kabul edemem. Sonuçta bu gezegenin tek efendisi değilim." Sesi yükseldi. "Ben sadece kamunun bir hizmetkârıyım. Halkım sırmalı kırmızı süsleri olan bir ticareti kabul edemez."

Mallow dikleşti. "Dinin zorla kabul ettirilmesinden mi söz ediyorsunuz?"

"Daima böyle olmadı mı? Askone'un yirmi yıl önceki durumunu herhalde hatırlıyorsunuz. Önce onlara sizin mallarınızdan bazıları satıldı. Sonra Vakıftılar aygıtların uygun şekilde işlemesi için misyonerliğin serbest bırakılmasını istediler. Sağlık Tapınakları kurulmasını talep ettiler. Sonra dini okullar açıldı. Din görevlilerinin özerklikleri ve bazı hakları kabul edildi. Sonunda ne oldu? Askone şimdi Vakıf Sisteminin bir üyesi ve Büyük Efendi iç çamaşırlarının bile kendisine ait olduğunu iddia edebilecek durumda değil. Ah, hayır! Ah, hayır!

Özgür insanların gururu böyle bir şeye gelemez." Mallow atıldı. "Ben bu saydıklarınızdan hiçbirini teklif etmiyorum ki!" "Öyle mi?"

"Öyle ya! Ben birinci sınıf bir Tüccarım. Benim dinim para. Misyonerlerin bütün o mistik hokkabazlıkları beni sinirlendiriyor. Onlara katlanmayı reddetmenizse beni sevindiriyor. Böylece sizin tam bana göre bir insan olduğunuzu anlıyorum."

Komdor tiz bir sesle, kesik kesik güldü. "Çok güzel söylediniz! Vakıf şimdiye dek sizin gibi yetenekli birini göndermeliydi." Elini dostça bir tavırla Tüccarın geniş omzuna koydu. "Ama siz bana durumun sadece yarısını anlattınız. Yani sadece bityeniği olmayan yanlarını. Şimdi de bityeniğini açıklayın bakalım." "Bu işin içinde sadece bir iş var, Komdor. Korkarım müthiş bir servetiniz olacak." Asper burnunu çekti. "Sahi mi? Fakat ben serveti ne yapayım? Gerçek servet insanın halkının ona duyduğu sevgidir. Ben de buna sahibim." "Her ikisi de sizin olabilir. Ne demişler, bir elle altın toplarken diğeriyle de birini okşamak mümkündür."

"Ah, bu doğru olsaydı gerçekten de ilgimi uyandırırdı, delikanlı. Bunu nasıl başaracağız?"

"Ah, bu birkaç yoldan sağlanabilir. İşin zor yanı bunlardan birini seçebilmekte. Şimdi... Sözgelişi, lüks eşyalar. Şuna bir bakın... Mallow iç ceplerinin birinden usulca parlak bir madenden yapılmış, yassı bir zincir çıkardı. "Evet, sözgelişi bu."

"O nedir?"

"Bunun ne olduğunu göstererek anlatabilirim. Biz kız çağırabilir misiniz? Herhangi bir genç kız olabilir. Ah, evet, bir de bir boy aynası gerekiyor." "Hım... O halde içeri girelim." Komdor oturduğu yerden, "Evim," diye söz ediyordu. Ama herhalde halk buraya "Saray" adını takmıştı.

Mallow'un ayrıntılara kanmayan gözleri Tüccara burasının bir kaleden farksız olduğunu açıkladı. Saray kente bakan bir tepenin üzerine yapılmıştı. Duvarları kalındı ve tahkim edilmişti. Giriş yollarında nöbetçiler bekliyor, yapılış tarzı da burasının savunmaya elverişli bir yer olduğunu belirtiyordu.

Mallow, tam Çok Sevilen Asper'e göre bir "ev" diye düşündü.

Genç bir kız karşılarında durdu ve yerlere kadar eğilerek Komdor'u selamladı.

Komdor, "Bu Komdora'nın hizmetkârlarından biri," diye açıkladı. "İşinize yarar mı?"

"Hem de çok."

Mallow zinciri kızın beline takarak gerilerken Komdor onu dikkatle seyretti. Sonra da burnunu çekerek, "Ee?" dedi. "Hepsi bu kadar mı?"

"Perdeleri kapatır mısınız, Komdor? Küçükhanım tokanın hemen yanında ufak bir çıkıntı olacak. Lütfen onu yukarıya doğru kaldırın. Haydi, yapın bunu. Size bir şey olacak değil." Kız istenileni yaptı. Sonra soluğunu tutarak ellerine baktı. Sonunda, "Ah..." diye inledi. , Kızın belinden yukarısını uçuk tonda, rengi sık sık değişen, durmadan hareket eden bir ışık sarmıştı. Bu, kızın başının yukarısında toplanıyor ve sıvı ateşten bir taç halini alıyordu. Sanki biri kuzey ışıklarını gökyüzünden almış ve bunları bir pelerin haline sokmuştu. Kız aynaya yaklaşarak hayaline büyülenmiş gibi baktı. Mallow ona donuk çakıllardan yapılmış bir gerdanlığı uzattı. "Şunu da alın. Boynunuza takın." Genç kız, Tüccarın bu isteğini yerine getirdi. Işıklı alana giren her çakıl birer alev halini aldı. Kırmızı ve altınımsı alevler titreşerek yükseliyorlardı. Mallow saraylı kıza, "Buna ne diyorsunuz?" diye sordu.

Kız cevap vermedi, ama gözlerinde hayranlık dolu bir ifade vardı. Komdor işaret etti. Kız da istemeye istemeye kemerdeki çıkıntıyı aşağıya itti. Işıklar birdenbire kayboldu. Hizmetkâr da o şahane süslerin anılarıyla odadan çıktı.

Mallow, "Bunlar sizin, Komdor," dedi. "Komdora'ya vermeniz için. Bunları Vakfın gönderdiği ufak armağanlar sayın."

"Hım..." Asper sanki ağırlıklarını hesaplıyormuş gibi bir tavırla kemerle gerdanlığı ellerinde tarttı. "Bu iş nasıl başarılıyor?"

Mallow omzunu silkti. "Bu bizim teknisyenlerin cevaplayabileceği bir soru. Ama bunlar rahiplerin yardımı olmadan... dikkat edin, rahiplerin yardımı olmadan, diyorum... da çalışacak ve ışıldayacaklar." "Eh, bunlar kadınca süsler. İnsan bunları ne yapar? Böyle şeyler para getirir mi ki?" "Balolar, resepsiyonlar, ziyafetler düzenleniyor, değil mi?" "Evet, tabii."

"Kadınların bu tür ziynet eşyalarına ne kadar para vereceklerini biliyor musunuz? En aşağı on bin kredi." Komdor fena halde sarsıldı. "Ya!"

"Bu kemerin güç ünitesi altı aydan fazla dayanmayacağı için bunun yenilenmesi gerekecek. Şimdi bunlardan istediğiniz kadarını bin kredi karşılığı dövme demire satabilirim. Böylece yüzde dokuz yüz kâr edersiniz." Komdor sakalını yoluyordu neredeyse. Aklından müthiş hesaplar yaptığı belliydi. "Galaksi! Yaşlı, zengin kadınlar bu süsler için birbiriyle yarış edeceklerdir. Sayıyı az tutacak ve hepsini de açık artırmayla satacağım. Tabii bu işe şahsen karıştığımı onların bilmesi doğru olmaz..."

Mallow, "İsterseniz sahte şirketlerin nasıl çalıştığını size açıklayabiliriz," dedi. "Sonra... örneğin bütün ev araç ve gereçlerini ele alalım. En sert eti iki dakikada kızartıp yumuşatan portatif ocaklarımız var. Bilenmesi gerekmeyen bıçaklarımız da. Küçük bir dolaba yerleştirilecek ve tümüyle otomatik olarak çalışacak tam bir çamaşırhanemiz olduğunu da söyleyeyim. Bulaşık makineleri... Yer silicileri, eşya cilalayıcılar, tozu yutucular, ışıklandırma araç gereçleri. Ah, aklınıza gelen her şey! Bunları halkın almasını sağladığınız takdirde size duyulan sevgi de daha artar. Bunu bir

düşünün. Bunlar hükümetin tekelinde olduğu ve yüzde dokuz yüz kârla satıldığı takdirde elinize geçecek... şey... parayı düşünün. Bu araç ve gereçler halkınız için verdikleri paradan kat kat değerli olacaklar. Onların bütün bunları kaça aldığınızı bilmeleri de şart değil. Şunu da unutmayın: Bu araç ve gereçlerin rahipler tarafından kontrol edilmelerine gerek yok. Herkes mutlu olacak." "Galiba sizin dışınızda. Bütün bu alışveriş sırasında sizin elinize ne geçecek?"

"Vakıf yasalarına göre her Tüccarın eline geçen miktar. Yani ben ve adamlarım kazandığımız paranın yarısını alacağız. Siz satmak istediğim her şeyi alın. ikimiz de bundan kazançlı çıkarız. Çok kazançlı hem de."

Komdor pek zevkli şeyler düşünmeye başlamıştı. "Bu araç ve gereçlere karşı ne istiyordunuz? Demir mi?" "Evet, demir, kömür ve boroksit. Ayrıca tütün, biber, magnezyum ve sert tahta. Bunlardan sizde bol bol da var."

"İyi bir alışverişe benziyor bu!"

"Ben de aynı fikirdeyim. Ha, aklıma bir şey daha geldi, Komdor. Bütün fabrikalarınızdaki aletleri de yenileyebilirim!"

"Efendim? Nasıl olacak bu?"

"Örnek olarak çelik fabrikalarınızı alalım. Bende küçücük aletler var. Bunlar çelik işlerinde kullanılıyorlar. O aletlerden yararlandığınız takdirde üretim masraflarınız eskisinin yüzde birine iner. Fiyatları yarıya indirirsiniz o zaman. Ama üreticilerin kazançlarını paylaşır ve yine de çok kârlı çıkarsınız. Bir gösteri yapmama izin verdiğiniz takdirde bunu size daha iyi anlatabilirim. Bu kentte bir çelik fabrikası var mı? Bu gösteri fazla uzun sürmez."

"Bunu sağlayabiliriz, Tüccar Mallow. Ama yarın, yarın. Bu gece bizimle yemek yer misiniz?" Mallow, "Adamlarım... " diye başladı.

Komdor cömertçe, "Onlar da gelsinler," dedi. "Ülkelerimizin dostça birleşmelerinin bir simgesi olur bu. Biz de sizinle yine dostça konuşma fırsatını bulmuş oluruz. Ama bir tek şeyi unutmayın..." Asper'in yüzü uzadı

ve sertleşti. "İşe dini karıştırmak yok. Bütün bunların misyonerlerin ülkeme girmeleri için ilk adım olduğunu da sanmayın."

Mallow hafif bir alayla, "Komdor," diye cevap verdi. "Bana inanın. Din benim kazancımı yarıya indirir." "Eh, o halde şimdilik bu kadarı yeter. Adamlarım sizi geminize götürecekler."

Komdora kocasından çok daha gençti. Uçuk renkli yüzü soğuk ifadeliydi. Siyah saçlarını düzgünce ve sıkıca arkaya doğru taramıştı.

Aksi aksi, "Konuşman bitti mi, zarif ve soylu kocacığım?" diye söylendi. "Artık istersem bahçeye bile çıkabilirim, değil mi?"

Komdor uysalca, "Melodrama hiç gerek yok, Licia, hayatım," dedi. "O genç adam bu akşam yemeğe gelecek. Onunla istediğin kadar gevezelik edebilirsin. Hatta bütün söylediklerimi dinleyerek eğlenebilirsin de.

Sarayda onun adamlarına da yer hazırlanması gerekiyor. Sayılarının az olmasını dilerim." "Ah, onların domuz yemeğe meraklı adamlar olduklarından eminim. Herhalde hayvanın bir budunu mideye indiriyor ve üzerine de kova kova şarap içiyorlar. Ziyafetten sonra yaptığın masrafı hesaplayacak ve tam iki gece inim inim inleyeceksin."

"Şey, belki de inlemeyeceğim. Benim hakkımda bütün düşündüklerine karşın ziyafetin fevkalade zengin olmasını istiyorum."

"Oh, anlıyorum." Komdora kocasına onu aşağı gördüğünü belirten bir tavırla baktı. "O barbarlarla pek dostsun bakıyorum. Belki de bu yüzden o yabancıyla yaptığın görüşmeye katılmamı istemedin. Belki de o iğrenç adamla babam aleyhinde bir komplo kuruyorsun." "Ne münasebet!"

"Ah, bu sözlerine inanacağımı sanıyorsun, değil mi? Ben zavallı bir kadınım. Beni siyaset uğruna feda ettiler, iğrenç bir evlilik yapmaya zorladılar. Kendi dünyamdaki çıkmaz sokaklarda ya da mezbelelerde daha uygun bir erkek bulabilirdim." "Eh, o halde beni iyi dinle. Belki de kendi dünyana dönmek hoşuna gider. Ama senden hatıra olarak en iyi tanıdığım organını, yani şu dilini kesip alabilirim. Ve..." Komdor düşünceli bir tavırla başını yana eğdi. "Güzelliğini mükemmel bir hale sokmak için kulaklarını

ve burnunun ucunu kesmem de iyi olur." "Buna cüret edemezsin, seni küçük fino köpeği seni! Babam senin bu oyuncak ülkeni paramparça edip, meteor tozu haline sokar. Hatta ona bu barbarlarla dost olduğunu haber verdiğim takdirde bunu hemen de yapabilir."

"Hım... Tehditler savurmana hiç gerek yok. Bu gece o yabancıyı sorguya çekmekte serbestsin. O arada şu durmadan sallanan dilini de tutmaya çalış." "Bana emrediyorsun öyle mi?"

"Haydi haydi, şunları al ve sus." Komdor zinciri karısının beline, gerdanlığı da boynuna taktı. Sonra çıkıntıyı yukarıya doğru iterek geri çekildi.

Komdora soluğunu tutarak ellerini uzattı. Gerdanlığa usulca dokundu ve inledi.

Komdora memnun memnun ellerini ovuşturdu. "Bunları bu gece takabilirsin... ve sana başkalarını da alacağım. Şimdi sesini kes."

Derken Komdora sesini kesti.

Jaim Twer sıkıntılı sıkıntılı kımıldanarak ayaklarını yere sürdü. "Suratın neden asıldı?" Derin düşüncelere dalmış olan Hober Mallow başını kaldırdı. "Suratım asık mı? Öyle bir niyetim yoktu." "Dün bir şey oldu sanırım. Yani o ziyafet dışında." Twer bir an durdu, sonra da ani bir kesinlikle ekledi. "Başımız dertte değil mi, Mallow?"

"Dertte mi? Hayır. Tersine. Her istediğim çabucak oluyor. Örneğin, o çelik fabrikasına çok kolaylıkla gireceğiz."

"Bir tuzaktan mı kuşkulanıyorsun?"

"Ah, Seldon aşkına! Melodramı bırak şimdi." Mallow sabırsızlığını yenmeye çalışarak daha sakin bir tavırla ekledi. "Fabrikaya girmemizi itirazsız kabul etmelerinden, orada görülecek bir şey olmadığı anlaşılıyor."

Twer düşünceli düşünceli mırıldandı. "Atom gücü ha? Beni dinle. Burada, Korell'de ekonominin atom gücüne dayandığını gösteren hiçbir şey

yok. Atom gücü üretme gibi ana bir teknolojinin her şey üzerinde yapacağı yaygın etkinin izlerini gizlemek son derecede zor bir şeydir."

"Ama bu teknoloji yeni başlıyorsa ve savaş ekonomisine ekleniyorsa o zaman durum değişir, Twer. O vakit bu teknolojiye sadece çelik fabrikaları ve tersanelerde rastlarsın." "Fabrikada öyle bir şeyle karşılaşmazsak... "

"O zaman Korell'lilerde atom gücü olmadığı anlaşılır. Belki de bunu gizledikleri. Artık yazı tura atar ya da tahminlerde bulunursun."

Twer başını salladı. "Keşke dünkü ilk görüşmede yanında olsaydım..."

Mallow ifadesiz bir yüzle, "Evet, keşke," dedi. "Manevi desteğe hiçbir itirazım yok. Fakat ne yazık ki, görüşme koşullarını Komdor saptadı, ben değil... Ah, işte bizi fabrikaya götürecek yer taşıtı da geldi. Araç ve gereçler yanında mı?" "Hepsi de."

Fabrika büyüktü. Etrafa gizlenmesi hemen hemen olanaksız bir çürük kokusu sinmişti. Fabrika girişi boştu ve içeriye anormal bir sessizlik çökmüştü. Komdor ve maiyetinin böyle yerlere gelmeye pek alışık olmadıkları belliydi.

Mallow çelik levhayı hızla kaldırarak iki desteğin üzerine yerleştirdi. Twer'in uzattığı aleti aldı ve kurşun mahfazasının içindeki deri sapı tuttu. "Bu alet tehlikelidir. Ama ona bakarsanız bıçkı makinesi de öyledir. İnsanın sadece parmaklarını koruması gerekiyor, işte o kadar."

Tüccar konuşurken namlu yarığını çelik levhanın üzerine boylamasına sürdü. Levha hemen sessizce ikiye ayrıldı.

Diğerleri heyecanla sıçrayınca Mallow güldü. Levhanın parçalarından birini alarak dizine dayadı. "Kesme uzunluğunu şaşmaz bir doğrulukla ayarlayabilirsiniz. Bunu bir santimin ellide birine kadar indirmek mümkündür. Beş santim kalınlığında bir levha da ortasından bunun kadar kolaylıkla kesilebilir. Kalınlığı doğru bir şekilde saptadıktan sonra çelik levhayı tahta bir masanın üzerine koyar ve tahtayı çizmeden levhayı ikiye ayırırsınız."

Mallow'un her sözüyle atom makası hareket ediyor ve odada kesilmiş çelik parçaları uçuyordu. Tüccar, "İşte bu kesmek için," dedi. Sonra makası Twer'e geri verdi. "Rende de var. Çelik bir levhayı inceltmek, bir çıkıntıyı düzeltmek, pas izini çıkarmak mı istiyorsunuz? Bakın!"

Çelik levhanın diğer parçasından on beş santim boyunda şeritler halinde saydam, ince parçalar döküldü. Sonra şeritlerin genişliği yirmi santime çıktı. Sonunda otuz santime. "Matkap mı gerekiyor? Hepsi de aynı prensibe göre çalışır."

Şimdi Mallow 'la Twer'in etrafını Korell'liler sarsmışlardı. Sanki bu etkileyici bir satıcılık gücü haline sokulmuş bir sokak hokkabazlığı, bir el çabukluğu gösterisiydi.

Komdor Asper çelik parçalarına dokundu. Yüksek mevkideki memurlar ayaklarının ucuna basarak birbirlerine yaklaşıp, aralarında fısıldaştılar. Mallow ise otomatik matkabının her dokunuşuyla iki buçuk santim kalınlığındaki sert çeliğe temiz, biçimli delikler açıyordu. "Bir tek gösteri daha kaldı. Lütfen biri bana kısa iki boru getirsin."

Saygıdeğer bir mabeyinci o genel heyecan ve merak arasında telaşla fırladı. Herhangi bir işçi gibi ellerini kirletti.

Mallow boruları diklemesine yerleştirerek makasın bir vuruşuyla uçlarını yonttu. Sonra iki boruyu yeni kesilmiş uçlarından birleştirdi.

Bir tek boru halini aldı bu. Kesmenin neden olduğu kusurları kaybolan yeni uçlar hemen birbiriyle birleştiler. Hem de bir seferde.

Mallow başını kaldırarak seyircilerine baktı. Birden kalbi müthiş bir heyecanla çarpmaya başladı.

Midesinin kasları buz gibi oldu ve büzüldü.

Komdor'un muhafızları o heyecan arasında öne çıkmışlardı ve Mallow ilk kez onları yakından görebiliyordu. Adamların hiç tanımadığı silahların ayrıntılarını da öyle.

Atom silahlarıydı bunlar. Bunun kuşku götürecek hiçbir yanı yoktu. Patlamaya çalışan silahların namlularının bu biçimde olması imkânsızdı. Ama önemli olan bu değildi. Hayır, hiç önemli sayılmazdı bu. Bu silahların kabzaları altın kaplamaydı. Artık iyice aşınmış olan bu kaplamalara "Uzay Gemisi ve Güneş" şekilleri kazınmıştı.

Aynı "Uzay Gemisi ve Güneş" işareti Vakfın başladığı ve henüz tamamlamadığı ansiklopedinin bütün kalın ciltlerinin üzerinde de vardı. Milyonlarca yıl boyunca Galaksi İmparatorluğunun bayrağını süslemiş olan o Uzay Gemisi ve Güneş!

Mallow kafasından bu düşünceler geçerken konuşmasını sürdürdü. "Şu boruyu bir deneyin. Artık bir tek parça halinde bu. Tabii kusursuz değil. Çünkü bu birleştirmenin aslında elle yapılmaması gerekiyor." Artık hiçbir el çabukluğuna gerek yoktu. Tüccar, Korellileri iyice etkilemişti. İşini başarıyla sona erdirmiş, istediğini elde etmişti genç adam. Şimdi kafasında bir tek düşünce vardı. Altın ışıklı o daire ve çarptırılmış siper şeklindeki uzay gemisi... O işaret! İmparatorluğun Uzay Gemisi ve Güneşi! İmparatorluk!

Bu sözcük Mallow'un kafasında yankılanıyordu. Aradan yüz elli yıl geçmişti, ama Galaksinin derinliklerinde bir yerde İmparatorluk hâlâ yaşıyordu. Şimdi yavaş yavaş Çevreye sokulmaya başlamıştı. Mallow gülümsedi. Uzak Yıldız uzaya açılalı iki gün olmuştu. Hober Mallow özel dairesinde geminin ikinci kaptanı Drawt'a bir zarf, rulo halinde bir mikro-film ve gümüşümsü bir küre verdi.

"Bundan bir saat sonra bu geminin süvarisi sensin. Bu görevin ben dönünceye kadar sürecek. Belki de sonsuza dek."

Drawt ayağa fırlayacak oldu.

Ama Mallow otoriter bir tavırla elini sallayarak onun oturmasını sağladı. "Sus ve beni dinle. Zarfın içinde gitmen gereken gezegenin tam yeri var. Orada iki ay beni bekleyeceksin. Eğer o iki ay sona ermeden Vakıf seni bulursa, o zaman bu mikro-filmi vereceksin. Bu, benim bu yolculukla ilgili

raporum. Ancak iki ayın sonunda dönemezsem... " Mallow'un sesi çok ciddiydi. "Vakıf gemileri seni bulamazlarsa, o zaman hemen Terminus gezegenine gidecek ve rapor olarak bu kez bu Zaman Kapsülünü vereceksin. Anlıyor musun?" "Evet, efendim."

"Sen ya da mürettebattan hiç kimse resmi raporuma ekler yapmayacak. Açıklamalarda bulunmayacak." "Ya bizi sorguya çekerlerse, efendim?" "O zaman hiçbir şey bilmediğinizi söylersiniz." "Emredersiniz, efendim." Konuşma sona erdi.

Elli dakika sonra bir filika Uzak Yıldız'dan ayrıldı.

Onum Barr yaşlı bir adamdı. Artık hiçbir şeyden korkmayacak kadar yaşlı. Son kargaşalıkların ardından herkesten uzak bir köşeye çekilmişti. Yıkıntıların arasından kurtarabildiği kadar kitabı da yanına almıştı. Kaybetmekten korktuğu hiçbir şey yoktu. Hele hayatının geri kalan yıllarını yitirme olasılığı onda hiç dehşet uyandırmıyordu. Bu yüzden de içeriye giren genç adama korkusuzca baktı.

"Kapınız açıktı," dedi genç adam. Yabancı bir aksanla konuşuyordu. Onum Barr yabancının belindeki acayip, mavi çelikten silahını fark etti. Loş, küçük odada genç adamın etrafını saran güç alanı da belli oluyordu.

Barr yorgun yorgun, "Kapıyı kapalı tutmam için bir neden yok ki!" dedi. "Benden bir şey mi istiyorsunuz?" "Evet." Yabancı hâlâ odanın ortasında duruyordu. Hem boylu bosluydu, hem de enli yapılı. "Bu civardaki tek ev sizinki."

Barr başını salladı. "Evet, burası ıssız bir yerdir. Ama doğuda bir kent var. Oranın yolunu size gösterebilirim." "Biraz sonra... Şimdi oturabilir miyim?"

Yaşlı adam içini çekerek, "Eğer iskemleler sizi taşıyabilirse," dedi. Sandalyeler de eskiydi. İhtiyarın daha güzel gençlik günlerinden kalma eşyalar...

Yabancı, "Adım Mallow," diye açıkladı. "Hober Mallow. Çok uzaklardaki bir gezegenden geliyorum." Barr başını sallayarak gülümsedi.

"Konuşmanızdan bunu çoktan anladım. Ben Siwenna'lı Onum Barr'ım. Bir zamanlar İmparatorluğun soylu sınıfındandım." "O halde burası Siwenna. Elimde burayı bulabilmek için sadece eski haritalar vardı." "Güneşlerin yerleri yanlış olduğuna göre... haritalar gerçekten çok eski olmalı... " Barr hiç kımıldamadan otururken, Mallow derin bir düşünceye daldı. Yaşlı adam yabancının atomlu güç alanının kaybolmuş olduğunu fark ederek kendi kendine, artık yabancıları korkutmadığım bir gerçek, diye itiraf etti. Hatta iyi ya da kötü bir şekilde düşmanlarımı bile etkileyemiyorum... Sonra, "Evim yoksul," dedi. "Pek gelirim de yok. Mideniz dayanabilirse kara ekmeğimle kuru mısırımı sizinle paylaşabilirim." Mallow başını kaldırdı. "Ben yemek yedim. Kalmam da olanaksız. Bana sadece hükümet merkezine nasıl gidebileceğimi tarif etmenizi istiyorum."

"Bunu kolaylıkla yapabilirim. Yalnız kastettiğiniz gezegenin merkezi mi? Yoksa İmparatorluk sektörünün ki mi?"

Genç adamın gözleri kısıldı. "İkisi de aynı değil mi? Burasının Siwenna olduğunu sanıyordum." Yaşlı soylu başını salladı. "Evet, Siwenna. Ama Siwenna artık Normanni Sektörü'nün başkenti değil. Evet, eski haritalarınızın sizi yine yanıltmış oldukları anlaşılıyor. Yıldızlar ve güneşler yüzyıllar boyunca değişmeyebilirler. Fakat siyasi sınırlar pek de sabit değillerdir." "İşte bu kötü. Hatta çok kötü. Yeni başkent çok uzak mı?" "Başkent Orshall'de. Buradan yirmi parsek uzaklıkta. Haritalarınızın yardımıyla oraya gidebilirsiniz. O haritalar kaç yıllık?" "Yüz elli."

"O kadar eski ha?" Yaşlı adam içini çekti. "O sürede pek çok şey oldu. Bu olayları biliyor musunuz?"

Mallow başını ağır ağır, "Hayır," der gibi salladı.

Barr, "Çok şanslısınız," diye mırıldandı. "Eyaletler için pek kötü bir dönemdi bu. Altıncı Stannel zamanında durum biraz değişti. Ama o da elli yıl önce oldu. Ondan beri de ayaklanma ve felaket! Ayaklanma ve felaket!" Yaşlı adam kendi kendine sordu. "Acaba ben gevezeleşmeye mi başladım? Burada çok yalnızım ve insanlarla konuşma fırsatı pek bulamıyorum."

Mallow birdenbire sert bir sesle, "Felaket öyle mi?" dedi. "Eyalet çok yoksul düşmüş gibi konuşuyorsunuz." "Belki tam anlamıyla değil. Birinci sınıf yirmi beş gezegenin kaynaklarının tüketilmesi epey zaman alır. Ancak geçen yüzyıl zenginliğiyle kıyaslandığı zaman tepe aşağıya gittiğimiz anlaşılır. Henüz bu iniş durmuş da değil. Bütün bunlar sizi neden ilgilendiriyor, yabancı? Birden canlandınız. Gözleriniz pırıl pırıl parlıyor."

Yaşlı adam rengi uçmuş gözleriyle Mallow'un gözlerinin içine bakar ve gördükleri yüzünden gülümserken, genç Tüccar neredeyse kızaracaktı.

Mallow sonra, "Buraya bakın," dedi. "Ben bir Tüccarım. Galaksinin sınırında bir yerdenim. Bazı eski haritalar buldum. Yeni pazarlar sağlamaya çalışıyorum. Tabii yoksul düşmüş ülkelerle ilgili sözler beni sıkıyor. Bir dünyada para yoksa oradan bir kazanç da sağlayamazsınız. Şimdi... Siwenna ne durumda örneğin?"

Yaşlı adam öne doğru eğildi. "Bunu bilemem. Belki Siwenna şimdi bile refah içinde. Ancak siz gerçekten Tüccar mısınız? Sizde daha çok bir savaşçı hali var. Elinizi tabancanızın yakınında tutuyorsunuz. Çenenizde de bir yara olduğunu görüyorum." Mallow çabucak başını kaldırdı. "Benim geldiğim yerde yasalar pek uygulanmıyor. Savaşma ve yaralanma bir Tüccarın yaşamının bir parçası sayılır. Dövüşmek ancak işin ucunda para olduğu zaman bir işe yarar. Ama parayı savaşmadan ele geçirebilirsem bu bana daha da tatlı gelir. Şimdi... burada savaşmaya değecek kadar para bulabilir miyim? Burada kolaylıkla dövüşebileceğimi anlıyorum." Barr, "Evet, gerçekten çok kolay olur bu," diye cevap verdi. "Wiscard'ın çetesinin Kırmızı Yıldızlardaki kalıntılarına katılabilirsiniz. Ama bilmiyorum, siz onların yaptıklarına ne ad verirsiniz? Savaş mı, yoksa korsanlık mı? Tabii şimdiki Kraliyet Valisine de katılabilirsiniz. Cinayet, yağma ve çapulculuk, çocuk yaştaki İmparatorun verdiği izin dolayısıyla yasal sayılıyor. İmparator da suikaste uğradı zaten." Soylu adamın zayıf yanakları kızardı. Bir an gözlerini kapattı. Tekrar açtığı zaman gözleri bir kuşunkiler kadar parlaktı.

Mallow, "Kraliyet Valisinden pek hoşlanmadığınız anlaşılıyor, soylu Barr," dedi. "Ya ben onun casuslarından biriysem?"

Barr acı acı, "Casusu da olsanız ne yapabilirsiniz?" dedi. "Burada alabileceğiniz ne var?" Sıska eliyle harap malikânenin boş odasını işaret etti.

"Hayatınızı."

"Zaten kolaylıkla ölebilirim. Bana sorarsanız beş yıl fazla bile yaşadım. Ama siz Kraliyet Valisinin adamlarından değilsiniz. Olsaydınız, önsezilerim hemen dilimi tutmamı sağlardı." "Nereden biliyorsunuz?" İhtiyar bir kahkaha attı. "Kuşkulanmış gibi bir haliniz var. Haydi, haydi. Sizi tuzağa düşürmeye, hükümet aleyhinde konuşmaya zorladığımı sanıyorsunuz, değil mi? Hayır, hayır. Ben politikayla ilgilenecek yaşı çoktan geçtim." "Politikayla ilgilenecek yaşı çoktan mı geçtiniz? Bir insan böyle bir şeyden vazgeçebilir mi? Kraliyet Valisini tanımlamak için kullandığınız o sözler... neydi onlar? Cinayet, yağma filan... Bunları söylerken hiç de tarafsız bir insan gibi konuşmuyordunuz. Kesinlikle. O sırada politikayla uğraşacak yaşı çoktan geçmişsiniz gibi bir haliniz de yoktu."

Yaşlı adam omzunu silkti. "Her şeyi birdenbire hatırladığınız zaman, bu anılar eski yaraları sızlatıyorlar. Dinleyin Sonra kendiniz karar verin! Siwenna eyaletin başkentiyken ben de bir soyluydum. Eyalet senatosunun da üyesiydim. Eski ve şerefli bir aileden geliyorum. Büyükbabamın dedelerinden biri... Hayır, bunları bırakalım şimdi... Geçmişteki şan ve şeref insanının karnını doyurmuyor." Mallow, "Bir iç savaş ya da ayaklanma olduğu anlaşılıyor," dedi.

Barr'ın suratı asıldı. "Bu yozlaşmış günlerde iç savaşlar da müzmin bir hal aldı. Ama Siwenna bütün bu olaylara karışmadı, hatta Altıncı Stanne'nin hükümdarlığı sırasında hemen hemen o eski refahına da kavuştu. Fakat onu zayıf İmparatorlar izledi. Zayıf imparatorlar, güçlü Kraliyet Valileri anlamına gelir. Son valimiz morlara bürünerek imparator olmaya karar verdi. Şu Wiscard denilen adamı kastediyorum. Şimdi çetesinden geri

kalanlar Kırmızı Yıldızlar arasında ticaret gemilerini soyuyorlar. İmparator olmaya kalkışan ilk Wiscard değildi kuşkusuz. Başarıya erişseydi, tahta ilk oturan vali de o olmayacaktı. Ama Wiscard başarılı olamadı. İmparatorun uzay filosu eyalete yaklaştığı zaman Siwenna da asi valisine karşı ayaklandı." Barr kederli kederli sustu. Mallow iskemlesinin kenarına ilişmiş olduğunu fark etti. Vücudu kaskatı kesilmişti. Genç Tüccar kaşlarını usulca gevşetti. "Lütfen devam edin, efendim."

Barr yorgun yorgun mırıldandı. "Teşekkür ederim. Yaşlı bir adamın gevezeliklerini dinlediğiniz için çok naziksiniz. Eyalet ayaklandı. Daha doğrusu biz ayaklandık. Ben de önemsiz liderlerden biriydim. Wiscard kendisini kıstıracağımız sırada gezegenden kaçtı. Bütün gezegen, bütün eyalet İmparatora sadık olduğunu haykırarak kollarını uzay filosuna açtı. Bunu neden yaptığımızdan da pek emin değilim. Belki İmparatora değilse bile onun simgelediği şeye hâlâ sadıktık. İmparator kötü ve zalim bir çocuktu. Belki de savaşın yaratacağı dehşetten korkuyorduk." Mallow usulca Barr'ı konuşturmaya çalıştı. "Sonra?"

Yaşlı adam, "Sonra," diye yineledi. "Bu karşılanış filonun başındaki uzay amiralinin işine gelmedi. O, başkaldırmış bir eyaleti yenmenin sağlayacağı şan ve şerefi istiyordu. Adamları da böyle bir zaferin sağlayacağı yağma ve ganimetin peşindeydiler. İşte bu yüzden büyük kentlerde halk alanlara doluşmuş İmparator ve uzay amiralini alkışlarken, amiral bütün silah merkezlerini ele geçirdi. Sonra halkın atom silahlarıyla öldürülmesini emretti." "Hangi gerekçeyle?"

"İmparatorun kutsal valisine karşı halkın ayaklandığı gerekçesiyle. Uzay amirali böylece yeni Kraliyet Valisi oldu. Bir ay süren katliam, yağma ve dehşet sayesinde... Altı oğlum vardı benim. Beşi öldü. Çeşitli şekillerde. Bir kızım vardı. Onun da sonunda ölmüş olduğunu umarım. Ben kurtuldum, çünkü yaşlıyım. Kalkıp buraya geldim. Kraliyet Valisini endişelendirmeyecek kadar ihtiyarım." Barr ak saçlı başını eğdi. "Bana hiçbir şey bırakmadılar. Çünkü asi bir valinin kaçmasını sağlamış ve uzay amiralinin şan ve şerefe erişmesini engellemiştim."

Mallow sessizce oturarak bekledi. Sonra usulca, "Ya altıncı oğlunuz?" diye sordu.

"Efendim?" Barr acı acı güldü. "O güvende. Çünkü adını değiştirerek uzay amiralinin filosuna katıldı.

Sıradan bir uzaycı olarak. Şimdi Kraliyet Valisinin özel filosunda topçu. Ah, hayır hayır, bakışlarınızdan ne düşündüğünüzü anlıyorum. O kötü bir evlat değil. Mümkün olduğu zaman beni görmeye geliyor.

Bulabildiği bazı şeyleri getiriyor. Yaşamamı sağlıyor. İleride bir gün bizim ulu ve şanlı Kraliyet Valimiz yerlerde sürünerek ölecek. Onun celladı da benim oğlum olacak."

"Bunu da bir yabancıya açıklıyorsunuz, öyle mi? Oğlunuzu tehlikeye atıyorsunuz."

"Hayır. Valiye yeni bir düşman sağlayarak oğluma yardım ediyorum. Kraliyet Valisinin can düşmanı değil de dostu olsaydım ona dış uzaya Galaksinin sınırına kadar gemi dizmesini söylerdim."

"Orada gemiler yok mu?"

"Hiç gemiyle karşılaştınız mı? Buraya inerken uzay muhafızları sizi durdurup sorguya çektiler mi? Burada pek az uzay gemisi var. Sınır eyaletlerinde entrikalar, kötülükler birbirini kovalıyor. Hiçbir gemiyi barbarlarla dolu dış güneş sistemlerini korumaları için gönderemezler. Galaksinin o dağılmış Çevresinden hiçbir tehlike bizi tehdit etmedi. Yani siz gelinceye kadar."

"Beni mi? Ben tehlikeli değilim."

"Sizi başkaları izleyecek."

Mallow ağır ağır başını salladı. "Sizi anladığımdan pek de emin değilim."

"Dinleyin!" Yaşlı adamın sesinde hafif bir telaş ve heyecan vardı. "Siz içeri girer girmez kim olduğunuzu anladım. Vücudunuzu bir güç alanı koruyor. Daha doğrusu sizi ilk gördüğüm zaman koruyordu." Kuşku dolu bir sessizlik oldu. Sonra Tüccar, "Evet, öyleydi," diye mırıldandı.

"İyi... Aslında bu bir hataydı, ama o sırada bunun farkında değildiniz. Benim bildiğim bazı şeyler var. Bu yozlaşmış çağda kimse uzay filolarında çalışmak istemiyor. Olaylar hızla geçip gidiyor. Elinde atom silahıyla selle savaşamayanlar buna kapılıp sürükleniyorlar. Yani benim gibi. Ama ben kitapları seven, bilime meraklı bir adamdım. Atom tekniğinin bütün tarihçesi boyunca taşınabilir bir güç alanı yapılmadığını da biliyorum. Biz de güç alanları var. Bir kenti, hatta bir gemiyi koruyabilecek koskocaman hantal güç santralleri. Fakat onların bir tek kişiyi korumaları olanaksız." "Ya?" Mallow alt dudağını uzattı. "Peki, bundan ne sonuç çıkardınız?"

"Uzayda bazı hikâyeler kulaktan kulağa dolaşıyor ve aştıkları her parsek'le değişiyorlar. Ben gençken buraya içi yabancılarla dolu küçük bir gemi geldi. Törelerimizi bilmiyorlardı. Nereden geldiklerini de açıklamadılar. Bu adamlar Galaksinin sınırındaki sihirbazlardan söz ettiler. Karanlıkta ışıldayan, hiçbir aygıt olmadan havada uçan ve silahların etkileyemediği sihirbazlardan... Bu hikâyeleri duyunca güldük. Ben de güldüm. Sonra da bu anlatılanları unuttum. Bugüne kadar. Ama siz karanlıkta ışıldıyorsunuz. Bir tabancam olsaydı herhalde onunla size zarar veremezdim. Şimdi söyleyin, orada oturduğunuz gibi aynı rahatlıkla havada uçabilir misiniz?" Mallow sakin sakin, "Bütün bu anlattıklarınızdan hiçbir anlam çıkaramadım," dedi. Barr gülümsedi. "Bu cevap benim için yeterli. Ben konuklarımı sorguya çekemem. Ama sihirbazlar varsa ve siz onlardan biriyseniz... o zaman ileride bir gün o dostlarınızdan kalabalık bir grup da sizi izler. Belki de siz burada büyük etki yaparsınız. Belki bu da iyi olur, bizim yeni kana ihtiyacımız var." Sessizce kendi kendine bir şeyler mırıldandı. "Ama madalyonun diğer yüzünü de unutmayalım. Bizim yeni Krallık Valisi de hayaller kuruyor. Eski valinin kurduğu gibi." "Yani o da İmparatorluk tacının mı peşinde?"

Barr başını salladı. "Oğlumun kulağına bazı şeyler çalınmış. Kraliyet Valisinin maiyetinden olduğu için söylenilenleri duymaması imkânsız. Sonra buraya gelip bana işittiği hikâyeleri anlatıyor. Yeni Kraliyet Valimiz taç ve taht kendisine teklif edildiği takdirde, 'Hayır,' diyecek değil. Ama kaçış yolunu da kapatmamaya çalışıyor. Söylediklerine göre, İmparatorluk

tahtına tırmanamazsa, başka bir şey yapacak, barbar ülkelerin içerilerinde kendisine yeni bir İmparatorluk kuracakmış. Tabii bu bir söylenti. Doğru olduğunu iddia edemem. Fakat kızlarından birini haritası çıkarılmamış Çevrede bir yerdeki bir ülkenin kralıyla evlendirdi bile." "İnsan her hikâyeye inanacak olursa... "

"Biliyorum. Ortalıkta daha böyle birçok hikâye dolaşıyor. Ben yaşlandım ve saçmalayıp duruyorum işte. Peki siz bu işe ne diyorsunuz?" Barr o kesin bakışlı, yaşlı gözleriyle Mallow'u süzdü.

Tüccar düşündü. "Hiçbir şey demiyorum. Ama size bir şey sormak istiyorum. Siwenna'da atom gücü var mı? Bir dakika, bir dakika. Siwenna'lıların atomu bildiklerinin farkındayım. Benim kastettiğim o değil. Siwenna'lıların güç jeneratörleri hâlâ çalışır halde mi? Yoksa bunlar son yağmalama sırasında parçalandılar mı?" "Parçalanmak mı? Ah, hayır. En ufak bir güç santraline dokunulmadan önce gezegenin yarısının yok edilmesi gerekir. O santrallerin yerine yenilerinin geçirilmesi imkânsız. Filonun gücünü de onlar sağlıyorlar." Barr bir an durdu, sonra adeta gururla ekledi. "Trantor'dan sonra en büyük ve en mükemmel güç santralleri bizimkiler."

"O jeneratörleri görmek istediğim takdirde ne yapmam gerekir?"

Barr kesin bir tavırla, "Hiçbir şey," diye cevap verdi. "Öyle bir merkeze yaklaşamazsınız. Sizi daha uzaktan vururlar. Bu herkes için böyle. Bu işte şakaları yoktur."

"Yani bütün güç santrallerinin etrafında nöbetçiler mi bekliyor?"

"Öyle. Küçük kent santrallerini de unutmayın. Evlerin aydınlatılmasını ve ısıtılmasını sağlayan, taşıtlara enerji üreten merkezler. Oralarda da durum hemen hemen aynı derecede kötü. O santraller tek-adamların kontrolünde." "Onlar da kim?"

"Güç santrallerinin çalışmasını kontrol eden bir uzmanlar grubu. Bu şeref babadan oğula geçiyor. Çocuklar babalarının yanında çırak olarak yetiştiriliyorlar. Görevlerine ve şereflerine çok bağlılar filan. Bir santrale

tek-adamdan başka hiç kimse giremez." "Anlıyorum.", Barr atıldı. "Ama tek-adamların bazen rüşvet almadıklarını da iddia edecek değilim. Bugünlerde her şey olabilir. Sonuçta elli yıllık sürede tahta dokuz İmparator çıktı ve bunlardan yedisi suikaste uğradı. Her uzay kaptanı Kraliyet Valisinin yerini almayı hayal ediyor. Her Kraliyet Valisiyse İmparatorluk tahtına oturmayı. Böyle bir zamanda tek-adam da paraya kurban olabilir. Ama bunun için çok para ister. Bendeyse hiç para yok. Ya sizde?"

"Para mı? Hayır. Ama insan her zaman rüşvet olarak para mı verir?" "Başka ne verir ki? Sonuçta para her şeyi satın alır."

"Paranın alamayacağı çok şey var. Şimdi bana böyle bir güç santrali olan en yakındaki kente nasıl gideceğimi söylerseniz, size minnet duyarım."

"Bir dakika!" Barr zayıf ellerini uzattı. "Neden bu kadar acele ediyorsunuz? Buraya çat kapı geldiniz ve ben size hiçbir soru sormadım. Fakat kentte durum böyle olmayabilir. Kent halkından hâlâ 'asiler' diye söz ediliyor. Aksanınızı duyan ya da kılığınızı gören ilk nöbetçi sizi durdurur." Ayağa kalktı. Eski bir sandığın dibindeki bir köşeden bir kitapçık çıkardı. "Bu benim pasaportum. Sahte tabii. Bunun yardımıyla kaçmayı başardım." Pasaportu Mallow'un avucuna koyarak genç adamın parmaklarım bunun üzerine kapattı. "Tabii tarif uymuyor. Ancak bunu şöyle bir sallarsanız belki içine bakmaya pek kalkışmazlar." "Ama ya siz? Siz pasaportsuz ne yaparsınız?"

Yaşlı adam alayla omzunu silkti. "Artık hiç önemli değil... Ha, bir uyarı daha. Dilinizi tutun! Aksanınız barbarca, deneyimleriniz pek garip. Zaman zaman da inanılmayacak kadar eski sözcükler kullanıyorsunuz. Ne kadar az konuşursanız, o denli güvende olursunuz. Fazla kuşku uyandırmazsınız. Şimdi size kente nasıl gideceğinizi anlatayım... "

Mallow beş dakika sonra evden ayrıldı.

Ama oradan uzaklaşmadan önce kısa bir süre için yaşlı soylunun evine döndü. Onum Barr da ertesi sabah erkenden bahçesine çıktığı zaman yere bir kutu bırakılmış olduğunu gördü. İçinde yiyecekler vardı. Hazırlanış

yöntemleri ve tatları, konsantre yiyecekler. Fakat lezzetliydiler ve uzun süre de dayandılar. Tek-adam kısa boylu, bakımlı ve tombuldu. Cildi düzgün ve pırıl pırıldı. Saçları kafasının etrafını saran bir püsküle benziyor, çıplak tepesi pembe pembe parlıyordu. Parmaklarına kalın ve ağır yüzükler takmış, elbisesine kokular sürmüştü. Mallow'un rastladığı aç gözükmeyen ilk insan oydu. Tek-adam aksi aksi dudaklarını büzdü. "Şimdi çabuk konuş, ahbap. Beni bekleyen çok önemli işler var. Sen bir yabancıya benziyorsun... "

Mallow sakin sakin, "Evet, bu civardan değilim," dedi. "Ama bu da önemli sayılmaz. Konumuzla hiçbir ilgisi yok. Dün size küçük bir hediye göndermek şerefine eriştim... "

Tek-adam burnunu havaya dikti. "Onu aldım. İlgi çekici bir oyuncak. Belki zaman zaman kullanabilirim." "Bende başka, daha ilgi çekici hediyeler de var. Üstelik oyuncak sayılmayacak şeyler..."

"Ah-h?" Tek-adam bu heceyi düşünceli düşünceli uzatmıştı. "Konuşmanın izleyeceği yolu şimdiden tahmin edebilirim sanırım. Böyle şeyler daha önce de oldu. Bana basit bir şey vereceksin. Belki birkaç kredi, belki bir pelerin ya da ikinci sınıf mücevher. O küçücük kafanla tek-adamı doğru yoldan çıkarmaya yeteceğini düşündüğün bir şey." Alt dudağını kavgaya hazırlanıyormuş gibi sarkıttı. "Buna karşılık ne istediğini de biliyorum. Başkalarının da aklına aynı parlak fikir geldi. Yeterince kimsenin. Bizim Klanımıza girmek istiyorsun. Atom tekniğinin sırlarını ve makinelerin bakımının nasıl yapıldığını öğrenmek zorundasın. Siz Siwenna'lı köpekler ayaklandığınız için her gün cezalandırılıyorsunuz. Herhalde sen de güvende olabilmek için bir yabancı rolündesin. Hak ettiğiniz cezadan kurtulmak için Tek-Adam Loncasının yetkilerinden yararlanmayı, Klan tarafından korunmayı istiyorsunuz." Mallow konuşmaya hazırlandı.

Ama tek-adam birdenbire sesini yükselterek kükredi. "Adını Kent Disiplin Görevlisine vermeden hemen çık git! Bana karşı duyulan güvene ihanet edeceğimi mi sanıyorsun? Belki benden önceki Siwenna'lı vatan

hainleri böyle bir şey yaparlardı! Belki! Ama artık karşında bambaşka insanlar var. Galaksi! Şu anda seni kendi ellerimle öldürmediğime şaşıyorum."

Mallow bıyık altından güldü. Bütün bu konuşmanın bir rolden ibaret olduğu belliydi. Tek-adamın sesi yapmacıklıydı, sözleri de uydurma. Bu yüzden tek-adamın gösterişli öfkesi sonunda tatsız bir komedi halini almıştı.

Mallow kendisini öldürebileceği söylenen o iki tombul ve cansız ele alayla baktı. Sonra da, "Üç bakımdan da yanıldınız, sayın efendimiz," dedi. "Bir, ben Kraliyet Valisinin sadakatinizi denemek için gönderdiği bir casus değilim. İki, hediyem haşmetli İmparatorda bile bulunmayan ve hiçbir zaman bulunmayacak bir şey. Üç, buna karşılık pek az bir şey istiyorum."

"Ah, öyle dersin tabii." Tek-adam kaba kaba alaya başladı. "Söyle bakalım bir tanrı gibi bana lütfetmek istediğin bu İmparatora layık hediye neymiş? Demek ondan İmparatorda bile yok!" Cırlak bir sesle kahkahalar attı.

Mallow ayağa kalkarak iskemlesini yana itti. "Sizi görmek için tam üç gün bekledim, sayın efendimiz. Ama gösteri ancak üç saniye sürecek. Tabancanızın elinizin yakınındaki kabzasını görüyorum. Silahınızı çekmek lütfunda bulunursanız..." "Ha?"

"Beni vurursanız size büyük bir minnet duyarım." "Ne?"

"Eğer ölürsem polise Loncanın sırlarını açıklamanız için size rüşvet vermeye kalkıştığımı söylersiniz. O zaman sizi öve öve göklere çıkarırlar. Eğer ölmezsem o zaman korunma alanım sizin olur." Tek-adam ilk kez o zaman yabancının etrafını sıkıca sarmış olan beyaz ışığı fark etti. Konuğu sanki inci tozuna bulanmış gibi ışıldıyordu. Tek-adam tabancasını kaldırdı. Gözlerini merak ve kuşkuyla kısarak tetiği çekti.

Havanın birdenbire atom gücüyle sürüklenen molekülleri, ışıldayan, yakan iyonlara saplandı. Mallow'un kalbine hedeflenen ışının sınırları böylece çizildi. Ama sonra ışın yayıldı. Mallow sabırla bekliyordu. Atom

güçleri inci gibi parıldayan ışıkta sektiler ve havada yok oldular. Tek-adamın tabancası elinden gürültüyle yere düştü. Ancak o bunu fark etmedi bile. Mallow, "İmparatorun kişisel bir güç alanı var mı?" diye sordu. "Ama sizin olabilir."

Adam kekeledi. "Sen... tek-adamlardan mısın?"

"Hayır."

"O halde... o halde bunu nereden buldun?"

Mallow adamı aşağı gördüğünü belirten soğuk bir tavırla, "Bu sizi neden ilgilendiriyor?" dedi. "Şimdi bunu istiyor musunuz?" Üzerinde topuzlar bulunan ince bir zinciri masaya attı. Tek-adam bunu kaparak endişeyle inceledi. "Hepsi bu mu?" "Evet."

"Güç kaynağı nerede?"

Mallow parmağını en iri topuza dokundurdu. Üzerindeki kurşun mahfaza donuk donuk parlıyordu. Tek-adam başını kaldırdı. Yüzü mosmor kesilmişti. "Ben, birinci sınıf bir teknisyenim. Bir kontrolör olarak tam yirmi yıl çalıştım. Trantor Üniversitesinde ünlü Bler'in yanında eğitim gördüm. Eğer iğrenç bir şarlatanlığa kalkışır ve bana bir... bir... Ceviz büyüklüğündeki bir mahfazanın içinde atom jeneratörü olduğunu söylersen, seni üç saniyede Kent Disiplin Görevlisine teslim ederim." "O halde bunun nasıl çalıştığını siz açıklayın. Tabii başarabilirseniz... Ben bu güç alanının eksiksiz olduğunu söylüyorum."

Tek-adam zinciri beline takarken yüzündeki morluk yavaş yavaş geçti. Mallow'un işareti üzerine tokmağı çevirdi. Etrafını birdenbire sönük bir ışık sardı. Tek-adam tabancasını kaldırdı. Sonra da kararsızca durakladı. Silahını ayarlayarak kolu hemen hiç yakmayan noktaya getirdi. Sonra elleri titreyerek tetiği çekti. Atom ateşi zararsızca ellerine çarptı.

Tek-adam sinirli sinirli, kıkır kıkır güldü. Silahını gürültüyle masaya bıraktı. "Buna karşılık istediğin o pek az şey nedir bakalım?"

"Jeneratörlerinizi görmek istiyorum." "Bunun yasak olduğunu herhalde biliyorsun." "Onlara dokunmayı ya da başka bir şey yapmayı istediğim yok. Sadece jeneratörlere bakacağım. Uzaktan." "Peki, ya bu istediğini yerine getirmezsem?" "Güç alanı sizin olur. Ama bende başka hediyeler olduğunu da unutmayın. Örneğin, bu güç alanını delmesi için özel bir şekilde yapılmış bir silah." "Hım..." Tek-adam gözlerini Tüccardan kaçırdı. "Benimle gel."

Tek-adam kentin ortasını kaplamış olan küp biçimi, penceresiz, koskocaman bir binanın yakınında küçük, iki katlı bir evde oturuyordu. Mallow bir tünelin yardımıyla evden santrale geçti. Kendini ozon kokan, sessiz güç merkezinde buldu.

Tüccar on beş dakika sessizce rehberinin peşinden gitti. Hiçbir şeye dokunmuyor, ama gözünden de hiçbir şey kaçmıyordu.

Sonra tek-adam, "Yetti mi?" diye sordu. "Bu durumda yanımda çalışanlara güvenemezdim."

Mallow alaylı alaylı, "Onlara başka zaman güvenebiliyor musunuz?" dedi. "Evet, bu kadarı yeter." Büroya döndüler. Mallow düşünceli bir tavırla, "Bütün o jeneratörler sizin kontrolünüzde, öyle mi?" diye sordu. Tek-adam azametle, "Her biri de," dedi.

"Onların düzenli çalışmalarını sağlıyorsunuz demek?"

"Evet."

"Peki ya jeneratörler bozulursa?"

Tek-adam öfkeyle başını salladı. "Onlar bozulmazlar. Hiçbir zaman bozulmazlar. O jeneratörler sonsuza dek dayanacak şekilde yapılmış."

"Sonsuza dek uzun bir süre. Diyelim ki... "

"Anlamsız örneklerle ilgilenmek bilimsel bir davranış değildir."

"Pekâlâ. Diyelim ki, ben bir jeneratörün çok önemli bir yerini atom silahıyla paramparça ettim. Herhalde makinelerin atoma karşı bir bağışıklıkları olduğu söylenemez. Önemli bir bağlantıyı erittiğimi

varsayalım ya da kuvartz bir D tüpünü parçaladığımı." Tek-adam öfkeyle bağırdı. "O zaman seni öldürürüm."

Mallow da bağırmaya başlamıştı. "Evet, evet, bunu biliyorum! Ama jeneratöre ne olur? Siz makineyi tamir edebilir misiniz?" Tek-adam adeta ulumaya başladı. "İstediğin ücreti aldın. Bu bakımdan haksızlık eden olmadı. Haydi git artık. Sana hiçbir borcum yok."

Mallow alaylı bir saygıyla eğilerek adamı selamladı. Sonra da oradan ayrıldı. Tüccar iki gün sonra Terminus gezegenine dönmek üzere onu bekleyen Uzak Yıldız'ın bulunduğu hava limanına ulaştı.

İki gün sonra da tek-adamın güç alanı birdenbire söndü. Adamın bütün küfürlerine ve uğraşmalarına karşın aygıt bir daha da çalışmadı. Mallow altı aydan beri hemen hemen ilk kez dinleniyordu. Yeni evinin güneş odasında sırtüstü yatmıştı. Çıplaktı. Kalın, esmer kollarını yukarıya doğru uzatarak gerindi. Kasları gerildi, sonra gevşedi. Yanındaki adam Mallow'un dişlerinin arasına bir sigar sıkıştırarak yaktı. Kendi sigarının ucunu çiğneyip duruyordu. "Herhalde çok fazla çalıştın, Mallow. Belki uzun bir dinlemeye ihtiyacın var."

"Belki öyle, Jael. Ama bir Encümen üyesinin koltuğunda dinlenmeyi tercih ederim. Çünkü o koltuk benim olacak. Kuşkusuz bunun için bana sen yardım edeceksin."

Ankor Jael kaşlarını kaldırdı. "Bu belayı başıma nasıl sardım acaba?"

"Sana ihtiyacım olduğu belli bir şey. Bir kere eski bir politikacısın. Sonra seni kabineden Jorane Sutt attı. Beni Encümende görmektense tek gözünü kör etmeye razı olan Sutt. Seçimi kazanma şansımın pek olmadığını düşünüyorsun, değil mi?"

Eski eğitim bakanı başını salladı. "Gerçekten de fazla şansın yok. Sen bir Smyro'lusun." "Bu yasal bir engel değil. Vakıfta din dışı bir eğitim gördüm."

"Haydi, haydi. Önyargıların kendi yasalarından başkasına uydukları görülmüş bir şey mi? Peki, şu kendi adamına ne diyorsun? Jaim Twer'e? O,

bu konuda ne söyledi?"

Mallow umursamaz bir tavırla, "O, hemen hemen bir yıl önce Encümen üyeliği için beni aday göstereceğinden söz etti," dedi. "Ama artık onu gerilerde bıraktım sayılır. Zaten üyeliğe seçilmemi de sağlayamazdı. Fazla derin bir insan değil. Belki otoriter ve gürültücü. Ancak bu da sadece insanların canını sıkmaya yarar. Ben gerçek bir tepeden inme yapmak istiyorum. Sana ihtiyacım var." "Jorane Sutt bu gezegenin en zeki politikacısıdır. Tabii sana karşı çıkacak. Sutt'u yenebileceğimi iddia edemem. Sutt'un bütün gücüyle ve kalleşçe savaştığını da unutma." "Param var."

"Bunun yararı olur. Ama önyargıları satın alabilmek için de çok para ister. Seni pis Smyro'lu seni!" "Çok param olacak."

"Pekâlâ, bu konuyu bir düşünürüm. Ama sonradan bir köşeye büzülerek bu konuda seni teşvik ettiğimden yakınma. Sızlanıp inleme! Biri geldi sanırım... Kim acaba?"

Mallow'un dudakları aşağıya doğru büküldü. "Jorane Sutt sanırım. Erken geldi. Ama tabii bunun nedenini anlıyorum. Bir aydan beri ondan kaçıyorum. Dinle, Jael. Yandaki odaya gir ve dinleme aygıtını usulca aç. Bizi dinlemeni istiyorum."

Çıplak ayağıyla Jael'i iterek odadan çıkardı. Sonra telaşla ipek bir robdöşambr giydi. Sentetik güneş ışınları normale döndü. Belediye başkanının sekreteri soğuk bir tavırla içeri girdi. Ciddi suratlı baş uşak ayaklarının ucuna basarak dışarı çıktı ve kapıyı kapattı.

Mallow kemerini takarak, "İstediğin koltuğa otur, Sutt," dedi.

Sutt pek hafifçe gülümsedi. Rahat bir koltuk seçtiyse de yayılıp oturmadı. Koltuğun kenarına ilişti. "Şartlarını açıklarsan, konuya da çabucak gireriz." "Hangi şartları?"

"Seni zorla ikna etmemi, yalvarmamı mı istiyorsun? Pekâlâ. Korell'de ne yaptın? Raporun tam değildi." "Raporu sana aylar önce verdim. O zaman beğenmiştin."

"Evet." Sutt tek parmağıyla alnını düşünceli düşünceli ovuşturdu. "Ama ondan sonraki hareketlerin bize çok anlamlı gözüktü. Neler yaptığın konusunda geniş bilgimiz var, Mallow. Örneğin, kaç fabrika kurduğunu biliyoruz. Onları telaşla tamamlamaya çalıştığını da. Fabrikalara ne kadar harcadığını da öğrendik. Son ra bu sarayın..." Etrafına bakındı. Gördüklerini takdir edemediği belliydi. "Sen bu eve benim maaşımın yıllık tutarından daha fazla para verdin. Sonra Vakıf sosyetesine girdiğini de biliyoruz. Çok gösterişli şeyler yapıyorsun. Tabii bunlar pahalıya mal oluyor." "Ee? Bu senin becerikli casuslar tuttuğundan başka neyi kanıtlar?"

"Bu çok paran olduğunu gösterir. Ama bir yıl önce durumun bu kadar iyi değildi. Bu da birçok anlama gelebilir. Örneğin, Korell'de bizim bilmediğimiz pek çok şey olduğunu. Parayı nereden buluyorsun?" "Bunu sana açıklayacağımı sanmıyorsun ya?" "Evet, sanmıyorum."

"Bunu biliyordum. Bu yüzden sana paramın kaynağını açıklayacağım. Korell Komdor'unun hazinesinden geliyor bu paralar." Sürt gözlerini kırpıştırdı.

Mallow gülerek konuşmasını sürdürdü. "Ne yazık ki, yasal yollardan kazanılan bir para bu, Sutt. Bu yüzden senin adına üzülüyorum. Ben birinci sınıf bir tüccarım. Komdor'a bazı şeyler sattım ve onların karşılığında da bol bol dövme demir ve kromit aldım. Vakıfla yaptığım o modası geçmiş anlaşmaya göre kârın yüzde ellisi benim. Diğer yarısıysa yılın sonunda devlete verilecek. Bütün iyi vatandaşlar vergilerini ödedikleri zaman." "Raporunda bir ticaret anlaşmasından söz edilmiyordu."

"O gün kahvaltıda ne yediğimden de söz edilmiyordu ya da en son metresimin adından... veya diğer ilgisiz ayrıntılardan..." Mallow'un yüzündeki aşağılayıcı gülümseme giderek belirginleşiyordu. "Beni oraya gözlerimi dört açmam için yolladın. Bu sözler senin ve ben gözlerimi hiç kapatmadım. Korell'lilerin yakaladıkları Vakıf ticaret gemilerine ne olduğunu öğrenmek istiyordun. Onları ne gördüm, ne de gemilerden, söz edildiğini duydum. Korell'de atom gücü olup olmadığını öğrenmen gerekiyordu. Raporumda Komdor'un özel muhafızlarının atom tabancaları

taşıdıklarını bildirdim. Atom gücüne işaret ederek hiçbir şey görmedim. Gördüğüm atom tabancaları da eski İmparatorluktan kalma antikalardı. Hatta belki de çalışmıyor, sadece gösteriş için taşınıyorlardı. Bu noktaya kadar verilen emirleri yerine getirdim. Fakat ben bağımsız bir Tüccardım. Hâlâ da öyleyim. Vakıf yasalarına göre, birinci sınıf bir Tüccar, kendine yeni pazarlar oluşturabilir. Oradan da kazandığı paranın yarısını da alır. Neye itiraz ediyorsun? İşte bunu anlayamıyorum!"

Sutt gözlerini dikkatle duvara dikerek sakin bir tavırla konuşmaya çalıştı. "Bütün Tüccarların, ticaret dinini yaymaları âdettir."

"Ben yasalara uyuyorum, âdetlere değil." "Bazen töreler yasalardan daha üstün sayılır." "O halde mahkemeye başvur."

Sutt çukur gözlerinde ciddi bir ifadeyle Mallow'u süzdü. "Sen yine de bir Smyro'lu olarak kalmışsın. Terminus vatandaşlığına geçmek ve eğitilmek kanındaki pisliği temizleyememiş. Beni dinle ve yine de anlamaya çalış. Bu pazarlardan da paradan da öte bir şey. Ulu Hari Seldon'un bilimi, gelecekteki Galaksi İmparatorluğunun bizim davranışımıza bağlı olduğunu kanıtlıyor. İmparatorluğa giden yoldan hiçbir zaman dönemeyiz. Dinimiz o amaca erişmek için kullandığımız en önemli araç. Dinin yardımıyla Dört Krallığı kontrolümüz altına aldık. Hem de tam bizi ezecekleri bir anda. Bu din insanları ve dünyaları kontrol etmek için kullanılan, bilinen en etkili silahtır. Ticaretin geliştirilmesi ve Tüccarların yetiştirilmesinin baş nedeni dini daha çabuk tanıtmak ve yaymaktı. Böylece yeni teknikler öğretilecekti. Bunun sonucu olarak da yeni gelişen ekonomiyi yakından, tam anlamıyla kontrol edebilecektik." Sutt soluk almak için sustu. Mallow usulca, "Ben bu teoriyi biliyorum," dedi. "Bunu tümüyle anlıyorum." "Öyle mi? Bu kadarını bile beklemiyordum. O halde senin ticaret hayatına sırf alışveriş için atıldığını da anlaman gerekir. Değersiz ıvır zıvır üretiyorsun. Bunlar bir dünyanın ekonomisini yüzeysel olarak etkileyebilir sadece. Kazanç tanrısı uğruna yıldızlararası siyasetimizi altüst ediyorsun. Atom gücünü bunu kontrol altında tutan dinimizden ayırmaya çalışıyorsun. Bütün bunlar ancak yüzyıldır başarıyla uygulanan siyasetimizin ve etkilerinin silinmesiyle sonuçlanır."

Mallow kayıtsızca, "Eh," dedi. "Bunun da zamanı geldi artık. Çünkü bu siyaset modası geçmiş, tehlikeli ve her zaman uygulanması imkânsız olan bir şey. Belki dinimiz Dört Krallık bakımından başarılı oldu. Ama Çevrede başka krallıkların bunu kabul ettikleri de söylenemez. Krallıkları ele geçirdiğimiz sırada, Salvor Hardin'in hükümdarların otoritesini kırmak ve bağımsızlıklarını sona erdirmek için rahiplerden ve batıl inançlardan nasıl yararlandığını anlatacak yaşta kimseler vardı. Galaksi! Sayıları oldukça çoktu onların. Ama bu örnek yetmiyorsa, sana Askone'dan söz edebilirim. Yirmi yıl önce olan bir şey bu. Askone olayı siyasetinizin ne kadar yararsız olduğunu ortaya koydu. Şimdi Çevrede hiçbir kral, Vakfın rahiplerinin ülkesine girmesine izin vermiyor. Bunu yapmaktansa kendi gırtlağını kesmeye razı. Korell'i ya da başka bir dünyayı istemediklerini bildiğim bir şeyi almaya zorlayamam. Hayır, Sutt. Atom gücü onların bizim için tehlikeli olmalarına yol açıyorsa, ticaret yoluyla sağlanacak samimi bir dostluğu deneriz. Herhalde bu yabancı bir ruhani gücün nefret edilen üstünlüğüne bağlı olan, çürük bir kontrolden daha iyi dir. Bu ruhani güç hafifçe zayıfladığı an birdenbire çöker. Geride de ahlaksızca bir korku ve nefretten başka bir işe yarar şey bırakmadan hemde." Sutt alayla, "Çok güzel söyledin," dedi. "Şimdi konumuza dönelim. Şartların nedir? Benimle fikir alışverişi yapmak için ne istiyorsun?"

"Ah, demek inançlarımın satılık olduğunu düşünüyorsun?" "Neden olmasın? İşin bu değil mi? Satmak ve almak!" Mallow hiç alınmadı. "Ancak kazançlı olduğu zaman. Bana elde ettiğimden daha fazlasını verebilir misin?"

"Ticaretten ettiğin kârın yarısını değil, dörtte üçünü alırsın." Mallow kısa bir kahkaha attı. "Harika bir teklif. Senin koşullarına uyularak yapılacak bir ticaret bana şimdi payıma düşenin onda birini bile getiremez. Daha iyi bir şey söyle." "Encümene üye olabilirsin." "Zaten olacağım. Sensiz ya da sana rağmen." Sutt birdenbire yumruğunu sıktı. "Ama benim yardımımla hapse atılmaktan kurtulursun. İstediğimi yaptırırsam yirmi yıl hapishanede çürürsün. Bunu da bir kazanç say." "Tehdidini yerine getiremezsen bu da bir kazanç sayılmaz." "Seni cinayet suçundan yargılayacaklar." Mallow,

"Kimi öldürmüşüm?" diye sordu. Sutt'un sesi iyice sertleşmişti, ama bağırmıyordu. "Olay Vakıf hizmetindeki bir rahibin öldürülmesiyle ilgili." "Ah, şimdi böyle mi oldu? Kanıtların nerede?" Belediye başkanının sekreteri öne doğru eğildi. "Mallow, blöf yapmıyorum. Hazırlıklar tamamlandı. Artık sadece son belgeyi imzalamam gerekiyor. Böylece Vakfın birinci sınıf Tüccar Hober Mallow aleyhine açtığı dava başlayacak. Vakfın bir vatandaşını yabancı bir güruhun ellerine bıraktın, Mallow. Ona işkence yapacaklarını ve öldüreceklerini biliyordun. Cezanı çekeceksin. Bunu önlemek için sadece beş saniye var. Aslında teklifimi kabul etmemen, blöfe kalkışman daha hoşuma gidecek. Benimle dost olmaya karar versen de senden daima kuşku duyacağım. Senin gibi bir düşmanın ortadan kalkması daha iyi olur." Mallow ciddi ciddi, "Eh," dedi. "Bu isteğin olacak!"

"İyi." Sekreter vahşi bir öfkeyle gülümsedi. "Uzlaşmaya çalışmamızı belediye başkanı istedi, ben değil. Fazla çaba göstermediğimin herhalde farkındasın." Kapıya yaklaştı. Hemen açılan kapıdan Sutt dışarı çıktı.

Ankor Jael tekrar odaya girerken Mallow başını kaldırarak ona baktı. "Söylediklerini duydun mu?" Politikacı bir koltuğa çöktü. "Onu tanıyalı beri bu kadar öfkelendiğine hiç tanık olmadım." "Pekâlâ. Şimdi bu işe ne diyorsun?" "Beni dinle. Ruhani yollardan kontrolü ele geçirmek Sutt'da bir saplantı halini almış. Ama bana Sutt'un asıl amacı hiç de ruhani değilmiş gibi geliyor. Beni aynı meseleyi tartışmaya kalktığım için kabineden attılar. Sana bunu hatırlatmama gerek yok tabii." "Evet, gerek yok. Sana göre dinle ilgili olmayan bu amaç nedir?" Jael ciddileşti. "Sutt hiç de aptal değildir. Bu yüzden dini politikamızın iflas etmek üzere olduğunu herhalde biliyor. Sonuçta bu dini siyaset yetmiş yıldan beri bizim için bir tek zafer bile sağlayamadı Sutt'ın bunu kendi çıkarları için kullandığı apaçık. Şimdi, temelde inanç ve duygulara dayanan bir dogma, başkalarına karşı kullanılırken tehlike yaratabilecek bir silahtır. Çünkü bu silahın birdenbire bunu kullananlara karşı çevrilmeyeceğini kimse garanti edemez. Yüzyıldan beri bir töre ve mitolojiyi de stekliyoruz. Bunlar gitgide daha saygıdeğer,

kutsal ve katı bir hal alıyorlar. Bazı bakımlardan bu din artık kontrolümüzde değil."

Mallow sordu. "Hangi bakımlardan? Susma. Düşüncelerini öğrenmek istiyorum." "Diyelim ki, bir adam, bir tek hırslı insan dini bizim için değil de bize karşı kullandı." "Sutt'u mu kastediyorsun?"

"Evet, iyi bildin, Sutt'u kastediyorum. Dinle, Mallow, Sutt dini akideler uğruna kontrolümüzde bulunan gezegenlerdeki çeşitli hiyerarşileri Vakfa karşı ayaklandırdığı takdirde ne yapabiliriz? Sutt dindarların başına geçer, küfürbazlara ve günahkârlara savaş açar. Sözgelişi, onları senin temsil ettiğini söyler. Sonunda da krallığını ilan eder. Hardin'in ne dediğini unutma. 'Bir atom tabancası iyi bir silahtır. Fakat iki tarafa da nişan alabilir!'"

Mallow çıplak bacağına vurdu. "Pekâlâ, Jael. O halde beni Encümene sok. Ben de Sutt'la savaşayım." Jael bir an durdu, sonra da anlamlı anlamlı, "Belki bunu başaramayız," dedi. "Sutt'un sözünü ettiği neydi? Bir rahibin linç edilmesi olayına mı karıştın? Bu doğru değil mi?" Mallow, "Doğru," diye açıkladı.

Jael bir ıslık çaldı. "Sutt'un elinde kesin kanıt var mı?" "Olması gerekir." Mallow bir an kararsızca durakladı. "Jaim Twer aslında onun adamıydı. Bunu daha başında anladım. Ama ikisi de durumu sezdiğimi fark etmediler. Yani Jaim Twer bir görgü tanığı..." Jael başını salladı. "Anlıyorum. Kötü bu."

"Kötü mü? Neresi kötü bunun? Rahip, Vakfın kendi yasalarına aykırı davranmamış ve Korell'e inmişti. Kendisi istesin istemesin Korell hükümetinin onu bir yem olarak kullandığı da belliydi. Ben ancak bir tek şekilde davranabilirdim. Mantık da, sağduyu da bunu emrediyordu. Başka seçeneğim yoktu. Ben yasalara uygun şekilde davrandım. Sutt beni yargılattığı takdirde hiçbir şey başaramayacak. Sadece bir budala durumuna düşecek."

Jael tekrar başını salladı. "Hayır, Mallow, meselenin can alacak noktasını fark etmemiştin. Sana Sutt'un bu oyunu kalleşçe oynadığını söyledim. O, seni mahkûm ettirmek peşinde değil. Bunu başaramayacağını biliyor, Sutt'un bütün istediği seni halkın gözünden düşürmek. Ne söylediğini duydun. Bazen töreler yasalardan daha önemli sayılır. Mahkemede beraat eder, kollarını sallayarak salondan çıkarsın. Ama halk senin bir rahibi linç edilmeye gönderdiğine inanırsa, herkesin gözünden düşersin. Tabii hepsi de yasalara uygun bir şekilde davrandığını itiraf ederler. Hatta mantıklı hareket ettiğini de söylerler. Ancak yine de korkak bir köpek, duygusuz bir hayvan, katı kalpli bir canavar olduğunu düşünürler. Hiçbir zaman Encümene seçilemezsin. Belki de seni oybirliğiyle vatandaşlıktan atarlar. Ondan sonra birinci sınıf bir Tüccar sayılmaz ve ticaret de yapamazsın. Sutt bütün bunlardan başka daha ne isteyebilir?" Mallow inatla kaşlarını çattı. "Ya!"

Jael, "Oğlum." dedi. "Seni destekleyeceğim. Ama sana yardım edemem. Başın belada. Müthiş bir belada!" Birinci sınıf Tüccar Hober Mallow'un yargılanmasının dördüncü günü Encümen toplantı salonu tıklım tıklım doluydu. Orada bulunmayan tek Encümen üyesi de başı yarıldığı için yatağa düşmüştü. Bu şanssızlığı yüzünden küfredip duruyordu. Galeriler geçitlere kadar dolmuştu. Seyirciler nüfuzları, servetleri ya da iblisçe inatları sayesinde içeriye girmeyi başarmışlardı. Geri kalan meraklılar dışarıdaki alana doluşmuşlar, açık havaya kurulmuş olan üç boyutlu televizörlerin etrafını sarmışlardı. Ankor Jael, polislerin neredeyse boşa çıkacak yardım ve çabaları sayesinde salona girebildi. Sonra o kargaşalıkta ilerlemeyi başararak Hober Mallow'un oturduğu yere kadar gitti.

Mallow onu görünce rahatlayarak döndü. "Galaksi! Neyse son anda yetiştin. İstediklerimi getirdin mi?" Jael, "Al, işte," dedi. "İstediğin her şey burada." "İyi. Dışardakiler olayı nasıl karşılıyorlar?" "Çılgına dönmüş gibiler." Jael endişeli endişeli kımıldadı. "Davanın herkese açık olarak yapılmasına izin vermeyecektin. Onları engelleyebilirdin." "Bunu istemedim."

"O güruh linçten söz ediyor. Publis Manlio'nun adamları da dış gezegenleri dolaşıyor ve... " "Ben de sana bunu sormak istiyordum, Jael.

Manlio hiyerarşiyi bana karşı ayaklandırıyor, değil mi?" "Hem de nasıl. Her şey Manlio için o kadar da kolay ki. Dışişleri bakanı olduğu için yıldızlararası yasalara uygun şekilde savcılık edecek. Tapınağın başpiskoposu olarak da fanatikleri senin aleyhine kışkırtıyor..." "Neyse, bırak bunu şimdi. Geçen ay bana Hardin'in bir sözünü tekrarlamıştın. Bunu hatırlıyor musun? Onlara atom tabancasıyla iki tarafa da nişan alınabileceğini göstereceğim." Belediye başkanı yerini alıyordu. Encümen üyeleri de saygıyla ayağa kalkmışlardı. Mallow fısıldadı. "Bugün sıra bende. Burada otur ve eğlenceyi seyret."

Celse açıldı. On beş dakika sonra Hober Mallow düşmanca fısıltılar arasında belediye başkanının kürsüsünün önündeki boş yere çıktı. Bir tek ışın onu aydınlattı. Hem kentteki bütün genel televizörlerin, hem de Vakıf gezegenlerindeki her evde bulunan aygıtların ekranlarından dev gibi yalnız bir adam etrafa meydan okurcasına baktı.

Mallow rahat ve sakin bir tavırla konuşmaya başladı. "Zamanı boş yere ziyan etmemek için savcının aleyhimde ileri sürdüğü her iddiayı kabul edeceğim. Savcının rahip ve kalabalık güruhla ilgili olarak anlattığı hikâye bütün ayrıntıları bakımından doğru."

Salondakiler kımıldandılar. Galerideki seyirciler hep birden öfke ve zaferle dişlerini gösterdiler. Mallow sabırla mırıltıların ve homurtuların kesilmesini bekledi. "Ancak çizdikleri tablo tam değil. Bu tabloyu bildiğim şekilde tamamlamam için izin verilmesini rica ediyorum. Başlangıçta hikâyenin bu davayla bir ilişkisi olmadığı sanılabilir. Onun için hoşgörüyle davranmanızı istiyorum."

Mallow'un önünde notlar vardı, ama genç adam onlara bakmıyordu bile. "Ben de hikâyeme savcıyla aynı noktadan başlayacağım. Jorane Sutt ve Jaim Twer'le konuştuğum günden. O konuşmalar sırasında nelerden söz edildiğini biliyorsunuz. Bu konuşmalar uzun uzun anlatıldı. Benim bunlara ekleyecek bir şeyim yok. Tabii o gün aklımdan geçenler dışında!

"Kuşku dolu düşüncelerdi bunlar. Çünkü o günkü olaylar gerçekten garipti. Düşünün. Pek de iyi tanımadığım iki kişi bana anormal ve biraz da

inanılmayacak tekliflerde bulunuyorlardı. Bir, belediye başkanının sekreteri benden son derecede gizli bir olayda hükümet ajanı görevini yapmamı istiyordu. Bu görevin ne olduğu ve önemi size daha önce anlatıldı. İki, siyasi bir partinin lideri olduğunu iddia eden bir adam bana Encümen üyesi olmak için seçimlere girmemi salık veriyordu.

"Tabii o zaman bu iki insanın asıl amaçlarını anlamaya çalıştım. Sutt'unki belliydi. Bana güvenmiyordu. Belki de düşmanlara atom gücü sattığımı ve bir ayaklanmayla ilgili planlar yaptığımı sanıyordu. Belki de beni hemen harekete geçmeye zorluyordu. Ya da zorladığını sanıyordu. Bu durumda teklif edilen görev sırasında yakınımda bir adamının olması gerekiyordu. Ama bu sonuncu olasılık önce aklıma gelmedi. Bunu ancak Jaim Twer sahneye çıktıktan sonra düşündüm.

"Tekrar düşünün: Twer kendisini bana bir Tüccar olarak tanıttı. Ticareti bırakarak siyaset hayatına atılmış bir Tüccar. Fakat benim, onun hakkında hiçbir bilgim yoktu. Oysa benim ticaret alanında çok geniş bilgim vardır. Bundan başka Twer dinle ilgili olmayan bir eğitim gördüğünü söyleyerek övünüyordu. Ne var ki, o zamana kadar Seldon krizi diye bir şey duymamıştı."

Hober Mallow dinleyicilerin bu sözlerin önemini kavramaları için bekledi. İlk kez o zaman galeridekiler soluklarını tuttular ve salona derin bir sessizlik çöktü. Mallow bu sözleri Terminus'lulara söylemişti. Dış gezegendekiler davanın dinin gerektirdiği şekilde sansür edilmiş özetlerini görebileceklerdi ancak. "Seldon krizi" sözlerini de duymayacaklardı. Ancak Mallow onların da önemini anlayacakları başka açıklamalar da yapacaktı.

Genç adam konuşmasını sürdürdü. "Din dışı eğitim görmüş olan bir insan Seldon krizinin ne olduğunu nasıl bilemez? Burada bulunanlardan kim bunun mümkün olduğunu dürüstlükle söyleyebilir. Vakıfla, Seldon'un planlı tarihinin hiç söz edilmediği bir tek eğitim alanı vardır. Bu sadece Seldon'un kişiliği üzerinde durulur ve onun yarı efsaneleşmiş bir sihirbaz olduğundan söz edilir.

"İşte ben de o anda Jaim Twer'in hiçbir zaman Tüccarlık yapmamış olduğunu anladım! Onun bir din adamı olduğu kesindi. Belki de teoloji seminerinden mezun olmuş bir rahipti. Üç yıldan beri Tüccarlardan oluşan bir partinin başkanı olduğunu iddia ediyordu. Ama aslında o, Jorane Sutt'un parayla satın aldığı bir casustu. "O sırada fazla bir şey bilmiyor ve önsezilerime göre davranıyordum. Sutt'un benimle ilgili planlarından haberim yoktu. Ama bana büyük bir özgürlük sağlıyordu. Daha doğrusu kendimi asmam için bir ip uzatıyordu bana. Ben de aynı şekilde davrandım ve Sutt'a resmi olmayan gardiyanı görevini yapabilmek için benimle birlikte yolculuğa çıkacağı belliydi. Onu engelleyebilirdim. Fakat bu kez Sutt başka yollara sapacaktı, kuşkusuz ben onların ne olduğunu tam zamanında öğrenmeyi başaramayabilirdim. Bilinen bir düşman nispeten daha az tehlikelidir. Bu yüzden Twer'e benimle birlikte gelmesini teklif ettim. O da razı oldu. "Encümenin sayın üyeleri, bu da iki şeyi açıklıyor. Bir, Twer'in savcının iddia ettiği gibi benim aleyhimde sırf vicdanı emrettiği için istemeye istemeye tanıklık etmek zorunda kalan yakın bir dostum olmadığını. Twer aldığı paraya karşılık casusluk yapan biridir. Sonra beni o rahibin öldürülmesine neden olmakla suçluyorlar. Ancak onun öldürülüp öldürülmediği de belli değil tabii." Encümen üyeleri şimdi endişeli endişeli fısıldaşmaya başlamıştı.

Mallow sahneye yakışacak bir tavırla öksürerek sözlerini sürdürdü. "Gemimde kaçak bir rahip olduğunu öğrendiğim zaman hissettiklerimi size anlatmak hiç hoşuma gitmeyecek. Hatta o duygularımı hatırlamak bile beni sarsıyor. En belirgin duygum çılgınca bir şaşkınlıktı. O anda bu olayı Sutt'ın hazırlanmış olabileceğini düşündüm. Hesaplarımda böyle bir şey yoktu. Doğrusu durumu anlayamıyordum. Bocalamaya başlamıştım.

"Yapabileceğim bir tek şey vardı. Twer'e gemi subaylarını çağırmasını söyleyerek onu beş dakika için başımdan attım. O yokken salona bir görüntü kaydedici yerleştirdim. Ne olursa olsun, sahne böylece ileride tekrar seyredilebilecekti. O sırada aklımı karıştıran o meseleyi filmi seyrettiğim zaman kavrayabileceğimi umuyordum. Delice, ama samimi bir umuttu bu.

"O günden sonra o görüntü kaydını belki elli kez seyrettim. Film burada, yanımda. Şimdi de sizin huzurunuzda işini elli birinci kez tekrarlayacak."

Salondakiler kendilerini kaybeder ve galeridekiler de kükrerlerken, belediye başkanı onları susturmak için tokmağını devamlı olarak kürsüye vurdu. Terminus'daki beş milyon evde heyecanlı izleyiciler alıcılarına daha da yaklaştılar. Savcılık masasında Jorane Sutt endişeli başrahibe soğuk soğuk bakarak, "Hayır," der gibi başını salladı. Öfkesinden ateş saçan gözlerini Mallow'a dikmişti. Salonun ortası boşaltıldı. Sol taraftaki masada oturan Ankor Jael ayarlamayı yaptı. Bir çıtırtı duyuldu ve gemideki o sahne herkesin gözleri önünde canlanıverdi. Görüntü renkli ve üç boyutluydu. Her bakımdan yaşamın bütün niteliklerini taşıyordu, ama canlı değildi sadece.

Dayak yemiş ve sersemleşmiş olan misyoner iki gemi görevlisinin arasında duruyordu. Mallow'un hayali sessizce bekliyordu. Sonra mürettebat içeri girdi. Onları Twer izledi.

Konuşmalar kelimesi kelimesine tekrarlandı. Nöbetçi subayına disiplin cezası verildi. Misyoner sorguya çekildi. Güruh hava limanına doluştu. Homurtuları duyuluyordu. Peder Jord Parma deli gibi yalvardı. Mallow tabancasını çekti. Rahip sürüklenerek götürülürken son kez çılgınca beddua etmek için ellerini kaldırdı. Ufacık bir pırıltı belirip kayboldu.

Gemi subayları dehşetten donmuş gibi durur, Twer titreyen elleriyle kulaklarını tıkar ve Mallow da silahını mahfazasına sokarken sahne sona erdi.

Işıklar yandı. Salonun ortasındaki yer bomboştu şimdi. Yargılanan gerçek Mallow hikâyesini sürdürdü. "Gördüğünüz gibi, olay savcının anlattığı şekilde geçti. Ama görünüşte... Ne demek istediğimi biraz sonra açıklayacağım. Yalnız aklıma gelmişken şunu da eklemek istiyorum: Jaim Twer'in olay sırasında gösterdiği bütün tepkiler onun bir rahip olarak yetiştirildiğini açıklıyor.

"Aynı gün olaydaki bazı çelişkili noktaları Twer'e anlattım. Misyonerin o sırada inmiş olduğumuz hemen hemen terkedilmiş hava limanına nereden çıkıp gelmiş olduğunu sordum. En yakındaki büyükçe sayılabilecek kent bile kilometrelerce uzaktayken o kalabalık güruh nereden çıkmıştı? Tabii savcı bütün bu noktalara aldırış bile etmedi. "Diğer noktalara da. Örneğin, Jord Parma'nın pek dikkati çekecek bir kılıkta olduğuna. Bu adam Korell ve Vakıf yasalarına meydan okuyarak gezegene gelmiş bir misyonerdi. Arkasında dikkati çeken, yepyeni bir rahip kılığıyla ortalıkta dolaşıp duruyordu. Bu çok garip bir durumdu. O sırada misyonerin Komdor'a istemeye istemeye yardım eden biri olduğunu düşündüm. Komdor'un bilinçsiz bir suç ortağı olduğunu. Belki de Komdor bizi ve gemimizi yasalara uygun bir şekilde ortadan kaldırmak istiyordu. Bu yüzden de bizi yasalara aykırı bir şekilde, çılgınca bir saldırıya geçmeye zorlamak için misyonerden yararlanıyordu. "Savcı da hareketimi bu şekilde haklı çıkarmaya çalışacağını önceden tahmin etti. Gemimin, mürettebatımın ve görevimin güvenliğinin tehlikede olduğunu, bunları bir kişi uğruna feda edemeyeceğimi, biz olsak da olmasak da misyonerin yine de öldürüleceğini düşündüğümü söyleyeceğimi sanıyordu. Hatta bunları yanıtlıyor ve Vakfın 'şerefini' ve üstünlüğünüzü sürdürmek için 'gururumuzu' korumamızın gerektiği konusunda görüşler öne sürüyordu.

"Ama işin garibi, savcı, Jord Parma'nın üzerinde hiç durmadı. Yani bir insan olarak... Parma konusunda hiçbir ayrıntıyı açıklamadı. Doğum yerinden, gördüğü eğitimden, hayatından hiç söz etmedi. Bu noktaların açıklanması biraz önce gördüğünüz filmdeki işaret ettiğim çelişkilerin açıklamasını da sağlayacak. "Savcı, Jord Parma konusunda bazı ayrıntıları açıklamadı. Çünkü bunu yapması imkânsızdı! Filmini gördüğünüz sahne insanda sanki sahteymiş gibi bir izlenim uyandırıyordu. Çünkü Jord Parma sahtekârın biriydi. Çünkü Jord Parma diye bir insan yoktu. "Bütün bu dava var olmayan bir nedenle hazırlanan komedilerin en büyüğü!" Genç adam yine gürültünün kesilmesini bekledi.

Sonra ağır ağır, "Size filmden bir tek kareyi göstereceğim," dedi. "Bu büyütülecek. O zaman benim bir açıklama yapmama da gerek kalmayacak.

Sahne her şeyi açıklayacak. Jael, lütfen ışıkları söndür." Salon loşlaştı ve ortadaki boş yere hayaletlere ya da balmumu heykellere benzeyen insanlar doldu. Uzak Yıldız'ın subayları kaskatı kesilmiş gibi duruyorlardı. Mallow'un donmuşa benzeyen elinde bir tabanca vardı. Sol tarafında Peder Jord Parma tam bir çığlık atarken kalakalmıştı. Pençeye benzeyen ellerini yukarı kaldırmış, kolunun boy yenleri aşağıya doğru sarkmıştı.

Daha önceki gösteri sırasında parlayıp kaybolan o ışığın kaynağı misyonerin eliydi. Şimdi devamlı bir ışıltı halindeydi bu.

Mallow gölgelerin arasından, "Gözlerinizi rahibin elindeki pırıltıdan ayırmayın," diye seslendi. "Jael, lütfen o sahneyi büyüt."

Tablo çabucak genişledi. Misyoner merkeze doğru gelirken dıştakiler ortadan kayboldular. Rahip bir dev halini aldı. Sonra ortada bir kafa ve kol kaldı. Sonunda sahneye bir el hâkim oldu. Hafifçe sisli, gergin, koskocaman bir el.

Şimdi bu eldeki ışığın kaynağının donuk donuk parlayan üç harf olduğu da görülüyordu.. K.G.P. Mallow'un kalın sesi etrafta yankılandı. "Bu bir tür dövme, baylar. Normal ışıkta görünmüyor. Ama o gün görüntü kaydı için salonun mor ötesi ışınlarla dolmasını sağladım. İşte bu yüzden de harfler iyice belli oluyor. Bunun gizli kimliğin açıklanması konusunda pek safça bir yöntem olduğunu ben de kabul ediyorum. Ama bu Korell'de etkili oluyor. Çünkü orada her sokak köşesinde morötesi ışın kaynağı yok. Gemimizde bile bu harfleri bir rastlantı sonucu fark ettik.

"Belki içinizden bazıları bu K.G.P. harflerinin ne anlama geldiğini tahmin ettiler bile. Jord Parma bir rahip gibi konuşmasını iyi biliyordu. Rolünü de mükemmel oynadı. Bilmiyorum rahip gibi davranmayı nasıl ve nerede öğrenmişti? Ama K.G.P. 'Korell Gizli Polisi' anlamına geliyor!" Bir gürültü koptu.

Mallow sesini duyurabilmek için bağırarak gürledi. "Bu iddiamı kanıtlayacak destekleyici belgeler de var. Onları Korell'den getirttim. İstendiği takdirde onları da Encümene sunabilirim... Evet, savcının iddiaları

ne oldu şimdi? Savcı tekrar o gün korkunç, akla sığmayacak bir şey yapmış olmam gerektiğini ima etti. Yani yasalara meydan okuyarak misyoner uğruna savaşmam ve görevimi, gemimi ve kendimi Vakfım 'şerefi' adına feda etmem gerekiyordu... Ben bunu bir sahtekâr uğruna mı yapacaktım? Bir rahip kılığına girmiş olan bir din adamı gibi konuşan Korell'li bir gizli ajan uğruna mı? Herhalde adam rahip gibi konuşmayı Anacreon'dan Korell'e kaçmış birinden öğrenmişti. Bu mümkün.

"Evet, savcının iddia ettiği gibi mi davranmalıydım? Jorane Sutt ve Publis Manlio o iğrenç ve budalaca tuzağa düşmemi mi istiyorlardı?.."

Mallow'un kısılmaya başlayan sesi kalabalığın haykırışları arasında eridi. Dinleyiciler genç adamı havaya kaldırdılar. Omuzlarına alarak belediye başkanının kürsüsüne doğru götürdüler. Mallow pencereden alandaki binlerce kişiye çılgınlar selinin katıldığını gördü. Tüccar etrafına bakınarak Ankor Jael'i aradı. Ama o kargaşalıkta kimseyi seçmek olanaksızdı. Mallow ağır ağır ritmik bir avazın tekrarlandığını fark etti. Bu bir grupta başlamıştı. Şimdi çılgıncasına etrafa yayılıyordu. "Yaşasın Mallow! Yaşasın Mallow! Yaşasın Mallow!"

Yüzü yorgunluktan çökmüş olan Ankor Jael, Mallow'a bakarak gözlerini kırpıştırdı. Son iki gün çılgıncasına, uykusuz geçmişti.

"Mallow harika bir gösteri yaptın. Şimdi bunu fazla yükseklere sıçramaya kalkışarak mahvetme. Güruh heyecanı güçlü bir şeydir. Fakat halkın vefasız olduğunu da bilmeyen yoktur."

Mallow, "Tabii," dedi. "Onun için bu heyecanı beslemeliyiz. Bunu da en iyi şekilde gösteriye devam ederek sağlayabiliriz."

"Bu kez ne yapmamı istiyorsun?"

"Publis Manlio ve Jorane Sutt'u tutuklat!"

"Ne?"

"Söylediklerimi duydun. Belediye başkanına onları tutuklat! Adamı neyle tehdit edersen et. Halk benim elimde. Hiç olmazsa bugün böyle.

Belediye başkanı onları kızdırmayı istemeyecektir." "Ama Sutt'la Manlio'nun neyle suçlayacağız?"

"Suçları ortada değil mi? Onlar dış gezegenlerdeki rahipleri kışkırtıyor, Vakfın siyasi kavgalarında taraf tutmalarını sağlamaya çalışıyorlardı. Seldon adına! Bu, yasalara aykırı bir şey! Onları ülkeyi tehlikeye düşürmekle suçla. Aslında onların mahkûm olmalarını istediğim yok. Onlar da benim mahkûm olup olmayacağımla pek ilgilenmiyorlardı. Sutt'la Manlio'nun ben belediye başkanlığına seçilinceye kadar ortalarda dolaşmamalarını sağla." "Seçime daha altı ay var."

"Bu da uzun bir süre sayılmaz!" Mallow ayağa fırlayarak Jael'in kolunu sıkıca yakaladı. "Dinle, gerekiyorsa bu işte tepeden inme bile yapabilirim. Salvor Hardin'in yüzyıl önce yaptığı gibi. Yakında bir Seldon kriziyle karşılaşmak üzereyiz. Kriz başladığı sırada hem belediye başkanı, hem de başrahip olmalıyım!"

Jael kaşlarını çattı ve usulca, "Bu seferki kriz neyle ilgili?" diye sordu. "Korell'le mi?" ' Mallow başını salladı. "Tabii. Onlar eninde sonunda bize savaş açacaklar. Ancak bunu bir, iki yıl sonra yapacaklarından eminim." "Atom silahlarıyla donanmış uzay gemileriyle mi saldıracaklar?"

"Sen ne dersin? Onların sektöründe kaybolan üç ticaret gemimizi herhalde hava tabancalarıyla yaralamadılar. Jael, onlar İmparatorluktan gemi alıyorlar. Ağzını bir karış açarak aptal aptal bakma öyle! 'İmparatorluk' dedim! O hâlâ var. Belki buradan, Çevreden uzaklaştı. Ama Galaksinin merkezinde hâlâ yaşıyor! Hem de çok etkili! Bir tek yanlış adım İmparatorluğun üzerimize çullanmasına neden olabilir. İşte bu yüzden hem belediye başkanı, hem de başrahip olmak istiyorum. Bu krizin nasıl atlatılacağını bilen tek insan benim." Ağzı kurumuş olan Jael yutkundu. "Nasıl? Ne yapacaksın?" "Hiçbir şey yapmayacağım."

Jael şaşkın şaşkın gülümsedi. "Sahi mi? Pek yorulacağın anlaşılıyor."

Ama Mallow kesin bir tavırla, "Ben bu Vakfın başına geçtiğim zaman," dedi. "Hiçbir şey yapmayacağım. Yüzde yüz! İşte yeni krizin sırrı da bu."

Korell Cumhuriyetinin Çok Sevilen Komdor'u Asper Argo, karısının içeri girdiğini görünce seyrek kaşlarını sıkıntıyla çattı. Kendi kendisine aldığı bu 'Çok Sevilen' adı karısı bakımından hiç de geçerli değildi. Bunu Komdor bile biliyordu.

Genç kadın bakışları kadar soğuk ve sıkıca arkaya toplanmış saçlarının biçimi kadar kibar bir tavırla, "Efendimiz," dedi. "Anladığıma göre, Vakıf denilen sonradan görmeler konusunda karar verebilmişsin." Komdor, "Öyle mi?" diye homurdandı. "O olağanüstü anlayış gücünle başka neleri kavradın bakalım?" "Yeter, benim soylu kocacığım. Kabine üyeleriyle bir toplantı yaptın sanırım. Bu da sonunda bir türlü karar veremediğin o görüşmelerden biriydi. Kabine üyeleri de ne harika danışmanlardır yal" Komdora bir an durdu, sonra da müthiş bir hoşgörüyle ekledi. "Birtakım sarsak ve kör budalalar, kısır çıkarlarını sıska göğüslerine bastırarak bekliyorlar. Üstelik babamın, Kraliyet Valisinin kızacağını bile bile!" Komdor uysalca, "O olağanüstü anlayışınla kavrayabilmen için sana bu haberleri kim getiriyor, yavrum?" diye mırıldandı. Komdora bir kahkaha attı. "Bunu sana açıklarsam kaynağım pek yakında bir ceset halini alır." "Neyse... Her zamanki gibi istediğini yapacaksın." Komdor omzunu silkerek döndü. "Babanın öfkesine gelince... Korkarım o kararımıza babanın cimriliğinin tutması ve bize başka gemiler vermeyi reddetmesi yol açtı."

"Başka gemiler mi?" Genç kadın öfkeyle haykırdı." "Beş gemin var ya! İnkâr etme! Beş gemin olduğunu biliyorum. Bir altıncısının gönderileceğine dair söz de verildi." "Ah, evet, o gemi geçen yıl gönderilecekti." "Ama bir gemi... Bir tek gemi, o Vakfı pis kokulu bir harabe haline sokmaya yeter. Bir tek! Bir tek gemi onların uzaydaki cüce teknelerini silip süpürür." "Ben on iki gemiyle bile o gezegene saldıramam."

"O gezegen, ticareti mahvolduğu, işe yaramaz eşyaları, ıvır zıvırları ortadan kalkığı takdirde ne kadar dayanabilir?"

Komdor, "O oyuncaklar ve ıvır zıvır para demek," diye içini çekti. "Bol para."

"Ama Vakfı ele geçirirsen onun her şeyi senin olmaz mı? Babam sana minnet ve saygı duyar. Bu Vakfın sana verebileceği her şeyden daha değerli değil mi? O barbar sihirli oyuncaklarını göstermek için geldiğinden beri üç yıl geçti. Hatta daha da fazla. Bu kadar uzun bir süre de yeterli."

"Hayatım!" Komdor dönerek karısına baktı. "Ben artık yaşlanıyorum. Yorgunum. Senin durmadan açılıp kapanan ağzına karşı koyacak gücüm de kalmadı... Kararımı sonunda verdiğimi söylüyorum. Evet, verdim ya! Ticaret sona erdi. Korell'le Vakıf arasında savaş başladı." "Ah, çok güzel!" Komdora dikleşti. Gözleri pırıl pırıl parlıyordu şimdi. "Sonunda akıllıca davranmayı öğrendin. Ama ne yazık ki, bunaklık çağına rastladı bu. Artık bu ücra bölgeyi tümüyle ele geçirirsin. O zaman senin saygıdeğer bir adam olduğunu düşünürler. Böylece İmparatorluğun önemli ve nüfuzlu insanlarından biri sayılırsın... En önemlisi, artık bu barbarlar dünyasından ayrılır Kraliyet Valisinin sarayına gidebiliriz. Gerçekten artık oraya gitmemiz mümkün."

Genç kadın bir elini beline dayayarak salondan çıktı. Tatlı tatlı gülümsüyordu. Saçları pırıl pırıldı. Komdor bekledi. Sonra da karısının arkasından kapanan kapıya doğru nefret ve kinle, "Senin bu 'ücra bölge' diye tanımladığın yeri ele geçirdiğim zaman," dedi. "Saygıdeğer bir insan sayılabilirim. Baban Kraliyet Valisinin küstahlık ve azametine, kızının da çenesine dayanmak zorunda kalmayacak kadar saygıdeğer. İkinizden de kurtulurum. Kesinlikle!"

Karanlık Nebula'nın kaptanı vizi-levhaya dehşetle bakakalmıştı.

"Ulu Galaksi!" Genç adam bağırmak istemiş, ama sesi bir fısıltı gibi çıkmıştı. "Bu da nesi?" Bir gemiydi bu. Fakat Karanlık Nebula balinaya benzeyen bu geminin yanında bir zargana gibi duruyordu. Dev teknenin bordasında İmparatorluğun Uzay Gemisi ve Güneş işareti vardı. Gemideki bütün alarm sistemleri telaşla çalışmaya başladı. Emirler verildi. Karanlık Nebula hazırlandı. Gemi fırsat bulduğu takdirde kaçacaktı. Bunu

başaramadığı takdirde de savaşacaktı. O arada ultradalga odasından hiper uzay yoluyla Vakfa haber gönderildi.

Durmadan tekrarlanırdı bu haber. Bir yardım isteğiydi bu. Ama asıl haber tehlikeyi bildirmek ve Vakfı uyarmak için gönderiliyordu. Hober Mallow raporlara göz gezdirirken bir yandan da ayaklarını yorgun yorgun yere sürüyordu. İki yıldan beri belediye başkanıydı. Bu sürede daha olgunlaşmıştı. Şimdi biraz daha uysal, biraz daha sabırlıydı. Ama bu da resmi raporlardan ve bunların yazıldığı kafa yorucu dilden hoşlanmasını sağlamıştı. Jael sordu. "Kaç gemimize zarar verdiler?"

"Dört gemiyi yerde yakaladılar. İki tekneden de haber yok. Bütün diğerleri güvende ve yerleri belli."

Mallow bir an durdu, sonra da mırıldandı. "Sonuç bizim için daha iyi olmalıydı. Ancak neyse bu zarar da hiç önemli sayılmaz."

Jael sesini çıkarmadı.

Mallow başını kaldırdı. "Bir derdin mi var?"

Jael cevap vermedi. Onun yerine ilgisiz bir şey söyledi. "Sutt da gelse artık." "Ah, evet. Yine uzun bir nutuk dinleyeceğimiz anlaşılıyor."

Jael, "Hayır, dinlemeyeceğiz," diye homurdandı. "Ama sen de çok inatçısın, Mallow. Belki dış sorunları en ufak ayrıntılarına kadar inceledin ve hazırlık yaptın. Fakat bu gezegende neler olduğuna hiç aldırmıyorsun." "Ah, bu senin görevin değil mi? Seni Eğitim ve Propaganda Başkanlığına neden getirdim?" "Herhalde bana ıstırap çektirmek ve zamanından önce ölmeme neden olmak için. Benimle işbirliği yapmaya yanaşmamandan da anlaşılıyor bu. Geçen yıldan beri avaz avaz bağırıyor ve seni uyarmaya çalışıyorum. Sutt ve Dincileri bir tehlike kaynağı. Bu tehlike gitgide büyüyor. Eğer Sutt erken seçime gidilmesini sağlar ve seni belediye başkanlığından attırırsa, o zaman yaptığın dikkatli, ayrıntılı planlar ne işe yarar?"

"Hiçbir işe yaramaz. Bunu ben de itiraf ediyorum."

"Ya dün gece yaptığın o konuşma? Seçimi Sutt'a gülümseyerek, onun omzunu okşayarak adeta hediye ettin. Bu kadar açık sözlü olmana gerek var mıydı?"

"Sutt'u gölgede bırakmaya çalışmış olabileceğim hiç aklına gelmiyor mu?"

Jael öfkeyle, "Hayır, gelmiyor," dedi. "Zaten o konuşmayla bunu başaramazdın. Sen her şeyi önceden gördüğünü iddia ediyorsun. Ama buna karşın üç yıl Korell'le neden alışveriş yaptığını açıklamıyorsun. Hem de sadece onlara kazanç sağlayacak bir alışveriş yaptığını. Savaşla ilgili planın da var. Bu da savaşmadan gerilemek. Korel'in yakınındaki bütün sektörlerle ticareti kestin. Korell'in de, Vakfın da şu anda kımıldayacak durumda olmadığını açık açık ilan ettin. Savaşa girmekten hiç söz etmiyorsun. Gelecekte bile savaşmak niyetinde değilsin. Galaksil Mallow, bu kadar berbat işlerin arasında ben ne yapabilirim? Benden ne bekliyorsun?" "Bütün bunların halkın ilgisini çekecek bir yanı, bir pırıltısı yok mu demek istiyorsun?" "Bu sözlerin kitlelerin duygularını etkileyecek, onları coşturacak şeyler değil." "Eh, bu da aynı kapıya çıkar." "Mallow, lütfen uyan artık. Seçebileceğin iki yol var sadece. Ya halka dinamik bir dış siyaseti açıklarsın ya da Sutt'la uzlaşırsın. Özel planların ne olursa olsun halka dışişleri konusunda enerjik bir şekilde davranacağını söylemen yeter."

Mallow, "Pekâlâ," dedi. "Sana göre o birinci çareyi denemiş ve başaramamışım. Şimdi ikincisini deneyelim. Sutt gelmiş."

Sutt'la Mallow iki yıl önceki davadan beri hiç karşı karşıya gelmemişlerdi. İkisi de birbirlerinin hiç değişmemiş olduğunu düşündüler. Sadece gizli bazı şeyler yöneticiyle meydan okuyucunun rollerinin değişmiş olduğunu açıklıyordu.

Sutt, belediye başkanının elini sıkmadan bir koltuğa yerleşti.

Mallow ona bir sigar uzatarak, "Jael'in de yanımızda kalmasının bir sakıncası var mı?" diye sordu. "O, uzlaşmamızı bütün kalbiyle istiyor. Öfkelendiğimiz takdirde arabuluculuk da yapabilir."

Sutt omzunu silkti. "Bizimle uzlaşman senin için çok daha iyi olur. Vaktiyle başka bir sorun yüzünden sana şartlarını açıklamanı söylemiştim. Galiba artık durum tümüyle bunun tersine döndü."

"Evet, iyi tahmin ettin."

"O halde şartlarımı açıklayacağım. Ekonomik rüşvete ve ıvır zıvır satışına dayanan o beceriksizce siyasetinden hemen vazgeçmelisin. Kuşkusuz babalarımızın gerçekten denenmiş olan eski dış siyasetine dönmelisin." "Yani tekrar misyonerlerin yardımıyla diğer gezegenleri ele geçireceğiz, öyle mi?" "Evet, öyle." "Bunu yapmadığım takdirde benimle de uzlaşmayacaksınız. Yanılmıyorum, değil mi?" "Yanılmıyorsun." "Hım..." Mallow sigarını ağır ağır yaktı. Art arda nefesler çekerek sigarın ucunun iyice yanmasını sağladı. "Hardin'in zamanında misyonerler yoluyla fetih yepyeni denenmemiş bir yöntem sayılıyordu. O zaman da senin gibi adamlar buna itiraz ettiler. Ama artık bu yöntem denendi, sınavdan geçirildi ve kutsallaştı. Yani bir Jorane Sutt'un pek beğeneceği bir hale geldi... Neyse söyle bakalım. Başımızı bu şimdiki dertten nasıl kurtaracaksın?"

"Bu senin derdin, benim değil. Benim bu olaylarla hiçbir ilişkim yok." "Pekâlâ, pekâlâ. Bu soruyu uygun bir şekilde değiştirdiğimi varsay."

"Şiddetli bir saldırıya geçilmesi zorunlu. Seni memnun eden bu durgunluk hali aslında çok tehlikeli. Böylece Çevredeki bütün dünyalara çok zayıf durumda olduğumuzu açıklıyorsun. Oysa burada en önemli şey güçlü görünmektir. Komşularımız birer akbabadan farksız. Hepsi de sonunda leşten bir parça koparmak için düşmanlarımızın tarafına da geçecek ve bize saldıracaklardır. Bunu anlaman gerekir. Sonuçta sen Smyro'lusun. Öyle değil mi?" Mallow bu pek anlamlı sözün üzerinde bile durmadı. Onun yerine, "Korell'i yendiğimizi varsayalım," dedi. "İmparatorluk ne olacak?"

Sutt ince dudaklarını bükerek hafifçe güldü. "Ah, beni kandıramazsın. Siwenna 'ya yaptığın ziyaretle ilgili raporun tamdı. Normanni Sektörün Kraliyet Valisi sırf kendi çıkarları yüzünden Çevredeki anlaşmazlıkları körüklemeye çalışıyor. Ama bu önemli bir şey değil. Herhalde Kraliyet

Valisi, Galaksinin sınırına bir sefer yaparak her şeyi tehlikeye atmayı istemez. Burada elli düşman komşusu var çünkü. Başkaldırması gereken bir İmparator da. Aslında ben senin sözlerini tekrarlıyorum şimdi."

"Ah, Sutt, yanılıyorsun. Kraliyet Valisi böyle bir saldırıya geçebilir. Yani bizim kendisi için tehlikeli sayılacak kadar güçlü olduğumuza inandığı takdirde, Korell'e doğrudan doğruya saldırıya geçerek gezegeni yerle bir edersek, Kraliyet Valisi gerçekten çok güçlü olduğumuza inanabilir. Onun için çok daha ince bir zekâ oyunu yapmalı, akıllıca bir yol seçmeliyiz." "Örneğin... "

Mallow koltuğunda arkasına yaslandı. "Sutt, sana bir şans tanıyacağım. Sana ihtiyacım yok. Ama yine de senden yararlanabilirim. Onun için sana durumu açıklayacağım. Ya bana katılır ve bir Koalisyon kabinesinde yer alırsın ya da gadre uğramış bir mazlum tavırları takınır ve hapishanede çürürsün." "Bu son oyunu daha önce de denedin."

"Fakat o zaman fazla bir çaba harcamadım, Sutt. Sonuca da aldırdığım yoktu. Ama artık tam zamanı. Şimdi beni dinle." Mallow gözlerini kıstı ve "Korell'e ilk gittiğim zaman," diye başladı. "Komdor'u bir Tüccarın yanında bulunan o malum süsler ve aletlerle yumuşattım. Bunları ona rüşvet olarak verdim yani. Başlangıçta bunu sadece çelik fabrikasına kolaylıkla girebilmek için yaptım. Bundan başka bir planım yoktu, ilerisini de düşünmüyordum. Ancak istediğimi başardım ve gerçekten de çelik fabrikasını gördüm."

"Ancak İmparatorluğa yaptığım o ziyaretten, yani Siwenna 'ya gidişimden sonra ilk kez ticareti ne kadar etkili bir silah haline sokabileceğimi anladım."

"Şimdi karşılaştığımız bu sorun bir Seldon krizi, Sutt. Seldon krizlerini de tek tek insanlar değil, tarihi güçler çözümleyebilir. Hari Seldon gelecekte izleyeceğimiz yolu planlarken göz kamaştırıcı kahramanlıkları hesaba katmadı. O, daha çok, geniş bir ekonomi ve sosyolojiye önem verdi. Onun için de karşılaşacağımız çeşitli krizlerin o sırada elimize geçen güçlerin yardımıyla çözümlenmeleri gerekiyor. Yani bu olayda ticaretle!"

Sutt kuşkuyla kaşlarını kaldırdı ve Mallow'un susmasından da hemen yararlandı. "Geri zekâlı biri olmadığımı sanıyorum. Fakat korkarım bu belirsiz sözlerle dolu konferansın pek de anlaşılmıyor." Mallow, "Sözlerimi gitgide daha iyi anlayacaksın," dedi. "Şunu unutma: Bugüne kadar ticaretin gücü hiçbir zaman önemsenmedi. Kontrolümüzde olan rahipler örgütünün güçlü bir silah sayıldığına inanıldı. İşte bu doğru değil. Ve ben şimdi Galaksideki duruma şöyle bir katkıda bulunuyorum: Rahiplerle ilgisi olmayan bir ticaretle! Sadece ticaretle! Bu yeterince güçlü. Her şeyi basit ve sade bir hale sokalım: Korell şimdi bizimle savaşta. Tabii bunun sonucu olarak da o ülkeyle bütün ticari ilişkimiz kesildi. Dikkat ediyor musun, bunu senin için pek basit bir toplama denklemi haline sokuyorum... Ama Korell son üç yıl boyunca ekonomisini bizim ona tanıttığımız atom tekniğine gitgide daha fazla dayandırmaya başladı. Bütün atomlu araç ve gereçleri Korell'e sadece biz sağlayabiliriz. O küçücük atom jeneratörleri durmaya, aygıtlar arka arkaya çalışmamaya başladığı zaman neler olacak dersin?"

"Önce küçük ev aletleri bozulacak. Senin nefret ettiğin bu durgunluk hali altı ay sürerse, ev kadınlarının atom bıçakları artık çalışmaz olacak. Sobaları yanmamaya başlayacak. Çamaşır makineleri doğru dürüst işlemeyecek. Sıcak bir yaz gününde ısınım kontrol aygıtı birdenbire duruverecek. Peki, bütün bunlardan sonra ne olacak?" Mallow, Sutt'un cevap vermesi için bekledi.

Sutt sakin sakin, "Hiçbir şey olmayacak," dedi. "İnsanlar bir savaş sırasında çok şeye katlanırlar." "Çok doğru. Gerçekten çok şeye katlanırlar. Bu kadınlar oğullarını o bozuk uzay gemilerinde korkunç bir şekilde ölmeleri için yollayacaklar. Sayısız genci. Düşman bombardımanı karşısında metanetle davranacaklar. Bir kilometre derinlikteki mağaralarda bayat ekmek ve pis suyla yaşamaları gerekiyorsa bunu da yapacaklar."

Ancak tehlikeyle karşılaşmanın verdiği o vatanseverce heyecan olmadığı zaman küçük aksiliklere katlanmak çok zordur. Hayır, bu duraklama dönemi sürecek. Ne bombardıman olacak, ne savaşılacak. Ne de kayıplar verilecek. Böylece kadınlar kesmeyen bir bıçak, yemek pişirmeyen bir

mutfak sobası ve kışın buz gibi bir evle karşı karşıya kalacaklar. Bu, onların sinirlerini bozacak. Sonuçta halk homurdanmaya başlayacak."

Sutt hayretle ağır ağır, "Bütün umudunu bunlara mı bağladın?" diye sordu. "Ne bekliyorsun? Ev kadınlarının ayaklanmalarını mı? Halkın başkaldırmasını mı? Kasaplarla bakkalların birdenbire isyan ederek satırları ve ekmek bıçaklarıyla sokağa fırlayarak, 'Bize Otomatik Süper Temizleyici Atomik Çamaşır Yıkama Makinemizi geri verin!' diye bağırmalarını mı?"

Mallow sabırsızca, "Hayır, efendim, hayır," dedi. "Benim böyle bir şey beklediğim yok. Ama genel bir homurdanma ve öfke dalgasının etrafa yayılacağını umuyorum. Daha sonra önemli kişiler de bu durumdan etkilenecek." "Bu önemli kişiler de kim?"

"Korell'in sanayicileri, fabrika sahipleri, üreticileri. Bu durgunluk iki yıl sürdüğü takdirde, fabrikalardaki makineler birer birer bozulmaya başlayacak. Biz bütün o fabrikaları A'dan Z'ye kadar atom makineleriyle donattık. Bu fabrikaların sahipleri birdenbire iflas edecek, mahvolacaklar. Ağır endüstrilerde de durum aynı olacak. Adamlar bir de bakacaklar ki, çalışmayan hurda makinelerden başka hiçbir şeyleri yok." "Sen Korell'e gitmeden önce de fabrikalar güzelce çalışıyorlardı, Mallow."

"Evet, Sutt, çalışıyorlardı. Ama şimdiki kazancın ancak yirmide biri bir kârla. Atom öncesi makinelere dönülmesi için yapılacak masrafları hesaba katmasan bile, kazanç yine bundan fazla olmayacak. Sanayiciler, maliyeciler ve sokaktaki adam, Komdor'a karşı çıkacaklar. Onun bu durumda ne kadar dayanabileceğini sanıyorsun?"

"O, canı istediği kadar dayanır. Çünkü bir süre sonra İmparatorluktan yeni atom jeneratörleri istemeyi akıl eder."

Mallow müthiş bir neşeyle güldü. "Ah, işin püf noktasını kavrayamadın, Sutt. Komdor da aynı hatayı yaptı. Zaten hiçbir şeyi anlayamadın, önemli noktaları da farkedemedınl Şimdi, dinle. İmparatorluk hiçbir makinenin yerine bir yenisini yollayamaz. İmparatorluk daima dev kaynaklara sahipti. Onlar her şeyi gezegenlere, güneş sistemlerine, Galaksinin bütün

sektörlerine göre hesaplıyorlardı, imparatorluğun jeneratörleri dev gibi. Çünkü her şeyi bir dev gibi düşünüyorlardı."

"Ama biz... Bu bizim küçük Vakfımız, bu bir tek dünyamızda maden kaynakları olmadığı için daima hesaplı davranmak zorunda kaldık. Daima sıkı bir hesap yaptık. Jeneratörlerimizin başparmağımız büyüklüğünde olmaları gerekiyordu. Çünkü ancak o kadarcık bir madeni kullanabilirdik. Yeni teknikler ve yöntemler geliştirmek zorunda kaldık. İmparatorluğun anlayamayacağı teknikler ve yöntemler. Çünkü İmparatorluk bilim dalında gerçekten önemli hamleler yapılabileceği çağı çoktan geçmiş ve yozlaşmış. "Bir gemiyi, bir kenti, hatta bütün bir dünyayı koruyabilecek büyüklükte atomik güç alanları var. Fakat bir tek adamı koruyacak bir güç alanı oluşturmaları imkânsız. Bir kente ışık ve ısı verebilmek için altı katlı binalar yaparak bunları makinelerle doldurmuşlar. Ben o makineleri gördüm. Oysa bizim jeneratör bu odaya sığabilir. Uzman teknisyenlerinden birine ceviz büyüklüğündeki kurşun bir mahfazada bir atom jeneratörü bulunduğunu söylediğim zaman adam az kalsın öfkesinden boğuluyordu. "Ah, artık onlar kendi dev makinelerini bile anlayamıyorlar. Makineler kuşaklar boyunca otomatik bir şekilde çalışıyorlar. Onlara kontrolörler bakıyor. Bu görev babadan oğula geçiyor. Ama o koskoca binada bir tek D tüpü yandığı takdirde bütün o tek-adamlar da aciz kalacaklar."

"Artık bütün bu savaş, bu iki sistemin çarpışması... İmparatorlukla Vakfın arasında bir savaş bu. Küçükle büyük arasındaki dövüş. İmparatorluk bir dünyayı ele geçirebilmek için dev savaş gemilerini rüşvet olarak veriyor. Ancak bu savaş gemilerinin ekonomik bakımdan hiçbir önemleri yok. Buna karşılık biz ufak tefek eşyalarla onları kandırmaya çalışıyoruz. Savaşta işe yaramayan, ama zenginlik ve kazanç için hayati önemi olan küçük şeylerle."

"Bir kral ya da bir Komdor gemileri alabilir. Hatta savaşa da kalkışabilir. Tarih boyunca astığı astık kestiği kestik hükümdarlar şan, şeref ve zafer diye tanımladıkları bir şey uğruna uyruklarının refah ve rahatını feda etmişler. Ama hayatta yine de küçük şeyler önemlidir. Kuşkusuz Asper

Argo, Korell'de iki, üç yıl sonra başlayacak olan ekonomik krize karşı dayanamayacak."

Sutt kalkarak pencereye gitti. Mallow'la Jael'e arkasını döndü. Artık akşam oluyordu. Galaksinin bu son sınırlarında birkaç yıldız o sisli, bulut bulut, büyüteç biçimi evrenin önünde ışıldamaya çalışıyordu. O sisli büyütecin içinde. Vakıfla savaşan İmparatorluğun son kalıntıları vardı. Ama İmparatorluk hâlâ da çok büyüktü.

Sutt, "Hayır," dedi. "Olamaz..." "Bana inanmıyor musun?"

"Sana güvenemiyorum. Çok tatlı dillisin ve konuşman da etkileyici. Korell'e yaptığın ilk yolculuk sırasında seni avucumun içine almış olduğumu sanıyordum. Beni pek güzel kandırdın. Dava sırasında seni köşeye iyice kıstırmış olduğumu düşündüm. Fakat sen yakanı kurtardığın gibi, demagojiyle belediye başkanlığı koltuğuna oturmayı da basardın. Hiçbir dürüst yanın yok. Bir niyetini açıklıyorsun, ama bunun arkasında mutlaka başka bir amaç gizli. Her açıklamanın üç anlamı var.

"Ya sen bir vatan hainiysen? Belki imparatorluğa gittiğin zaman sana para ve nüfuz vaat ettiler. O zaman da tıpkı şimdiki gibi hareket ederdin. Düşmanı güçlendirdikten sonra savaş çıkmasına neden olurdun. Vakfı kımıldamamaya zorlardın. Her şeyi pek akla yakın bir şekilde açıklardın. Böylece herkesi inandırırdın." Mallow usulca, "Yani uzlaşmayacak mıyız?" diye sordu.

"Sen hemen defnedilmelisin. Ya kendin çıkar gidersin ya da seni biz atarız."

"Sana uzlaşmadığın takdirde neler olacağını söyledim. Seni uyardım."

Jorane Sutt'un yüzü ani bir öfkeyle mosmor kesildi. "Ben de seni uyarıyorum, Smyro'lu Hober Mallow! Beni tutukladığın takdirde sana da aman verilmeyecek! Adamlarım seninle ilgili gerçekleri etrafa yaymak için hiç durmayacak, ellerinden gelenleri yapacaklar! Vakıf halkı da yabancı belediye başkanına karşı birleşecek! Onlar kaderlerini çok iyi biliyorlar. Bir Smyro'lu bunu hiçbir zaman anlayamaz. Bu bilgileri de seni mahvedecek."

Hober Mallow içeri girmiş olan iki muhafıza usulca, "Onu götürün," diye emretti. "Kendisini tutukluyorum." Sutt, "Bu son şansın," dedi.

Mallow sigarını tablaya bastırdı ve başını da kaldırmadı.

Beş dakika sonra Jael kımıldanarak yorgun yorgun, "Eh," diye mırıldandı. "Böylece gadre uğramış bir mazlum simgesi de yaratmış oldun. Şimdi ne yapacağız?"

Mallow tablayla oynamaktan vazgeçerek kafasını kaldırdı. "O benim tanıdığım Sutt değil artık. Gözlerini kan bürümüş bir boğadan farksız. Galaksi! Benden ne kadar nefret ediyor!" "İşte bu yüzden de çok daha tehlikeli."

"Daha tehlikeli mi? Saçmalama. Adam artık bütün takdir ve yargı gücünü kaybetmiş." Jael öfkeyle, "Kendine fazla güveniyorsun, Mallow," dedi. "Halkın ayaklanması olasılığı bulunduğunu düşünmüyorsun."

Mallow'un yüzünde sert bir ifade belirdi. "Sana son kez söylüyorum, Jael. Halk ayaklanacak değil." "Kendinden çok eminsin!"

"Ben Seldon krizine güveniyorum, Jael. Bunların içte ve dışta çözümlenmelerinin gerekli olduğu düşüncesine inanıyorum. Demin Sutt'a açıklamadığım bazı şeyler var. Sutt, Vakfı dini güçlerin yardımıyla kontrolü altına almaya çalıştı. Dış dünyaları kontrol ettiği gibi. Ama başarılı olamadı. Bundan da Seldon'un planında artık dinin bir yeri olmadığı anlaşılıyor. Dini gücün rolü sona erdi. "Ekonomik kontrolün etkisi bundan farklı. Bana Salvor Hardin'in eski bir sözünü sık sık tekrarlatıyorsun. 'Bir atom silahı iki tarafa da nişan alabilir.' Korell bizimle yaptığı ticaret sonucu zenginleşti. Ancak biz de bu sayede zengin olduk. Korell bizimle ticaret yapmadığı için fabrikaları iflas eder, dış dünyaların refahı ekonomik ambargo yüzünden sona ererse, bizim fabrikalarımız da iflas eder ve refah sona erer. "Ve kontrolüm altında olmayan bir tek fabrika, bir tek ticaret merkezi ve nakliyat şirketi de yok. Sutt halkı galeyana getirmek için propagandaya başladığı an bunların hepsini de yerle bir edebilirim. Sutt'un propagandasının başarılı olduğu, hatta etkiliymiş gibi gözüktüğü her yerde

refahın sona ermesini sağlarım. Propagandanın başarılı olmadığı yerde rahat ve refah devam eder. Çünkü fabrikaları çalışır. "Aynı mantığı uygularsak o zaman Korell halkının refah uğruna başkaldıracaklarını da anlarız. Bu oyun sonuna kadar oynanacak." Jael, "O halde," dedi. "Sen bir plütokrasi kuruyorsun. Burayı bir tüccarlar ve ticaret kralları ülkesi haline getireceksin. Peki, ileride ne olacak?"

Mallow başını kaldırdı. Yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. Öfkeyle, "Gelecek benim üzerime vazife mi9" diye bağırdı. "Herhalde Seldon ileride olacakları hesapladı ve hazırlık yaptı. Vakıf gelecekte başka krizlerle de karşılaşacak. Paranın gücü de, dinin kuvveti gibi etkisiz bir hale girdiği zaman! Ben bugün bir sorunu hallettim. Bundan sonraki sorunları da beni izleyenler çözümlesinler."

KORELİ ... Üç yıllık bir savaştan sonra Korell Cumhuriyeti kayıtsız şartsız teslim oldu. Bu tarihin en çarpışması az savaşıydı. Bu olaydan sonra Hober Mallow da halkın kalbinde, Hari Seldon ve Salvor Hardin'in yanında yerini aldı. GALAKSİ ANSİKLOPEDİSİ